

ကုတိဝုတိပါဠိတော်နိဿယ။

နမောတဿ၊ ဘဂဝတော၊ အရဟတော၊ သမ္ဗုဒ္ဓဿ။

ကောနိပါတ်-ပါဠိဘောဂ-ပဌမဝဂ်၊

☞ ဘဂဝတော၊ ထုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဂုတ္တိဟိ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ အရဟတော၊ ကံလေသာတို့မှ ဝေးတော်မူသောမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဂုတ္တိ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ မေမယော၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားလိုက်ရ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ခုဟင်းတို့၊ ကေဓမ္မံ၊ တခုသောတရားကို၊ ပဗဟထ၊ စွန့်ကုန်လော့၊ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်၊ ဝေါ၊ သင်တို့အား၊ အနာဂါမိကောယ၊ အနာဂါမိဖြစ်ခြင်းငှါ၊ ပါဠိဘောဂေါ၊ ခံဝန်တော်မူ၏။ ကတံ၊ အဘယ်မည်သော၊ ကေဓမ္မံ၊ တခုသောတရားကိုနည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ခုဟင်းတို့၊ လောသံ၊ လောဘာဟူသော၊ ကေဓမ္မံ၊ တခုသောတရားကို၊ ပဗဟထ၊ စွန့်ကုန်လော့၊ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်၊ ဝေါ၊ သင်တို့အား၊ အနာဂါမိကောယ၊ အနာဂါမိဖြစ်ခြင်းငှါ၊ ပါဠိဘောဂေါ၊ ခံဝန်တော်မူအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေမတ္တံ၊ ဤအနက်ကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ တတ္ထ၊ ထိုလောဘဓမ္မသုတ်၌၊ ဧဝံ၊ ဤအနက်သဘောကို၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂုတ္တိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ယေနယောဘောနု၊ အကြင်လောဘဖြင့်၊ ထုဒ္ဓါ၊ ထင်ကုန်သော၊ သတ္တဝါ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ ဒုဂ္ဂတိံ၊ ဒုဂ္ဂတိသို့၊ ဝန္တိ၊ သွားရကုန်၏။ တံလောဘံ၊ ထိုလောဘကို၊ သမ္ဗုဒ္ဓိ၊ ကောင်းစွာ၊ အညာယ၊ သိကုန်၍၊ ဝိပဿိနော၊ အထူးထူးသောအခြင်းအရာတို့ဖြင့်ရှုထွေကုန်သော ဂုတ္တိ၊ ထင်တို့သည်၊ ပဗဟန္တိ၊ စွန့်ကုန်၏။ တံလောဘံ၊ ထိုလောဘကို၊ ပဟာယ၊ စွန့်၍၊ ဣမံလောကံ၊ ဤလောကသို့၊ ဝုန၊ တဘန်၊ ကုဒါစနံ၊ ထရံတခါမျှ၊ နအာယန္တိ၊ မလာကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဂုတ္တိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ အယမ္ပိအတ္ထော၊ ဤအနက်ကိုလည်း၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဂုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မေမယော၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ သုတံ၊ ကြားလိုက်ရ၏။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်လောဘသုတ်အပြီးထည်း၊ ဘဂဝတော၊ ထုန်းတော်ကြီး

၂

ဣတိဝုတ်ပါဠိတော်နိဿယ

သောမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံဟိ၊ ထင်ရှားဟောတော်မူအပ်သော၊ အရဟတံ၊ ကိဏ္ဍေသာတို့မှ ဝေးကော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဧတံသုတ္တံ၊ ဤဒေါသသုတ်ကို၊ မေမယံ၊ အက္ခန္တိအာနန္ဒာသည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဧကဓမ္မံ၊ တခုသောတရားကို၊ ပဗ္ဗဟံ၊ စွန့်ကုန်သော၊ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်၊ ဝေါ၊ သင်တို့အား၊ အနာဂါမိတာယ၊ အနာဂါမိဖြစ်ခြင်းငှါ၊ ပါမိတောဂေါ၊ ခံဝံတော်မူ၏၊ ကတမံ၊ အဘယ်မည်သော၊ ဧကဓမ္မံ၊ တခုသောတရားကိုနည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဒေါသံ၊ ဒေါသဟူသော၊ ဧကဓမ္မံ၊ တခုသောတရားကို၊ ပဗ္ဗဟံ၊ စွန့်ကုန်သော၊ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်၊ ဝေါ၊ သင်တို့အား၊ အနာဂါမိတာယ၊ အနာဂါမိဖြစ်ခြင်းငှါ၊ ပါမိတောဂေါ၊ ခံဝံတော်မူအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧတမတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို၊ ဘဂဝေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တတ္ထံ၊ ထိုဒေါသသုတ်၌၊ ဧတံ၊ ဤအနက်သဘောကို၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတံ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ၂။ ယေနဒေါသေန၊ အကြင်ဒေါသဖြင့်၊ ဒုဋ္ဌာ၊ ပျက်ကုန်သော၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ ဒုဂ္ဂတိံ၊ ဒုဂ္ဂတိံ၊ သို့၊ ဝတ္ထုန္တိ၊ သွားရကုန်၏၊ တံဒေါသံ၊ ထိုဒေါသကို၊ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ၊ အညာယ၊ မိကုန်၍၊ ဝိပဿိနော၊ အထူးထူးသောအခြင်းအရာတို့ဖြင့် ရှေးထွှါကုန်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ပဗ္ဗဟန္တိ၊ စွန့်ကုန်၏၊ တံဒေါသံ၊ ထိုဒေါသကို၊ ပဟာယ၊ စွန့်၍၊ ဣမံသောကံ၊ ဤသောကသို့၊ ပုန၊ တဖန်၊ ကုဒါစနံ၊ တရံတခါမျှ၊ နအာယန္တိ၊ မသောကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတံ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ၃။ အယမ္မိအတ္ထော၊ ဤအနက်ကိုလည်း၊ ဘဂဝတံ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မေမယံ၊ အက္ခန္တိအာနန္ဒာသည်၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏၊ ဣတိ၊ ဤကားဒေါသသုတ်အပြီးတည်း၊ ၂။ ဘဂဝတံ၊ သုန်းတော်ကြီးသောမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံဟိ၊ ထင်ရှားဟောတော်မူအပ်သော၊ အရဟတံ၊ ကိဏ္ဍေသာတို့မှ ဝေးကော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဧတံသုတ္တံ၊ ဤမောဟသုတ်ကို၊ မေမယံ၊ အက္ခန္တိအာနန္ဒာသည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဧကဓမ္မံ၊ တခုသောတရားကို၊ ပဗ္ဗဟံ၊ စွန့်ကုန်သော၊ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်၊ ဝေါ၊ သင်တို့အား၊ အနာဂါမိတာယ၊ အနာဂါမိဖြစ်ခြင်းငှါ၊ ပါမိတောဂေါ၊ ခံဝံတော်မူ၏၊ ကတမံ၊ အဘယ်မည်သော၊ ဧကဓမ္မံ၊ တခုသောတရားကိုနည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ မောဟံ၊ မောဟဟူသော၊ ဧကဓမ္မံ၊ တခုသောတရားကို၊ ပဗ္ဗဟံ၊ စွန့်ကုန်သော၊ အ

ထံ၊ ငါတရားသည်၊ ဝေါ၊ သင်တို့အား၊ အနာဂါမိတာယ၊ အနာဂါဝိဇ္ဇာ၊ ငြါ၊ ပါမိုဘောဂေါ၊ ခံဝံတေသံမုအံ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧတမတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို၊ ဘဂဝေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုကောသုတ်၌၊ ဧတံ၊ ဤအနက်သဘောကို၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ယေနမောဟေန၊ အကြင်မောဟဖြင့်၊ ဂုဇ္ဈာ၊ ကွေဝေကုန်သော၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ ဒုဂ္ဂတိ၊ ဒုဂ္ဂတိသို့၊ ဂစ္ဆန္တိ၊ သွားလေကုန်၏၊ တံမောဟံ၊ ထိုမောဟကို၊ သဗ္ဗာ၊ ကောင်းစွာ၊ အညာယ၊ သိကုန်၍၊ ဝိပဿိနော၊ အထူးထူးသော အခြင်းအရာတို့ဖြင့် ရှုထုတ်ကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ပဗ္ဗဟန္တိ၊ စွန့်ကုန်၏၊ တံမောဟံ၊ ထိုမောဟကို၊ ပဟာယ၊ စွန့်၍၊ ဣဝံသောကံ၊ ဤသောကသို့၊ ပန၊ တတနံ၊ ကုဒါစနံ၊ တရံတခါမျှ၊ အာယန္တိ၊ မလာကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ အယမ္ပိ အပ္ပေယျံ၊ ဤအနက်ကို ထည်း၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ သုတံ၊ ကြားလိုက်ရ၏၊ ဣတိ၊ ဤကားမောဟသုတ်အပြီးတည်း။ ၊

ဘဂဝတာ၊ ထုန်းတော်ကြီးသောမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တဟိ၊ ထင်ရှားဟောတော်မူအပ်သော၊ အရဟတာ၊ ကိလေသာတို့မှ ဝေးတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဧတံသုတ္တံ၊ ဤကောသုတ်ကို၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ် အာနန္ဒာသည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားလိုက်ရ၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ခုဟန့်တို့၊ ဧကေဓမ္မံ၊ တရသောတရားကို၊ ပဗ္ဗဟာယ၊ စွန့်ကုန်လော၊ အဟံ၊ ငါတရားသည်၊ ဝေါ၊ သင်တို့အား၊ အနာဂါမိတာယ၊ အနာဂါဝိဇ္ဇာ၊ ငြါ၊ ပါမိုဘောဂေါ၊ ခံဝံတေသံမုအံ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧတမတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို၊ ဘဂဝေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုကောသုတ်၌၊ ဧတံ၊ ဤအနက်သဘောကို၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ယေနကောဓေန၊ အကြင်အမျက်ဖြင့်၊ ကုဇ္ဈာ၊ အမျက်ထွက်ကုန်သော၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ ဒုဂ္ဂတိ၊ ဒုဂ္ဂတိသို့၊ ဂစ္ဆန္တိ၊ သွားလေကုန်၏၊ တံကောသံ၊ ထိုအမျက်ကို၊ သဗ္ဗာ၊ ကောင်းစွာ၊ အညာယ၊ သိ

ကုန်၍၊ ဝိပဿိနော၊ အထူးထူးသောအခြင်းအရာတို့ဖြင့် ရှုထေ့ရှိကုန်သော
 ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ပဇဟန္တိ၊ စွန့်ကုန်၏၊ တံကောသံ၊ ထိုအမျက်ကို၊ ပဟာယ၊
 စွန့်ကုန်၍၊ ဣဓိဇောကံ၊ ဤဇောကသို့၊ ဝုန၊ တဘန်၊ ကုဒါစနံ၊ တရံတခါမျှ၊
 နအာယန္တိ၊ မလာကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုပ္ပတိ၊
 ဟောတော်မူအပ်၏၊ အယတ္တိအတ္ထော၊ ဤအနက်ကိုလည်း၊ ဘဂဝတာ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မေမယာ၊
 အက္ခန္တိအာနန္ဒာသည်၊ သုတံ၊ ကြားလိုက်ရ၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်ကား
 ကောဓ သုတ်အပြီးတည်း၊ ဘဂဝတာ၊ သုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံဟိ၊ ထင်ရှားဟောတော်မူအပ်သော၊ အရဟတာ၊ ကိလေ
 သတို့မှ ဝေးတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်
 သော၊ ဧတံသုတ္တံ၊ ဤမက္ခသုတ်ကို၊ မေမယာ၊ အက္ခန္တိအာနန္ဒာသည်၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားလိုက်ရ၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဧကဓမ္မံ၊ တခုသောတရား
 ကို၊ ပဇဟယ၊ စွန့်ကုန်သော၊ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်၊ ဝေါ၊ သင်တို့အား၊ အနာ
 ဂါမိတာယ၊ အနာဂါမိဖြစ်ခြင်းငှါ၊ ပါမီဘောဂေါ၊ ခံဝံတော်မူ၏၊ ကတမံ၊
 အဘယ်မည်သော၊ ဧကဓမ္မံ၊ တခုသောတရားကိုနည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊
 မက္ခံ၊ ကျေးဇူးချေခြင်းဟူသော၊ ဧကဓမ္မံ၊ တခုသောတရားကို၊ ပဇဟယ၊
 စွန့်ကုန်သော၊ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်၊ ဝေါ၊ သင်တို့အား၊ အနာဂါမိတာယ၊
 အနာဂါမိဖြစ်ခြင်းငှါ၊ ပါမီဘောဂေါ၊ ခံဝံတော်မူအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧတမတ္ထံ၊
 ဤအနက်ကို၊ ဘဂဝေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊
 ထိုမက္ခသုတ်၌၊ ဧတံ၊ ဤအနက်သဘောကို၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်
 စွာဘုရားသည်၊ ဝုပ္ပတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ယေနမက္ခေန၊ အကြင်ကျေး
 ဇူးချေခြင်းဖြင့်၊ မက္ခာ၊ သူတပါးဂုဏ်ကျေးဇူးကိုမျှော် ချေတတ်ကုန်သော၊
 သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ ဒုဂ္ဂတိံ၊ ဒုဂ္ဂတိသို့၊ ဝုပ္ပန္တိ၊ သွားရကုန်၏၊ တံမက္ခံ၊
 ထိုမက္ခကို၊ သမ္ဘာ၊ ကောင်းစွာ၊ အညာယ၊ ထိကုန်၍၊ ဝိပဿိနော၊ အထူးထူး
 သောအခြင်းအရာတို့ဖြင့် ရှုထေ့ရှိကုန်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ပဇဟန္တိ၊ စွန့်
 ကုန်၏၊ ထံမက္ခံ၊ ထိုမက္ခကို၊ ပဟာယ၊ စွန့်ကုန်၍၊ ဣဓိဇောကံ၊ ဤဇောကသို့၊
 ဝုန၊ တဘန်၊ ကုဒါစနံ၊ တရံတခါမျှ၊ နအာယန္တိ၊ မလာကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂ
 ဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုပ္ပတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ အယတ္တိအတ္ထော၊
 ဤအနက်ကိုလည်း၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူ
 အပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မေမယာ၊ အက္ခန္တိအာနန္ဒာသည်၊ သုတံ၊ ကြားလိုက်ရ
 ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မက္ခသုတ်အပြီးတည်း၊ ဘဂဝတာ၊ သုန်းတော်ကြီး

ကောနိပါတ် ပါမိုဘောဂ-ပဌမဝဂ်၊

၁

သောမြတ်စွာထုရားသည်၊ ဂုတ္တိဟိ၊ ထင်ရှားဟောတော်မူအပ်သော၊ အရဟတာ၊ ကိလေသာတို့မှ ဝေးတော် မူသော မြတ်စွာ ထုရားသည်၊ ဂုတ္တိ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဧတံသုတ္တံ၊ ဤသဗ္ဗသုတ်ကို၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ် အာနန္ဒာသည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကေမ္မံ၊ တခုသောတရားကို၊ ပဇဟယ၊ စွန့်ကုန်သော၊ အယံ၊ ငါထုရားသည်၊ ဝေါ၊ သင်တို့အား၊ အနာဂါမိတာယ၊ အနာဂါမိဖြစ်ခြင်းငှါ၊ ပါမိုဘောဂေါ၊ ခံဝန်တော်မူ၏၊ ကတဓံ၊ အတယ်မည်သော၊ ကေမ္မံ၊ တခုသောတရားကို နည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ မာနံ၊ မာနဟူသော၊ ကေမ္မံ၊ တခုသောတရားကို၊ ပဇဟယ၊ စွန့်ကုန်သော၊ အယံ၊ ငါထုရားသည်၊ ဝေါ၊ သင်တို့အား၊ အနာဂါမိတာယ၊ အနာဂါမိဖြစ်ခြင်းငှါ၊ ပါမိုဘောဂေါ၊ ခံဝန်တော်မူအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧတမတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ အဝေါပ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုမာနသုတ်၌၊ ဧတံ၊ ဤအနက်သထောကို၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ ဂုတ္တိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ယေနမာနေန၊ အကြင်မာနဖြင့်၊ မခါမတ္တာ၊ ထစ်ကုန်သော၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ နုတ္တံ၊ နုတ္တံသို့၊ ဂစ္ဆန္တိ၊ သွားရကုန်၏၊ တံမာနံ၊ ထိုမာနကို၊ သမ္ဗာ၊ ကောင်းစွာ၊ အညာယ၊ သိကုန်၍၊ ဝိပဿိနော၊ အထူးထူးသောအခြင်းအရာတို့ဖြင့်ရှုထောင့်ကုန်သော၊ ဂုတ္တိ၊ ထံတို့သည်၊ ပဇဟန္တိ၊ စွန့်ကုန်၏၊ တံမာနံ၊ ထိုမာနကို၊ ပဟာယ၊ စွန့်ကုန်၍၊ ဣဇ္ဇံလောကံ၊ ဤသောကသို့၊ ဝုန၊ တဘန်၊ ကုဒါဝနံ၊ တရံတခါမျှ၊ နအာယန္တိ၊ မထားကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ ဂုတ္တိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ အယမ္ပိအတ္ထော၊ ဤအနက်ကိုလည်း၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ ဂုတ္ထော၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သျှင်မာနသုတ်အပြီးတည်း။။ ဘဂဝတာ၊ ထုန်းတော်ကြီးသောမြတ်စွာထုရားသည်၊ ဂုတ္တိဟိ၊ ထင်ရှားတော်မူအပ်သော၊ အရဟတာ၊ ကိလေသာတို့မှ ဝေးတော်မူသောမြတ်စွာထုရားသည်၊ ဂုတ္တိ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဧတံသုတ္တံ၊ ဤသဗ္ဗသုတ်ကို၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သမ္ပံ၊ အလုံးစုံကို၊ အနတ္တိဇာနံ၊ ထူးသော ဉာဏ်ဖြင့်မသိသူသည်၊ အပရိဇာနံ၊ မိုင်းခြား၍မသိသောသူသည်၊ တတ္ထ၊ ထိုအလုံးစုံ၌၊ ဝိတ္တံ၊ ငိတ်ကို၊ အဝိရာဇယံ၊ တပ်ခြင်းမကင်းစေသောသူသည်၊ အပဇဟံ၊ မစွန့်သောသူသည်၊ ဒုက္ခက္ခယာယ၊ ဆင်းရဲကိုကုန်စေခြင်းငှါ၊ အဘဗ္ဗော၊ မစွမ်းနိုင်၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သမ္ပံ၊ အလုံးစုံကိုကာ၊ အတ္တိဇာနံ၊ ထူးသော ဉာဏ်ဖြင့်သိ

၆

ဣတိဝုတ်ပါဠိထော်နိဿယ၊

သောသုသညသံသယျင်၊ ပရိဇာနံခေါ၊ ဝိုင်းခြား၍သိသော သုသညသံသယျင်၊
တတ္ထ၊ ထိုအလုံးစုံ၌၊ ဗိတ္တံ၊ ဗိတ်ကို၊ ဝိရာဇယံခေါ၊ ထပ်ခြင်းကင်းသောသု
သညသံသယျင်၊ ပဇာဟံခေါ၊ စွန့်သောသုသညသံသယျင်၊ နုက္ခက္ခယာယ၊ ဆင်း
ရဲကိုကုန်စေခြင်းငှါ၊ ဘဗ္ဗော၊ စွမ်းနိုင်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧဝမတ္ထံ၊ ဤအနက်
ကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုသဗ္ဗ
သုတ်၌၊ ဧတံ၊ ဤအနက်သဘောကို၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာထုရား
သည်၊ ဝုပ္ပတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဟောဝုပ္ပထော၊ အကြင် အားထုတ်အပ်
သောဝိပဿနာရှိသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံကို၊ သဗ္ဗတော၊ အလုံးစုံ
သော အပြားအားဖြင့်၊ ဥတွာ၊ ထိ၍၊ သဗ္ဗတ္ထေသု၊ အလုံးစုံတို့၌၊ နုဓန္တတိ၊ မ
တင်၊ သော၊ ထိုအားထုတ်အပ်သောဝိပဿနာရှိသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သဗ္ဗပရိ
ညာတော၊ အလုံးစုံကိုဝိုင်းခြား၍သိခြင်းကြောင့်၊ ဝေ၊ စင်စစ်၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံ
သော၊ နုက္ခံ၊ ဆင်းရဲကို၊ ဥပဇ္ဈဂါ၊ လွန်နိုင်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်
စွာထုရားသည်၊ ဝုပ္ပတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ အယမ္ပိအတ္ထော၊ ဤအနက်ကို
ထည်း၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အနန္ဒသည်၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့
သဗ္ဗသုတ်အပြီးတည်း၊ ဘဂဝသော၊ ဘုန်းတော်ကြီးသောမြတ်စွာထုရား
သည်၊ ဝုတ္တံ၊ ထင်ရှားဟောတော်မူအပ်သော၊ အရဟတာ၊ ကိလေသာတို့
မှပေးတော်မူသောမြတ်စွာထုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဧတံ
သုတ္တံ၊ ဤနုတိယမာနသုတ်ကို၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အနန္ဒသည်၊ ဣတိ၊ ဤ
သို့၊ သုတံ၊ ကြားလိုက်ရ၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ မာနံ၊ မာနကို၊ အနဘိဇာနံ၊
ထူးသောဉာဏ်ဖြင့်မသိသောသူသည်၊ အပရိဇာနံ၊ ဝိုင်းခြား၍မသိသောသူ
သည်၊ တတ္ထ၊ ထိုမာန၌၊ ဗိတ္တံ၊ ဗိတ်ကို၊ ဝိရာဇယံခေါ၊ ထပ်ခြင်းမကင်းစေသော
သူသည်၊ အပဇာဟံ၊ မစွန့်သောသူသည်၊ နုက္ခက္ခယာယ၊ ဆင်းရဲကိုကုန်စေ
ခြင်းငှါ၊ အဘဗ္ဗော၊ မစွမ်းနိုင်၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ မာနံ၊ မာနကိုကား၊ အ
ဘိဇာနံခေါ၊ ထူးသောဉာဏ်ဖြင့်သိသောသူသညသံသယျင်၊ ပရိဇာနံခေါ၊ ဝိုင်း
ခြား၍သိသော သုသညသံသယျင်၊ တတ္ထ၊ ထိုမာန၌၊ ဗိတ္တံ၊ ဗိတ်ကို၊ ဝိရာဇယံ
ခေါ၊ ထပ်ခြင်းကင်းစေသော သုသညသံသယျင်၊ ပဇာဟံခေါ၊ စွန့်သောသူ
သည်သံသယျင်၊ နုက္ခက္ခယာယ၊ ဆင်းရဲကိုကုန်စေခြင်းငှါ၊ ဘဗ္ဗော၊ စွမ်းနိုင်
၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧဝမတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ အဝေါ
စ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုနုတိယမာနသုတ်၌၊ ဧတံ၊ ဤအနက်သဘောကို၊ ဣ
တိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ ဝုပ္ပတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ အ

ကောနိပါတ်-ပါရိသောဂ-ပဌမဝဂ်။

၇

ယံသဇာ၊ ဤသတ္တဝါအပေါင်းသည်၊ မာနုပေတာ၊ မာနံနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊
မာနဂန္ထာ၊ မာနံဖြင့်ဖွဲ့အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဘဂဝ၊ ဘဂဝံ၊ ရတော၊ မွေသေ့
သည်ဖြစ်၍၊ မာနံ၊ မာနံကို၊ အပရိဇာနန္တော၊ ပိုင်းခြားလျက်မသိကုန်သည်ဖြစ်
၍၊ ဝုန၊ သဘာနံ၊ ဘဝံ၊ ဖြစ်ခြင်းသို့၊ အာဂန္တော၊ ရောက်ရသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
ယေဝဂ္ဂဿ၊ အကြင်ရဟန္တာဝုဂ္ဂိုလ်တို့သည်ကား၊ မာနံ၊ မာနံကို၊ ပဟန္တော
န၊ ပယ်ကုန်၍၊ မာနသင်္ခယော၊ မာနံ၏ကုန်ရာ၌၊ ဝိရတ္တာ၊ လွတ်ကုန်၏၊ ဧတေ၊ ထို
ရဟန္တာဝုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ မာနဂန္ထာသိဘူနေ၊ မာနံတည်းဟူသောအနှောင်
အဖွဲ့ကိုနှိပ်နှင်းထွက် တည်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သဗ္ဗဒုက္ခံ၊ ခပ်သိမ်းသောဆင်း
ရဲကို၊ ဥပဇ္ဈာနံ၊ လွန်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုစ္ဆ
တိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ အယမ္ပိအတ္ထော၊ ဤအနက်ကိုလည်း၊ ဘဂဝတာ၊
မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္ထော၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မေမယာ၊ အ
ကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ သုတံ၊ ကြားလိုက်ရ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နုတ္တံ၊ အ
အပြီးတည်း၊ ဘဂဝတာ၊ ထုန်းထော်ကြီးသောမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ
တိ၊ ထင်ရှားဟောတော်မူအပ်သော၊ အရဟတာ၊ ကိစ္ဆေသာတို့မှဝေးတော်
မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော် မူအပ်သော၊ ဇိတံသု
တ္တံ၊ ဤဒုတိယဇောဘသုတ်ကို၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ ဣတိ၊ ဤ
သို့၊ သုတံ၊ ကြားလိုက်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယောဘံ၊ ယောဘကို၊ အန
ဘိဇာနံ၊ ထူးသောဥာဏ်ဖြင့် မသိသောသူသည်၊ အပရိဇာနံ၊ ပိုင်းခြား၍မသိ
သောသူသည်၊ တတ္ထ၊ ထိုယောဘ၌၊ ဝိတ္တံ၊ မိတ်ကို၊ အဝိရာဇယံ၊ တပ်ခြင်းမ
ကင်းစေသောသူသည်၊ အပဇာတံ၊ မစွန့်သောသူသည်၊ ဒုက္ခက္ခယာယ၊ ဆင်း
ရဲကိုကုန်စေခြင်းငှါ၊ အာဘဗ္ဗော၊ မစွမ်းနိုင်၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယောဘဉ္စ၊
ယောဘကိုကား၊ အဘိဇာနံခေါ၊ ထူးသော ဥာဏ်ဖြင့်သိသောသူသည်သာ
လျှင်၊ ပရိဇာနံခေါ၊ ပိုင်းခြား၍ သိသောသူသည်သာလျှင်၊ တတ္ထ၊ ထိုယောဘ
၌၊ ဝိတ္တံ၊ မိတ်ကို၊ ဝိရာဇယံခေါ၊ တပ်ခြင်းကင်းစေသောသူသည်သာလျှင်၊ ပဇ
ာတံခေါ၊ စွန့်သောသူသည်သာလျှင်၊ ဒုက္ခက္ခယာယ၊ ဆင်းရဲကို ကုန်စေခြင်း
ငှါ၊ အာဘဗ္ဗော စွမ်းနိုင်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧတမတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်
ဘုရားသည်၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဒုတိယဇောဘသုတ်၌၊ ဧတံ၊
ဤအနက်သဘောကို၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုစ္ဆတိ၊
ဟောတော်မူအပ်၏၊ ယေနယောဘောန၊ အကြင်ယောဘဖြင့်၊ လုဒ္ဓါ၊ တပ်ကုန်
သော၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ ဒုဂ္ဂတိံ၊ ဒုဂ္ဂတိသို့၊ ဝန္တိန္တိ၊ သွားရကုန်၏၊
တံယောဘံ၊ ထိုယောဘကို၊ သဗ္ဗာ၊ ကောင်းစွာ၊ အညာယ၊ သိကုန်၍၊ ဝိပဿိ

၈

ဣတိသုတ်ပါဠိတော်နိဿယ၊

နော၊ အထူးထူးသော အခြင်းအရာတို့ဖြင့် ရှုထောင့်ကုန်သော ဝုပ္ပါယ်တို့သည်၊
 ပဇာဟန္တိ၊ စွန့်ကုန်၏၊ တံသောဘံ၊ ထိုသောဘကို၊ ပဟာယ၊ စွန့်ကုန်၍၊ ဣဝံ
 သောကံ၊ ဤသောကသို့၊ ဝုန၊ တပနံ၊ ကုဒါစနံ၊ တရံတခါမျှ၊ နအာယန္တိ၊ မလာ
 ကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ ဝုပ္ပတိ၊ ဟောတော်မူအပ်
 ၏၊ အယဗ္ဗိအတ္ထော၊ ဤအနက်ကိုလည်း၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာထုရား
 သည်၊ ဝုဒတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အာန
 န္ဓာသည်၊ သုတံ၊ ကြားလိုက်ရ၏၊ ဣတိ၊ ဤလျှင် နုတိယ သောဘသုတ်
 အပြီးတည်း၊ ဘဂဝတာ၊ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာထုရားသည်၊ ဝုတ္တံ
 ဟိ၊ ထင်ရှား ဟောတော်မူအပ်သော၊ အရဟတာ၊ ကိလေသာတို့မှ ဝေး
 ဟော်မူသော မြတ်စွာထုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဇေတံသု
 ဟ္တံ၊ ဤနုတိယ သုတ်ကို၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ် အာနန္ဓာသည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 သုတံ၊ ကြားလိုက်ရ၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဒေါသံ၊ ဒေါသကို၊ အနဘိ
 ဇာနံ၊ ထူးသောဥာဏ်ဖြင့် မသိသော သူသည်၊ အပရိဇာနံ၊ ပိုင်းခြား၍ မသိ
 သောသူသည်၊ တတ္ထ၊ ထိုဒေါသ၌၊ ဗိတ္တံ၊ ဗိတ်ကို၊ အဝိရာဇယံ၊ တစ်ခြင်း
 မကင်းစေသော သူသည်၊ အပဇာတံ၊ မစွန့်သောသူသည်၊ နုက္ခက္ခယာယ၊
 ဆင်းရဲကို ကုန်စေခြင်းငှါ၊ အဘဗ္ဗော၊ မစွမ်းနိုင်၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊
 ဒေါသဉ္စ၊ ဒေါသကိုကာ၊ အဘိဇာနံခေါ၊ ထူးသော ဥာဏ်ဖြင့် သိသော
 သူသည်သာလျှင်၊ ပရိဇာနံခေါ၊ ပိုင်းခြား၍ သိသော သူသည် သာလျှင်၊
 တတ္ထ၊ ထိုဒေါသ၌၊ ဗိတ္တံ၊ ဗိတ်ကို၊ ဝိရာဇယံခေါ၊ တစ်ခြင်းကင်းစေသော
 သူသည်သာလျှင်၊ ပဇာဟန္တိ၊ စွန့်သောသူသည်သာလျှင်၊ နုက္ခက္ခယာယ၊
 ဆင်းရဲကို ကုန်စေခြင်းငှါ၊ ဘဗ္ဗော၊ စွမ်းနိုင်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇေတမတ္ထံ၊ ဤ
 အနက်ကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ အဝေါဝ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထို
 နုတိယဒေါသသုတ်၌၊ ဇေတံ၊ ဤအနက်သဘောကို၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊
 မြတ်စွာထုရားသည်၊ ဝုပ္ပတိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ယေနဒေါသေန၊ အကြင်ဒေါသ
 ဖြင့်၊ နုတ္တံ၊ ပျက်ကုန်သော၊ သတ္တာ၊ သတ္တာတို့သည်၊ နုပ္ပတိ၊ နုပ္ပတိသို့၊ ဝုပ္ပန္တိ၊
 သွားရကုန်၏၊ တံဒေါသံ၊ ထိုဒေါသကို၊ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ၊ အညာယ၊ ထံ၍၊
 ဝိပဿိနော၊ အထူးထူးသော အခြင်းအရာတို့ဖြင့် ရှုထောင့်ကုန်သော ဝုပ္ပါယ်
 တို့သည်၊ ပဇာဟန္တိ၊ စွန့်ကုန်၏၊ တံဒေါသံ၊ ထိုဒေါသကို၊ ပဟာယ၊ စွန့်ကုန်၍၊
 ဣဝံသောကံ၊ ဤသောကသို့၊ ဝုန၊ တပနံ၊ ကုဒါစနံ၊ တရံတခါမျှ၊ နအာယန္တိ၊ မ
 လာကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ ဝုပ္ပတိ၊ ဟောတော်မူ
 အပ်၏၊ အယဗ္ဗိအတ္ထော၊ ဤအနက်ကိုလည်း၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊

ကောနိပါတ်-ပါရိဘောဂ-ပဌမဝဂ်၊

၉

ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မေမယံ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်။ သုတံ၊ ကြားလိုက်ရ၏။ ဣတိ၊ ဤသျှင်ဒုတိယဒေသသုတ်အပြီးတည်း။

ပဌမော၊ ရှေးဦးစွာသော၊ ပါရိဘောဂဝဂ္ဂေါ၊ ပါရိဝဂ်သည်။ နိဗ္ဗိတော၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ တဿ၊ ထိုပါရိဘောဂဝဂ်၏ ဥဒါနံ၊ ဥဒါန်းကား။ ရာဂဒေါသာစ၊ ရာဂသုတ်ဒေါသသုတ်တို့လည်းကောင်း၊ အဟံ၊ ထိုမြို့၊ မောဟာစ၊ မောဟသုတ်လည်းကောင်း၊ ကုဏ္ဍနံ၊ ကောသလသုတ်လည်းကောင်း၊ မက္ခမာနံ၊ မက္ခသုတ်လည်းကောင်း၊ အထ၊ ထိုမြို့၊ သဗ္ဗံ၊ သဗ္ဗသုတ်လည်းကောင်း၊ မာနံ၊ မာနသုတ်လည်းကောင်း၊ အထော၊ ထိုမျိုး၊ ဝုန၊ တဖန်၊ ဧတေ၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ ရာဂဒေါသာ၊ ရာဂသုတ်ဒေါသသုတ်တို့ကို၊ ပကာသိတာ၊ ပြအပ်ကုန်၏။ ဣဝံ၊ ဤဝဂ်ကို၊ ပဌမန္တိ၊ ပဌမဝဂ်ဟူ၍၊ အဟု၊ ချီကုန်ပြီ။

ကောနိပါတ်-ဒုတိယမောဟဝဂ်၊

ဘဂဝတာ၊ သုန်းတော်ကြီးသောမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝုတ္တံဟိ၊ ထင်ရှားဟောတော်မူအပ်သော၊ အရဟတာ၊ ကိလေသာတို့မှဝေးတော်မူသောမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဧတံသုတ္တံ၊ ဤမောဟသုတ်ကို၊ မေမယံ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားလိုက်ရ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ မောဟံ၊ မောဟကို။ အနတ္တိဇာနံ၊ ထူးသောဥဇာတ်ဖြင့်မသိသောသူသည်။ အပရိဇာနံ၊ ပိုင်းခြား၍မသိသောသူသည်။ တတ္ထ၊ ထိုမောဟန္တံ၊ မိတ္တံ၊ မိတ်ကို။ အဝိရာဇယံ၊ တပ်ခြင်းမကင်းစေသောသူသည်။ အပဇာတံ၊ မစွန့်သောသူသည်။ ဒုက္ခက္ခယာယ၊ ဆင်းရဲကိုကုန်စေခြင်းငှါ၊ ဘဇ္ဈော၊ မစွမ်းနိုင်။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ မောဟံ၊ မောဟကိုကား။

အဘိဇာနံ၊ ထူးသောဥဇာတ်ဖြင့်မသိသော သူသည်သာလျှင်၊ ပရိဇာနံ၊ ပိုင်းခြား၍မသိသောသူသည်သာလျှင်၊ တတ္ထ၊ ထိုမောဟန္တံ၊ မိတ္တံ၊ မိတ်ကို။ ဝိရာဇယံ၊ တပ်ခြင်းကင်းစေသောသူသည်သာလျှင်၊ ပဇာတံ၊ စွန့်သောသူသည် ဟူ၍၊ ဒုက္ခက္ခယာယ၊ ဆင်းရဲကိုကုန်စေခြင်းငှါ၊ ဘဇ္ဈော၊ စွမ်းနိုင်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧတေသုတ္တံ၊ ဤအနက်ကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အဝေါစ၊ ဟောတော်မူ၏။ တတ္ထ၊ ထိုမောဟသုတ်၌၊ ဧတံ၊ ဤအနက်လောကကို၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ယေနမောဟေန၊ အကြင်မောဟဖြင့်၊ ရဠာ၊ တွေဝေကုန်သော၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည် ဒုဂ္ဂတိံ၊ ဒုဂ္ဂတိသို့၊ ဝုတ္တန္တိ၊ သွားရကုန်၏။ တံမောဟံ၊ ထိုမောဟကို၊ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ၊ အညဉ်

ဣတိဝုတ်ပါဠိပေသနိသု။

ယ။ သိကုန်၍၊ ဝိပဿိနော၊ အထူးထူးသော အခြင်းအရာတို့ဖြင့်ရှုလေ့ရှိကုန်
သောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ပဇာနည်၊ စွန့်ကုန်၍၊ တံကောဝံ၊ ထိုကောဝံ၊ ပဇာ
ယ၊ စွန့်ကုန်၍၊ ဣဝံသေကံ၊ ဤသေကံ၊ ဟိ၊ ပုန၊ တဖန်၊ ကုဒါစနံ၊ တရံတခါမျှ၊
နအာယန္တိ၊ မလာကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တိ၊
ဟောထေဝ်မူအင်၍၊ အယ ခြံအတ္ထော၊ ဤအနက်ကိုလည်း၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်
စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအင်၍၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မေမယ၊ အကျွန်ုပ်
အာနန္ဒာသည်၊ သုတံ၊ ကြားလိုက်မူ၍၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မောဟသုတ်အပြီး
တည်း။

ဘဂဝတာ၊ ဘုန်းတော်ကြီးသောမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တိ၊ ထင်ရှား
ဟောတော်မူအင်သော၊ အရဟတာ၊ ကိလေသာတို့မှ ဝေးတော်မူသော
မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တိ၊ ဟောတော်မူအင်သော၊ ဧတံသုတ္တံ၊ ဤကောဝ
သုတ်ကို၊ မေမယ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားလိုက်
၍၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ဝုဟန်းတို့၊ ကောဝံ၊ အမျက်ကို၊ အနဘိဇာနံ၊ ထူးသောဥာဏ်
ဖြင့်မသိသောသူသည်၊ အမရိဇာနံ၊ ပိုင်းခြား၍မသိသောသူသည်၊ တတ္ထ၊ ထို
အမျက်၌၊ ဝိတ္တံ၊ ဝိတ်ကို၊ အဝိရာဇယံ၊ တပ်ခြင်းမကင်းစေသောသူသည်၊ အပ
ဇာတံ၊ မစွန့်သောသူသည်၊ နုက္ခက္ခယယ၊ ဆင်းရဲကိုကုန်စေခြင်းငှါ၊ အဘ
ဗ္ဗော၊ မစွမ်းနိုင်၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ဝုဟန်းတို့၊ ကောဝံ၊ အမျက်ကိုကား၊ အဘိဇာနံ
ခေါ်၊ ထူးသောဥာဏ်ဖြင့်သိသောသူသည်သာလျှင်၊ မရိဇာနံခေါ်၊ ပိုင်းခြား၍
သိသောသူသည်သာလျှင်၊ တတ္ထ၊ ထိုအမျက်၌၊ ဝိတ္တံ၊ ဝိတ်ကို၊ ဝိရာဇယံခေါ်၊
တပ်ခြင်းမကင်းစေသောသူသည်သာလျှင်၊ ပဇာတံခေါ်၊ စွန့်သောသူသည်သာ
လျှင်၊ နုက္ခက္ခယယ၊ ဆင်းရဲကိုကုန်စေခြင်းငှါ၊ ဘဗ္ဗော၊ စွမ်းနိုင်၍၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ ဧတမတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါ၊ မိန့်
တော်မူ၍၊ တတ္ထ၊ ထိုကောဝသုတ်၌၊ ဧတံ၊ ဤအနက် သဘောကို၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တိ၊ ဟောတော်မူအင်၍၊ ယေန
ကောဝေန၊ အကြင်အမျက်ဖြင့်၊ ကုဒ္ဒါ၊ အမျက်ထွက်ကုန်သော၊ သတ္တံ၊
သတ္တဝါတို့သည်၊ ဝုတ္တိ၊ ဝုတ္တိသို့၊ ဝုတ္တိ၊ သွားကုန်၍၊ တံကောဝံ၊ ထိုအ
မျက်ကို၊ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ၊ အညာယ၊ သိကုန်၍၊ ဝိပဿိနော၊ အထူးထူး
သောအခြင်းအရာတို့ဖြင့်ရှုလေ့ရှိကုန်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ပဇာနည်၊ စွန့်
ကုန်၍၊ တံကောဝံ၊ ထိုအမျက်ကို၊ ပဇာယ၊ စွန့်ကုန်၍၊ ဣဝံသေကံ၊ ဤ
သေကံ၊ ပုန၊ တဖန်၊ ကုဒါစနံ၊ တရံတခါမျှ၊ နအာယန္တိ၊ မလာကုန်၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တိ၊ ဟောတော်မူအင်၍၊ အယ

ကေနီပါတ်-ရုတ်ယမောဟဝဂ်၊

၁၆

မိအးတ္တော၊ ဤအနက်ကိုလည်း၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏၊ ဣတိ၊ ဤသျှင်ကောသေုတ်၊ အပြီးတည်း၊ ။

ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ထင်ရှား၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ အရဟတာ၊ ကိလေသာဘိက္ခုဝေတော်မူသောမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဧတံသုတ္တံ၊ ဤမက္ခသုတ်ကို၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ မက္ခံ၊ ကျေးဇူးချေခြင်းကို၊ အနဘိဇာနံ၊ ထူးသောဥာဏ်ဖြင့်မသိသောသူသည်၊ အပရိဇာနံ၊ ပိုင်းခြား၍မသိသောသူသည်၊ တတ္ထ၊ ထိုကျေးဇူးကိုချေခြင်း၌၊ ဗိတ္တံ၊ ဗိတ်ကို၊ အဝိရာဇသံ၊ တပ်ခြင်းမကင်းစေသောသူသည်၊ အဗေယံ၊ မစွန့်သောသူသည်၊ ဒုက္ခက္ခယာယ၊ ဆင်းရဲကိုကုန်စေခြင်းငှါ၊ အတဗ္ဗော၊ စွမ်းနိုင်ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ မက္ခံ၊ ကျေးဇူးကိုချေခြင်းကိုကား၊ အဘိဇာနံခေါ၊ ထူးသောဥာဏ်ဖြင့်သိသောသူသည်သာလျှင်၊ ပရိဇာနံခေါ၊ ပိုင်းခြား၍သိသောသူသည်သာလျှင်၊ တတ္ထ၊ ထိုကျေးဇူးကိုချေခြင်း၌၊ ဗိတ္တံ၊ ဗိတ်ကို၊ ဝိရာဇသံခေါ၊ တပ်ခြင်းကင်းစေသောသူသည်သာလျှင်၊ ပဗေဟန္တိ၊ စွန့်သောသူသည်သာလျှင်၊ ဒုက္ခက္ခယာယ၊ ဆင်းရဲကိုကုန်စေခြင်းငှါ၊ ဘဗ္ဗော၊ စွမ်းနိုင်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧတမ္ပတ္တံ၊ ဤအနက်ကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုမက္ခသုတ်၌၊ ဧတံ၊ ဤအနက်သဘောကို၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ယေနမက္ခေန၊ အကြင်ကျေးဇူးကိုချေခြင်းဖြင့်၊ မက္ခာ၊ ကျေးဇူးကိုချေတတ်ကုန်သော၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ ဒုဂ္ဂတိံ၊ ဒုဂ္ဂတိသို့၊ ဂစ္ဆန္တိ၊ သွားမကုန်၏၊ တံမက္ခံ၊ ထိုကျေးဇူးချေခြင်းကို၊ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ၊ အညာယ၊ သိကုန်၍၊ ဝိပဿိနာ၊ အထူးထူးသောအခြင်းအရာတို့ဖြင့်ရှုထောင့်ကုန်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ပဗေဟန္တိ၊ စွန့်ကုန်၏၊ တံမက္ခံ၊ ထိုကျေးဇူးချေခြင်းကို၊ ပဟာယ၊ စွန့်ကုန်၍၊ ဣမေထောကံ၊ ဤထောကသို့၊ ပုန၊ တဖန်၊ ကုဒါစနံ၊ တရံတခါမျှ၊ နအာယန္တိ၊ မလာကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ အယမိအတ္တော၊ ဤအနက်ကိုလည်း၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်ရ၏၊ ဣတိ၊ ဤသျှင်မက္ခသုတ်အပြီးတည်း၊ ။

၆၂

ဣတိဝုတ်ပါဠိထေရ်နိဿယ၊

ဘဂဝတာ၊ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံဟိ၊ ထင်ရှား
 ကောတော်အပ်သော၊ အရဟတော၊ ကိလေသာတို့မှဝေးတော်မူသော မြတ်
 စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဧတံသုတ္တံ၊ ဤဝိဇ္ဇာသုတ်ကို၊ မေ
 ယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊
 ရဟန်းတို့၊ ဣဒံအဝိဇ္ဇာနိဝရဏံ၊ ဤအဝိဇ္ဇာနိဝရဏဖြင့်၊ နိဝုတာ၊ မြွေရစ်အပ်
 ကုန်သော၊ ပဇာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ ဒိဃသုတ္တံ၊ ရှည်မြင့်စွာသော ကာလပတ်
 လုံး၊ သန္ဓာဝန္တိ ယထာ၊ ပြေးသွားရကုန်သကဲ့သို့၊ သံသရန္တိ ယထာ၊ ကျင်
 လည်ရကုန်သကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယေနိဝ
 ရဏေန၊ အကြင်နိဝရဏဖြင့်၊ နိဝုတာ၊ မြွေရစ်အပ်ကုန်သော၊ ပဇာ၊ သတ္တ
 ဝါတို့သည်၊ ဒိဃသုတ္တံ၊ ရှည်မြင့်စွာသော ကာလပတ်လုံး၊ သန္ဓာဝန္တိ၊ ပြေး
 သွားရကုန်၏၊ သံသရန္တိ၊ ကျင်လည်ရကုန်၏၊ တံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ အ
 ဉ္စံ၊ အဝိဇ္ဇာနိဝရဏမှတစ်ပါးသော၊ ဧဟနိဝရဏန္တိ၊ တရသောနိဝရဏကိုမျှ
 လည်း၊ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်၊ နသမနုပဿာမိ၊ မြင်တော်မူဟိ၊ ထိုစကား
 သင့်စွာ၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အဝိဇ္ဇာနိဝရဏေန၊ အဝိဇ္ဇာနိဝရဏဖြင့်၊ နိဝ
 ဘာ၊ မြွေရစ်အပ်ကုန်သော၊ ပဇာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ ဒိဃသုတ္တံ၊ ရှည်မြင့်စွာ
 သော ကာလပတ်လုံး၊ သန္ဓာဝန္တိ၊ ပြေးသွားရကုန်၏၊ သံသရန္တိ၊ ကျင်လည်
 ရကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧတမတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
 အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုအဝိဇ္ဇာသုတ်၌၊ ဧတံ၊ ဤအနက်သဘော
 ကို၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံဟိ၊ ဟောတော်မူအပ်
 ၏၊ မောဟေန၊ မောဟဖြင့်၊ အာဝုတာ၊ မြွေရစ်အပ်ကုန်သော၊ ပဇာ၊ သတ္တ
 ဝါတို့သည်၊ အဘောရတ္တံ၊ ရှည်မြင့်စွာသော နေ့ညဉ့်ပတ်လုံး၊ သံသရန္တိ ယ
 ထာ၊ ကျင်လည်ရကုန်သကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ ယေနဝ၊ အကြင်တ
 ရားဖြင့်သာသျှင်၊ နိဝုတာ၊ မြွေရစ်အပ်ကုန်သော၊ ပဇာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊
 အဘောရတ္တံ၊ ရှည်မြင့်စွာသော နေ့ညဉ့်ပတ်လုံး၊ သံသရန္တိ၊ ကျင်လည်ရ
 ကုန်၏၊ သော၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ အညော၊ မောဟမှတစ်ပါးသော၊ ကော
 ဓဇ္ဈောပိ၊ တရသောတရားသည်မျှသည်၊ နုတ္ထိ၊ မရှိ၊ ယေစ၊ အကြင်ရဟန္တာ
 ဝုဂ္ဂိုလ်တို့သည်ကား၊ မောဟံ၊ မောဟကို၊ ပဟတ္တာန၊ ပယ်ကုန်၍၊ တမောက္ခ
 နံ၊ အမိုက်အရသို့၊ ဝေါသယံ၊ ဖောက်ခွဲကုန်ပြီ၊ ဧတံ၊ ထိုရဟန္တာဝုဂ္ဂိုလ်တို့
 သည်၊ ဝုန၊ တဘန်၊ နသံသရန္တိ၊ မကျင်လည်ရကုန်၊ ဧတသံ၊ ထိုရဟန္တာတို့
 အား၊ ဟေတု၊ သံသရာ၏ အကြောင်းဖြစ်သောမောဟသည်၊ နဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံဟိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။

ကောနိပါတ်-ခုတိယမောဟဝဂ်၊

၁၃

အယဇ္ဇိအတ္ထော၊ ဤအနက်ကိုလည်း၊ ဘဂဝဏံ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မေမဿ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာ
သည်၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏၊ ဣတိဤလျှင်အဓိဇ္ဇာသုတ်အပြီးတည်း၊

ဘဂဝဏံ၊ သုန်းတော်ကြီးသောမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံဟိ၊ ထင်ရှား
ဟောတော်မူအပ်သော၊ အရဟတာ၊ ကိလေသာတို့မှ ဝေးတော်မူသော
မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဇေတံသုတ္တံ၊ ဤတဏှာ
သုတ်ကို၊ မေမဿ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားလိုက်ရ
၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဒံတဏှာသံယောဇနံ၊ ဤတဏှာသံယောဇနံ
ဖြင့်၊ သံယုတ္တာ၊ ယှဉ်စေအပ်ကုန်သော၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ ဒီဃဝုတ္တံ
ရှည်မြင့်စွာသောကာလပတ်လုံး၊ သန္ဓဝန္တိ၊ ယထာ၊ ပြေးသွားရကုန်သကဲ့သို့၊
သံသရန္တိ၊ ယထာ၊ ကျင်လည်ရကုန်သကဲ့သို့၊ ဇေတံယထာ၊ ထိုအတူ၊ ဘိက္ခ
ဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယေနဝသံယောဇနေန၊ အကြင်သံယောဇနံဖြင့်၊ သံယုတ္တာ
ယှဉ်စေအပ်ကုန်သော၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ ဒီဃဝုတ္တံ၊ ရှည်မြင့်စွာ
သောကာလပတ်လုံး၊ သန္ဓဝန္တိ၊ ပြေးသွားရကုန်၏၊ သံသရန္တိ၊ ကျင်လည်ရ
ကုန်၏၊ တံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ အညံ၊ တဏှာသံယောဇနံမှတစ်ပါးသော၊
ကေသံယောနိ၊ တရသောသံယောဇနံကိုလည်း၊ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်၊ န
သမနုပဿာမိ၊ မြင်တော်မူဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွာ၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တ
ဏှာသံယောဇနေန၊ တဏှာသံယောဇနံဖြင့်၊ သံယုတ္တာ၊ ရှည်စေအပ်ကုန်
သော၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ ဒီဃဝုတ္တံ၊ ရှည်မြင့်စွာသောကာလပတ်လုံး၊
သန္ဓဝန္တိ၊ ပြေးသွားရကုန်၏၊ သံသရန္တိ၊ ကျင်လည်ရကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ဇေတံယထာ၊ ဤအနက်ကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ
၏၊ တတ္ထ၊ ထိုတဏှာသုတ်၌၊ ဇေတံ၊ ဤအနက်သဘောကို၊ ဘဂဝဏံ၊
မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ တဏှာဒုတိ
ယော၊ တဏှာတည်းဟူသောအတော်ရှိသော၊ ဝုရိသော၊ သတ္တဝါသည်၊ ဒီဃံ၊
ရှည်စွာသော၊ အဒ္ဓါနံ၊ ကာလပတ်လုံး၊ သံသရံ၊ ကျင်လည်ရသည်ဖြစ်၍၊ ဣတ္ထ
ဘဂဝညဏာဘာဝံ၊ ပစ္စုပ္ပန်ဘဝ၊ ပစ္စုပ္ပန်ဘဝမှ တစ်ပါးသောအနာဂတ်ဘဝ
အားဖြင့်ဖြစ်ခြင်းရှိသော၊ သံသရံ၊ သံသရာကို၊ နဘိဝိတ္တတိ၊ မလွန်နိုင်၊
ဇေတံ၊ ဤသို့၊ အာဒိနံ၊ အပြစ်ကို၊ ဥတွာ၊ သိ၍၊ တဏှာ၊ တဏှာသည်၊ ဗုက္ခဿ၊
ဆင်းရဲကို၊ သန္တံ၊ ဖြစ်စေတတ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥတွာ၊ သိ၍၊ သတေ၊ သတိ
ရှိသော၊ ကိဏ္ဍု၊ ရဟန်းသည်၊ ဗိတတဏှာ၊ ကင်းသောတဏှာရှိသည်ဖြစ်၍၊
အနာဒါနော၊ စွဲလမ်းခြင်းမရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပရိဗ္ဗဇေ၊ သံသရာမှထွက်ရာ၏၊ ဣ

၁၄

ဣတိဝုတ်ပါဠိတော်နိဿယ၊

တိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။
အယတ္တိ၊ အတ္တော၊ ဤအနက်ကိုလည်း၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝု
တ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊
သုတံ၊ ကြားလိုက်ရ၏။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်ထဏှာသုတ်အပြီးတည်း။

ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ထင်ရှားဟောတော်မူအပ်
သော၊ အရ ဘတော၊ ကိလေသာတို့မှ ဝေးတော်မူသောမြတ်စွာဘုရားသည်၊
ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဧဝံသုတ္တံ၊ ဤယောနိသောမနသိကရေသုတ်
ကို၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားလိုက်ရ၏။
ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဒံအယံယောနိသောမနသိကာရော၊ ဤအသင့်အား
ဖြင့်နှလုံးသွင်းခြင်းသည်၊ သေခဏ၊ သေခဖြစ်သော၊ အပတ္တမာနသဿ၊ မ
ရောက်အပ်သောအရဟတ္တဖိုလ်ရှိသော၊ အနုတ္တရံ၊ အတုမရှိသော၊ ယောဂ
က္ခေမံ၊ ယောဂဘည်းဟူသောဘေးမရှိသောအရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ပတ္တယ မာ
နဿ၊ တောင့်တသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတော၊ နေသော၊ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်းအား၊
ဗဟုပကာရောယထာ၊ များသောကျေးဇူးရှိသကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊
ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သေခဏ၊ သေခဖြစ်သော၊ အပတ္တမာနသဿ၊ မ
ရောက်အပ်သောအရဟတ္တဖိုလ်ရှိသော၊ အနုတ္တရံ၊ အတုမရှိသော၊ ယောဂ
က္ခေမံ၊ ယောဂဘည်းဟူသောဘေးမရှိသောအရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ပတ္တယ မာ
နဿ၊ တောင့်တသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတော၊ နေသော၊ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်းအား၊
အနုတ္တိကံ၊ အတွင်းသန္တာန်၌ဖြစ်သော၊ အင်္ဂံ၊ အကြောင်းတည်း၊ ဣတိ၊ ဤ
သို့၊ ကဒိတွာန၊ နှလုံးသွင်းခြင်းကိုပြု၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဗဟုပကာရံ၊ များသော
ကျေးဇူးရှိသော၊ အညံ၊ အသင့်အားဖြင့်နှလုံးသွင်းခြင်းမှတစ်ပါးသော၊ ကေင်္ဂ
ဝိ၊ တခုသောအကြောင်းကိုမျှတည်း၊ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်၊ နဿမနုပဿယမိ၊
မြင်တော်မူ၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယောနိသောမနသိကရောန္တော၊ အ
သင့်အားဖြင့်နှလုံးသွင်းသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ အကုသလံ၊ အကုသိုလ်

ကို၊ ဗဟုပတိ၊ စွန့်၍၊ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ကို၊ ဘာဧဝတိ၊ ပွားစေ၏။ ဣတိ၊ ဤ
သို့၊ တေမတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်
မူ၏။ တေတ္ထံ၊ ထိုမနသိကာရသုတ်၌၊ ဧဝံ၊ ဤအနက်သဘောကို၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။
သေခဏ၊ သေခဖြစ်သော၊ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်းအား၊ ဥတ္တမတ္တဿ၊ မြတ်သော
အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပတ္တိယာ၊ ရောက်ခြင်းငှါ၊ ယောနိသောမနသိကာရော၊
အသင့်အားဖြင့်နှလုံးသွင်းခြင်းသည်၊ ဗဟုပကာရော ယထာ၊ များသော

ကေနိပါတ်-ဒုတိယမောဟဝဂ်၊

၁၅

ကျေးဇူးရှိသကဲ့သို့၊ ဇေတထာ၊ ထိုအတူ၊ သေခဿ၊ သေခဖြစ်သော၊ ဘိက္ခု
နော၊ ရဟန်းအား၊ ဥတ္တမတ္တဿ၊ မြတ်သောအရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပတ္တိယာ၊
ရောက်ခြင်းငှါ၊ ဗဟုပကာရော၊ များသောကျေးဇူးရှိသော၊ အညော၊ အ
သင့်အားဖြင့်နှလုံးထွင်းခြင်းမှတစ်ပါးသော၊ ဓမ္မော၊ တရားသည်၊ နုတ္ထိ၊ မရှိ၊
ယောနိသော၊ အသင့်အားဖြင့်၊ ပဒေသံ၊ ထုံးတပြုသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊
ဒုက္ခဿ၊ ဆင်းရဲ၏၊ ခဿံ၊ ကုန်ရာသို့၊ ပါဝဏော၊ ရောက်ရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ အယမ္ပိအ
တ္ထော၊ ဤအနက်ကိုသည်း၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တော၊ ဟော
တော်မူအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ သုတံ၊ ကြား
ရလိုက်၏၊ ဣ ဟိ၊ ဤသျှင်မနုဿိကာရသုတ်အပြီးတည်း၊ ၊

ဘဂဝဿ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံဟိ၊ ထင်ရှားဟောတော်မူအပ်
သော၊ အရဟတာ၊ ကိလေသာတို့မှတော်မူသောမြတ်စွာဘုရားသည်၊
ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဧတံ၊ ဤကဏ္ဍာဏမိတ္တသုတ်ကို၊ မေမယာ၊
အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏၊ ၊

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သေခဿ၊ သေခဖြစ်သော၊ အပတ္တမာနဿ၊ မရေခံ
အပ်သောအရဟတ္တဖိုလ်ရှိသော၊ အနုတ္တရံ၊ အတုမရှိသော၊ ယောဂက္ခေမံ၊
ယောဂတည်းဟူသောဘေးမရှိသော အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ပတ္တယမာနဿ၊
ထောင့်တည်း ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတော၊ နေသော၊ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်းအား၊
ဣဒံကဏ္ဍာဏမိတ္တကာ၊ ဤကောင်းသောအဆွေခင်ပွန်းရှိသောအဖြစ်သည်၊
ဗဟုပကာရယထာ၊ များသောကျေးဇူးရှိသကဲ့သို့၊ ဇေတထာ၊ ထိုအတူ၊
ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သေခဿ၊ သေခဖြစ်သော၊ အပတ္တမာနဿ၊ မရေခံ
အပ်သောအရဟတ္တဖိုလ်ရှိသော၊ အနုတ္တရံ၊ အတုမရှိသော၊ ယောဂက္ခေမံ၊
ယောဂတည်းဟူသော ဘေးမရှိသောအရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ပတ္တယမာနဿ၊
ထောင့်တည်းဖြစ်၍၊ ဝိဟရတော၊ နေသော၊ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်းအား၊ ဗဟိ
ရံ၊ အပဖြစ်သော၊ အင်္ဂံ၊ အကြောင်းတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကရိတ္တာ၊ ပြု၍၊ ဗဟုပ
ကာရံ၊ များသောကျေးဇူးရှိသော၊ အညံ၊ ကောင်းသောအဆွေခင်ပွန်းရှိသည်
၏အဖြစ်မှတစ်ပါးသော၊ ဧကင်္ဂမ္ဘိ၊ တစ်ခုသောအကြောင်းကိုမျှသည်း၊ အဟံ၊ ငါ
ဘုရားသည်၊ နဿ၊ နုပဿာမိ၊ မြင်တော်မူ၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကဏ္ဍာ
ဏမိတ္တော၊ ကောင်းသောအဆွေခင်ပွန်းရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ အကု
သလံ၊ အကုသိုလ်ကို၊ ပဗဟတိ၊ ဖွင့်၏၊ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ကို၊ ဘာဝေတိ၊ ဝှီး
စေ၏၊ ဣ ဟိ၊ ဤသို့၊ ဧတမတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အ

ဝေါဝ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုကဿာဏမိတ္တသုတ်၌၊ ဧတံ၊ ဤအနက်သ
 တောကို၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တတိ၊ ဟောတော်မူ
 အပ်၏၊ ယောဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊ ကဿာဏမိတ္တော၊ ကောင်းသော
 အဆွေခင်ပွန်းရှိ၏၊ သပ္ပကိဿော၊ ရိုသေစွာ နာခံလေ့ရှိ၏၊ သဂါဓုဝေါ၊ ရိုသေ
 ခြင်း၏၊ မိတ္တာနံ၊ အဆွေခင်ပွန်းတို့၏၊ ဝစနံ၊ စကားကို၊ ကရံ လိုက်နာတတ်၏၊
 သမ္ပဇာနော၊ အဆင်အခြင်နှင့်ပြည့်စုံ၏၊ ပကိဿတော၊ ထင်သောသတိရှိ၏၊
 သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊ အနုပုဗ္ဗန၊ အင်အားဖြင့်၊ သမ္ပသံယောဇနက္ခ
 ယံ၊ ခင်သိမ်းသောသံယောဇဉ်၏ကုန်းခြင်းသို့၊ ပါဝုဏ္ဏေ၊ ရှေ့ရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤ
 သို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ အယ မ္ပိအ
 ဟ္ထော၊ ဤအနက်ကို၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူ
 အပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မေမယော၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏
 ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်ကဿာဏမိတ္တသုတ်အပြီးတည်း၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်၊ ဝုတ္တဟိ၊ ထင်ရှားဟောတော်မူအပ်သော၊ အရဟတာ၊ ကိလေ
 သတို့မှဝေးတော်မူသောမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဧတံ၊ ဤသံဃာသုတ်ကို၊ မေ
 မယော၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏၊ တိက္ခဿေ၊
 ရဟန်းတို့၊ ဧကဓမ္မော၊ တခုသောတရားသည်၊ ယောကော၊ ယောကန္တံ၊ ဥပ္ပဇ္ဇ
 မာနော၊ ဖြစ်လတ်သော၊ ဗဟုဇနအဟိတာယ၊ များသောလူတို့၏အစီးအပွား
 မရှိခြင်းငှါ၊ ဗဟုဇနအသုခါယ၊ များသောလူတို့၏ မချမ်းသာခြင်းငှါ၊ ဗဟု
 နော၊ များစွာသော၊ ဇနဿ၊ လူအပေါင်း၏၊ အနတ္တဿ၊ အကျိုးမရှိခြင်းငှါ၊ ဧ
 ဝမနူဿာနံ၊ နတ်လူတို့၏၊ အဟိတာယ၊ အစီး အပွားမရှိခြင်းငှါ၊ ဗုက္ခဿ၊
 ဆင်းရဲခြင်းငှါ၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဧကဓမ္မော၊ တခုသောတရားသည်၊ ကထ
 မော၊ အတတ်နည်း၊ သံဃာတဒေါ၊ သံဃာ၏ကွဲပြားခြင်းတည်း၊ တိက္ခဿေ၊
 ရဟန်းတို့၊ ခေါပန၊ စင်စစ်၊ သံဇော၊ သံဃာသည်၊ တိန္ဒူ၊ ကွဲပြားသည်ရှိ
 သော်၊ အညမညံ၊ အချင်းချင်း၊ ဘဏ္ဍနာနိစေဝ၊ ငြင်းခုံခြင်းတို့သည်လည်း၊
 ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ အညမညံ၊ အချင်းချင်း၊ ပရိတာသာစ၊ ခြိမ်းချော်ခြင်း
 တို့သည်လည်း၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ အညမညံ၊ အချင်းချင်း၊ ပရိက္ခေပေါစ ဆဲ
 ရေခြင်းတို့သည်လည်း၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ အညမညံ၊ အချင်းချင်း၊ ပရိစဇ
 နာစ၊ နှင်ထုတ်ခြင်းတို့သည်လည်း၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုသံဃာ၏
 ကွဲပြားခြင်း ငြင်းခုံခြင်းကြောင့်၊ အပ္ပသန္နာစေဝ၊ မကြည်ညိုကုန်သောသူ
 တို့သည်လည်း၊ နပ္ပာဝိဒန္တိ၊ မကြည်ညိုကုန်၊ ပသန္နာနံ၊ ကြည်ညိုကုန်ပြီး
 သော၊ ဧကစ္စာနပ္ပ၊ အမျိုးသောသူတို့အားလည်း၊ အညထတ္ထံ၊ ဟောက်ပြန်

ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧတမတ္ထံ၊ ဤအနက်သတောကို၊
 ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုသံဃာ
 တေဒသုတ်၌၊ ဧတံ၊ ဤအနက်သတောကို၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်၊ ဝုတ္တမိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ သံဃာတေဒကော၊ သံဃာကို
 ကွဲပြားစေသော၊ ဝဂ္ဂါရာမော၊ ကွဲပြားခြင်း၌ မွေ့လျော်သော၊ အဓမ္မဋ္ဌော၊ တ
 ရားမဟုတ်သည်၌ တည်သော၊ ဝုတ္တသော၊ ဝုတ္တိလ်သည်၊ အပါယိကော၊ အ
 ပါယံ၌ဖြစ်၏၊ နေရယိကော၊ နေ၌ဖြစ်၏၊ ကပ္ပဋ္ဌော၊ တကပ်ပတ်လုံးတည်၏၊
 ယောဂက္ခေမာ၊ ယောဂတည်းဟူသောဘေးမရှိသောအရဟတ္တဖိုလ်နိဗ္ဗာန်
 မှာဝိဇ္ဇာသတိ၊ ယုတ်၏၊ သမဂ္ဂံ၊ ညီညွတ်သော၊ သံဃံ၊ သံဃာကို၊ ဘိန္ဒုတွာန၊
 ကွဲပြားစေသောကြောင့်၊ ကပ္ပံ၊ တကပ်ပတ်လုံး၊ နိရဟဋ္ဌိ၊ နေ၌၊ ပစ္စတိ၊ ကျက်
 ရ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တမိ၊ ဟောတော်မူအပ်
 ၏၊ အယမ္ဗိအတ္ထော၊ ဤအနက်ကိုသည်၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာ
 သည်၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏၊ ဘိက္ခ
 ဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဧကဓမ္မော၊ တခုသောတရားသည်၊ လောကေ၊ လောက၌၊
 ဥပ္ပဇ္ဇမာနော၊ ဖြစ်ထက်သော်၊ ဗဟုဇနဟိတာယ၊ များစွာသောလူတို့၏စီး
 ပွားခြင်းငှါ၊ ဗဟုဇနသုခါယ၊ များစွာသောလူတို့၏ချမ်းအာခြင်းငှါ၊ ဗဟုဇနာ
 များစွာသော၊ ဇနဿ၊ လူအပေါင်း၏၊ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ၊ ဒေဝမနုဿာနံ၊
 နတ်လူတို့၏၊ ဟိတာယ၊ စီးပွားခြင်းငှါ၊ သုခါယ၊ ချမ်းသာခြင်းငှါ၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊
 ဖြစ်၏၊ ဧကဓမ္မော၊ တခုသောတရားသည်၊ ကတမော၊ အဘယ်နည်း၊ သံဃာသာ
 မဂ္ဂိ၊ သံဃာ၏ညီညွတ်ခြင်းတည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ခေါပန၊ စင်စစ်၊ သံ
 ထော၊ သံဃာသည်၊ သမဂ္ဂေ၊ ညီညွတ်သည်ရှိသော်၊ အညမညံ၊ အချင်းချင်း၊
 ဘဏ္ဍနာနိဝေဝ၊ ငြင်းခုံခြင်းတို့သည်ကည်း၊ နဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ အညမညံ၊
 အချင်းချင်း၊ ပရိတာသာစ၊ ခြိမ်းချောက်ခြင်းတို့သည်လည်း၊ နဟောန္တိ၊ မဖြစ်
 ကုန်၊ အညမညံ၊ အချင်းချင်း၊ ပရိက္ခေပါစ၊ ဆဲရေခြင်းတို့သည်လည်း၊ နဟော
 န္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ အညမညံ၊ အချင်းချင်း၊ ပရိစနာစ၊ နှင်ထုတ်ခြင်းတို့သည်
 လည်း၊ နဟောန္တိ၊ မဖြစ်၊ တတ္ထ၊ ထိုသံဃာ၏ ညီညွတ်ခြင်း အငြင်းအခုံ

မရှိခြင်းကြောင့်၊ အပဿန္နာ စေဝ၊ အကြည်ညို ကုန်သော သူတို့သည်
 လည်း၊ ပထဝီဒန္တိ၊ ကြည်ညိုကုန်၏၊ ပဿန္နာနဉ္စ၊ ကြည်ညိုကုန်ပြီးသောသူ
 တို့အားလည်း၊ ဘိယျောဘာဝေါ၊ လွန်စွာစွမ်းခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧတမတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို၊ ဘဂဝေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါစ၊
 မိန့်တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ဟိုသာမဂ္ဂိသုတ်၌၊ ဧတံ၊ ဤအနက်သဘောကို၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုပ္ပတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ သံဃာ
 သာ၊ သဘာ၏၊ သာမဂ္ဂိ၊ ညီညွတ်ခြင်းသည်၊ သုခေါ၊ ချမ်းသာ၏၊ သမဂ္ဂါနံ၊ ညီ
 ညွတ်ကုန်သော ရဟန်းတို့ကို၊ အနုဂ္ဂဟောစ၊ ဖြိုးမြှောက်ခြင်းသည်လည်း၊
 သုခေါ၊ ချမ်းသာ၏၊ သမဂ္ဂရတော၊ ညီညွတ်ခြင်း၌ မွေ့လျော်သော၊ ဓမ္မဋ္ဌေါ၊
 တရား၌တည်သော၊ ပုဂ္ဂဏော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ယောဂက္ခေမာ၊ ယောဂလည်း
 ဟူသောဘေးမရှိသောအရဟတ္တဖိုလ်မှ၊ နဓံသတိ၊ မယုတ်၊ သံဃံ၊ သံဃာ
 ကို၊ သမဂ္ဂံ၊ ညီညွတ်သည်ကို၊ ကတွာနံ၊ ပြုသောကြောင့်၊ ကပ္ပံ၊ တကပ်ပတ်
 လုံး၊ သဂ္ဂမ္ဘိနတ်ပြည်၌၊ မောဇတိ၊ မွေ့လျော်ရ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်
 စွာဘုရားသည်၊ ဝုပ္ပတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ အံယဓိအတ္ထော၊ ဤအနက်ကို
 လည်း၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ သုတံ၊ ကြားလိုက်ရ၏၊ ဣတိ၊ ဤ
 လျှင်သာမဂ္ဂိသုတ်အပြီးတည်း။

ဘဂဝတာ၊ ဘုန်းတော်ကြီးသောမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံဟိ၊ ထင်ရှား
 ဟောတော်မူအပ်သော၊ အရဟတာ၊ ကိလေသာတို့မှဝေးတော် မူသော
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဧတံသုတ္တံ၊ ဤပုဂ္ဂလ
 သုတ်ကို၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားရ
 လိုက်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့အဟံ၊ ငါဘုရားသည်၊ ဣဓ၊ ဤလောက၌၊
 ကေဠံ၊ အမျိုးသော၊ ပဒုဋ္ဌမိတ္တံ၊ ပျက်သောစိတ်ရှိသော၊ ပုဂ္ဂလံ၊ သတ္တဝါကို၊ ဧဝံ၊
 ဤသို့၊ စေတသာ၊ စိတ်တော်ဖြင့်၊ စေတော၊ စိတ်ကို၊ ပရိဋ္ဌ၊ ပိုင်းခြား၍၊ ဇာနာ
 ပိ၊ သိတော်မူ၏၊ ဣမဗ္ဗိယမယော၊ ဤအခါ၌၊ အယံပုဂ္ဂဏော၊ ဤသတ္တဝါသည်၊
 စေကာယံကရေယျ၊ အကယ်၍သေဌာအံ၊ အဘာတံယထာ၊ ဆောင်၍ထား
 အပ်သော ဝတ္ထုကိုကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ကမ္မုနာ၊ အကု
 သိုလ်ကံသည်၊ နိရုဏ၊ ငရဲ၌၊ နိက္ခိတ္တော၊ ထားအပ်၏၊ တံ၊ ထိုဖြစ်ခြင်းသည်၊
 ကိဿဟေတု၊ အဘယ်ကြောင့်နည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဟိယသ္မာ၊ အ
 ကြင်ကြောင့်၊ အဿ၊ ထိုသတ္တဝါ၏၊ ဗိတ္တံ၊ စိတ်သည်၊ ပဒုဋ္ဌံ၊ ပျက်၏၊ တသ္မာ၊
 ထိုကြောင့်၊ အဘာတံယထာ၊ ဆောင်၍ထားအပ်သော ဝတ္ထုကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤ

ဇကု နိပါတ်-ခုတ်ယံမောဟဝဂ်။

၀၉

အတူ၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ကမ္မနာ၊ အကုသိုလ်ကံသည်၊ နိရယေ၊ ငရဲ၌၊ နိက္ခိ
 ဣဒ္ဓ၊ ထားအပ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ စေတောပဒေါသဟေတု၊ စိတ်
 ၏ပျက်စီးခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်သာလျှင်၊ ဣဝ၊ ဤလောက၌၊ ဧ
 ဝံ၊ ဤသို့၊ ဇကုဇ္ဈ၊ အချို့ကုန်သော၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ ကာယဿ၊ ခန္ဓာ
 ကိုယ်၏၊ ဘေဒေါ၊ ပျက်ခြင်းကြောင့်၊ မရဏာ၊ သေသည်မှ၊ ပရံ၊ နောက်ကာ
 လ၌၊ အပါယံ၊ ချမ်းသာကင်းသော၊ ခုတ္တတိ၊ မကောင်းသော သူတို့၏လားရာ
 ဖြစ်သော၊ ဝိနိပါတံ၊ ပျက်စီး၍ကျရာဖြစ်သော၊ နိရယံ၊ ငရဲသို့၊ ဥပပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်
 ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇကမတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို၊ ဘဂဝတိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
 အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုပဋ္ဌမပုဂ္ဂလသုတ်၌၊ ဧတံ၊ ဤအနက်သ
 ဘောကို၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ခုတ္တတိ၊ ဟောတော်မူ
 အပ်၏၊ ။ ဣဝ၊ ဤလောက၌၊ ဇကုဇ္ဈ၊ အချို့သော၊ ပဒုဋ္ဌမိတ္တံ၊ ပျက်သောစိတ်ရှိ
 သော၊ ပုဂ္ဂလံ၊ သတ္တဝါကို၊ ဥတွာန၊ သိတော်မူ၍၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
 အတ္တနော၊ ကိုယ်တော်၏၊ သန္တိ၊ ကေ၊ အထံ၌၊ သန္တိသိန္နာနံ၊ ကောင်းစွာနေကုန်
 သော၊ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့အား၊ ဇကံသတော၊ စင်စစ်အားဖြင့်၊ ဇကမတ္ထံ၊ ဤ
 အနက်ကို၊ ဗျာကာထိ၊ ကြားတော်မူ၏၊ ။ ဣမဋ္ဌိသမယေ၊ ဤအခါ၌၊ အယံပုဂ္ဂ
 လော၊ ဤသတ္တဝါသည်၊ ကာလကံယိရာထ၊ အကယ်၍သေခြင်းကိုပြုငြား
 အံ၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သေသည်၊ သတိ၊ ရှိသော်၊ နိရယံ၊ ငရဲသို့၊ ဥပပဇ္ဇေယျ၊ ဖြစ်ရာ
 ၏၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ အ
 သပုဂ္ဂလဿ၊ ထိုသတ္တဝါ၏၊ မိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ ပဒုသိတံ၊ ပျက်စီးအပ်၏၊
 တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ နိရယံ၊ ငရဲသို့၊ ဥပပဇ္ဇေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ တထာဝရီ၊ ထို
 သို့သဘောရှိသောသတ္တဝါသည်၊ ဟရိတွာ၊ ဆောင်၍၊ နိက္ခိပေယျဟံသာ၊
 ထားရာသကဲ့သို့၊ ဧဝမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ နိရိယေ၊ ငရဲ၌၊ ဥပပဇ္ဇေ
 ယျ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွာ၊ စေတောပဒေါသဟေတု၊ စိတ်၏ပျက်
 စီးခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ ခုတ္တတိ၊ ခုတ္တ
 တိသို့၊ ဝဇ္ဇန္တိ၊ သွားရကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗျာကာထိ၊ ကြားတော်မူ၏၊ ။ အယ
 ဗ္ဗိအတ္ထော၊ ဤအနက်ကိုလည်း၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုဒ္ဓတ္တာ၊
 ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ သုတံ၊
 ကြားရလိုက်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဋ္ဌမပုဂ္ဂလသုတ်အပြီးတည်း၊ ခုတ်ယံ၊ ခုတ်
 ခုတ်သော၊ ဝဂ္ဂေါ၊ ဝဂ်တည်း၊ ဟဿ၊ ထိုခုတ်ယံဝဂ်၏၊ ဥဒါနံ၊ ဥဒါနံ
 သည်ကား၊ မောဟ၊ မောဟသုတ်လည်း၊ ကောင်း၊ ကောဓ၊ ကောဓသုတ်
 လည်း၊ ကောင်း၊ အထ၊ ထိုမြို့၊ မက္ခ၊ မက္ခသုတ်လည်း၊ ကောင်း၊ အထော၊ ထို

မြို့ မူဟာ၊ မောဟသုတ်လည်းကောင်း၊ ကာမ၊ ကာမသုတ်လည်းကောင်း၊
 ခုဝေ၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ သေခါ၊ သေသုတ်လည်းကောင်း၊ သေဒမေဝစ၊
 တောဒသုတ်သမ္ပသုတ်လည်းကောင်း၊ ပုဂ္ဂဏေ၊ ပုဂ္ဂဏသုတ်လည်းကောင်း၊ ဣ
 တိ၊ ဤသို့၊ ဒသ၊ သယ်သုတ်ကဲ့သည့်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣမံဝတ္ထံ၊ ဤဝက်ကို၊
 ခုတိယန္တိ၊ ခုတိယဝက်ဟူ၍၊ အာဟု၊ ဆိုကုန်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုပ္ပတိ၊ ဆိုအပ်၏။

ဘဂဝတာ၊ ဘုန်းတော်ကြီးတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ
 ဟိ၊ ထင်ရှားဟောတော် မူအပ်သော၊ အရဟတာ၊ ကိလေသာတို့မှဝေး
 တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဧတံသု
 ဣ၊ ဤမိတ္တသုတ်ကို၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊
 ကြားရလိုက်၏၊ ဟိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်၊ ဣလေသကေ၊
 ဤလောက၌၊ ဧကေ၊ အချို့သော၊ ပဿန္နမိတ္တံ၊ ကြည်ညိုသောမိတ်ရှိသော၊
 ဝုပ္ပလံ၊ သတ္တဝါကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ စေတသာ၊ ငါ၏ မိတ်တော်ဖြင့်၊ စေ
 တော၊ သတ္တဝါတို့၏မိတ်ကို၊ ကရိစ္စ၊ ပိုင်းခြား၍၊ ပဇာနာမိ၊ ထိတော်မူ၏၊ ဣမေ၊
 သမယေ၊ ဤအခါ၌၊ အယံပုဂ္ဂဏေ၊ ဤသတ္တဝါ သည်၊ စေကာလံကရေ
 ယု၊ အကယ်၍သေခြင်းကိုပြုငြားအံ့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သေသည်၊ သတိ၊ ရှိသော်၊
 အာဘတံယတာ၊ ဆောင်ယူအပ်သောဝတ္ထုကိုကဲ့သို့၊ ဧဝံတထော၊ ထို အ
 တု၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ကမ္မနာ၊ ကုသိုလ်ကံသည်၊ သဂ္ဂေ၊ နတ်ပြည်၌၊ နိက္ခိ
 ဣော၊ ထားအပ်၏၊ တံ၊ ထိုသို့ဖြစ် ခြင်းသည်၊ ကိယဟေတု၊ အဘယ်
 ကြောင့်နည်း၊ ဟိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ အသေပုဂ္ဂဏ
 သာ၊ ထိုသတ္တဝါ၏၊ မိတ္တံ၊ မိတ်သည်၊ ပဿန္နံ၊ ကြည်ဆင်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်
 အာဘတံယတာ၊ ဆောင်ယူအပ်သောဝတ္ထုကိုကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအဟု၊ အတ္တ
 နော၊ မိမိ၏၊ ကမ္မနာ၊ ကုသိုလ်ကံသည်၊ သဂ္ဂေ၊ နတ်ပြည်၌၊ နိက္ခိဣော၊ ထား
 အပ်၏၊ ဟိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ စေတောပသာဒဟေတုခေါပန၊ မိတ်၏ကြည်
 လင်ခြင်းဟူသောအကြောင်းကြောင့်သာလျှင်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဣမ၊ ဤလောက၌၊
 ဧကေ၊ အချို့ကုန်သော၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့ သည်၊ ကာယေယာ၊ ခန္ဓာကိုယ်
 ၏၊ ဘေဒါ၊ ပျက်ခြင်းကြောင့်၊ မရတာ၊ သေသည်မှ၊ ပရံ၊ နောက်ကာလ၌၊ သ
 ဝုလောကံ၊ နတ်ပြည်သို့၊ ဥပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧတမတ္ထံ၊ ဤအ
 နက်ကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တတ္ထံ၊ ထိုမိ
 တ္တသုတ်၌၊ ဧတံ၊ ဤအနက်သဘောကို၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘု
 ရားသည်၊ ဝုပ္ပတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဣလေသကေ၊ ဤလောက၌၊ ဧကေ၊
 အချို့သော၊ ပဿန္နမိတ္တံ၊ ကြည်ဆင်သောမိတ်ရှိသော၊ ဝုပ္ပလံ၊ သတ္တဝါကို၊

ဇောနီပါတ်-ခုတ်ယမောဟဝဂ်၊

၂၀

ဥတ္တာန၊ သိတော်မူ၍၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အတ္တနော၊ ကိုယ်တော်၏၊
သန္တိကော၊ အထံတော်၌၊ သန္တိသိန္နာနံ၊ ကောင်းစွာနေကုန်သော၊ ဘိက္ခုနံ၊ ခု
ဟန်းတို့အား၊ စဇကံသတော၊ စင်စစ်အားဖြင့်၊ ဇေယတ္တံ၊ ဤသို့ထွက်သော
အနက်ကို၊ ဗျာကာသိ၊ ကြားတော်မူ၏။ ဣမဋ္ဌိသမယေ၊ ဤအခါ၌၊ အယံပုဂ္ဂ
လော၊ ဤသတ္တဝါသည်၊ စေကာလံကယိရာထ၊ အကယ်၍သေခြင်းကိုပြု
ငြားအံ့၊ ဇေံ၊ ဤသို့သေသည်၊ သတိ၊ ရှိသော်၊ သုဂတိံ၊ သုဂတိသို့၊ ဥပပဇ္ဇေ
ယျ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ ယသ္မာ၊ အကြင်
ကြောင့်၊ အဿပုဂ္ဂလဿ၊ ထိုသတ္တဝါ၏၊ ဗိက္ကံ၊ ဗိတ်သည်၊ မသန္တံ၊ ကြည်
လင်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သုဂတိံ၊ သုဂတိသို့၊ ဥပပဇ္ဇေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏။
တထာပိဓော၊ ထိုကြည်လင်သောဗိတ်ရှိသော၊ ပုဂ္ဂလော၊ သတ္တဝါသည်၊
ဟရိတွာ၊ ဆောင်ယူ၍၊ နိက္ခိယေယျဟထာ၊ ထားရာသကဲ့သို့၊ ဇေမေဝဇေံတ
ထာ၊ ထိုအတူ၊ သုဂတိံ၊ သုဂတိသို့၊ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွာ၊
စေတောပဿာဒဟေတု၊ ဗိတ်၏ကြည်လင်ခြင်းဟူသောအကြောင်းကြောင့်
သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ သုဂတိံ၊ သုဂတိသို့၊ ဂစ္ဆန္တိ၊ သွားရကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤ
သို့၊ ဗျာကာသိ၊ ကြားတော်မူပြီ၊ အယမိစ္ဆေယျ၊ ဤအနက်ကိုလည်း၊
ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
မေမယော၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ပဋ္ဌမာသန္တိဗိက္ကသုတံ၊ ပြီးတည်း။

ဘဂဝတာ၊ ဘုန်းတော်ကြီးသောမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံဟိ၊ ထင်ရှား
ဟောတော်မူအပ်သော၊ အရဟတာ၊ ကိလေသာတို့မှဝေးတော်မူသောမြတ်
စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဇေယတ္တံ၊ ဤဗျာယိသုတ်ကို၊
မေမယော၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ ဇေံ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏၊ ဘိက္ခု
ဝေ၊ ခုဟန်းတို့၊ ပုညာနံ၊ ကောင်းမှုတို့၌၊ မာတာယိတ္တံ၊ မကြောက်ကုန်လင့်၊
ယဒိဒံယာဇ္ဈဒံပုညာနိတိ၊ အဓိဝေဒနံ၊ အကြင်ပုညာနိဟူသောအမည်သည်၊ အ
တ္တိ၊ ရှိ၏၊ ဇေံ၊ ဤအမည်သည်၊ ဣဋ္ဌဿ၊ ဤမှီးအပ်သော၊ ကန္တဿ၊ နှစ်သက်
အပ်သော၊ ဝိယဿ၊ ချစ်အပ်သော၊ မနာပဿ၊ နှလုံးကိုပွားစေတတ်သော၊
သုခဿ၊ ချမ်းသာ၏၊ အဓိဝေဒနံ၊ အမည်တည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ခုဟန်းတို့၊ အဟံ၊
ငါဘုရားသည်၊ ဒိဗ္ဗရတ္တံ၊ ရှည်မြင့်စွာသောကာလပတ်လုံး၊ ကထာနံ၊ ပြုအပ်
ကုန်သော၊ ပုညာနံ၊ ကောင်းမှုတို့၏၊ ဣဋ္ဌံ၊ မှီးအပ်သော၊ ကန္တံ၊ နှစ်သက်အပ်
သော၊ ဝိယံ၊ ချစ်အပ်သော၊ မနာပံ၊ နှလုံးကိုပွားစေတတ်သော၊ ဝိပါကံ၊ အကျိုး

ကို၊ဒီစာ၊ထွက်၊၅၂၊မြင့်စွာသောကာလပတ်လုံး၊ပစ္စုပ္ပန်တုလ်၊ခံစားဘူးသည်ကို၊
အဘိဇာနည်မိခေါ်ထူးသောဥပဇာတ်ဖြင့်သိတော်မူသည်သာလျှင်တည်း၊သတ္တ
ဝဿာနိ၊ရုနစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး၊မေတ္တပိတ္တံ၊မေတ္တာနှင့်ယှဉ်သောမိတ်ကို၊ဘာ
ဝတ္ထု၊ပွားစေ၍၊သတ္တဝသံဝရဝိဝရကပ္ပေ၊ရုနစ်ကမ္ဘာပတ်လုံး၊အုတ်ထေးကံ၊
ဤထောက်သို့၊ဝုန၊တတန်း၊နအဂမာယိ၊မလော၊ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ကပ္ပေ၊
ကမ္ဘာသည်၊သံဝရမာနေ၊မျက်လက်သော်၊အာတဿရူပဂေါ၊အာတဿရ
တုံသို့ကပ်သည်၊ဟောမိ၊ဖြစ်၏၊ကပ္ပေ၊ကမ္ဘာသည်၊ဝိဝရမာနေ၊တည့်လတ်
သော်၊သုည၊ဆိတ်သော၊ဗြဟ္မဝိမာနံ၊ဗြဟ္မာတုံသို့၊ဥပပဇ္ဇာမိ၊ဖြစ်၏၊ဘိက္ခ
ဝေ၊ရဟန်းတို့၊တတြ၊ထိုပဋ္ဌမချာနံတုံနှိ၊မဟာဗြဟ္မာ၊မြတ်သောဗြဟ္မာဖြစ်
သော၊အဘိဘု၊တပါးသော ဗြဟ္မာတို့ကို နှိပ်နှင်း၍တည်သော၊အနဘိဘု
တော၊တပါးသော ဗြဟ္မာတို့သည်မနှိပ်နှင်းအပ်သော၊ဗြဟ္မာ၊ဗြဟ္မာသည်၊
ဟောမိ၊ဖြစ်၏၊အညဒတ္ထ၊စင်စစ်၊ဒသော၊မြင်ဘတ်သည်၊ဝသဝတ္ထိ၊အလို
သို့လိုက်စေတတ်သည်၊ဟောမိ၊ဖြစ်၏၊ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ပနတထာ၊ထိုမှ
တပါး၊အဟံ၊ငါတုရားသည်၊သတ္တိ၊သက္ကတ္တ၊ခေါ်သုံးသတ်ခြောက်ကြိမ်
တိုင်အောင်လျှင်၊နိရုဇ္ဈာန်အစအခြားမရှိ၊ဒေဝါနမိဇ္ဈော၊နတ်တို့ကိုအစိုးရ
သော၊သက္ကော၊သိကြားသည်၊အဟောသိ၊ဖြစ်ပြီ၊အနေကသတက္ကတ္တ၊အ
ကြိမ်ထရာမကများစွာ၊စက္ကဝတ္ထိ၊စက်ရတနာကို ထည့်စေတတ်သော၊ဓမ္မ
ကော၊တရားနှင့်လျော်သော၊ဓမ္မရ၊ဇာ၊တရားနှင့်လျော်စွာမင်းဖြစ်သော၊
စတုရန္တော၊ထေးစင်းသောသရဗ္ဗရာဖြင့်ပိုင်းခြားအပ်သောထေးကျွန်းတို့
ဖြင့်တန်ဆာဆင်အပ်သောမြေအလုံးကိုအစိုးရသော၊ဝိဇိတာဝိ၊မင်းတကာ
တို့ကိုအောင်နိုင်သော၊ဇနပဒထာဝရိယသက္ကော၊ဇနပုဒ်၏မြို့မြို့ခြင်းသို့ရောက်
သော၊သတ္တရတနသဗ္ဗန္ဓော၊ရုနစ်ပါးသော စကြာဝတေးမင်းတို့၏ရတနာနှင့်
ပြည့်စုံသော၊ရာဇာ၊မင်းသည်၊အဟောသိ၊ဖြစ်ပြီ၊ပဒေသရဇ္ဈဿ၊ပဒေသ
ရာဇ်မင်း၏ အဖြစ်ကိုကား၊ကောပနပါဒေါ၊အဘယ်မှာ ရေတွက်နိုင်အံ့
နည်း၊ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊တဿမဟံ၊ထိုငါအား၊ဇေတံသောပရိဝါတ
က္ကော၊ဤသို့သောအကြံသည်၊အဟောသိ၊ဖြစ်ပြီ၊ကိံအဟောသိ၊အဘယ်
သို့ဖြစ်သနည်း၊ယေနကပ္ပေ၊အကြင်ကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ဇေတုဟိ၊ယခု၊
အဟံ၊ငါသည်၊ဥပမဟိဒ္ဓိကော၊ဤသို့ကြီးသောထန်းရှိသည်၊ဇေတုမဟာနုဘာ
ဝေါ၊ဤသို့ကြီးသောအာနုတော်ရှိသည်၊အမှီ၊ဖြစ်၏၊မေ၊ငါ၏၊အုဒံပလံ၊ဤ
အကျိုးစက်သည်၊ကဿကမ္မဿ၊အဘယ်မည်သောကံ၏၊ပလံ၊အကျိုး
စက်နည်း၊အဟံဝိပါကော၊ဤအကျိုးသည်၊ကဿကမ္မဿ၊အဘယ်မည်

သောကံ၏။ ဝိပါကော၊ အကျိုးနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ၊

ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တဿမယံ၊ ထိုငါ့အား၊ ဧတံသောပရိဝိတက္ကော၊ ဤသို့သောအကြံသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ ကိ' အဟောသိ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း၊ ယေနကဗ္ဗေန၊ အကြင်ကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဧတရဟိ၊ ယခုဧဝံမဟိဒ္ဓိကာ၊ ဤသို့ ကြီးသောတရားရှိသည်၊ ဧဝံမဟာနုဘာဝေါ၊ ဤသို့ကြီးသော အာနုဘော်ရှိသည်၊ အဓိ၊ ဖြစ်၏၊ မေ၊ ငါ၏၊ ဣဒံပလံ၊ ဤအကျိုးစက်သည်၊ တိဏ္ဍိသုံးပါးကုန်သော၊ ကမ္မာနံ၊ ကံတို့၏၊ ပလံ၊ အကျိုးစက်တည်း၊ တိဏ္ဍိသုံးပါးကုန်သော၊ ကမ္မာနံ၊ ကံတို့၏၊ ဝိပါကံ၊ အကျိုးတည်း၊ သေယျတိဒံ၊ အဘယ်သုံးပါးတို့နည်း၊ ဒါနဿ၊ ပေးလှူခြင်း၏လည်းကောင်း၊ ဒမဿ၊ ဣန္ဒြေကိုဆုံးမခြင်း၏လည်းကောင်း၊ သံယမဿ၊ ကိုယ်နှုတ်နှုတ်ကိုစောင့်ရှောက်ခြင်း၏ လည်းကောင်း၊ ဣမေသံတိဏ္ဍိကမ္မာနံ၊ ဤသုံးပါးသောကံတို့၏၊ ပလံ၊ အကျိုး စက်တည်း၊ ဣမေသံဘိဏ္ဍိကမ္မာနံ၊ ဤသုံးပါးသော ကံတို့၏၊ ဝိပါကော၊ အကျိုးတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပရိဝိတက္ကော၊ အကြံသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧတမတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို၊ ဘဂဝေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဗျာယ်သုတ်၌၊ ဧတံ၊ ဤအနက်သဘောကို၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုစ္ဆတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ၊ အတ္ထကာမော၊ အကျိုးစီးပွားကိုအလိုရှိသော၊ ယောကုထပုတ္တော၊ အကြင်အမျိုးကောင်းသားသည်၊ အတ္ထိ ရှိ၏၊ သောကုထပုတ္တော၊ ထိုအမျိုးကောင်းသားသည်၊ အာယတဂ္ဂံ၊ ပြန့်ပြောမှူး၊ မြတ်သောအကျိုးရှိသော၊ သုခိန္ဒြိယံ၊ ကောင်းသောအကျိုးရှိသော၊ ပုညမေဝ၊ ကောင်းမှုကို သာလျှင်၊ သိက္ခေယျ၊ ကျင့်ရာ၏၊ ဒါနုလ္လဒါနံ၊ ပေးကမ်းခြင်းကို လည်းကောင်း၊ သမစရိယု၊ ကောင်းစွာကျင့်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ မေတ္တမိတ္တု၊ မေတ္တာနှင့်လျှင်သောဝိတ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဘာဝယေ၊ ပွားစေရာ၏၊ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသောသူသည်၊ သုခသရဒယေ၊ ကောင်းသောအကျိုးကိုဖြစ်စေတတ်သော၊ တသော၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဧတေဓမ္မေ၊ ဤတရားတို့ကို၊ ဘာဝယိတွာ၊ ပွားစေ၍၊ အဗျာပန္တိ၊ ဆင်းရဲမရှိသော၊ သုခံ၊ ချမ်းသာသော၊ သောကံ၊ ထောကသို့၊ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်ရ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုစ္ဆတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ အသဒ္ဓိအတ္တော၊ ဤအနက်ကိုလည်း၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗျာယ်သုတ်အပြီးတည်း။ ၊

ဘဂဝတာ၊ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံဟိ၊ ထင်ရှား

ဟောတော်မူအပ်သော။ အရဟတော။ ကိလေသာတို့မှ ဝေးတော်မူသော
 မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝုတ္တံ။ ဟောတော်မူအပ်သော။ ဇေတံသုတ္တံ။ ဤဥဘောအ
 ဟ္တသုတ်ကို။ မေမယာ။ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်။ ဣတိ။ ဤသို့။ သုတံ။ ကြားရ
 လိုက်၏။ ဘိက္ခဝေ။ ရဟန်းတို့။ ဧကဓမ္မော။ တခုသောတရားသည်။ တာဝိ
 တော။ ပွားအပ်သည်ရှိသော်။ ဗဟုလိကတော။ အကြိမ်များစွာပြုအပ်သည်ရှိ
 သော်။ ဒိဋ္ဌဓမ္မိကံ။ မျက်မှောက်၌ ဖြစ်သော။ အတ္ထဉ္ဇေဝ။ စီးပွားကိုလည်း
 ကောင်းသမျှရာယိကံ။ တမလွန်၌ဖြစ်သော။ အတ္ထဉ္ဇ။ အစီးအပွားကို လည်း
 ကောင်း။ ဥဘောအတ္ထေ။ နှစ်ပါးသောအစီးအပွားတို့ကို။ သမဓိဂဿ။ ကောင်း
 စွာယူ၍။ တိဋ္ဌတိ။ တည်၏။ ဧကဓမ္မော။ တခုသောတရားသည်။ ကတမော။ အ
 ဘယ်နည်း။ ကုသလေသုဓမ္မေသု။ ကုသိုလ်တရားတို့၌။ အပ္ပမာဒေါ။ မစေ့မ
 လျော့ခြင်းတည်း။ ဘိက္ခဝေ။ ရဟန်းတို့။ ခေါ။ စင်စစ်။ အယံဧကဓမ္မော။ ဤတ
 ခုသောတရားသည်။ တာဝိတော။ ပွားစေအပ်သည်ရှိသော်။ ဗဟုလိကတော။
 အကြိမ်များစွာပြုအပ်သည်ရှိသော်။ ဒိဋ္ဌဓမ္မိကံ။ မျက်မှောက်၌ဖြစ်သော။ အတ္ထ
 ဉ္ဇေဝ။ အစီးအပွားကိုလည်းကောင်း။ သမ္ပရာယိကံ။ တမလွန်၌ဖြစ်သော။ အ
 ဟ္တဉ္ဇ။ အစီးအပွားကို လည်းကောင်း။ ဥဘောအတ္ထေ။ နှစ်ပါးသောအစီးအပွား
 တို့ကို။ သမဓိဂဿ။ ကောင်းစွာယူ၍။ တိဋ္ဌတိ။ တည်၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဇေတမ
 ဟ္တံ။ ဤအနက်ကို။ ဘဂဝါ။ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အဝေါစ။ မိန့်တော်မူ၏။ တ
 ဟ္တံ။ ဤဥဘောအတ္တသုတ်၌။ ဇေတံ။ ဤအနက်သဘောကို။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဘဂဝါ။
 မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝုတ္တံ။ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဝုတ္တကရိယာသု။
 ကောင်းမှုကိုပြုခြင်းတို့၌။ အပ္ပမာဒံ။ မစေ့မလျော့ခြင်းကို။ ပဏှိတော။ ပညာရှိ
 တို့သည်။ ပသံသန္တိ။ ပြီးပွမ်းကုန်၏။ အပ္ပမက္ခော။ မစေ့မလျော့သော။ ပဏှိ
 တော။ ပညာရှိသည်။ ဥဘော အတ္ထေ။ နှစ်ပါးသော အစီးအပွားတို့ကို။ အဓိဂဿ
 ဟိ။ ရ၏။ ဒိဋ္ဌဓမ္မေ။ မျက်မှောက်သော ကိုယ်၏အဖြစ်၌။ ယောစ
 အတ္ထော။ အကြင်အစီးအပွားသည်လည်းကောင်း။ သမ္ပရာယိကော။ တမ
 လွန်၌ဖြစ်သော။ ယောအတ္ထောစ။ အကြင်အစီးအပွားသည်လည်းကောင်း။
 အတ္ထိ ရှိ၏။ ဇေတဥဘောအတ္ထေ။ ဤနှစ်ပါးသောအစီးအပွားတို့ကို။ အဓိဂဿာ
 ကိ။ ရ၏။ အတ္ထာဘိသမယာ။ ဤနှစ်ပါးသောအစီးအပွားကို ရခြင်းကြောင့်
 သော။ ထိုမစေ့မလျော့သောသူကို။ ဓိရော။ မြဲမြံတည်ကြည်သော။ ပဏှိတော
 တိ။ ပညာရှိဟူ၍။ ပဝုတ္တံ။ သိအပ်၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဘဂဝတာ။ မြတ်စွာဘုရား
 သည်။ ဝုတ္တံ။ ဟောတော်မူအပ်၏။ အယမ္ပိအတ္ထော။ ဤအနက်ကိုလည်း။
 ဘဂဝတာ။ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝုတ္တံ။ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဣတိ။ ဤသို့။

ကောနိပါတ်-ဒုတိယမောဟဝဂ်၊

၂၅

မေမယော၊ အက္ခန္တိအာနန္ဒာသည်၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်ရ၏။ ။ ဣတိ၊ ဤ
ထျှင်ဥဘော အတ္ထသုတ်အပြီးတည်း။

ဘဂဝတာ၊ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာထူးသည်။ ဂုတ္တံဟိ၊ ထင်
ရှားဟောတော် မူအပ်သော၊ အရဟတာ၊ ကိလေသာတို့မှ ဝေးတော်မူ
သောမြတ်စွာ ထူးသည်။ ဂုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ တေသုတ္တံ၊ ဤ
အဋ္ဌိပုဉ္ဇေဝပုလ္လပဗ္ဗတသုတ်ကို၊ မေမယော၊ အက္ခန္တိအာနန္ဒာသည်၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကပ္ပံ၊ တန္တရပတ်
လုံး၊ သန္တာဝတော၊ ပြေးသွားရသော၊ သံ သရတော၊ ကျင်လည်ရသော၊ ဧက
ပုဂ္ဂလဿ၊ တယောကံသောသတ္တဝါ၏၊ အဋ္ဌိကကံသော၊ အရိုးအဖို့သည်၊ အ
ဋ္ဌိပုဉ္ဇော၊ အရိုးအပေါင်းသည်၊ အဋ္ဌိရာ ဝီ၊ အရိုးအရသည်၊ သံဟာရတော၊ ရုံး
ရ၍ထားတတ်သောသူသည်။ သစေအဿ၊ အကယ်၍ နှိုသည်ဖြစ်ငြားအံ့၊
သန္တတဗ္ဗ၊ ရံရ အပ်သောအရိုးသည်ထည်း၊ သစေနိနသေယျ၊ အကယ်၍မ
ပျောက်အံ့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့မပျောက်သည်။ သတိ၊ ရှိသော်၊ အယံဝေပုလ္လပဗ္ဗ
တော၊ ဤဝေပုလ္လတောင်သည်၊ မဟာန္တောယထာ၊ ကြီးစွာဖြစ်သ ကဲ့သို့ဧဝံ။
ဤအတူ၊ မဟာ၊ ကြီးသည်။ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တေမတ္တံ၊ ဤအ
နက်ကို၊ တဂါ၊ မြတ်စွာထူးသည်။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုအဋ္ဌိ
ပုဉ္ဇေဝပုလ္လပဗ္ဗတ သုတ်၌၊ တေ၊ ဤအနက်သဘောကို၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တဂါ၊
မြတ်စွာထူးသည်။ ဂုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ။ ဧကေနကပ္ပေန၊ တရ
သောကန္တ ဖြင့်၊ သန္တာဝတော၊ ပြေးသွားရသော၊ သံသရတော၊ ကျင်လည်
ရသော၊ ဧကဿ တယောကံသော၊ ပုဂ္ဂလဿ၊ သတ္တဝါ၏၊ အဋ္ဌိသဉ္ဇယော၊
အရိုးအရသည်၊ ပဗ္ဗဟသမော၊ ဝေပုလ္လတောင်နှင့်မျှသော၊ ရာပီ၊ အရသည်။
သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မဟေသိနာ၊ မြတ်စွာထူးသည်။ ဂုတ္တံ၊
ဟောတော်မူအပ်၏။ ။ သောခေါပနာယံဝေလ္လာပဗ္ဗတော၊ ထိုဝေပုလ္လတောင်
ကို၊ မဟာ၊ ကြီးစွာ၏ဟူ၍၊ အက္ခာတော၊ ဆိုအပ်၏။ ဗြဟ္မဒိဿာတာဂတော
ထဉ်ရာအချ်အားဖြင့်၊ မဂခါနံ၊ မဂရာဇ်တိုင်းတို့၏၊ ဝိနိဗ္ဗဇေ ဝိနိဗ္ဗဇအမည်
ရှိသော၊ ရာဇဂဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌၊ ဝိဇ္ဇကုဋဿ၊ ဝိဇ္ဇကုဋ်တောင်၏၊ ဥ
တ္တရော၊ မြော်အရပ်ဟူ၍၊ အက္ခာတော၊ ဆိုအပ်၏။ ဗြဟ္မတေဇဝေါယဒါပန၊
အဩဇာခါဋ္ဌိကား၊ ပုဂ္ဂလဿ၊ သတ္တဝါသည်၊ အရိယသစ္စာနိ၊ အရိယသစ္စာတို့
ကို၊ သဗ္ဗာ၊ ကောင်းစွာ၊ ပညာယ၊ ပညာဖြင့်၊ ပဿတိ၊ မြင်၏၊ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခဖြစ်
သောအရိယသစ္စာကိုထည်းကောင်း၊ ဒုက္ခသရပ္ပါဒံ၊ ဒုက္ခ၏ဖြစ်ကြောင်းဖြစ်
သောသမုဒယအရိယသစ္စာကိုထည်းကောင်း၊ ဒုက္ခဿ၊ ဒုက္ခကို၊ အတိတ္တံ၊

၂၆

ဣတိဝုတ်ပါဠိတော်နိဿယ၊

လွန်မြော်ရာဖြစ်သောဒုက္ခနွှေရာခအရိယသစ္စာကိုလည်းကောင်း။ အရိယံ၊
 စင်ကြယ်သော၊ အပ္ပမိကံ၊ အင်္ဂါရှစ်ပါးရှိသော၊ ဒုက္ခ၊ ပဿမဂါမိနံ၊ ဒုက္ခသစ္စာ
 ၏ငြိမ်းရာ ဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်သို့သွားတတ်သော၊ မဂ္ဂံ၊ မဂ္ဂသစ္စာကို လည်း
 ကောင်း။ ပဿတိ၊ မြင်၏၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ သတ္တက္ခတ္တံ၊ ပရမံ၊ ခုနစ်ကြိမ်
 တိုင်ရုံသာလျှင်၊ သန္တာဝိတ္တာန၊ ပြေးသွား၍၊ သဗ္ဗသံယောဇနက္ခယော၊ စင်သိမ်း
 သောသံယောဇဉ်၏ကုန်ခြင်းသို့၊ ဒုက္ခဿ၊ ဟင်းရဲ၏၊ အန္တကဇော၊ အဆုံး
 ကိုပြုတတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ ဝုတ္တတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ။ အယ မ္ပိအတ္ထော၊ ဤအနက်ကိုလည်း။
 ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္ထော၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏။ ။ ဣတိ၊ ဤလျှင်
 အပ္ပိသုပ္ပသုတ်အပြီးတည်း။ ။

ဘဂဝတာ၊ ဟုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံဟိ၊ တင်
 ရှားဟောတော် မူအပ်သော၊ အရဟတာ၊ ကိလေသာတို့မှ ဝေးတော်မူ
 သောမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဧတံသုတ္တံ ဤမူ
 သာဝါဒသုတ်ကို၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊
 ကြားရလိုက်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဧကဓမ္မံ၊ တခုသောတရားကို၊ အတိ
 တဿ၊ လွန်၍တည်သော၊ ပုရိသပုဂ္ဂလဿ၊ ယောကျ်ားဖြစ်သောပုဂ္ဂိုလ်အား၊
 တဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ကိပ္ပိ၊ တစုံတခုသော၊ ပါပကမ္မံ၊ အကုသိုလ်ကံကို၊
 အကရဏီယံ၊ ပြုခြင်းငှါမစွမ်းနိုင်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်၊ နဝဒါ
 မိ၊ ဟောတော်မူ၊ ကထမံ၊ အတတ်မည်သော၊ ဧကဓမ္မံ၊ တခုသောတရား
 နည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယဒိဒံသမ္ဘဇာနမုသာဝါဒေါ၊ အကြင်သိလျက်
 ပျက်စကားကိုဆိုခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣမံဧကဓမ္မံ၊ ဤသိလျက်ပျက်သော
 စကားကိုဆိုခြင်းတည်းဟူသော တခုသောတရားကို၊ အတိတဿ၊ လွန်၍
 တည်သော၊ ပုရိသပုဂ္ဂလဿ၊ ယောကျ်ားဖြစ်သောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ တဿ၊ ထို
 ယောကျ်ားဖြစ်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ကိပ္ပိ၊ တစုံတခုသော၊ ပါပကမ္မံ၊ အကု
 သိုလ်ကံကို၊ အကရဏီယံ၊ ပြုခြင်းငှါမစွမ်းနိုင်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဟံ၊ ငါဘု
 ရားသည်၊ နဝဒါမိ၊ ဆိုတော်မူ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧထမတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို၊ ဘဂဝါ
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်ရှိ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုမုသာဝါဒသုတ်၌၊ ဧ
 တံ၊ ဤအနက်သဘောကို၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တ
 တိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ။ ဧကဓမ္မံ၊ တခုသောတရားကို၊ အတိတဿ၊
 လွန်၍တည်သော၊ မုသာဝါဒဿ၊ မဟုတ်မမှန်သော စကားကို ဆိုလေ့ရှိ

ကောနိပါတ်-ဒုတိယမောဟဝဂ်၊

၂၇

သော၊ ဝိဘိဏ္ဍပရလောကဿ၊ ဝုဋ်တ္ထတံ အဝံသောတမလွန်လောကရှိသော
ဇန္တုနော၊ သတ္တဝါအား၊ အကရဏီသံ၊ ပြုခြင်းငှါမစွမ်းနိုင်သော၊ ပါပံ၊
မကောင်းမှုသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
ဝုတ္တတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ အယန္တိ၊ အတ္ထော၊ ဤအနက်ကိုသည်၊ ဘဂဝတာ၊
မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မေမယာ၊
အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗုဒ္ဓောန
မု သာဝါဒသုတ်အပြီးတည်း။ ၊

ဘဂဝတာ၊ ထုန်းတော်ကြီးသောမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံဟိ၊ လင်ရှား
ဟောတော်မူအပ်သော၊ အရဟတာ၊ ကိလေသာတို့မှဝေးတော်မူသောမြတ်
စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဧတံသုတ္တံ၊ ဤဒါနသုတ်ကို၊ ဣ
တိ၊ ဤသို့၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏၊ ဘိက္ခ
ဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်၊ ဒါနသံဝိဘာဂဿ၊ ပေးကမ်းဝေတန်
ခြင်းစေတနာ၏၊ ဝိပါကံ၊ အကျိုးကို၊ ဇာနာမိယထာ၊ သိဟော်မူသကဲ့သို့၊ ဧဝံ
တထာ၊ ထိုအတူ၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ ဒါနသံဝိဘာဂဿ၊ ပေးကမ်း
ဝေတန်ခြင်းစေတနာ၏၊ ဝိပါကံ၊ အကျိုးကို၊ ဧဝံ၊ နေယျံ၊ အကယ်၍သိကုန်
ငြားအံ့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သိကုန်သည်ရှိသော်၊ အတ္တနာ၊ မိမိသည်၊ ဘုဒ္ဓိတဗ္ဗတော၊
စားအပ်သောဝတ္ထုမှ၊ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့အား၊ အဒဝ္ဘာ၊ မပေးကုန်မှု၍၊ န
ထုဇ္ဈေယျံ၊ မစားကုန်ဘူး၊ မဇ္ဈေယျံ၊ မလေ့၊ ဝနံတုံ၊ ခြင်းတည်းဟူသောအညစ်အ
ကြေးသည်လည်း၊ နေသံသတ္တာနံ၊ ထိုသတ္တဝါတို့၏၊ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ ပရိယာ
ဒါယ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှနှိပ်စက်၍၊ နုတိဇ္ဈေယျံ၊ မတည်ရာ၊ နေသံသတ္တာနံ၊
ထိုသတ္တဝါတို့၏၊ ပန္နိ၊ မကောစရိမော၊ နောက်ဆုံးဖြစ်သော၊ ယောအာလော
ပေါပိ၊ အကြင်အလုပ်သည်လည်း၊ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ပန္နိ၊ မကံစရိမံ၊ ကျိုက်
ရာနုခံဆုံးဖြစ်သော၊ ယံကမ္မဇ္ဈိ၊ အကြင်အလုပ်သည်လည်း၊ အဿ၊ ဖြစ်ရာ
၏၊ တထောပိ၊ ထိုနောက်ဆုံးဖြစ်သောအလုပ်အဆုတ်မှလည်း၊ နေသံသတ္တာ
နံ၊ ထိုသတ္တဝါတို့အား၊ ပရိဝ္ဗါဟကာ၊ အလွန်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ သစေအထု၊
အကယ်၍ရှိသည်ဖြစ်ကုန်ငြားအံ့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ဖြစ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ အသံသိ
ဇ္ဇိဘ္ဘာ၊ မခွဲချမ်းမပေတန်ကုန်မှု၍၊ နထုဇ္ဈေယျံ၊ မစားပေကုန်ဘူး၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရ
ဟန်းတို့၊ ယသ္မာစခေါ၊ အကြင်ကြောင့်မူကား၊ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်၊ ဒါနသံ
ဝိဘာဂဿ၊ ပေးကမ်းဝေတန်ခြင်း၏၊ ဝိပါကံ၊ အကျိုးကို၊ ဇာနာမိယထာ၊ သိ
ဟော်မူသကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ ဒါနသံဝိ
ဘာဂဿ၊ ပေးကမ်းဝေတန်ခြင်း၏၊ ဝိပါကံ၊ အကျိုးကို၊ နဇာနန္တိ၊ မထိကြ

ကုန်၊တသ္မာ၊ထိကြောင့်၊ သတ္တာ၊သတ္တဝါဟူသည်၊ ပရေသံ၊ သူဘဝါးတို့
 အား၊အတ္တဝါ၊မပေးလှူကုန်မူ၍၊ထုဉ္ဇန္တိ၊ စားမိလေကုန်၏၊ မစ္ဆေရမသဉ္ဇ၊
 ဝန်တိုခြင်းတည်းဟူသောအဉ္ဇအကြွေးသည်လည်း၊ နေသံသတ္တာနံ၊ ထို
 သတ္တဝါတို့၏၊မိတ္တံ၊မိတ်ကို၊ပရိယာဒါယ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှနှိပ်နင်း၍၊ တိဋ္ဌ
 တိ၊တည်သေ၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊တေမည္ဇံ၊ဤအနက်ကို၊တဂဝါ၊မြတ်စွာတရား
 သည်၊အဂေါ၊မိန့်တော်မူ၏၊တတ္ထ၊ထိုဒါနသုတ်၌၊ တေ၊ဤသဘောကို၊ဣ
 တိ၊ဤသို့၊တဂဝတာ၊မြတ်စွာတရားသည်၊ရုတ္တိ၊ဟောတော်မူအပ်၏၊
 မဟေသိန၊မြတ်စွာတရားသည်၊ ဝုတ္တံယထာ၊ဟောတော်မူအပ်သကဲ့သို့၊
 ဧဝံတထာ၊ထိုအတူ၊ယထာ၊အကြင်အခြင်းဖြင့်၊ သံဝိဘာဂဿ၊ခွဲခြမ်းဝေ
 ဘန်ခြင်း၏၊ဝိပါကံ၊အကျိုးသည်၊မဟပ္ပဓံ၊ကြီးသောအကျိုးရှိသည်၊ ဟော
 တိ၊ဖြစ်၏၊တထာ၊ထိုအခြင်းဖြင့်၊သတ္တာ၊သတ္တဝါဟူသည်၊ ဝေဇာနေယျံ၊
 အကယ်၍သိကုန်ငြားအံ့၊ ဧဝံ၊ဤသို့သိကုန်သည်ရှိသော်၊ မစ္ဆေရမဓံ၊ ဝန်
 တိုခြင်းတည်းဟူသောအဉ္ဇအကြွေးကို၊ဝိနေယျ၊ပယ်၍၊ဝိပ္ပသန္ဓေန၊အလွန်
 ကြည်သင်စွာသော၊ဝေဇာဿာ၊မိတ်ဖြင့်၊ ယတ္ထ၊အကြင်အလွှာခံပိုရှိထံတို့
 ၌၊ဒိန္နံ၊လှူအပ်သောအလှူသည်၊မဟပ္ပဓံ၊ကြီးသောအကျိုးရှိသည်၊ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏၊တတ္ထအရိယေသု၊ထိုအရိယာတို့၌၊ကလေန၊သင့်တင့်ထွေကပ်ပတ်
 သောအခါ၌၊ဗုဒ္ဓံ၊ပေးလှူကုန်ရာ၏၊ ဗဟုနော၊များစွာကုန်သော၊ ဒါယကာ၊
 အလှူရှင်ဟူသည်၊ဒက္ခိတေနယုသု၊မြတ်သောအလှူကိုခံထိုက်ကုန်သောအ
 ရိယာတို့၌၊ဒက္ခိဏံ၊မြတ်သော၊ဒါနဉ္စ၊အလှူကိုလည်း၊ အတ္တဝါ၊ပေးလှူကုန်၍၊
 ဣတောမနု၊သတ္တာ၊ဤလူ၏အဖြစ်မှ၊ရတာ၊ရတေကုန်သော်၊သင်္ဂံ၊နတ်ပြည်
 သို့၊ဣန္ဒိ၊ သွားရကုန်၏၊ အမတ္တရာ၊ ဝန်တိုခြင်းမရှိကုန်သော၊ တေစ
 ခေါ၊ထိုအလှူရှင်တို့သည်သာလျှင်၊သဂ္ဂတတာ၊ နတ်ပြည်သို့ရောက်ကုန်၍၊
 တတ္ထ၊ထိုနတ်ပြည်၌၊ ကာမကာမ်နော၊အသိုရှိအပ်သောကာမစည်၊မိပ်နှင့်
 ပြည့်စုံကုန်ထွက်၊ ဓမ္မဒန္တိ၊ဓမ္မသျှော်ကေုန်၏၊ သံဝိဘာဂဿ၊ခွဲခြမ်းဝေ
 ဘန်ခြင်း၏၊ဝိပါကံ၊အကျိုးကို၊အနုတောန္တိ၊ခံစားရကုန်၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊တ
 ဂဝတာ၊ မြတ်စွာတရားသည်၊ ရုတ္တိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ အယဓိအ
 ဣတ္ထာ၊ဤအနက်ကိုလည်း၊တဂဝတာ၊မြတ်စွာတရားသည်၊ ဝုတ္တော၊ဟော
 တော်မူအပ်၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊မမယာ၊အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊သုထံ၊ကြားရ
 လိုက်၏၊ ဣတိ၊ဤသည်လျှင်ဒါနသုတ်အပြီးတည်း၊

တဂပတာ၊ထုန်းတော်ကြီးသောမြတ်စွာတရားသည်၊ရုတ္တံ၊ဟိ၊ထင်ရှား
 ဟောတော်မူအပ်သော၊အရဟတာ၊ကိလေသာတို့မှဝေးဟော်မူသောမြတ်

ဇောနီပီတီ-ဒုတိယမောဟဝဂ် ၊

၂၆

စွာဘုရားသည်၊ ဂုတ္တံ၊ ဂောတေဝံ၊ မူအပ်သော၊ ဇောသုတ္တံ၊ ဤမေတ္တာသုတ်
ကို၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏၊
ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယာနိကာနိစ၊ အကြင်အလုံးစုံကုန်သော၊ ဩပမိကာနိ၊
ဥပမိ၏အကြောင်းဖြစ်ကုန်သော၊ ပုညကြိယဝတ္ထုနိ၊ ပုညကိရိယဝတ္ထုတို့
သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ သဗ္ဗာနိ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ တာနိပုညကိရိယဝတ္ထုနိ၊
ထိုပုညကိရိယဝတ္ထုတို့သည်၊ မေတ္တာယစေတောဝိရုတ္တိယာ၊ မေတ္တာစေ
တောဝိရုတ္တိ၏၊ သောဇ္ဇေဝိ၊ တဆဲ့ခြောက်စိတ်မြောက်ဖြစ်သော၊ ကလံ၊ အ
စိတ်ကို၊ နန္ဒန္တိ၊ မထိုက်ကုန်၊ မေတ္တာယေဝစေတောဝိရုတ္တိ၊ မေတ္တာစေ
တောဝိရုတ္တိသာသျှင်၊ တာနိပုညကိရိယဝတ္ထုနိ၊ ထိုပုညကိရိယဝတ္ထုတို့
ကို၊ အဓိဂ္ဂဟေတွာ၊ နှိပ်နင်း၍၊ တာသထေစ၊ တောက်သည်းတောက်ပ၏၊ တ
ပထေစ၊ ပူသည်းပူပန်စေ၏၊ ဝိရောစတိ၊ တင့်လည်းတင့်တယ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊
ရဟန်းတို့၊ သေယျထာဝိ၊ ဥပမာမည်သည်ကား၊ ယာကာမိ၊ အကြင်အလုံးစုံ
ကုန်သော၊ တာရကဗျပါနံ၊ ကြယ်တို့၏၊ ပထာ၊ အရောင်တို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိ
ကုန်၏၊ သဗ္ဗာ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ တာပထာ၊ ထိုအရောင်တို့သည်၊ စဒ္ဒိမာ
ယ၊ ထ၏ဥဂ္ဂါဖြစ်သော၊ ပထာယ၊ အရောင်၏၊ သောဇ္ဇေဝိ၊ တဆဲ့ခြောက်
စိတ်မြောက်သော၊ ကလံ၊ အစိတ်ကို၊ နန္ဒန္တိ၊ သေယျထာဝိ၊ မထိုက်ကုန်သ
ကဲ့သို့၊ စန္ဒပတာယေဝ၊ လရောင်သည်သာသျှင်၊ တာပထာ၊ ထိုကြယ်၏အ
ရောင်တို့ကို၊ အဓိဂ္ဂဟေတွာ၊ နှိပ်နင်း၍၊ တာသထေစ၊ သေယျထာဝိ၊ တောက်
ပသကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ တပထေစ၊ သေယျထာဝိ၊ ပူပန်စေသည်သာသျှင်
ဖြစ်သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ဝိရောစတိ၊ သေယျထာဝိ၊ တင့်တယ်သည်
သာသျှင် ဖြစ်သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ဇေမေဝစေ၊ ဇေဝံတထာ၊ ထိုအတူ
သျှင်၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယာနိကာနိစ၊ အကြင် အလုံးစုံ ကုန်သော၊
ဩပမိကာနိ၊ ဥပမိ၏အကြောင်းဖြစ်ကုန်သော၊ ပုညကိရိယဝတ္ထုနိ၊ ပုညကိ
ရိယဝတ္ထုတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ သဗ္ဗာနိ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ တာနိပုည
ကိရိယဝတ္ထုနိ၊ ထိုပုညကိရိယဝတ္ထုတို့သည်၊ မေတ္တာယစေတောဝိရုတ္တိ
ယာ၊ မေတ္တာစေတောဝိရုတ္တိ၏၊ သောဇ္ဇေဝိ၊ တဆဲ့ခြောက်စိတ်မြောက်ဖြစ်
သော၊ ကလံ၊ အစိတ်ကို၊ နန္ဒန္တိ၊ မထိုက်ကုန်၊ မေတ္တာယေဝစေတောဝိရုတ္တိ၊
မေတ္တာစေတောဝိရုတ္တိသည်သာသျှင်၊ တာနိပုညကိရိယဝတ္ထုနိ၊ ထိုပုည
ကိရိယဝတ္ထုတို့ကို၊ အဓိဂ္ဂဟေတွာ၊ နှိပ်နင်း၍၊ တာသထေစ၊ တောက်သည်း
တောက်ပ၏၊ တပထေစ၊ ပူသည်းပူပန်စေ၏၊ ဝိရောစတိ၊ တင့်လည်းတင့်
တယ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သေယျထာဝိ၊ ဥပမာမည်သည်းသည်း၊ သသာနံ၊

မိဗ်ဥဘူတိန္ဒါပစ္ဆိမေနောကဆုးဖြစ်သော၊ မာသေ၊ လန္တ၊ သဒေသမယေ၊ သရဒဥတုကာလန္တ၊ ဝိဇ္ဇေ၊ မြင့်သော၊ ဝိဂတဝဿဟာကေ၊ ကင်းသောတိပ်တိုက်ရှိသော၊ နတေ၊ ကောင်းကင်၌၊ အာဒိစ္စော၊ နေမင်းသည်၊ နဘံ၊ ကောင်းကင်သို့၊ အတ္တု၊ သာဓုမာနော၊ တက်ထတ်သော်၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊ အာကာသဂတံ၊ ကောင်းကင်၌တည်သော၊ တမဂတံ၊ အမိုက်ကို၊ အဘိဝိဟစ္စ၊ ဖျော်၍၊ ဘာသတေစသေယျထာပိ၊ တေဝံလည်းတေဝံသကဲ့သို့၊ တပတေစသေယျထာပိ၊ ပူလည်းပူပန်စေသကဲ့သို့၊ ဝိရောစတိစသေယျထာပိ၊ တင့်လည်းတင့်တယ်သကဲ့သို့၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဧဝမေဝခေါင်ံတထာ၊ ထိုအတူသာလျှင်လည်းကောင်း၊ ယာနိကာနိမိ၊ အကြင်အလုံးစုံကုန်သော၊ ဩပမိကာနိ၊ ဥပမိ၏အကြောင်းဖြစ်ကုန်သော၊ ပုညကိရိယဝတ္ထုနိ၊ ပုညကိရိယဝတ္ထုတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ သဗ္ဗာနိ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ တာနိပုညကိရိယဝတ္ထုနိ၊ ထိုပုညကိရိယဝတ္ထုတို့သည်၊ မေတ္တာယစေတောပိရုတ္တိယာ၊ မေတ္တာစေတောပိရုတ္တိ၏၊ သောဋ္ဌထိ၊ တဆဲ့ခြောက်မိတ်မြောက်ဖြစ်သော၊ ကလံ၊ အမိတ်ကို၊ နန္ဒန္တိ၊ မထိုက်ကုန်၊ မေတ္တာယေဝစေတောပိရုတ္တိ၊ မေတ္တာစေတောပိရုတ္တိသည်သာလျှင်၊ တာနိပုညကိရိယဝတ္ထုနိ၊ ထိုပုညကိရိယဝတ္ထုတို့ကို၊ အဓိပ္ပတေတွာ၊ နှိပ်နင်း၍၊ ဘာသတေစ၊ တောက်လည်းတောက်ပ၏၊ တပတေစ၊ ပူလည်းပူပန်စေ၏၊ ဝိရောစတိစ၊ တင့်လည်းတင့်တယ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သေယျထာပိ၊ ဥပမာဘလည်းလည်း၊ ဇေဋ္ဌိယာ၊ ညဉ့်၏၊ ပစ္စု၊ ပမယံ၊ မိုးသောက်ထ၌၊ ဩသမိတာ၊ ရကော၊ သောက်နှူးကြယ်သည်၊ ဩဘာသတေစသေယျထာပိ၊ တေဝံလည်းတေဝံသကဲ့သို့၊ တပတေစသေယျထာပိ၊ ပူလည်းပူပန်စေသကဲ့သို့၊ ဝိရောစတိစသေယျထာပိ၊ တင့်လည်းတင့်တယ်စေသကဲ့သို့၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဧဝမေဝခေါင်ံတထာ၊ ထိုအတူလျှင်၊ ယာနိကာနိမိ၊ အကြင်အလုံးစုံကုန်သော၊ ဩပမိကာနိ၊ ဥပမိ၏အကြောင်းဖြစ်ကုန်သော၊ ပုညကိရိယဝတ္ထုနိ၊ ပုညကိရိယဝတ္ထုတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ သဗ္ဗာနိ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ တာနိပုညကိရိယဝတ္ထုနိ၊ ထိုပုညကိရိယဝတ္ထုတို့သည်၊ မေတ္တာယစေတောပိရုတ္တိယာ၊ မေတ္တာစေတောပိရုတ္တိ၏၊ သောဋ္ဌထိ၊ တဆဲ့ခြောက်မိတ်မြောက်ဖြစ်သော၊ ကလံ၊ အမိတ်ကို၊ နန္ဒန္တိ၊ မထိုက်ကုန်၊ မေတ္တာယေဝစေတောပိရုတ္တိ၊ မေတ္တာစေတောပိရုတ္တိသည်သာလျှင်၊ တာနိပုညကိရိယဝတ္ထုနိ၊ ထိုပုညကိရိယဝတ္ထုတို့ကို၊ အဓိပ္ပတေတွာ၊ နှိပ်နင်း၍၊ ဘာသတေစ၊ တောက်ပလည်းတေဝံပ၏၊ တပတေစ၊ ထွန်းလည်းထွန်းပ၏၊ ဝိရောစတိစ၊ တင့်လည်းတင့်တယ်၏၊

၁၀

ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘေမတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါစ၊
 မိန့်ထော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုမေတ္တာသုတ်၌၊ ဧတံ၊ ဤအနက်သဘောကို၊ ဣတိ၊ ဤ
 သို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုပ္ပတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊
 ယောစ၊ အကြင်သူသည်လည်း၊ ပရိဿသတော၊ ထင်သောသဘောရှိသည်
 ဖြစ်၍၊ အပ္ပမာဏံ၊ အတိုင်းအရှည်မရှိသော၊ မေတ္တံ၊ မေတ္တာကို၊ ဘာဝယတိ၊
 ပွားစေ၏၊ ဥပပိက္ခယံ၊ ဥပပိဇ္ဈိကုန်ရာဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်ကို၊ ပဿတော၊ မြင်ပြီ
 သော၊ ထာသ၊ ထိုမေတ္တာကိုပွားစေသောသူအား၊ သုခေနော၊ ချမ်းသာသ
 ဖြင့်သာလျှင်၊ သံယောဇနာ၊ သံယောဇဉ်တို့သည်၊ တနု၊ ခေါင်းပါးကုန်
 သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ယော၊ အကြင်သူသည်၊ အပရုဠစိတ္တော၊ မ
 ပျက်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ကောနိပါတံ၊ ကခုသောသတ္တဝါကို သော်
 လည်း၊ စေမေတ္တာယတိ၊ အကယ်၍မေတ္တာကိုပြုငြားအံ့၊ ဧဝံလတိ၊ ဤသို့မေ
 တ္တာကိုပြုခဲ့သည်ရှိသော်၊ တေန၊ ထိုသူသည်၊ ကုသလော၊ ကုသိုလ်ကို၊ က
 တော၊ ပြုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ပါဏေစ၊ သ
 တ္တဝါတို့ကိုကား၊ မနုဿ၊ စိတ်ဖြင့်၊ အနုကမ္မံ၊ အစဉ်သနားသော၊ အရိယော
 စင်ကြယ်သောစိတ်ရှိသော၊ ဝုပ္ပလော၊ ဝုပ္ပုလ်သည်၊ ဗဟုလံ၊ များစွာသော၊
 ဝုညံ၊ ကောင်းမှုကို၊ ကရေတိ၊ ပြု၏၊ ယေ၊ ရ၊ ဇီဿယော၊ အကြင်တရား
 စောင့်သောမင်းတို့သည်၊ သတ္တသဏ္ဌာ၊ လူသတ္တဝါအပေါင်းဖြင့်ပြည့်သော၊
 ပထဝီ၊ မြေအဆုံးကို၊ ဝိဒိနိတွာ၊ တရားသဖြင့်အောင်ကုန်၍၊ ယဇမာနာ၊ ပေး
 ဂ္ဂူပူဇော်ကုန်လျက်၊ သဿမေဓံ၊ ကောက်ကို သိမ်းယူခြင်း၌ လိမ္မာခြင်း
 လည်းကောင်း၊ ပူရိသမေဓံ၊ သူရဲကြီးတို့ကိုခြီးခြောက်ခြင်း၌ လိမ္မာခြင်း
 လည်းကောင်း၊ သမ္ဘာပါသံ၊ လူတို့ကိုကျေခွာကွင်းဖြင့်နှလုံး၌ ဖွဲဘိသကဲ့သို့ပြု
 ခြင်းလည်းကောင်း၊ ဝါစာပယံ၊ ချစ်ဘွယ်သောစကားရှိခြင်းလည်းကောင်း
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပတူဟိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ယေဟိသင်္ဂဟဝတ္ထုဟိ၊ အကြင်
 သင်္ဂဟဝတ္ထုတို့ဖြင့်၊ သောကံ၊ လောကကို၊ သင်္ဂဏန္တာ၊ သပြိတ်ထောက်ပံ့
 ကုန်လျက်၊ ရဋ္ဌံ၊ တိုင်းနိုင်ငံကို၊ နိရုဂ္ဂန္တံ၊ အပိတ်တံခါးမရှိသည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု
 ကုန်၍၊ အနုပရိယဂါ၊ တည့်လည်ကုန်၏၊ တေသံ၊ ထိုမင်းတို့၏၊ တေသဿ
 မေဓာဒယောယညာ၊ ထိုသဿမေဓအစရှိသောယဇ်တို့သည်၊ သဗ္ဗေ၊ အ
 ဆုံးစုံကုန်သော၊ တာရဂဏာ၊ ကြယ်အပေါင်းတို့သည်၊ စန္ဒပ္ပဘာယ၊ လအ
 ရောင်၏၊ သောဠသိ၊ တဆွဲခြောက်စိတ်ဖြစ်သော၊ ကလံ၊ အစိတ်ကို၊ နာနုဘ
 ဝန္တိယထာ၊ မရှိနိုင်ကုန်သကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ သုဘာပိတဿ၊
 ကောင်းစွာပွားစေအပ်သော၊ မေတ္တာသမိတ္တဿ၊ မေတ္တာနှင့်ယှဉ်သောမိတ်

၏သောဋ္ဌာထိ၊ တဆွဲခြေခံစိတ်မြှောက်သော၊ ကလမ္ပိ၊ တစိတ်ကိုမျှလည်း၊
 နာနုဘဝန္တိ၊ မရှိနိုင်ကုန်၊ ယောဝုပ္ပလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဘူတေ
 သု၊ သတ္တဝါတို့၌၊ သဗ္ဗသော၊ အချင်းခပ်သိမ်း၊ မေတ္တံ၊ မေတ္တာကို၊ က၊ တွာ၊ ပြု
 ၍၊ ကိပ္ပိသတ္တံ၊ တစုံတခုသော သတ္တဝါကို၊ နဟန္တိ၊ မညှဉ်းဆဲ၊ ပရံ၊ သူတပါး
 ကို၊ သမာဒါပေတွာ၊ ဆောင်သင့်စေ၍၊ နယာတေတိ၊ မညှဉ်းဆဲစေ၊ ကိပ္ပိတ၊ စုံ
 တယောက်သောသူကို၊ နုဇိနာတိ၊ နိုင်အောင်မပြု၊ ပရံပိ၊ တပါးသောသူကို
 လည်း၊ ပယောဇေတွာ၊ တိုက်တွန်း၍၊ နဇာပယေ၊ ရှုံးအောင်ပြုရာ၊ သဿ၊
 ထိုသူအား၊ ကေနဗိကာရဏေန၊ တစုံတခုသော အကြောင်းကြောင့်၊ ဝေရံ၊
 ရန်သည်၊ နအတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တတိ၊
 ဟောတော်မူအပ်၏၊ အယတ္ထိအတ္ထော၊ ဤအနက်ကိုလည်း၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်
 စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မေမယော၊ အ
 ကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏၊ ဣတိ၊ ဤသျှင်မေတ္တသုတ်အ၊ ပြီး
 တည်း၊ ဥဒါနံ၊ ဥဒါန်းသည်၊ ဘဝတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝိတ္တံ၊ ပဿန္တိဝိတ္တသုတ်လည်း၊
 ကောင်း၊ ဈာယိ၊ ဈာယီသုတ်လည်း၊ ကောင်း၊ ဥဘောအတ္ထော၊ ဥဘောအတ္ထ
 သုတ်လည်း၊ ကောင်း၊ ပုဗ္ဗဝေပုလ္လာပဗ္ဗတံ၊ ပုဗ္ဗဝေပုလ္လာ ပဗ္ဗတသုတ်လည်း၊
 ကောင်း၊ သမ္ဘဇာနရသဝါဒေါ၊ သမ္ဘဇာနရသဝါဒသုတ်လည်း၊ ကောင်း၊
 ဓါနုဉ္စ၊ ဓါနသုတ်လည်း၊ ကောင်း၊ မေတ္တဝါစဉ္စ၊ မေတ္တသုတ်လည်း၊ ကောင်း၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣမ၊ ဤဝင်၌၊ သတ္တံ၊ ဤရန်စပါးကုန်သော၊ ဣမာနိသုတ္တာနိ၊ ဤ
 သုတ်တို့လည်း၊ ကောင်း၊ ပုရိမာနိ၊ ရှေး၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ဝိသတိစ၊ နှစ်ဆယ်
 သောသုတ်တို့ လည်း၊ ကောင်း၊ ဣတံ၊ ဤသို့၊ ကေဓမ္မေသု၊ ကေဓမ္မတို့၌၊
 သုတ္တန္တာ၊ သုတ်တို့သည်၊ သတ္တဝိသတိသင်္ဂဟာ၊ နှစ်ဆယ်ရန်သုတ်အ
 အရေတွက်ရှိကုန်၏၊ ကေနိပါတော၊ ကေပါတ်သည်၊ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးခြင်း
 သို့ရောက်ပြီ၊

နကနိပါတ်တတိယဝဂ်။

ဘဂဝတာ၊ ဘုန်းတော်ကြီးသောမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံဟိ၊ ထင်ရှား
 ဟောတော်မူအပ်သော၊ အရဟတာ၊ ကိလေသာတို့မှ ဝေးတော်မူပြီးသော
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဧတံသုတ္တံ၊ ဤပဌမဘိ
 က္ခုသုတ်ကို၊ မေမယော၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားရ
 လိုက်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ ထရားတို့၌၊ သ
 မန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဗုဒ္ဓေဝဓမ္မေ၊ မျက်မှောင်သော

ကိုယ်၏ အဖြစ်ပင်လျှင်။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲစွာ၊ သမိဇ္ဇာတံ၊ ဗြုဠင်ခြင်းနှင့်တကွ၊ သဥပါယာသံ၊ ပင်ပန်းခြင်းနှင့်တကွ၊ သပရိဇ္ဇာဟံ၊ ပူပန်ခြင်းနှင့်တကွ၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ ကာယဿ၊ ခန္ဓာကိုယ်၏။ ဘေဒါ၊ ပျက်ခြင်းကြောင့်၊ မရဏာ၊ သေသည်မှ၊ ပရံ၊ နောက်၌၊ ဒုဂ္ဂတိ၊ မကောင်းသော အလောင်းကို၊ ပါမိက ခါးလိုအပ်၏။ ကာတမဟိန္ဒိတိ၊ အဘယ်နှစ်ပါးသောတရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသောရဟန်းသည်၊ ဝိဟရတိ၊ နေသည်။ ဣန္ဒြိယသု၊ ဣန္ဒြေတို့၌၊ အရတ္တန္တရတာယစ၊ မလုံခြုံသော တံခါးရှိသည်၏အဖြစ်နှင့်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ခြိယတိ၊ နှစ်ပါးကုန်သောတရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသောရဟန်းသည်၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ ဘောဇနံ၊ ဘောဇဉ်၌၊ အမတ္တညတာယစ၊ အတိုင်းအရှည်ကို မထိသည်၏ အဖြစ်နှင့်လည်းကောင်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣမဟိန္ဒိတိ၊ ခဗ္ဗေဟိ၊ ဤနှစ်ပါးသော တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဗိဇ္ဇေဝဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်သောကိုယ်၏ အဖြစ်ပင်လျှင်၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲစွာ၊ သမိဇ္ဇာတံ၊ ဗြုဠင်ခြင်းနှင့်တကွ၊ သဥပါယာသံ၊ ပင်ပန်းခြင်းနှင့်တကွ၊ သပရိဇ္ဇာဟံ၊ ပူပန်ခြင်းနှင့် တကွ၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ ကာယဿ၊ ခန္ဓာကိုယ်၏။ ဘေဒါ၊ ပျက်ခြင်းကြောင့်၊ မရဏာ၊ သေသည်မှ၊ ပရံ၊ နောက်၌၊ ဒုဂ္ဂတိ၊ မကောင်းသော အလောင်းကို၊ ပါမိက ခါးလိုအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧတမတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဘတ္ထံ၊ ထိုဘိက္ခု၊ သုတ်၌၊ ဧတံ၊ ဤအနက်သဘောကို၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုပ္ပတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။

ဣဒေသာကေ၊ ဤသောကဉ္စ၊ ယဿဘိက္ခနော၊ အကြင်ရဟန်းအား၊ စက္ခုစ၊ စက္ခု၌၊ ရလည်းကောင်း၊ သောတဉ္စ၊ သောတ၌၊ ရလည်းကောင်း၊ စာနဉ္စ၊ စာန၌၊ ရလည်းကောင်း၊ ဇိဝှစ၊ ဇိဝှ၌၊ ရလည်းကောင်း၊ ကာယေ စ၊ ကာယ၌၊ ရလည်းကောင်း၊ တထာ၊ ထိုမှတပါး၊ မနောစ၊ မနော၌၊ ရလည်းကောင်း၊ တောနိစ္ဆါရာနိ၊ ဤ၌၊ ရတို့သည်၊ အရတ္တနိ၊ မလုံခြုံလှသည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဘောဇနံ၊ ဘောဇဉ်၌၊ အမတ္တည၊ အတိုင်းအရှည်ကို ထိလေ့မရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣန္ဒြိယသု၊ ဣန္ဒြေတို့၌၊ အသိဂတော၊ စောင့်ရှောက်ခြင်းမရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ကာယဒုက္ခဉ္စ၊ ကိုယ်၏ဆင်းရဲခြင်းသို့လည်းကောင်း၊ ဝေယောဒုက္ခဉ္စ၊ မိတ်၏ဆင်းရဲခြင်းသို့လည်းကောင်း၊ အဓိဂစ္ဆတိ၊ ချော်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တာမိသော၊ ထိုသို့သဘောရှိသောရဟန်းသည်၊ ဗုဒ္ဓမာနေန၊ ထောင်သော၊ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်၊ ဗုဒ္ဓမာနေန၊ ထောင်သော၊ စေတသ၊ မိတ်ဖြင့်၊ ဗိဝါဝါ၊ နေ၌

လည်းကောင်း၊ ယဒိ၊ ဟိန္ဒိ၊ ရတ္တိံ ဝါ၊ ညဉ္ဇန္တိလည်းကောင်း၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲစွာ၊
ဝိဟရတိ၊ နေရ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တိ၊
ဟောတော်မူအပ်၏။ ။

အယဒ္ဓိ၊ အတ္ထော၊ ဤအနက်ကိုလည်း၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝု
တ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မေမယော၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊
သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏။ ဣတိ၊ ဤသျှင်ပဌမဘိက္ခုသုတ်အပြီးတည်း၊

ဘဂဝတာ၊ သုန်းတော်ကြီးသောမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တိဟိ၊ ထင်ရှား
ဟောတော်မူအပ်သော၊ အရဟတာ၊ ကိလေသာတို့မှင်းသောမြတ်စွာဘု
ရားသည်၊ ဝုတ္တိ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဧတံသုတ္တံ၊ ဤဒုတိယဘိက္ခုသုတ်
ကို၊ မေမယော၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏။ ဘိ
က္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ခိုဟိ၊ နှစ်ပါးလှန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂ
တော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်သောကို
၏အဖြစ်နှင့်ပင်လျှင်၊ သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ၊ အဝိဇ္ဇာတံ၊ ဗြုံငြင်ခြင်းမရှိဘဲ၊ အနုပါ
ယာသံ၊ ပင်ပန်းခြင်းမရှိဘဲ၊ အပရိဇ္ဇာဟံ၊ ပူပန်ခြင်းမရှိဘဲ၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။
ကာယံ၊ သာ၊ ခန္ဓာကိုယ်၏၊ ဘေဒါ၊ ပျက်ခြင်းကြောင့်၊ မရဏာ၊ သေသည်မှ၊ ပရံ၊ နေဝံ
န္တံ၊ သုဂတိံ။ ကောင်းသောအလောင်းကို၊ ပါမိုကဿိ၊ လိုအပ်၏။ ကဏ္ဍမေ ၂
ဟိ၊ ခိုဟိ၊ အဘယံ၊ နှစ်ပါးသောတရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသောရ
ဟန်းသည်၊ ဝိဟရတိ၊ နေသည်။ ဣန္ဒြေသု၊ ဣန္ဒြေတို့နှင့်၊ ဂုတ္တန္တိ၊ ကောယံ၊ စာလုံ
ရှိသောတံခါးရှိသည်၏ အဖြစ်နှင့်လည်းကောင်း၊ တောဇနော၊ တောဇဉ်နှင့်၊ မ
တ္တညတာယစ၊ အတိုင်းအရှည်ကိုသိသည်၏အဖြစ်နှင့်လည်းကောင်း၊ သမန္နာ
ဂတော၊ ပြည့်စုံသော ရဟန်းသည်၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣ
မေဟိ၊ ခိုဟိ၊ ဓမ္မေဟိ၊ ဤနှစ်ပါးသော တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံ
သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်သောကိုယ်၏အဖြစ်နှင့်
ပင်လျှင်၊ သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ၊ အဝိဇ္ဇာတံ၊ ဗြုံငြင်ခြင်းမရှိဘဲ၊ အနုပါယာသံ၊
ပင်ပန်းခြင်းမရှိဘဲ၊ အပရိဇ္ဇာဟံ၊ ပူပန်ခြင်းမရှိဘဲ၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ ကာယ
ံ၊ သာ၊ ခန္ဓာကိုယ်၏၊ ဘေဒါ၊ ပျက်ခြင်းကြောင့်၊ မရဏာ၊ သေသည်မှ၊ ပရံ၊ နေဝံ
န္တံ၊ သုဂတိ၊ ကောင်းသောအလောင်းကို၊ ပါမိုကဿိ၊ လိုအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧတေမ
တ္တံ၊ ဤအနက်ကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါစ၊ ခိန့်တော်မူ၏။ တ
တ္ထံ၊ သို့ဒုတိယဘိက္ခုသုတ်နှင့်၊ ဧတံ၊ ဤအနက်သဘောကို၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝ
တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဣဓေတာကေ၊ ဤဓော
ကန္တံ၊ ယသော၊ ဘိက္ခုနော၊ အကြင်ရဟန်းအား၊ စက္ခု၊ စ၊ စက္ခု၊ စွဲရလည်းကောင်း

သောတဉ္စ၊ သောကန္တိရလည်းကောင်း၊ စာနဉ္စ၊ စာနန္တိရလည်းကောင်း၊
 ဇိဝ္ဗါဝ၊ ဇိဝ္ဗါန္တိရလည်းကောင်း၊ ကာယေဝ၊ ကာယန္တိရလည်းကောင်း၊ အ
 ထော၊ ထိမြို့၊ မနောဝ၊ မနောန္တိရလည်းကောင်း၊ ဧတာနိန္တိရနိ၊ ဤန္တိရတို့
 သည်၊ သုက္ကန္တနိ၊ ကောင်းစွာလုံခြုံကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဘောဇ
 နိ၊ ဘောဇဉ်၌၊ မတ္တညူ၊ အတိုင်းအရှည်ကိုသိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣန္ဒြ
 သုဝ၊ ဣန္ဒြာ၌လည်း၊ သံဝုတ္တော၊ ကောင်းစွာစောင့်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
 သော၊ သိရဟန်းသည်၊ သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ၊ ကာယသုခဉ္စ၊ ကိုယ်၏ချမ်းသာ
 ခြင်းသို့ လည်းကောင်း၊ စေတသုခဉ္စ၊ စိတ်၏ချမ်းသာခြင်းသို့ လည်း
 ကောင်း၊ အဓိဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏၊ တဿ၊ ထိုကြောင့်၊ တာဒိသော၊ ထိုသို့သ
 ဘောရှိသော၊ သိက္ခ၊ ရဟန်းသည်၊ အဗုပ္ပမာနေန၊ မလောင်သော၊ ကာယေန
 ကိုယ်ဖြင့်၊ အဗုပ္ပမာနေန၊ မလောင်သော၊ စေတသာ၊ စိတ်ဖြင့်၊ ဒိဝါဝါ၊ ရှေ
 ဉ္စလည်းကောင်း၊ ယဒ၊ ထိုမြို့၊ ဓုတ္တိဝါ၊ ညဉ့်၌လည်းကောင်း၊ သုခံ၊ ချမ်းသာ
 စွာ၊ ဝိဟရတိ၊ နေရ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ ဝုတ္တတိ၊
 ဟောတော်မူအပ်၏၊ အယဒ္ဓိအတ္ထော၊ ဤအနက်ကိုလည်း၊ ဘဂဝတော၊
 မြတ်စွာထုရားသည်၊ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မေမယော၊
 အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်
 ၏၊ သိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တပနိယာ၊ ပူပန်စေတတ်ကုန်သော၊ ဓမ္မော၊ တရားတို့
 သည်၊ ဣမေန္တေ၊ ဤနှစ်ပါးတို့လည်း၊ ကတမေန္တေ၊ အဘယ်နှစ်ပါးတို့နည်း၊ သိ
 က္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣသေသကော၊ ဤသောကန္တိ၊ ကေစ္စော၊ အချို့သောသူသည်
 အကတကဏ္ဍာဏော၊ ပြုအပ်သောကောင်းမှုမရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အ
 ကတကဏ္ဍသေဝော၊ ပြုအပ်သောကုသိုလ်မရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အကတ
 သိရုတ္တာနေဝ၊ ပြုအပ်သောအကြောက်ခြင်းကို စောင့်ရှောက် ထုတ်သော
 ကောင်းမှုမရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကထပါပေါ၊ ပြုအပ်သောမကောင်းမှုရှိ
 သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကထလုဒ္ဓေါ၊ ပြုအပ်သောရှန့်ရှင်သောအမှုရှိသည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကထကိပ္ပိတော၊ ပြုအပ်သော ကြမ်းကြုတ်သောအမှုရှိ
 သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သော၊ ထိုသူသည်၊ မေမယော၊ ငါသည်၊ ကလျာဏံ၊
 ကောင်မှုကို၊ အကတံ၊ မပြုအပ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့လည်း၊ တပတိ၊ ပူပန်၏၊ မေမ

၃၆

ဣတိ ဂုတိပါဠိတေဝိနိသျှ၊

ယော၊ ငါသည်၊ ပါပံ၊ မကောင်းမှုကို၊ ကတံ၊ ပြုအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့လည်း၊ တ
 ပတိ၊ ပူပန်၏၊ ဣတိ၊ ဤနှစ်ပါးတို့တည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ တ
 ပနိယာ၊ ပူပန်စေတတ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာ၊ တရားတို့သည်၊ ဣမေဇ္ဇေ၊ ဤနှစ်ပါးတို့
 တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧတမတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
 အဝေါ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုပဌမထပနိယသုတ်၌၊ ဧတံ၊ ဤအနက်သ
 ဘောကို၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဂုတ္တိ၊ ဟောတော်
 မူ၏၊ ကာယဒုက္ခရိတံဝါ ကာယဒုက္ခရိက်ကိုမူလည်း၊ ကတွာ၊ ပြုသောကြောင့်
 ဝစိဒုက္ခရိဘာနိဝ၊ ဝစိဒုက္ခရိက်တို့ကိုမူလည်း၊ ကတွာ၊ ပြုသောကြောင့်၊ မနောဒု
 ဝ္ဘရိတံ၊ မနောဒုက္ခရိက်ကိုမူလည်း၊ ကတွာ၊ ပြုသောကြောင့်၊ အညံ၊ ထိုဆိုအပ်
 ပြီးသည့်မှတပါးသော၊ ဧဝံ၊ သသညိတံ၊ အပြစ်နှင့်တကွသော၊ ယံအကုသလံ
 အကြင်အကုသိုလ်သည်လည်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တဉ္စအကုသလံ၊ ထိုအကုသိုလ်
 ကိုလည်း၊ ကတွာ၊ ပြုသောကြောင့်၊ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ဖြစ်သော၊ ကမ္မံ၊ ကံ
 ကိုး၊ အကတွာ၊ မပြုသောကြောင့်၊ ဗဟံ၊ များစွာသော၊ အကုသလံ၊ အကု
 သိုလ်ဖြစ်သော၊ ကမ္မံ၊ ကံကို၊ ကတွာနု၊ ပြုသောကြောင့်၊ ဒုပညော၊ နည်းသော
 ပညာရှိသော၊ ဘောပုဂ္ဂလော၊ ထိုသတ္တဝါသည်၊ ကာယသမာဓန္ဓာကိုယ်၏၊
 တေဒါ၊ ပျက်ခြင်းကြောင့်၊ နိဗ္ဗယံ၊ ဝေဇ္ဇန္တိ၊ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်ရ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘ
 ဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဂုတ္တိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ အယမိဒ္ဓိအ
 ဘ္ဈော၊ ဤအနက်ကိုလည်း၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဂုတ္တော၊ ဟော
 တော်မူအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အခန့်သည်၊ သုတံ၊ ကြားရ
 လိုက်၏၊ ဣတိ၊ ဤသျှင်တပနိယသုတ်အပြီးတည်း။

ဘဂဝတာ၊ ဘုန်းတော်ကြီးသောမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဂုတ္တံဟိ၊ ထင်ရှား
 ဟောတော်မူအပ်သော၊ အရဟတာ၊ ကိလေသာတို့မှပေးတော်မူသောမြတ်
 စွာဘုရားသည်၊ ဂုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဧတံသုတ္တံ၊ ဤဒုတိယတပနိ
 ယသုတ်ကို၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အခန့်သည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားရ
 လိုက်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အတပနိယာ၊ မပူပန်စေတတ်ကုန်သော၊ ဓ
 မ္မာ၊ တရားတို့သည်၊ ဣမေဇ္ဇေ၊ ဤနှစ်ပါးတို့တည်း၊ ကတမေဇ္ဇေ၊ အဘယ်နှစ်ပါး
 တို့နည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣမေသောကေ၊ ဤလောက၌၊ ဧကေဇ္ဇော၊
 အချို့သောသူသည်၊ ကတကဿော၊ ပြုအပ်သောကောင်းမှု ရှိသည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကဟကုသလော၊ ပြုအပ်သောကုသိုလ်ရှိသည်၊ ဟော
 တိ၊ ဖြစ်၏၊ ကတဘိ ရုက္ခာနော၊ ပြုအပ်သော ကြောက်ခြင်းကို တားမြစ်
 တတ်သောအမှုရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အကတပါပေါ၊ မပြုအပ်သော

မကောင်းမှုရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အကတလုဒ္ဓေါ၊ မပြုအပ်သော ရှစ်
ရင်းသော အမှုရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အကတကိဗ္ဗိသော၊ မပြုအပ်
သောကြမ်းကြုတ်သောအမှုရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုသူသည်။
မေ၊ ငါသည်။ ကလျာဏံ၊ ကောင်းသည်ကို၊ ကတံ၊ ပြုအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့
ထည်း။ နတပတိ၊ မပူပန်၊ မေ၊ ငါသည်။ ပါပံ၊ မကောင်းမှုကို၊ အကတံ၊
မပြုအပ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့ထည်း။ နတပတိ၊ မပူပန်၊ ဣမေန္တေ၊ ဤနှစ်ပါးတို့
တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့အားပန်တော၊ မပူပန်စေတတ်ကုန်သော၊ ဓမ္မော၊
တရားတို့သည်။ ဣမေန္တေ၊ ဤနှစ်ပါးတို့တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တေမတ္ထံ၊ ဤအ
နက်ကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ တတ္ထ၊ ထိုနတ်
ဟတပနိဟသုတ်၌၊ ဧဝံ၊ ဤအနက်သဘောကို၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊
မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝုတ္တတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ကာယဒုဗ္ဗရိတံစ၊ ကာ
ယဒုဗ္ဗရိက်ကိုလည်း၊ ဟိတွာ၊ စွန့်သောကြောင့်၊ ဝစီဒုဗ္ဗရိတာနိစ၊ ဝစီဒုရိက်
တို့ကိုလည်း၊ ဟိတွာ၊ စွန့်သောကြောင့်၊ မနောဒုဗ္ဗရိတာနိစ၊ မနောဒုရိက်ကို
လည်း၊ ဟိတွာ၊ စွန့်သောကြောင့်၊ အညံ၊ ထိုဆိုအပ်ပြီးသည်မှ ထပါးသော၊
ဒေါသသညှိတံ၊ အပြစ်နှင့်တကွသော၊ ယံအကုသလံ၊ အကြွင်းအကုသိုလ်
သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တဉ္စ၊ ထိုအကုသိုလ်ကိုလည်း၊ ဟိတွာ၊ စွန့်သောကြောင့်၊
အကုသလံ၊ အကုသိုလ် ဖြစ်သော၊ ကမ္မံ၊ ကံကို၊ အကတွာ၊ မပြုသော
ကြောင့်၊ ဗဟံ၊ များစွာသော၊ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ဖြစ်သော၊ ကမ္မံ၊ ကံကို၊ က
တွာ၊ မပြုသောကြောင့်၊ သပညော၊ ပညာရှိသော၊ သောပုဂ္ဂလော၊ ထိုသတ္တ
ဝါသည်။ ကာယ သာ၊ ခန္ဓာကိုယ်၏၊ ဘေဒါ၊ ပျက်သည်မှ၊ ပရံ၊ နေ့၌၊ သဂ္ဂံ၊
နတ်ပြည်၌၊ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်
ဝုတ္တတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ အယဒ္ဓိအတ္ထော၊ ဤအနက်ကိုလည်း၊ ဘဂ
ဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မေမ
ယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်။ သုတံ၊ ကြားလိုက်ရ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အ
တပနိဟသုတ်အပြီးတည်း။ ။

ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝုတ္တံဟိ၊ ထင်ရှားဟောတော်မူအပ်
သော၊ အရဟတာ၊ ကိလေသာတို့မှဝေးတော်မူသော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။
ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော ဧတံသုတ္တံ၊ ဤပဌမပမုတ္တသုတ်ကို၊ မေမယာ၊
အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားလိုက်ရ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရ
ဟန်းတို့၊ ဗြဟ္မာ၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်
စုံသော၊ ဝုပ္ပလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ကိဗ္ဗိ၊ တရံတရသော၊ အာတတံယထာ၊

ဆောင်အပ်သောဝတ္ထုကိုကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ အကုသလကမ္မနာ၊ အကုသိုလ်ကံသည်၊ နိဟရိတွာ၊ ဆောင်၍၊ နိရယော၊ ငရဲ၌၊ နိက္ခိတ္တော၊ ထားအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကတမေဟိန္ဒ္ရိဟိ၊ အဘယ်နှစ်ပါးသောတရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသောသူသည်၊ နိရယော၊ ငရဲ၌၊ နိက္ခိတ္တော၊ ထားအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ပါပကေန၊ ယုတ်မာသော၊ သီလေန၊ သီလနှင့်လည်းကောင်း၊ ပါပိကာယ၊ ယုတ်မာသော၊ ဒိဋ္ဌိယာစ၊ အမြင်နှင့်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣန္ဒြိယ၊ နှစ်ပါးကုန်သောတရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသောသူသည်၊ နိရယော၊ ငရဲ၌၊ နိက္ခိတ္တော၊ ထားအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣမေဟိန္ဒ္ရိဟိ၊ ဤနှစ်ပါးသောတရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဝုတ္တသော၊ ဝုတ္တလည်းကောင်း၊ ကိပ္ပိ တရသော၊ အာဇာတ်ယထာ၊ ဆောင်အပ်သောဝတ္ထုကိုကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ အကုသလကမ္မနာ၊ အကုသိုလ်ကံသည်၊ နိဟရိတွာ၊ ဆောင်၍၊ နိရယော၊ ငရဲ၌၊ နိက္ခိတ္တော၊ ထားအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧကမတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုပစ္စမပရတ္ထသုတ်၌၊ ဧဝံ၊ ဤအနက်သဘောကို၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ယောနရော၊ အကြင်သူသည်၊ ပါပကေန၊ ယုတ်မာသော၊ သီလေန၊ သီလနှင့်လည်းကောင်း၊ ပါပိကာယ၊ ယုတ်မာသော၊ ဒိဋ္ဌိယာစ၊ အမြင်နှင့်လည်းကောင်း၊ ဧဝေဟိန္ဒ္ရိဟိ၊ ဤနှစ်ပါးသောတရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ နုပ္ပညော၊ နည်းသောပညာရှိသော၊ သောနရော၊ ထိုသူသည်၊ ကာယဿ၊ ခန္ဓာကိုယ်၏၊ ဘေဒါ၊ ပျက်သည်မှ၊ ပရိ၊ နောက်၌၊ နိရယံ၊ ငရဲ၌၊ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်ရ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ အယမ္ပိ၊ အတ္တော၊ ဤအနက်ကိုလည်း၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သီလပစ္စမသုတ်အပြီးတည်း။ ။

ဘဂဝတာ၊ ဘုန်းတော်ကြီးသောမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ထင်ရှားဟောတော်မူအပ်သော၊ အရဟတာ၊ ကိလေသာတို့မှ ဝေးတော်မူသောမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣန္ဒြိယ၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ ဝေဇ္ဇဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊

ရုက္ခနိပါတ်-တတိယဝဂ်၊

၃၉

သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ကိဗ္ဗိတံ၊ စုံထူသော၊ အာဘတံ၊ ယထာ၊ ဆောင်အပ်သောဝတ္ထုကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ကုသလကမ္မနာ၊ ကုသိုလ်ကံသည်၊ နိဟရိတွာ၊ ဆောင်၍ သဂ္ဂေနတ်ပြည်၌၊ နိက္ခိတ္တော၊ ထားအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကတမေဟိ၊ ဇွဲဟိ၊ အဘယ်နှစ်ပါးသော တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသောသူ သည်၊ နိဟရိတွာ၊ ဆောင်၍၊ သဂ္ဂေနတ်ပြည်၌၊ နိက္ခိတ္တော၊ ထားအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သည်၊ ဘဒ္ဒကေန၊ ကောင်းသော၊ သီလေန၊ သီလနှင့်လည်း ကောင်း၊ ဘဒ္ဒိကာယ၊ ကောင်းသော၊ ဗိဗ္ဗိယာစ၊ အမြင်နှင့်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇွဲဟိ၊ နှစ်ပါးသောတရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသောသူ သည်၊ နိဟရိတွာ၊ ဆောင်၍၊ သဂ္ဂေနတ်ပြည်၌၊ နိက္ခိတ္တော၊ ထားအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣမေဟိ၊ ဇွဲဟိ၊ ဇွဲဟိ၊ ဤနှစ်ပါးသောတ ရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ကိဗ္ဗိတံ၊ စုံထူသော၊ အာဘတံ၊ ယထာ၊ ဆောင်အပ်သောဝတ္ထုကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ကုသလကမ္မနာ၊ ကုသိုလ်ကံသည်၊ နိဟရိတွာ၊ ဆောင်၍၊ သဂ္ဂေနတ်ပြည်၌၊ နိက္ခိတ္တော၊ ထားအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣမေဟိ၊ ဇွဲဟိ၊ ဇွဲဟိ၊ ဤနှစ်ပါးသောတ ရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ကိဗ္ဗိတံ၊ စုံထူသော၊ အာဘတံ၊ ယထာ၊ ဆောင်အပ်သောဝတ္ထုကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ကုသလကမ္မနာ၊ ကုသိုလ်ကံသည်၊ နိဟရိတွာ၊ ဆောင်၍၊ သဂ္ဂေနတ်ပြည်၌၊ နိက္ခိတ္တော၊ ထားအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘေမတ္တံ၊ ဤအနက်ကို၊ ယဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုနုတိယပရတ္ထသုတ်၌၊ ဧတံ၊ ဤအနက်သဘောကို၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ။ ယေန ရော၊ အကြင်သူသည်၊ ဘဒ္ဒကေန၊ ကောင်းသော၊ သီလေန၊ သီလနှင့် လည်းကောင်း၊ ဘဒ္ဒိကာ၊ ကောင်းကော၊ ဗိဗ္ဗိယာစ၊ အမြင်နှင့်လည်းကောင်း၊ ဧတိ၊ ဇွဲဟိ၊ ဇွဲဟိ၊ ဤနှစ်ပါးသောတရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံ သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သဂ္ဂညော၊ ကောင်းသောပညာရှိသော၊ သောနရော၊ ထိုသူသည်၊ ကာယဿ၊ ခန္ဓာကိုယ်၏၊ ဘေဒါ၊ ပျက်သည်မှ၊ ပရံ၊ နောက်၌၊ သဂ္ဂံ၊ နတ်ပြည်သို့၊ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘု ရားသည်၊ ဝုတ္တတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ။ အယမ္ပိ၊ အတ္ထော၊ ဤအနက်ကို လည်း၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဣ တိ၊ ဤသို့၊ မေမယံ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏၊ ဣတိ ဤသျှင်နုတိယသီလသုတ်အပြီးတည်း။

ဘဂဝတာ၊ ဘုန်းတော်ကြီးသောမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံဟိ၊ ထင်ရှား ဟောတော်မူအပ်သော၊ အရဟတာ၊ ကိလေသာတို့မှ ဝေးတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဧတံသုတ္တံ၊ ဤပဓာန

၆၀

ဣဒိဝုဘ်ပါဠိတော်နိဿယံ

သုတ်ကိုမေမယာအကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ ဣဒိ၊ ဤသို့၊ သုတ်၊ ကြားရလိုက်
 ၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အနာတာပီ၊ ကိလေသာကို ပူပန်စေတတ်သောလုံ့
 လမရှိသော၊ အနာတ္တိ၊ ခုစရိုက်တို့မှမသန့်တတ်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊
 ခြင်းငှါ၊ အဘဗ္ဗေ၊ လေးပါးကိုသိတတ်သော အရိယမဂ်ကို၊ အဓိဂမာယ၊ ရ
 သဗ္ဗေ၊ သမ္မာ၊ သစ္စာမစွမ်းနိုင်၊ နိဗ္ဗာနယ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ အဓိဂမာယ၊ ရခြင်းငှါ၊
 အဘဗ္ဗေ၊ မစွမ်းနိုင်၊ အနုတ္တရဿ၊ အထူးမရှိသော၊ ယောဂက္ခမဿ၊ ယောဂ
 ဗတည်းဟူသောဘေးမရှိသော အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ အဓိဂမာယ၊ ရခြင်းငှါ၊ အ
 ဘဗ္ဗေ၊ မစွမ်းနိုင်၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ အာတာပီ၊ ကိလေသာ
 ကိုပူပန်စေတတ်သောလုံ့လရှိသော၊ ဩတ္တပ္ပိ၊ ခုစရိုက်တို့မှမသန့်တတ်သော၊
 ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်သာလျှင်၊ သဗ္ဗေ၊ သမ္မာ၊ လေးပါးကိုသိတတ်သော
 အရိယမဂ်ကို၊ အဓိဂမာယ၊ ရခြင်းငှါ၊ ဘဗ္ဗေ၊ စွမ်းနိုင်၏၊ နိဗ္ဗာနယ၊ နိဗ္ဗာန်
 ကို၊ အဓိဂမာယ၊ ရခြင်းငှါ၊ ဘဗ္ဗေ၊ စွမ်းနိုင်၏၊ အနုတ္တရဿ၊ အထူးမရှိသော၊
 ယောဂက္ခမဿ၊ ယောဂဘတည်းဟူသောဘေးမရှိသော အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊
 အဓိဂမာယ၊ ရခြင်းငှါ၊ ဘဗ္ဗေ၊ စွမ်းနိုင်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧတမတ္ထံ၊ ဤအနက်
 ကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တတ္ထံ၊ ထိုပခာန
 သုတ်၌၊ ဧတံ၊ ဤအနက် သဘောကို၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ ဝုပ္ပာဒိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။

ယောဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊ အနာတာပီ၊ ကိလေသာကိုပူပန်စေ
 တတ်သောလုံ့လမရှိ၊ အနာတ္တပ္ပိ၊ ခုစရိုက်တို့မှမသန့်တတ်သော ဩတ္တပ္ပဗတည်း
 မရှိ၊ ကုဘိဘော၊ ပျင်းလည်းပျင်းရိ၏၊ ဟိနမိရိယော၊ ပျက်စီးသောလုံ့လလည်း
 ရှိ၏၊ ထိနမိဒ္ဓဗဟုလော၊ ထိနမိဒ္ဓလည်းများ၏၊ အဟိရိကော၊ အရှက်လည်းမ
 ရှိ၊ အနာဒေချာ၊ တရားဂုတ္တုလ်တို့၌လည်းရှိသောခြင်းမရှိ၊ တာဒိယော၊ ထိုသို့သ
 ဘောရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ သဗ္ဗေမိံ၊ သဗ္ဗေမိဟုဆိုအပ်သော၊ ဥ
 တ္တမံ၊ မြတ်သော အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ဖုဠု၊ ရခြင်းငှါ၊ အဘဗ္ဗေ၊ မစွမ်းနိုင်၊
 ယောဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်ကား၊ သတိမစေ၊ သတိလည်းရှိ၏၊ နိပ
 ကောစ၊ ရင့်သော ပညာလည်းရှိ၏၊ ဈာယီစ၊ ဈာန်ကို လည်းဝင်စား၏၊ အာ
 တာပီစ၊ ကိလေသာကိုပူပန်စေတတ်သောလုံ့လလည်းရှိ၏၊ ဩတ္တပ္ပိစ၊ ခုစ
 ရိုက်တို့မှမသန့်တတ်သော ဩတ္တပ္ပဗတည်းရှိ၏၊ အပ္ပမက္ခောစ၊ မေ့လျော့မေ့
 လျော့သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ဣမေပ၊ ဤကိုယ်၏အဖြစ်၌ပင်လျှင်၊ ဇာ
 တိဇရာယ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းအိုခြင်း၏၊ သိယောဇနံ၊ အဖွဲ့ကိုဆေတွာ၊ ဖြတ်
 ချ်၊ အနုတ္တရံ၊ အထူးမရှိသော၊ သဗ္ဗေမိံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ဖုဠု၊ ရသော၊ ရောက်၏။

ရုကနိပါတ်-တတိယဝဂ်၊

၄၁

ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ၊

အယတ္တိ၊ အတ္တော၊ ဤအနက်ကိုလည်း။ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယျင်မောဟသုတ်အပြီးတည်း။ ၊

ဘဂဝတာ၊ သုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တတိ၊ ထင်ရှားဟောတော်မူအပ်သော၊ အရဟတာ၊ ကိလေသာတို့မှဝေးတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဣဒံ၊ ဤသို့။ ဤပဌမကုဟနသုတ်ကို၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဒံ၊ ဤသို့။ ဤမြတ်သော အကျင့်ကို၊ ဇနကုဟနတ္ထံ၊ လူတို့ နှစ်သက်ခြင်းငှါလည်း။ နုဿတိ၊ မသုံးအပ်၊ ဇနလနေတ္ထံ၊ လူတို့ပြီးမွမ်းပြောဆိုခြင်းငှါလည်း။ နုဿတိ၊ မသုံးအပ်၊ သောဘသက္ကာရသိလောကာနိသံ၊ သတ္တံ၊ သာသနာတော်သဘာဝ အကျော်အစောဟူသော အကျိုးငှါလည်း။ နုဿတိ၊ မသုံးအပ်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မြတ်သော သီတင်းကိုသုံးသည်ရှိသော်၊ အယံ၊ ဤသို့သည်။ သီလဝါ၊ သီလရှိ၏။ ဣတိ၊ အာဓိနာ၊ ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊ ဖံ၊ ငါ့ကို၊ ဇနော၊ လူအပေါင်းသည်၊ ဇာနာတူတိ၊ သိစေသတည်းဟူ၍လည်း။ နုဿတိ၊ မသုံးအပ်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အထခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ ဣဒံ၊ ဤသို့။ ဤမြတ်သော အကျင့်ကို၊ သံဝရတ္ထဉ္စ၊ ကောင်းစွာစောင့်ရှောက်ခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ ပဟာနတ္ထဉ္စ၊ ကိလေသာကိုလယ်ခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ ဝုဿတိ၊ သုံးအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဇေတမတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ယတ္ထ၊ ထိုပဌမကုဟနသုတ်၌၊ ဇေတံ၊ ဤအနက်သဘောကို၊ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ၊ သံဝရတ္ထံ၊ ကောင်းစွာစောင့်ရှောက်ခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ ပဟာနတ္ထံ၊ ကိလေသာကိုလယ်ခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ အနိတိဟံ၊ ဥပဒ္ဒေါမရှိသော၊ နိဗ္ဗာနောဂဂေါမိနံ၊ နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသော ကမ်းတောက်သို့ရောက်စေတတ်သော၊ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သော အကျင့်ကို၊ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဒေသယိ၊ ဟောတော်မူပြီ၊ မဟေသိနော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သေသောမဂ္ဂေါ၊ ဤမြတ်သော အကျင့်တည်းဟူသော ခရီးကို၊ မဟာတေဟိ၊ မြတ်ကုန်သော၊ အရိယေဟိ၊ အရိယာတို့သည်၊ အနုယာတော၊ အစဉ်တစိုက်လိုက်အပ်၏။ ၊ ယေစ၊ အကြင်သူတို့သည်လည်း၊ ဇေတံ၊ ဤသို့။ ဤမြတ်သော အကျင့်ကို၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်၊ ဗုဒ္ဓေန၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဒေသိတံ၊ ဟောတော်မူ

အင်္ဂါ၊ တထာ၊ ထိအခြင်းအရာဖြင့်၊ ပရိစ္ဆန္တိ၊ ကျင့်ကုန်၏၊ သတ္တံ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရား၏၊ သာသနကာရိနော၊ ဆုံးမတော်မူတိုင်း၊ ကျင့်ကုန်သော၊ တေ၊ ထိုသူ
 တို့သည်၊ ဒုက္ခဿ၊ နေ့ဆင်းရဲ၏၊ အန္တိ၊ အဆုံးကို၊ ကရိဿန္တိ၊ ပြုရကုန်လ
 တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုစ္ဆတိ၊ ဟောတော်မူအပ်
 ၏၊ အသမ္ဘိဒ္ဓေယျာ၊ ဤအနက်ကိုလည်း၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
 ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊
 သုတံ၊ ကြားလျက်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကုဟနသုတ်အပြီးတည်း၊ ဘဂဝ
 တာ၊ တုန်းသော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ထင်ရှားဟော
 တော်မူအပ်သော၊ အရဟတာ၊ ကိလေသာတို့မှ ဝေးတော်မူပြီးသောမြတ်
 စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဧတံသုတ္တံ၊ ဤဒုတိယကု
 ဟနသုတ်ကို၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြား
 လျက်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဒံဗြဟ္မစရိယံ၊ ဤမြတ်သောအကျင့်ကို၊
 ဇနကုဟနတ္ထံစ၊ လူတို့နှစ်သက်စေခြင်းငှါလည်း၊ နုဿတိ၊ မသုံးအပ်၊ ဇန
 ထပနတ္ထံစ၊ လူတို့မြီးမွမ်းပြောပစေခြင်းငှါလည်း၊ နုဿတိ၊ မသုံးအပ်၊ ထာ
 ဘသက္က၊ ရသီလောကာနိသံသတ္ထံစ၊ ထာဘ်ပူဇော်သကောအကျော်အစော
 ဟူသောအကျိုးငှါလည်း၊ နုဿတိ၊ မသုံးအပ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့မြတ်သောသီ
 တင်းသုံးသည်ရှိသော်၊ အယံ၊ ဤသူသည်၊ သီလဝါ၊ သီလရှိ၏၊ ဣတိ၊ အာဒိနာ၊
 ဤသို့အစရှိသည့်ဖြင့်၊ ခံ၊ ငါ့ကို၊ ဇနော၊ လူအပေါင်းသင့်၊ ဇနာတူတို့၊ သီစေ
 သတည်းဟူ၍လည်း၊ နုဿတိ၊ မသုံးအပ်၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အထခေါ၊
 စင်စစ်သော်ကား၊ အညတ္ထံယေဝ၊ ကုဟနသည်မှတစ်ပါးသောအကျိုးငှါ
 သာလျှင်၊ ဣဒံဗြဟ္မစရိယံ၊ ဤမြတ်သောအကျင့်ကို၊ ဝုဿတိ၊ သုံးအပ်၏၊ အ
 တိညတ္ထံ၊ ထူးသောဥပဇာန်ဖြင့်သိခြင်းငှါသာလျှင်၊ ဝုဿတိ၊ သုံးအပ်၏၊ ပရိ
 ညတ္ထံ၊ ပိုင်းခြား၍သိခြင်းငှါလည်း၊ ဝုဿတိ၊ သုံးအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧတ
 မတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို၊ ဘဂဝ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါစ၊ ခန့်တော်မူ၏၊ တ
 ဣ၊ ထိုဒုတိယကုဟနသုတ်၌၊ ဧတံ၊ ဤအနက်သဘောကို၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘ
 ဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုစ္ဆတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ အတိညတ္ထံ၊
 ထူးသောဥပဇာန်ဖြင့်သိခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ ပရိညတ္ထံ၊ ပိုင်းခြား၍သိခြင်း
 ငှါလည်းကောင်း၊ အနိတိတံ၊ ဥပဒ္ဒဝေါမရှိသော၊ နိဗ္ဗာနောဂဂေါမိနံ၊ နိဗ္ဗာန်
 တည်းဟူသော ကပ်တဘက်သို့ရောက်စေတတ်သော၊ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်
 သောအကျင့်ကို၊ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဒေသယိ၊ ဟော
 တော်မူပြီးမဟူသိနော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သေသောမဂ္ဂေါ၊ ဤမြတ်သော

ဓုကနိပါတ်-တတိယဝဂ်။

၄၃

အကျင့်ဘူသေခရီးကို၊ မဟန္တေဟိ၊ မြတ်သောအလိုရှိကုန်သော၊ အရိယေဟိ၊ အရိယာတို့သည်၊ အနုယာတော၊ အစဉ်တစိုက်လိုက်အပ်၏။ ယေစ၊ အကြင်သူတို့သည်လည်း၊ ဧတံဗြဟ္မစရိယံ၊ ဤမြတ်သော အကျင့်ကို၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်၊ ဗုဒ္ဓန၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဒေသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာဖြင့်၊ ပရိပစ္ဆန္တိ၊ ကုန်ကုန်၏။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သာသနကာရိနော၊ ဆုံးမတော်မူတိုင်းကုန်လေ့ရှိကုန်သော၊ တေ၊ ထိုသူတို့သည်၊ ဒုက္ခဿ၊ ဆင်းရဲ၏၊ အန္တံ၊ အဆုံးကို၊ ကရိဿန္တိ၊ ပြုကုန်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ အသမ္ဘိအတ္ထော၊ ဤအနက်ကိုလည်း၊ ဟဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ သုတံ၊ ကြားလိုက်ရ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ခုတိယကုဟနသုတံအပြီးတည်း။ ၊

တဂတော၊ ဘုန်းတော်ကြီးသောမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တတိ၊ ထင်ရှားဟောတော်မူအပ်သော၊ အရဟတော၊ ကိလေသာတို့မှတော်မူသောမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဧတံသုက္ကံ၊ ဤသောမနဿသုတံကို၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားလိုက်ရ၏။ ဘိက္ခုစေ၊ ရဟန်းတို့၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ ဓဇ္ဈေဟိ၊ တရားတို့နှင့် သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဒိဇ္ဈေဝေဓဇ္ဈေ၊ မျက်မှောက်သောကိုယ်၏အဖြစ်၌သာလျှင်၊ သုခသောမနဿဗဟုလော၊ ချမ်းသာခြင်းဝမ်းမြောက်ခြင်းများသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ အဿအနေန၊ ဤရဟန်းသည်၊ အာသဝါနံ၊ အာသဝေါတို့၏၊ ခယာယ၊ ကုန်ခြင်းငှါ၊ ယောနိသောစ၊ အကြောင်းကိုလည်း၊ အာရဒ္ဓါ၊ ငြီးမြောက်အပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကတမဟိန္ဒိတိဓမ္မာတိ၊ အဘယ်နှစ်ပါးသော တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသောရဟန်းသည်၊ သုခသောမနဿဗဟုလော၊ ချမ်းသာခြင်းဝမ်းမြောက်ခြင်းများသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေသနည်း။ သံဝဇနိယေသုတိတ်လန့်ခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်ကုန်သော၊ ဌာနေသု၊ ပရိသန္ဓနေခြင်းအစရှိသောအကြောင်းတို့၌၊ သံဝဇနေနစ၊ သိတ်လန့်ခြင်းနှင့်လည်းကောင်း၊ သံဝဇနေဝဿ၊ သိတ်လန့်ခြင်းရှိသောသူ၏၊ ယောနိသော၊ အသင့်အားဖြင့်၊ ဗောနေနစ၊ အားထုတ်ခြင်းနှင့်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣမေဟိန္ဒိတိဓမ္မာတိ၊ ဤနှစ်ပါးသောတရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ သုခသောမနဿဗဟုလော၊ ချမ်းသာခြင်းဝမ်းမြောက်ခြင်းများသည်

၀၀၀

၄၄

ဣတိဝုတ်ပါဠိထောဝ်နိဿယ

ဖြစ်၍၊ ဝိ ဘရတိ၊ နေဇ္ဇိ၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣမေဟိန္ဒြိယိခဗ္ဗေဟိ၊ ဤနှစ်ပါး
 သောဟရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဗိဇ္ဇ
 ဝေဝဓဗ္ဗ၊ မျက်မှောင်သောကိုယ်၏အဖြစ်၌လည်း၊ သုခသောမနဿဗဟုဏော၊
 ချမ်းသာခြင်းဝမ်းမြောက်ခြင်းများသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဘရတိ၊ နေရဇ္ဇိ၊ အသမာ
 နေန၊ ထိုရဟန်းသည်၊ အာသဝါနံ၊ အာသဝေါတို့၏၊ ခယာယ၊ ကုန်ခြင်းငှါ၊
 ယောနိသောစ၊ အကြောင်းကိုလည်း၊ အာရဒ္ဓေါ၊ အားထုတ်အပ်သည်၊ ဟော
 တိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧတမတ္ထံ၊ ဤအနက်ကိုဘဝဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
 အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုသောမနဿသုတ်၌၊ ဧတံ၊ ဤအနက်သ
 ဘောကို၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဝဝဏ္ဏ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုစ္စတိ၊ ဟောတော်မူ
 အပ်၏၊ ပဉ္စိကော၊ ပညာရှိသော၊ အတာပိ၊ ကိသေသာကိုပူပန်စေတတ်
 သောလုံ့လရှိသော၊ နိပကော၊ ရင့်သောပညာရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊
 သံဝေဓနိယေသု၊ ထိတ်လန့်ခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်ကုန်သော၊ ဌ၊ နေသု၊ အ
 ကြောင်းတို့၌၊ ပညာယ၊ ပညာဖြင့်၊ သမဝေက္ခိယ၊ ကောင်းစွာဆင်ခြင်၍၊ သံ
 ဝေဓဏေဝ၊ ထိတ်လန့်ရာသည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိဟာရိ၊ နေ
 ထွေရှိသော၊ အတာပိ၊ ကိသေသာကိုပူပန်စေတတ်သောလုံ့လရှိသော၊ သန္တ
 ဝုတ္တိ၊ ငြိမ်သက်သောကိုယ်ပိတ်၏ ဖြစ်ခြင်းရှိသော၊ အနုဗ္ဗတော၊ မလွဲလွင့်
 သော၊ စေတောသမထံ၊ စေတောသမထဟု ဆိုအပ်သောဈာန်သမာပတ်ကို၊
 အနုယုဒတ္တာ၊ မပြတ်ယှဉ်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဒုက္ခဿ၊ ဆင်းရဲ၏၊
 ခဿံ၊ ကုန်ရာဖြစ်သောအရ ဘတ္တဖိတ်နိဗ္ဗာန်သို့၊ ပါဝုဏော၊ ရေပ်ရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤ
 သို့၊ ဘဝဝဏ္ဏ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုစ္စတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ အယတ္တိအ
 ဘ္ဈော၊ ဤအနက်ကိုလည်း၊ ဘဝဝဏ္ဏ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တော၊ ဟော
 တော်မူအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ခမမယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ သုတံ၊ ကြား
 ရလိုက်၏၊ ဣတိ၊ ဤလျှင်သောမနဿသုတ်အပြီးတည်း၊

တတိယော၊ သုံးခုမြောက်သော၊ ဝဂ္ဂေါ၊ ဝဂ်သည်၊ နိဗ္ဗိတော၊ ပြီးခြင်း
 သို့၊ ရောက်ပြီ၊ ဘဿ၊ ထိုဝဂ်၏၊ ဥဒါနံ၊ ဥဒါန်းကား၊ ဇ္ဇေ၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊
 ဣဗ္ဗိယာ၊ ဣဗ္ဗိယသုတ်တို့ လည်းကောင်း၊ ဇ္ဇေ၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ တပနိ
 ယာစ၊ တပနိသုတ်တို့လည်းကောင်း၊ ဝိသေန၊ ဝိသိယဖြင့်၊ အပရေ၊ ထိုဝ
 တပါးကုန်သော၊ ဒုဝေ၊ နှစ်ပါးသောသုတ်တို့လည်းကောင်း၊ အနောတ္တပ္ပဗ္ဗ၊
 အနောတ္တပ္ပသုတ်လည်းကောင်း၊ ဇ္ဇေ၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ ကုဟနာစ၊ ကုဟန
 သုတ်တို့လည်းကောင်း၊ သောမနဿန၊ သောမနဿသုတ်နှင့်တကွ၊ တေ၊
 ထိုသုတ်တို့သည်၊ ဒဿ၊ ဆယ်သုတ်တို့သည်၊ ဟော၊ နှိုးဖြစ်ကုန်၏။ ။

ရုကနိပါတ်-စတုတ္ထဝဂ်၊

၄၅

ရုကနိပါတ်-စတုတ္ထဝဂ်၊

ဘဂဝတာ၊ ဘုန်းတော်ကြီးသောမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဂုတ္တံဟိ၊ ထင်ရှားဟောတော်မူအပ်သော၊ အရဟတာ၊ ကိလေသာတို့မှဝေးတော်မူပြီးသောမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဂုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဧတံသုတ္တံ၊ ဤပိတက်သုတ်ကို၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မေမဟာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အရဟတံ၊ ကိလေသာတို့မှဝေးတော်မူပြီးသော၊ သမ္ဗုဒ္ဓဗ္ဗုဒ္ဓဿ၊ မဖောက်မပြန်ကိုယ်တော်တိုင်သာသျှင်ခင်သိမ်းသေးတရားတို့ကိုသိတတ်သူတော်သော၊ တထာဂတံ၊ ငါဘုရားအား၊ ခေမော၊ တေးမရှိသော၊ ပိတက္ကော၊ ပိတက်သည်၊ ကောင်း၊ ပရိဝေကော၊ ဆိတ်ငြိမ်းခြင်းနှင့်တကွဖြစ်သော၊ ပိတက္ကော၊ ပိတက်သည်၊ ကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧ၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ ပိတက္ကော၊ ပိတက်တို့သည်၊ ဗဟုလံ၊ များစွာ၊ သမုဒါစရေတိ၊ မိမိ၏အပိုင်းအခြားဖြင့်ဖြစ်ကုန်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တထာဂတော၊ ငါဘုရားသည်၊ အဗျာပဇ္ဇာရာမော၊ သူတပါးတို့အား မဆင်းရဲစေခြင်းတည်းဟူသော မွေ့လျော်ရာရှိ၏၊ အဗျာပဇ္ဇာရတော၊ သူတပါးတို့အား မဆင်းရဲစေခြင်းနှင့်မွေ့လျော်တော်မူ၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အဗျာပဇ္ဇာရာမံ၊ သူတပါးတို့အား မဆင်းရဲစေခြင်းတည်းဟူသော မွေ့လျော်ရာရှိသော၊ အဗျာပဇ္ဇာရတံ၊ သူတပါးတို့အား မဆင်းရဲစေခြင်းနှင့်မွေ့လျော်သော၊ တမေနံတထာဂတံ၊ ထိုငါဘုရားအား၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဣမာယဣရိယာယ၊ ဤအမူအရာဖြင့်၊ ကိဉ္စိ၊ တစ်ခုတခုသော၊ တသံဝါ၊ တုန်ထွပ်ထိတ်လန့်တတ်သည်တည်းဖြစ်သော၊ တာဓရံဝါ၊ မြဲမြံတည်ကြည်သည်တည်းဖြစ်သော၊ သတ္တံ၊ သတ္တဝါကို၊ နဗျာဗာဓေမိ၊ မဆင်းရဲစေအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧသဝဧသောဧဝပိတက္ကော၊ ဤသို့သောပိတက်သည်သာသျှင်၊ ဗဟုလံ၊ များစွာ၊ သမုဒါစရတိ၊ မိမိ၏အပိုင်းအခြားကိုမလွန်မူ၍

မြစ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တထာဂတော၊ ငါဘုရားသည်၊ ပရိဝေကောရာမော၊ ဆိတ်ငြိမ်းခြင်းတည်းဟူသောမွေ့လျော်ရာရှိ၏၊ ပရိဝေကရတော၊ ဆိတ်ငြိမ်းခြင်းနှင့်မွေ့လျော်တော်မူ၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပရိဝေကောရာမံ၊ ဆိတ်ငြိမ်းခြင်းတည်းဟူသောမွေ့လျော်ရာရှိသော၊ ပရိဝေကရတံ၊ ဆိတ်ငြိမ်းခြင်းနှင့်မွေ့လျော်သော၊ တမေနံတထာဂတံ၊ ထိုငါဘုရားအား၊ ယံအကုသလံ၊ အကြင်အကုသိုလ်သည်၊ အတ္ထိ ရှိ၏၊ တံအကုသလံ၊ ထိုအကုသိုလ်သည်၊ ပဟိနံ၊ ပယ်အပ်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧသဝဧသောဧဝပိတက္ကော၊ ဤသို့သောပိတက်သည်သာသျှင်၊ ဗဟုလံ၊ များစွာ၊ သမုဒါစရတိ၊ မိမိ၏အပိုင်းအခြားကိုမလွန်မူ၍

၀၀၀

အုတ်တံခါးငွေ့ဝင်းမိုးသူ၊

ဖြစ်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဣဟ၊ ဤငါတုရားသာသနာ
တော်၌၊ တုဋ္ဌေဝိ၊ သင်တို့သည်လည်း၊ အဗျာပဇ္ဇရာမာ၊ သူတပါးအားမ
ဆင်ရဲစေခြင်းတည်းဟူသော နွေလျော်ရာရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အဗျာပဇ္ဇရ
တာ၊ သူတပါးတို့အားမဆင်ရဲစေခြင်း၌ နွေလျော်ကုန်သင့်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရထ
နေကုန်သော၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အဗျာပဇ္ဇာရာမာနံ၊ သူတပါးတို့အားမ
ဆင်းရဲစေခြင်း တည်းဟူသော နွေလျော်ရာရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အဗျာပဇ္ဇ
ရတာနံ၊ သူတပါးတို့အား မဆင်းရဲစေခြင်း၌ နွေလျော် ကုန်သည်ဖြစ်၍၊
ဝိဟရတံ၊ နေကုန်သော၊ တေသံဝေါတုဋ္ဌာကံ၊ ထိုသင်တို့အား၊ မယံ၊ ငါတို့
သည်၊ ဣမဟဣရိယာယ၊ ဤသို့သော အမူအရာဖြင့်၊ ကိဗ္ဗံ၊ တစ်စုံတစ်ခုသော၊
တသံဝါ၊ ကုန်လွှတ်ထိတ်လန့် တတ်သည်လည်းဖြစ်သော၊ တာဝရံ၊ ငါ့မြတ်
တည်ကြည်သည်လည်းဖြစ်သော၊ သတ္တံ၊ သတ္တဝါကို၊ နဗျာဗာဓေမ၊ ဆင်း
ရဲစေကုန်အံ့၊ ဣကိ၊ ဤသံ၊ ဧသေဝဧသေဝေဝိတက္ကော၊ ဤသို့သောဝိဘက်
သဉ်သာလျှင်၊ ဗဟုလံ၊ များစွာ၊ သမုဒါဝရိယသတိ၊ မိမိ၏အပိုင်းအခြားကိုမ
လွန်မူ၍ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဝိဝေကရာမေါ၊ ဆိတ်ငြိမ်ခြင်းတည်း
ဟူသော နွေလျော်ရာရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ပဝိဝေကရတာ၊ ဆိတ်ငြိမ်ခြင်း၌ နွေ
လျော်ကုန်သင့်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရထ၊ နေကုန်သော၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဝိဝေက
ရာမာနံ၊ ဆိတ်ငြိမ်ခြင်းတည်းဟူသော နွေလျော်ရာရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ပဝိဝေ
ကာရတာနံ၊ ဆိတ်ငြိမ်ခြင်း၌ နွေလျော်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတံ၊ နေကုန်
သော၊ တေသံဝေါတုဋ္ဌာကံ၊ ထိုသင်တို့အား၊ ကိံ၊ အဘယ်သည်၊ အကုသ
လံ၊ အကုသိုလ်မည်သနည်း၊ ကိံ၊ အဘယ်ကို၊ အပဟိနံ၊ မပယ်အပ်သနည်း၊
ကိံ၊ အဘယ်ကို၊ ပဗဟာမ၊ ပယ်ရကုန်အံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧသေဝဧသေဝ
ေဝိတက္ကော၊ ဤသို့သောဝိဘက်သည်သာလျှင်၊ ဗဟုလံ၊ များစွာ၊ သမုဒါဝ
ရိယသတိ၊ မိမိအပိုင်းအခြားကိုမလွန်မူ၍ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣကိ၊ ဤသို့၊ ဧတမတ္ထံ၊
ဤအနက်ကို၊ တာဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊
ထိုဝိတက္ကသုတ်၌၊ ဧတံ၊ ဤအနက်သဘောကို၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တာဝတာ၊ မြတ်
စွာဘုရားသည်၊ ဂုဋ္ဌတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဗုဒ္ဓံ၊ လေးပါးသော သစ္စာ
တို့ကိုသိတော်မူပြီးသော၊ အပယာဗ္ဗယာဟိနံ၊ သူတပါးတို့ရွက်ဆောင်နိုင်ခဲ
သောဘုရားကို ရွက်ဆောင်တော်မူတတ်လေသော၊ နံတထာဂတံ၊ ထို
မြတ်စွာဘုရားအား၊ ဒုဝေ၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ ဝိတက္က၊ ဝိတက်ငြိသည်၊ သ
မုဒါဝရန္တိ၊ မိမိ၏အပိုင်းအခြားကိုမလွန်မူ၍ဖြစ်ကုန်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုနှစ်ပါးတို့
တွင်၊ ပဋ္ဌမော၊ ခြေဦးစွာသော၊ ဝိတက္ကော၊ ဝိတက်ကို၊ ခေမော၊ ခေမဝိတက်

ဟူ၍၊ ဥဒ္ဓိဂိတော၊ ဆိုအပ်၏။ တတော၊ ထိုခေမပိတက်မှ၊ ပရော၊ နောက်ဖြစ်
သော၊ နုဘိယော၊ နှစ်ခု ခြံသော၊ ပိတက္ကော၊ ပိတက်ကို၊ ပိဝေကော၊ ပိဝေက
ပိသက်ဟူ၍၊ ပကာသိတော၊ ပြအပ်၏။ တမောနုဒံ၊ မောဟတည်းဟူ
သောမှောင်ကိုပျောက်တော်မူပြီးထသော၊ ပုရီတံ၊ နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသော
ကမ်းဘက်သို့ ရောက်တော်မူပြီးထသော၊ မဟေသိ၊ သိသကွဉ္စအစရှိ
သော ကျေးဇူး အပေါင်းကို ရှာတော်မူ ပြီးထသော၊ တံတတောဝေ၊ ထို
ကြောင့်လျှင်၊ လတ္တိပတ္တံ၊ သဗ္ဗညုတရားတို့သည် ရောက်အပ်သော ကျေးဇူး
တော်သို့ရောက်တော်မူပြီးထသော၊ ပသိမံ၊ သူတပါးတို့နှင့်မဆက်ဆံသော
မိတ်၏လေ့သာခြင်းလည်းရှိတော်မူထသော၊ အနာသဝံ၊ အာသဝေါလည်း
မရှိပြီးထသော၊ ဝေဿန္တရံ၊ ကာယဝိသမစသော အဆိတ်ကို လည်းအန်
တော်မူပြီးထသော၊ တဗ္ဗက္ခယေ၊ တဗ္ဗာဇာဏီကုန်ရာဖြစ်သောအရဟတ္တဖိုလ်
နိဗ္ဗာန်နှင့်၊ ဝိမုတ္တံ၊ ကိလေသာတို့မှလွတ်တော်မူပြီးထသော၊ ခုနိ၊ နှစ်ပါးသော
လောကကို သိတတ်သော သဗ္ဗညုတရားတည်းဟူသောရရှိဖြစ်တော်မူထ
သော၊ အန္တိမဒေဟဓာရိ၊ အဆုံးစွန်ဖြစ်သော ကိုယ်တော်ကိုလည်းသောင့်
တော်မူထသော၊ မာနံ၊ မာန်ကို၊ ဇဟံ၊ စွန်းတော်မူပြီးထသော၊ ဇရာယ၊ အို
ခြင်း၏၊ ပါရဂူ၊ ကမ်းသို့ရောက်တော်မူပြီးထသော၊ တံတထာဂတံ၊ ထိုမြတ်စွာ
တရားအား၊ ဒုဝေ၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ ပိတက္ကော၊ ပိတက်တို့သည်၊ သမုဒါစေ
န္တိ၊ မိမိ၏အပိုင်းအခြားကိုမလွန်မူ၍ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဟံ၊ ငါတရား၊
သည်၊ ပြုမိ၊ ဆိုတော်မူ၏။ ပုရိသော၊ ယောက်ျားသည်၊ သေထေးတခဲနက်
ကျောက်အထိပြီးသော၊ ပဗ္ဗတရဒ္ဓနိ၊ တောင်ထိပ်၌၊ ဗြတောယထာပိ၊ တည်
သကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ စက္ခုမာ၊ မျက်စိအမြင်ရှိသော၊ ပုရိသော၊ ယော
ကျားသည်၊ သေထေးတခဲနက်ကျောက်အထိပြီးသော၊ ပဗ္ဗတရဒ္ဓနိ၊ တောင်
ထိပ်၌၊ ဗြဘာဝ၊ တည်လျက်လျှင်၊ ပဗ္ဗတဿ၊ တောင်၏၊ သမန္တတော၊
ထက်ဝန်းကျင်မှ၊ ဇနတံ၊ လူအပေါင်းကို၊ ပသေယထာပိ၊ ရှုရာသကဲ့သို့
လည်းကောင်း၊ ဝေမေဝဇေတထာ၊ ထိုအတူလျှင်၊ သုမေခ၊ ကောင်းသောပ
ညာရှိတော်မူထသော၊ သမန္တစက္ခု၊ ထက်ဝန်းကျင်မြင်သော ပညာစက္ခုရှိ
တော်မူထသော၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာတရားသည်၊ တထူဇမံ၊ ထိုတောင်လျှင်ဥပ
မာရှိသော၊ ဓမ္မမယံ၊ တရားဖြင့် ပြီးသော၊ ပါသာဒံ၊ ပြာသာဒ်သို့၊ အာရုပ္ပာ၊
တက်တော်မူ၍၊ အပေတသောကော၊ ကင်းပြီးသော စိုးရိမ်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်
၍၊ သောကာဝတိဏ္ဏံ၊ စိုးရိမ်ခြင်းမှ မကူးမြောက်သေးသော၊ ဇာတိဇရာဘိ
ဘူတံ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်း အိုခြင်းဖြင့် နှိပ်စက်အပ်သော၊ ဇနတံ၊ သတ္တဝါအ

ပေါင်းကို၊ အဝေက္ခတိ၊ သင်ခြင်တော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်၊ ဝုတ္တတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ အယဒ္ဓိအတ္ထော၊ ဤအနက်ကို
 လည်း၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ မေမယော၊ အက္ခန္တိအာနန္ဒာသည်၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏၊ ဣတိ၊ ဤ
 သျှင်ပဌမဝိတက္ကသုတ်အပြီးတည်း။ ၉။ ဘဂဝတာ၊ ဘုန်းတော်ကြီးသော
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တတိ၊ ထင်ရှားဟောတော်မူအပ်သော၊ အရဟတော၊
 ကိလေသာတို့မှဝေးတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူ
 သော၊ ထေသုတ္တံ၊ ဤဒေသနာသုတ်ကို၊ မေမယော၊ အက္ခန္တိအာနန္ဒာသည်၊ ဣ
 တိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အရဟတော၊ ကိလေ
 သာတို့မှဝေးတော်မူပြီးသော၊ သမ္ဗာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ ခပ်သိမ်းသောတရားတို့ကို
 သိတော်မူတတ်သော၊ တထာဂတဿ၊ ငါဘုရားအား၊ ဇွေး၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊
 ဓမ္မဒေသနာ၊ တရားဒေသနာတို့သည်၊ ပရိယာယေန၊ အတ္တညံ့အားဖြင့်၊ ဘဝ
 န္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ကတမာဇ္ဇေ၊ အတံယံနှစ်ပါးတို့နည်း၊ ပါပံ၊ ယုတ်မာသော၊ အ
 ကုသိုလ်တရားတို့ကို၊ ဗါပကတော၊ ယုတ်မာသောအားဖြင့်၊ ပဿထ၊ ရှု
 ကုန်လော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဝတ္ထော၊ ဖြစ်သော၊ အယံဓမ္မဒေသနာ၊ ဤတရားဒေသ
 နာသည်၊ ပထမ၊ ဇွေးဦးစွာသော၊ ဓမ္မဒေသနာ၊ တရားဒေသနာတည်း၊ ပါပံ၊
 ယုတ်မာသော အကုသိုလ်တရားသည်၊ ဗါပကတော၊ ယုတ်မာသောအား
 ဖြင့်၊ ဒိဿော၊ မြင်၍၊ တတ္ထ၊ ထိုယုတ်မာသောအကုသိုလ်တရား၌၊ နိဗ္ဗိန္ဒထ၊ ပြီး
 ငွေကုန်လော့၊ ဝိရဇ္ဈထ၊ တပ်ခြင်းကင်းကုန်သော၊ ဝိရုပ္ပထ၊ လွတ်ကုန်လော့၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဝတ္ထော၊ ဖြစ်ကော၊ အယံဓမ္မဒေသနာ၊ ဤတရားဒေသနာသည်၊
 နုတိယာ၊ နှစ်ခုမြောက်သော၊ ဓမ္မဒေသနာ၊ တရားဒေသနာတည်း၊ ဣတိ၊ ဤ
 မာဇ္ဇေ၊ ဤနှစ်ပါးတို့တည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အရဟတော၊ ကိလေသာတို့
 မှဝေးတော်မူပြီးသော၊ သမ္ဗာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ ခပ်သိမ်းသော တရားတို့ကိုသိ
 တော်မူတတ်သော၊ တထာဂတဿ၊ ငါဘုရားအား၊ ဇွေး၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊
 ဣမာဓမ္မဒေသနာ၊ ဤတရားဒေသနာတို့သည်၊ ပရိယာယေန၊ အတ္တညံ့အား
 ဖြင့်၊ ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ထေမတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို၊ ဘဂဝ၊ မြတ်
 စွာဘုရားသည်၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဒေသနာသုတ်၌၊ ထေ၊ ဤ
 အနက်သဘောကို၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တတိ၊
 ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ သုဗ္ဗာလေးပါးတို့ကို သိတော်မူတတ်
 သော၊ သမ္ဗုတုတာနုကစ္စိနော၊ ခပ်သိမ်းသော သတ္တဝါတို့ကို သနားတော်မူ
 တတ်သော၊ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ပရိယာယဝစနံ၊ အတ္တညံ့

ဒုကနိပါတ်-စတုတ္ထဝဂ်၊

၄၆

အားဖြင့်ဟောတော်မူခြင်းကို၊ ပဿ၊ ရှုလော၊ ဇေတံပါပကံ၊ ဤယုတ်မာသော
 အကုသိုလ်ကို၊ ပါပကတော၊ ယုတ်မာသောအားဖြင့်၊ ပဿထ၊ ရှုကုန်လော၊
 တတ္ထဝါဒိ၊ ထိုယုတ်မာသောတရား၌လည်း၊ ဝိရုဇ္ဈထ၊ တစ်ခြင်းကင်းကုန်
 လော၊ တတော၊ ထိုယုတ်မာသော အကုသိုလ်တရားမှ၊ ဝိရုတ္တဝိတ္တာ၊ တစ်
 ခြင်းကင်းသောစိတ်ရှိကုန်သော၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ ဒုက္ခဿ၊ ဆင်း
 ရဲ၏၊ အန္တံ၊ အဆုံးဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်ကို၊ ကရိဿထ၊ မျက်မှောက် ပြုရကုန်လ
 တ္တံ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧဝမ္ပာ၊ နှစ်ပါးသောတရားတို့ကို၊ ဗုဒ္ဓေန၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ ပကာသိတာ၊ ပြထောင်မူအပ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်၊ ဝုပ္ပတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ အယဒ္ဓိအတ္ထော၊ ဤအနက်
 ကိုလည်း၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဣ
 တိ၊ ဤသို့၊ မေမယော၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏၊ ဣတိ၊ ဤ
 သျှင်ဒုတိယဓမ္မဒေသနာသုတ်အပြီးတည်း၊ ဘဂဝတော၊ ဘုန်းတော်ကြီး
 သောမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုပ္ပတိ၊ ထင်ရှားဟောတော်မူအပ်သော၊ အရဟ
 ထာ၊ ကိလေသာတို့မှစေးတော်မူပြီးသောမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟော
 တော်မူအပ်သော၊ ဇေတံသုတ္တံ၊ ဤအဝိဇ္ဇာသုတ်ကို၊ မေမယော၊ အကျွန်ုပ်အာန
 န္ဒာသည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အဝိဇ္ဇာ၊
 အဝိဇ္ဇာသည်၊ အကုသလာနံ၊ အကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာနံ၊ တရားတို့၏၊
 သမာပတ္တိယော၊ ဖြစ်ခြင်းငှါ၊ ဝုဗ္ဗင်္ဂမာ၊ ရှေ့သွားသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အနု
 ဧဝ၊ ထက္ခသာလျှင်၊ အဟိရိကဉ္စ၊ အဟိရိကသည်လည်း ကောင်း၊ အနော
 ဣပ္ပဉ္စ၊ အနောဣပ္ပသည်လည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်း
 တို့၊ ဝိဇ္ဇာစခေါ၊ ဝိဇ္ဇာသည်သာလျှင်၊ ကုသလာနံ၊ ကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော၊
 ဓမ္မာနံ၊ တရားတို့၏၊ သမာပတ္တိယော၊ ဖြစ်ခြင်းငှါ၊ ဝုဗ္ဗင်္ဂမာ၊ ရှေ့သွားသည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အနုဧဝ၊ ထက္ခသာလျှင်၊ ဟိရိစ၊ ဟိရိသည်လည်းကောင်း၊
 ဩတ္တပ္ပဉ္စ၊ ဩတ္တပ္ပသည်လည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧတ
 မတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို၊ ဘဂဝေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊
 တတ္ထ၊ ထိုအဝိဇ္ဇာသုတ်၌၊ ဇေတံ၊ ဤအနက်သဘောကို၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝ
 တော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုပ္ပတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဣဟထောကေ၊
 ဤလောက၌၊ အတ္ထိ၊ လောကေ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်ဘဝ၌လည်းကောင်း၊ ပရေန္တိစ၊ လာ
 မလွန်ဘဝ၌လည်းကောင်း၊ ယာကာဝိ၊ အဆုံးရုံကုန်သော၊ ဣမာဒုဂ္ဂတိယော၊
 ဤမကောင်းသောဂတိတို့သည်၊ အတ္ထိသန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ သဗ္ဗာ၊ ခပ်သိမ်းကုန်
 သော၊ တာဒုဂ္ဂတိယော၊ ထိုမကောင်းသောဂတိတို့သည်၊ အဝိဇ္ဇာမူလကာ၊

အဝိဇ္ဇာဟူသောအကြောင်းရှိကုန်၏။ ဣစ္ဆာလောဘာ သမုဿယာ၊ ဣစ္ဆာ
 လောဘာသည်ဖြစ်စေအပ်ကုန်၏။ ယထောစ၊ အကြင်အဝိဇ္ဇာ ဟူသော
 အကြောင်းကြောင့်လည်း၊ ပါပိစ္ဆောမကောင်းသောအလိုရှိသည်၊ အဟိရိ
 ကော၊ အရှက်မရှိသည်၊ အနာဒရောရှိသေခြင်းမရှိသည်၊ ဟောတံ၊ ဖြစ်၏။
 တထော၊ ထိုကြောင့်၊ ပါပံ၊ ယုတ်မာသောအကုသိုလ်သည်၊ ပသဝတိ၊ ဝှိုး၏
 တေန၊ ထိုယုတ်မာသော အကုသိုလ်ပွားခြင်းကြောင့်၊ ဇနံ၊ သတ္တဝါအ
 ပေါင်းသည်အပါယံ၊ အပါယ်သို့၊ ဂစ္ဆတိ၊ ထားရ၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်
 ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဆန္ဒဉ္စ၊ မကောင်းသောအလိုကိုလည်းကောင်း၊ လော
 ဘဉ္စ၊ လောဘကိုလည်းကောင်း၊ အဝိဇ္ဇဉ္စ၊ အဝိဇ္ဇာကိုလည်းကောင်း၊ ဝိရာဇ
 ယံ၊ သမုဇ္ဈေဒပဟာနံ၊ ဖြင့်ပယ်လျက်၊ ဝိဇ္ဇံ၊ အရဟတ္တမဂ်တည်းဟူသောဝိဇ္ဇာ
 ကို၊ ဥပ္ပါဒယံ၊ ဖြစ်စေလျက်၊ သဗ္ဗာ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ နုဂ္ဂတိယော၊ မ
 ကောင်းသောဂတိတို့ကို၊ ဇဟေ၊ စွန့်ရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်၊ ဝုတ္တတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ အယဒ္ဓိအတ္ထော၊ ဤအနက်
 ကိုလည်း၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဉ္စ၊ ဝတ္ထော၊ ဟောတော်မူအပ်၏။
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏။
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ တတိယဝိဇ္ဇာလုတ်အပြီးတည်း၊ ပဌမတာဝါရံ၊ ပဌမ
 ဘာမတည်း။ ။

ဘဂဝတာ၊ ဘုန်းတော်ကြီးသောမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တတိ၊ ထင်ရှား
 ဟောတော်မူအပ်သော၊ အရဟတာ၊ ကိလေသာတို့မှ ဝေးတော်မူပြီးသော
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဇေတံသုတ္တံ၊ ဤညော
 သုတ်ကို၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်
 ၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယေသတ္တာ၊ အကြင်သတ္တဝါတို့သည်၊ အရိယာယ၊
 စင်ကြယ်သော၊ ပညာယ၊ ပညာမှ၊ ပရိဟိနာ၊ ယုတ်ကုန်၏၊ တေသတ္တာ၊ ထို
 သတ္တဝါတို့သည်၊ သုပရိဟိနာ၊ အလွန်ယုတ်ကုန်၏၊ တေသတ္တာ၊ ထိုသတ္တ
 ဝါတို့သည်၊ ဗိဇ္ဇေစေဝဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်သောကိုယ်၏အဖြစ်၌လည်း၊ နုက္ကံ၊
 ဆင်းရဲစွာ၊ သဝိဇ္ဇာတံ၊ ပြုပြင်ခြင်းနှင့်တကွ၊ သဥပါယာသံ၊ ပင်ပန်းခြင်း
 နှင့်တကွ၊ သပရိဇ္ဇာဟံ၊ ပူပန်ခြင်းနှင့်တကွ၊ ဝိဟရန္တိ၊ နေရကုန်၏၊ ကာယ
 သ၊ ခန္ဓာကိုယ်၏၊ ဘေဒါ၊ ပျက်ခြင်းကြောင့်၊ မရတာ၊ သေသည်မှ၊ ပရံ၊ နေဝ
 ၌၊ နုဂ္ဂတိ၊ မကောင်းသောအထားကို၊ ပါမီကင်္ခါ၊ လိုအပ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်း
 တို့၊ ယေသတ္တာ၊ အကြင်သတ္တဝါတို့သည်၊ အရိယာယ၊ စင်ကြယ်သော၊
 ပညာယ၊ ပညာမှ၊ အပရိဟိနာ၊ မယုတ်ကုန်၊ ဟေသတ္တာ၊ ထိုသတ္တဝါတို့

သည်။ အပရိဟိနာ၊ မယုတ်ကုန်၊ တေသတ္တာ၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည် ဒိဋ္ဌေဝေ၊
 ဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်သောကိလိန္တိ၊ အဖြစ်၌ သာလျှင်၊ သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ၊ အဝိ
 စာသတိ၊ ပြုပြင်ခြင်းမရှိဘဲ၊ အနုပါယာသင်္ခ၊ ပင်ပန်းခြင်းမရှိဘဲ၊ အပရိဇ္ဇာတံ၊
 ပူပန်ခြင်းမရှိဘဲ၊ ဝိဟရန္တိ၊ နေရကုန်၏၊ ကာယဿ၊ ခန္ဓာကိလိန္တိ၊ ဘေဒါ၊
 မျက်ခြင်းကြောင့်၊ မသုဏာ၊ သေသဉ်မှ၊ ပရံ၊ နေခံ၌၊ သုဂတိ၊ ကောင်းသောအ
 ထားကို၊ ပါရိကင်္ခါ၊ လိုအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တေမတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို၊ ဘဂဝါ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုပညာသုတ်၌၊ တေ၊
 ဤအနက်သဘောကို၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုစ္စတိ၊
 ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဗဿ၊ ရှုလော့၊ ပညာယ၊ ပညာမှ၊ ပရိဟာနေန၊
 ယုတ်သဖြင့်၊ သဒေဝကံ၊ နတ်နှင့်တကွသော၊ ထောကံ၊ လောက၌၊ နာမရူပ
 ဟိ၊ နာမ်ရုပ်၌၊ အတိနိဝိဋ္ဌံ၊ နှလုံးသွင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တထောဝေ၊
 ထိုကြောင့်လျှင်၊ ဣဒမေဝ၊ ဤငါ၏စကားသည်သာလျှင်၊ သန္တံ၊ မှန်၏၊ အညံ၊
 တပါးသောစကားသည်၊ မောဓံ၊ အချည်းနှီးတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မညတိ၊
 အောက်မေ့၏၊ ယာယံပညာ၊ အကြင်ပညာသည်၊ နိဗ္ဗေဝဂါမိနိ၊ လောဘစ
 သောဘုံကိုဖောက်ခွဲချက်သွားတတ်၏၊ ယာယပညာယစ၊ အကြင်ပညာ
 ဖြင့်လည်း၊ ဇာတိဘဝပရိက္ခယံ၊ ဇာတိဘဝ၏ကုန်ရာကို၊ သဗ္ဗာ၊ ကောင်းစွာ၊
 ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်သိ၏၊ အယံဟိပညာ၊ ဤပညာသည်သာလျှင်၊
 ထောကဟိ၊ လောက၌၊ သေဌာ၊ မြတ်၏၊ သမ္မုန္ဒါနံ၊ သစ္စာလေးပါးတရားကို
 သိတော်မူကုန်ပြီးသော၊ သတိမတံ၊ သတိနှင့်ပြည့်စုံကုန်သော၊ ဟာသပညာ
 နံ၊ ရှင်သောပညာရှိကုန်သော၊ သရိရန္တိ၊ မခာရိနံ၊ အဆုံးစွန်သောကိလိန္တိ
 သောဝင်ကုန်သော၊ တေသံဝိတာသဝါနံ၊ ထိုရဟန္တာတို့အား၊ ဒေဝေါ၊ နတ်
 တို့သည်လည်းကောင်း၊ မနုဿာစ၊ လူတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဝိဟရန္တိ၊
 တောင့်တကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုစ္စတိ၊ ဟော
 တော်မူအပ်၏၊ အယမိဒ္ဓိအတ္ထော၊ ဤအနက်ကိုလည်း၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်၊ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်
 အာနန္ဒာသည်၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပတုတ္ထပညာသုတ်
 အပြီးတည်း။ ၊

ဘဂဝတာ၊ ဘုန်းတော်ကြီးသောမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံဟိ၊ ထင်ရှား
 ဟောတော်မူအပ်သော၊ အရဟတာ၊ ကိလေသာတို့မှဝေးတော်မူသောမြတ်
 စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဇေတံသုတ္တံ၊ ဤသုက္ကဓမ္မသုတ်
 ကို၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏။

ဘိက္ခဝေ၊ ခဟန်းတို့၊ သုက္ကာ၊ ဖြူစင်ကုန်သော၊ ဣမေဇ္ဇေဓမ္မာ၊ ဤနှစ်ပါးသော
 တရားတို့သည်၊ ထောက်၊ လောကကို၊ ပါစေန္တိ၊ စောင့်ကုန်၏၊ ကာဘမေဇ္ဇေ၊
 အထယ်နှစ်ပါးတို့နည်း၊ ဟိရိဝ၊ ဟိရိလည်းကောင်း၊ ဩတ္တပ္ပဉ္စ၊ ဩတ္တပ္ပ
 လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇ္ဇေ၊ နှစ်ပါးတို့တည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ခဟန်းတို့၊ သု
 က္ကာ၊ ဖြူစင်ကုန်သော၊ ဣမေဇ္ဇေဓမ္မာ၊ ဤနှစ်ပါးသောတရားတို့သည်၊ လော
 ကံ၊ လောကကို၊ စေနပါစေယျ၊ အကယ်၍မစောင့်ကုန်အံ့၊ ဣထောကော၊
 ဤထောကန္တု၊ မာတာတိဝါ၊ အမိဟူ၍လည်းကောင်း၊ မာတုတ္တတိဝါ၊ မိလ္လေး
 ဟူ၍လည်းကောင်း၊ မာတုလောနိတိဝါ၊ ဦးရီးဟူ၍လည်းကောင်း၊ အာစရိ
 ယာစရိယာတိဝါ၊ ဆရာ၏မယားဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဂရုနံ၊ အလေးပြုအပ်
 ကုန်သောသူတို့၏၊ ဒါရာတိဝါ၊ မယားဟူ၍လည်းကောင်း၊ နပညာယေထ၊ မ
 ထင်ကုန်ရာ၊ လောကော၊ လောကသည်၊ အဇ္ဇေကာစ၊ ဆိတ်တို့သည်လည်း
 ကောင်း၊ ကုက္ကု၊ ဝုသုကရာဝ၊ ကြက်ဝက်တို့သည်လည်းကောင်း၊ သောတာ
 သိင်္ဂီယာစ၊ ခွေးမြေခွေးတို့သည်လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗေဓနံ၊ ရောရှက်သဖြင့်
 ဝတ္တန္တိယထာ၊ ကျင့်ကုန်သကဲ့သို့၊ သဗ္ဗေဒံ၊ ရောရှက်သဖြင့်၊ အဂမိဿ၊ ရေခံ
 ရာပြီ၊ ဘိက္ခဝေ၊ ခဟန်းတို့၊ ယသ္မာစ၊ အကြင်ကြောင့်ကား၊ သုက္ကာ၊ ဖြူစင်ကုန်
 သော၊ ဣမေဇ္ဇေဓမ္မာ၊ ဤနှစ်ပါးသောတရားတို့သည်၊ ထောက်၊ လောကကို၊ ပါ
 စေန္တိ၊ စောင့်ကုန်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ထောကော၊ ထောကန္တု၊ မာတာတိဝါ၊
 အမိဟူ၍လည်းကောင်း၊ မာတုတ္တတိဝါ၊ မိလ္လေးဟူ၍လည်းကောင်း၊ မာတု
 လောနိတိဝါ၊ ဦးရီးဟူ၍လည်းကောင်း၊ အာစရိယာစရိယာတိဝါ၊ ဆရာ၏မ
 ယားဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဂရုနံ၊ အလေးပြုအပ်ကုန်သောသူတို့၏၊ ဒါရာတိ
 ဝါ၊ မယားဟူ၍လည်းကောင်း၊ ပညာယတိ၊ ထင်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧတမတ္ထံ၊
 ဤအနက်ကို၊ ထဂဝါ၊ ဖြတ်စွာတရားသည်၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တတ္ထံ၊
 ထိုသုက္ကဓမ္မသုတ်၌၊ ဧတံ၊ ဤအနက်သဘောကို၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊
 ဖြတ်စွာတရားသည်၊ ဂုဏ်တိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ၉၊ ယေသံသတ္တာနံ၊ အ
 ကြင်သတ္တဝါတို့အား၊ ဟိရိဝ၊ ရှက်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဩတ္တပ္ပဉ္စ၊
 ထန်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗဒါဝ၊ အခါ ခပ်သိမ်းလျှင်၊ နမိဇ္ဇတိ၊ မရှိ၊
 တေသတ္တာ၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည်၊ သုက္ကမုဿ၊ ဖြူစင်ခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်
 သောကုသိုလ်တရားမှ၊ ဝေါက္ကန္တာ၊ ၆ ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဇာကိမရုဏဂါမိ
 နော၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းသေခြင်းသို့ရောက်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊
 ယေသမ္မသတ္တာနံ၊ အကြင် သတ္တဝါတို့အားကား၊ ဟိရိဝ၊ ရှက်ခြင်းသည်
 လည်းကောင်း၊ ဩတ္တပ္ပဉ္စ၊ ထန်ခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ ဣမေဇ္ဇေဓမ္မာ၊

နုကနိပါတ် စတုတ္ထဝဂ်၊

၅၃

ဤနှစ်ပါးသော တရားတို့သည်၊ သဒ္ဓါ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ၊ ဥပဋ္ဌိတာ၊ ကပ်၍တည်ကုန်၏၊ ဝိရုဋ္ဌဗြဟ္မစရိယာ၊ စည်ပင် ဖြန့်ပွားခြင်းသို့ ရောက်သောမြတ်သောအကျင့်ရှိကုန်၏၊ တေသံသတ္တာနံ၊ ထိုသတ္တဝါတို့အား၊ ဝုနန္တဝါ၊ တဘန်ဖြစ်ခြင်းသည်၊ ဝီတာ၊ ကုန်ခဲ့ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တဂဝတာ၊ မြတ်စွာထူးသည်၊ ဝုစ္ဆတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ * အယန္တိအတ္ထော၊ ဤ အနက်ကိုလည်း၊ တဂဝတာ၊ မြတ်စွာထူးသည်၊ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူ အပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက် ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စသုက္ကဓမ္မသုတ်အပြီးတည်း။ ၊

တဂဝတာ၊ ထန်းတော်ကြီးသောမြတ်စွာထူးသည်၊ ဝုတ္တံဟိ၊ ထင်ရှား ဟောတော်မူအပ်သော၊ အရဟတာ၊ ကိလေသာတို့မှ ဝေးတော်မူသော မြတ်စွာထူးသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဇေတံသုတ္တံ၊ ဤအဇာတ သုတ်ကို၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားရ လိုက်၏၊ ဝိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အဇာတံ၊ မဖြစ်သော၊ အဘူတံ၊ မထင်သော၊ အကတံ၊ မပြုအပ်သော၊ အသင်္ခတံ၊ အသင်္ခတဝေတံသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဝိက္ခ ဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အဇာတံ၊ မဖြစ်သော၊ အဘူတံ၊ မထင်သော၊ အကတံ၊ မပြု အပ်သော၊ ဇေတံအသင်္ခတံ၊ ဤအသင်္ခတဝေတံသည်၊ နောစေအဘဝိဿ၊ အ ကယ်၍မရှိသည်ဖြစ်အံ့၊ ဇာတဿ၊ ဖြစ်သော၊ ဘူတဿ၊ ထင်သော၊ ကတ ဿ၊ ပြုအပ်သော၊ သင်္ခတဿ၊ သင်္ခတတရား၏၊ နိဿရတံ၊ အကြွင်းမရှိငြိမ်း ခြင်းသည်၊ နပညာယေထ၊ မထင်တည့်ရာ၊ ဝိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယသ္မာစ ခေါ၊ အကြင်ကြောင့်ကား၊ အဇာတံ၊ မဖြစ်သော၊ အဘူတံ၊ မထင်သော၊ အ ကတံ၊ မပြုအပ်သော၊ အသင်္ခတံ၊ အသင်္ခတဝေတံသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တသ္မာ၊ ထို ကြောင့်၊ ဇာတဿ၊ ဖြစ်သော၊ ဘူတဿ၊ ထင်သော၊ ကတဿ၊ ပြုအပ်သော၊ သင်္ခတဿ၊ သင်္ခတတရား၏၊ နိဿရတံ၊ အကြွင်းမရှိငြိမ်းခြင်းသည်၊ ပညာ ယတိ၊ ထင်ရှား၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇေတမတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို၊ တဂဝါ၊ မြတ်စွာထူး သည်၊ အဝေါဝ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ကတ္ထ၊ ထိုဇာတသုတ်၌၊ ဇေတံ၊ ဤအနက် သဘောကို၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တဂဝတာ၊ မြတ်စွာထူးသည်၊ ဝုစ္ဆတိ၊ ဟော တော်မူအပ်၏၊ ဇာတံ၊ ဖြစ်သော၊ ဘူတံ၊ ထင်သော၊ သမုပန္နံ၊ ဖြစ်ပက်တရား တို့နှင့် တကွဖြစ်သော၊ ကတံ၊ ပြုအပ်သော၊ သင်္ခတံ၊ ပစ္စည်းတရားကိုသည် ဝန်းရံ၍စီရင်အပ်သော၊ အဒ္ဓုဝံ၊ မမြဲသော၊ ဇရာမရတ သင်္ခတံ၊ အိုခြင်း သေခြင်းတို့နှင့်နှီးနှောသော၊ ဧရာဂနိစ္စ၊ များစွာကုန်သောအနာတို့၏အလိုက် သဗ္ဗပင်ဖြစ်သော၊ ပဇာရံနံ၊ ပျက်စီးစေ့ရှိသော၊ အာဟာရနေတ္ထိပသဝံ၊ ထေး

ပါးသော အာဟာရတဏှာဘည်းဟူသော အကျိုးသွင်အမွန်ရှိသော၊ ယံဥပ္ပဒါနက္ခန္ဓပဉ္စကံ၊ အကြင်ဥပါဒါနက္ခန္ဓာငါးပါးတို့၏ အပေါင်းသည်၊ အတ္တိ၊ ရှိ၏၊ တံဥပ္ပဒါနက္ခန္ဓပဉ္စကံ၊ ထိုဥပါဒါနက္ခန္ဓာငါးပါးတို့၏ အပေါင်းကို၊ အထိနန္တိ၊ နှစ်သက်ခြင်းငှါ၊ နာလံ၊ မသင့်၊ တဿ၊ သက္ကာယဿ၊ ထိုဥပါဒါနက္ခန္ဓာငါးပါးတည်းဟူသော သက္ကာရ၏၊ နိဿရတံ၊ တွက်မြော ၊ ရာဖြစ်သော၊ သန္တံ၊ ပြင်သက်သော၊ အတက္ကာဝစရံ၊ ကြံဆသောဥာဏ်၏ကျက်စားရာမဟုတ်သော၊ ၊ ရံ၊ မမြဲသော၊ အဇာတံ၊ မဖြစ်သော၊ အဘူတံ၊ မထင်သော၊ အသရပန္နံ၊ ဖြစ်ဖက်တရားနှင့် တကွမဖြစ်သော၊ အသောကံ၊ စိုးရိမ်ခြင်းမရှိသော၊ ဝိရဇံ၊ ရာဂစသောမြူမရှိသော၊ ပဒံ၊ ရောက်ခြင်းငှါ အလိုရှိအပ်သော၊ ရက္ခခမ္ဘာနံ၊ ဇာတိအစရှိသောဆင်းရဲတရားတို့၏၊ နိရောဓော၊ ချုပ်ရာဖြစ်သော၊ သင်္ခရုလသမော၊ သင်္ခါရတရားတို့၏ ငြိမ်းရာသည်၊ သုခေါ၊ ချမ်းသာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ၊ အယမ္ပိ၊ အပ္ပေယျံ၊ ဤအနက်ကိုလည်း၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တေ၊ ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မေမယံ၊ အက္ခန္တိအာနန္ဓာသည်၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏၊ ဣတိ၊ ဤသွင်သဋ္ဌ အဇာတသုတ် အပြီးတည်း။ ၊

ဘဂဝတာ၊ ဘုန်းတော်ကြီးသောမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံဟိ၊ ထင်ရှားဟောတော်မူအပ်သော၊ အရဟတာ၊ ကိလေသာတို့မှဝေးတော်မူပြီးသောမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဧတံသုတ္တံ၊ ဤသင်္ခါရတေတုသုတ်ကို၊ မေမယံ၊ အက္ခန္တိအာနန္ဓာသည်၊ ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ နိဗ္ဗာနဓာတုယော၊ နိဗ္ဗာနဓာတ်တို့သည်၊ ဣမာန္တေ၊ ဤနှစ်ပါးတို့တည်း၊ ကတမာစ၊ အဘယ်နှစ်ပါးတို့နည်း၊ သဥပါဒိသေသာ၊ ဝိပါက်ကမ္မဇရုပ်အကြွင်းရှိသော၊ နိဗ္ဗာနဓာတုစ၊ နိဗ္ဗာနဓာတ်လည်းကောင်း၊ အနုပါဒိသေသာ၊ ဝိပါက်ကမ္မဇရုပ်အကြွင်းမရှိသော၊ နိဗ္ဗာနဓာတုစ၊ နိဗ္ဗာနဓာတ်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤနှစ်ပါးတို့တည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သဥပါဒိသေသာ၊ ဝိပါက်ကမ္မဇရုပ်အကြွင်းမရှိသော၊ နိဗ္ဗာနဓာတု၊ နိဗ္ဗာနဓာတ်သည်၊ ကတမာစ၊ အဘယ်နည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣမ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ ဝိတာသဝေါ၊ ထုန်ပြီးသော အာသဝေါရှိသော၊ ဝုဿိတာဝါ၊ သုံအပ်ပြီးသော မဂ်တည်းဟူသော သတင်းရှိသော၊ ကတကရဏိယော၊ ချအပ်ပြီးသော ခန္ဓာစသောဝန်ရှိသော၊ အနုပ္ပတ္တသဒတ္တော၊ အစဉ်အားဖြင့်ရောက်အပ်ပြီးသော အရဟတ္တဖိုလ်ရှိသော၊ ပရိက္ခိတာဘဝသံယောဇ

၀၀၀

ဒုကနိပါတ်-စတုတ္ထဝဂ်၊

၅၅

နော၊ ကုန်ပြီးသောတဝသံယောဇဉ်ရှိသော၊ သမ္ဗော၊ ကောင်းစွာ၊ အညာ၊ သိ၍၊
 ဝိမုတ္တော၊ ကိလေသာတို့မှလွတ်ပြီးသော၊ အရဟာ၊ ရဟန္တာဖြစ်သော၊ ထိ
 က္ခ၊ ရဟန်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တဿ၊ ထိုရဟန္တာ၏၊ တိဋ္ဌန္တော၊ တည်
 စဉ်လျှင်၊ ဗုဒ္ဓါယနိ၊ ငါးပါးကုန်သော ဣန္ဒြေတို့သည်၊ အဝိဇ္ဇာတက္ကော၊ မ
 ချုပ်သးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ မနာပါမနာပံ၊ အလိုရှိအပ်အလိုမရှိအပ်
 သော၊ ရူပါဒိဂေါစရံ၊ ရူပါရုံအစရှိသောအာရုံကို၊ ပစ္စနုဘောသတိ၊ ခံစား၏၊ သုခ
 ဒုက္ခံ၊ ချမ်းသာဆင်းရဲကို၊ ပဒိုသံဝေဒိ၊ ခံစား၏၊ တဿ၊ ထိုရဟန္တာအား၊
 ယောရာဂက္ခယော၊ အကြင်ရာဂ၏ကုန်ခြင်းသည်၊ ယောဒေါသက္ခယော၊ အ
 ကြင်ဒေါ၏ ကုန်ခြင်းသည်၊ ယောမောဟက္ခယော၊ အကြင်မောဟ၏ကုန်
 ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အယံ၊ ဤရာဂဒေါသမော
 ဟ၏ကုန်ခြင်းကို၊ သဉ္စပါဒိသေသနိဗ္ဗာနဓာတု၊ ဝိပါက်ကမ္မဇရုပ်အကြွင်းမရှိ
 သော၊ နိဗ္ဗာနဓာတ်ဟူ၍၊ ဝုပ္ပတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အနုပါဒိသေ
 သာနိဗ္ဗာနဓာတု၊ ဝိပါက်ကမ္မဇရုပ်အကြွင်းမရှိသော နိဗ္ဗာနဓာတ်သည်၊ ကတ
 မာစ၊ အဘယ်နည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ ဝိ
 ကာသဝေါ၊ ကုန်ပြီးသော အာသဝေါရှိသော၊ ဝုသိတာဝါ၊ သုံးအပ်ပြီးသော
 မဂ်ထည်းဟူသော သတင်းရှိသော၊ ကတကရဏိယော၊ ပြုအပ်ပြီးသော
 မဂ်ကိစ္စရှိသော၊ ဩဟိတာဘာရော၊ ချအပ်ပြီးသော ခန္ဓာစသောဝန်ရှိသော၊
 အနုပုတ္တ သဒတ္တော၊ အစဉ်အားဖြင့် ရောက်အပ်သော အရ ဟတ္ထဇိတ်ရှိ
 သော၊ ပရိက္ခိဏာတဝသံယောဇနော၊ ကုန်ပြီးသောတဝသံယောဇဉ်ရှိသော၊
 သမ္ဗော၊ ကောင်းစွာ၊ အညာ၊ သိ၍၊ ဝိမုတ္တော၊ ကိလေသာတို့မှ လွတ်ပြီးသော၊
 အရဟာ၊ ရဟန္တာဖြစ်သော၊ ဘိက္ခ၊ ရဟန်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တဿ၊
 ထိုရဟန္တာအား၊ ဣဓေ၊ ဤကိုယ်၏အဖြစ်၌ပင်လျှင်၊ သဗ္ဗဝေဒယိတာနိ၊
 ခပ်သိမ်းသော ဝေဒနာတို့သည်၊ အနုအဘိနန္ဒိတာနိ၊ မထောင့်တအပ်ကုန်
 သည်ဖြစ်၍၊ သိတိ၊ ငြိမ်းနေကုန်သည်၊ ဘဝိဿန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်ထက္ကံ၊ ဘိက္ခဝေ၊
 ရဟန်းတို့၊ အယံ နိဗ္ဗာနဓာတု၊ ဤနိဗ္ဗာနဓာတ်ကို၊ အနုပါဒိသေသာနိဗ္ဗာနဓာ
 တု၊ ဝိပါက်ကမ္မဇရုပ်အကြွင်းမရှိသော နိဗ္ဗာနဓာတ်ဟူ၍၊ ဝုပ္ပတိ၊ ဆိုအပ်၏၊
 ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ နိဗ္ဗာနဓာတုယော၊ နိဗ္ဗာနဓာတ်တို့သည်၊ ဣမာခေါဇ္ဇေ၊
 ဤနှစ်ပါးတို့လျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တေမတ္ထံ၊ ဤအနက်ကိုးတဂေါ၊ မြတ်
 စွာတုရားသည်၊ အဝေါစ၊ မိန့်ထော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုအသစ်တစာတုသုတ်၌၊
 ဧတံ၊ ဤအနက်သဘောကို၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တဂတာ၊ မြတ်စွာတုရားသည်၊ ဝု
 ပ္ပတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ စက္ခုမတာ၊ ငါးပါးသောမျက်စိရှိသော်မူထ

သော၊ အနိဿိတေန၊ တရံထရသောတရားကိုမရှိထသော၊ ထာမိနာ၊ တာမိ
 ကျေးဇူးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဒုဝေ၊ နှစ်ပါးကုန်
 သော၊ ဣမာနိဗ္ဗာနဓာတု၊ ဤနိဗ္ဗာန်ဓာတ်တို့ကို၊ ပကာသိတာ၊ ပြတော်မူအပ်
 ကုန်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုဝကားမှန်၏၊ ဧကာ၊ တရသော၊ ဓာတု၊ နိဗ္ဗာနဓာတ်သည်၊
 ဣဓိဌဓမ္မိကာ၊ ဤကိုယ်၏အဖြစ်၌ဖြစ်၏၊ သဉ္ဇပါမိသေသော၊ ဝိပါက်ကမ္မဇ
 ရုပ်အကြွင်းရှိ၏၊ ဘဝနေတ္ထိသင်္ခါယာ၊ ဘဝသို့ဆောင်တတ်သောတဏှာ၏
 ကုန်ခြင်း သာသျှင်တည်း၊ ဧကာ၊ တရသော၊ ဓာတုပန၊ နိဗ္ဗာနဓာတ်သည်
 ကား၊ သမ္ပရာယိကာ၊ တမလွန်၌ဖြစ်၏၊ ယမ္ပိ၊ အကြင်နိဗ္ဗာနဓာတ်၌၊ ဘဝါနိ၊
 ဘဝတို့သည်၊ သဗ္ဗသော၊ ခပ်သိမ်းသောအခြင်းအရာဖြင့်၊ နိရုဇ္ဈန္တိ၊ ချုပ်ကုန်
 ၏၊ သာ၊ ထိုနိဗ္ဗာနဓာတ်သည်၊ အနုပါမိသေသော၊ ဝိပက်ကမ္မဇရုပ်အကြွင်းမ
 ရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပကာသိတာ၊ ပြအပ်ကုန်၏၊ ယေ၊ အကြင်ရဟန္တာတို့သည်၊ အ
 သင်္ခိတံ၊ မပြုပြင်အပ်သော၊ ဧတံပဓံ၊ ဤနိဗ္ဗာနဓာတ်ကို၊ အညာယ၊ သိကုန်၍၊
 ဘဝနေတ္ထိသင်္ခါယာ၊ ဘဝသို့ဆောင်တတ်သောတဏှာ၏ကုန်ခြင်းကြောင့်၊
 ဝိရတ္တပိတ္တာ၊ ကိလေသာတို့မှလွတ်သောစိတ်ရှိ၊ ဣဇ္ဈိနံ၊ တေအရဟန္တော၊ ထို
 ရဟန္တာတို့သည်၊ ဓမ္မသာရာဝိဂမာ၊ တရားတတာတို့တွင်အနှစ်ဖြစ်သောအရ
 ဟတ္တဖိုလ်ကိုရခြင်းကြောင့်၊ ခယေ၊ ရာဂ၏ကုန်ရာဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်၌၊ ရတာ၊
 မွေ့လျော်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ တာမိနော၊ တာမိလက္ခဏာရှိကုန်သော၊ တေ၊ ထို
 ရဟန္တာဝုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ သဗ္ဗဘဝါနိ၊ ခပ်သိမ်းသောဘဝတို့ကို၊ ပဟံသု၊ စွန့်
 ကုန်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တိ၊ ဟောတော်မူ
 အပ်၏၊ အယမ္ပိအတ္ထော၊ ဤအနက်ကိုလည်း၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မေမယော၊ အကျွန်ုပ်အာနု
 န္ဓာသည်၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏၊ ဣတိ၊ ဤသျှင်သတ္တမနိဗ္ဗာနဓာတုသုတ်
 အပြီးတည်း။

ဘဂဝတာ၊ ထုန်းထော်ကြီးသောမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံဟိ၊ ထင်
 ရှားဟောတော်မူ အပ်သော၊ အရဟတာ၊ ကိလေသာတို့မှ ဝေးတော်မူပြီး
 သောမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောထော်မူအပ်သော၊ ဧတံသုတ္တံ၊ ဤ
 ပရိသလ္လာနသုတ်ကို၊ မေမယော၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဓာသည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊
 ကြားရလိုက်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပရိသလ္လာနာရာမံ၊ တကိုယ်
 တည်းနေခြင်းတည်းဟူသောမွေ့လျော်ရာရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ပရိသလ္လာနရ
 တာ၊ တကိုယ်တည်းနေခြင်း၌ မွေ့လျော်တတ်သည်ဖြစ်၍၊ အဇ္ဈတ္တံ၊ မိမိ
 သန္တာန်၌ဖြစ်သော၊ ဝေတောသမထံ၊ စိတ်၏ငြိမ်းခြင်းကို၊ အနုယုတ္တာ၊ အမြဲ

ယဉ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အနိရာကတဏှာနာ၊ မပျောက်သောချာန်ရှိကုန်သည်
 ဖြစ်၍၊ ဝိပဿနာယ၊ ဝိပဿနာနှင့်၊ သမန္တာဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်သည်ဖြစ်၍၊
 သုညာဂါရာနံ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်တို့ကို၊ ဖြူဟေတာ၊ ငွါးစေကုန်သည်ဖြစ်
 ၍၊ ဝိဟရထ၊ နေကုန်သော၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဋိသလ္လာနာရာမာနံ၊ တ
 ကိုယ်သည်းနေခြင်းလျှင်မွေ့လျော်ရာရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ပဋိသလ္လာနရတာ
 နံ၊ တကိုယ်သည်းနေခြင်း၌မွေ့လျော်ထက်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အဇ္ဈတ္တံ၊ မိမိသ
 န္တာန်၌ဖြစ်သော၊ စေတောသမထံ၊ စိတ်၏ငြိမ်းခြင်းကို၊ အနုယုတ္တာနံ၊ အဖြ
 ယဉ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အနိရာကတဏှာနာနံ၊ မပျောက်သောချာန်ရှိကုန်သည်
 ဖြစ်၍၊ ဝိပဿနာယ၊ ဝိပဿနာနှင့်၊ သမန္တာဂတာနံ၊ ပြည့်စုံကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သု
 ညာဂါရာနံ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်တို့ကို၊ ဖြူဟေတာနံ၊ ငွါးကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိ
 ဟရထံ၊ နေကုန်သောသူတို့အား၊ နိဋ္ဌေဝဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်သောကိုယ်၏အ
 အဖြစ်၌ပင်သျှင်၊ အညာဝါ၊ အရဟတ္တဖိုလ်လည်းကောင်း၊ ဥပါဒိသေသေ၊
 ကိလေသာတည်းဟူသော အကြွင်းသည်၊ သတိ၊ ရှိသော်၊ အနာဂါမိတာဝါ၊
 အနာဂါမိဖိုလ်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နိဗ္ဗိ၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ ဗထာနံ၊ ဖိုလ်
 တို့တွင်၊ အညတရံ၊ တပါးပါးသော၊ ဗလံ၊ ဖိုလ်ကို၊ ပါမိကဿံ၊ လိုအပ်၏၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ဧတမတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို၊ ဘဂဝ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါစ၊ မိန့်
 တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုပဋိသလ္လာနသုတ်၌၊ ဧတံ၊ ဤအနက်သဘောကို၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုစ္စတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊
 ယေ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ သန္တမိတ္တာ၊ ငြိမ်သက်သောစိတ်ရှိကုန်သည်
 ဖြစ်၍၊ နိပကာ၊ ရင့်သောပညာရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သတိမဇ္ဈာ၊ သတိရှိကုန်
 သည်ဖြစ်၍၊ ဈာယိနော၊ ဈာန်နှင့်ပြည့်စုံကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ကာမေသု၊ ကာမတို့၌၊
 အနုပက္ခိနော၊ ဝဲကွက်ခြင်းမရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သမ္မာ၊ မဟောက်မပြုံးခမ္ဘာတ
 ရားကို၊ ဝိပဿန္တိ၊ ရှုကုန်၏၊ အပ္ပမာဒရတာ၊ မမေ့မလျော့ခြင်း၌ မွေ့လျော်
 ကုန်သည်၊ သန္တာ၊ ဖြစ်ကုန်သော၊ ပမာဒေ၊ မေ့လျော့ခြင်း၌၊ ဘယဒသိနော၊
 ဘေးကိုရှုလေ့ရှိကုန်သော၊ တေ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ပရိဟာနာယ၊ သမထဝိ
 ပဿနာမဂ်ဖိုလ်တို့မှယုတ်ခြင်းငှါ၊ အဘဗ္ဗာ၊ မထိုက်ကုန်၊ နိဗ္ဗာနဿ၊ နိဗ္ဗာန်
 ၏၊ သန္တိကေဝ၊ အနီး၌လျှင်၊ တိဋ္ဌန္တိ၊ တည်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုစ္စတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ အယဉ်အတ္ထေ၊ ဤ
 အနက်ကိုလည်း၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်
 ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏၊ ဣ
 တိ၊ ဤသျှင်အဋ္ဌမပဋိ သလ္လာနသုတ်ပြီး၏၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရား

သညံ၊ ဂုတ္တံဟိ၊ သင်္ဂရားဟောတော်မူအပ်သော၊ အရဟတာ၊ ကိလေသာတို့
 ရှေးတော်မူပြီးသောမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဂုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဇေ
 တံသုတ္တံ၊ ဤသိက္ခာသုတ်ကို၊ မေမယံ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏၊ သိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သိက္ခာနိသံသာ၊ သုံးပါးသော
 သိက္ခာတို့ကြောင့်မူအပ်သောအကျိုးရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ပညတ္တရာ၊ အဓိပညာ၊
 သိက္ခာဟုဆိုအပ်သောပညာလျှင်အလွန်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိမုတ္တိသာရာ၊ အ
 ရဟတ္တဖိုလ် ဟုဆိုအပ်သောဝိမုတ္တိလျှင်အနက်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သတဝဓိပ
 တေယျ၊ သတိလျှင်အကြီးအကဲရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတံ၊ နေကုန်သော၊
 သိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သိက္ခာနိသံသာနံ၊ သုံးပါးသောသိက္ခာကြောင့်ဖြစ်သော
 အကျိုးရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ပညတ္တရာနံ၊ အဓိပညာသိက္ခာဟု ဆိုအပ်သော
 ပညာလျှင်အလွန်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိမုတ္တိသာရာနံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ဟုဆို
 အပ်သောဝိမုတ္တိလျှင်အနက်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သတဝဓိပတေယျနံ၊ သတိ
 လျှင်အကြီးအကဲရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတံ၊ နေကုန်သောသူတို့အား၊ ဗိဇ္ဇေ
 ဝဇ္ဇေ၊ မျက်မှောက်သောကိုယ်၏အဖြစ်၌ပင်လျှင်၊ အညဝေ၊ အရဟတ္တ
 ဖိုလ်ထည့်ကောင်း၊ ဥပါဒိသေသေ၊ ခန္ဓာငါးပါးတို့ကိုအကျိုး၏အဖြစ်ဖြင့်
 ယူတတ်သောကိလေသာကြွင်းသည်၊ သတိ၊ ရှိသော်၊ အနာဂါမိတာဝါ၊ အ
 နာဂါမိဖိုလ်ကိုထည့်ကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ခွိန္တံ၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ ပထဝီ၊ ဖိုလ်
 တို့တွင်၊ အညဝေရုံ၊ တပါးပါးသော၊ ပထံ၊ ဖိုလ်ကို၊ ပါမိကင်္ခံ၊ လိုအပ်၏၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇေတမတ္တံ၊ ဤအနက်ကို၊ သာဝပါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါစ၊
 သိန္နိတော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုသိက္ခာသုတ်၌၊ ဇေတံ၊ ဤအနက်သဘောကို၊ ဣတိ၊ ဤ
 သို့၊ သာဝဂဟာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဂုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ပရိပု
 ဏ္ဏံ၊ သိက္ခံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ရောက်၍ပြည့်စုံသောသိက္ခာရှိသော၊ အပဟာန
 ဓမ္မံ၊ ပျက်သောဝိမုတ္တိတရားနှင့်တကွမဖြစ်သော၊ ပညတ္တရုံ၊ အဓိပညာသိ
 က္ခာဟုဆိုအပ်သောပညာလျှင်အလွန်ရှိသော၊ ဇာတိဗဟန္တဿ၊ ပဋိသ
 နေခြင်း၏ကုန်ရာအဆုံးဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်ကိုမြင်ပြီးထသော၊ ဝေ၊ စင်စစ်၊ အန္တိ
 မဇ္ဇဟာသာရိ၊ အဆုံးစွန်သောကိုယ်ကိုဆောင်ထသော၊ မဇ္ဇနံ၊ မာန်ကို၊ ဇေတံ၊
 စွန့်ပြီးထသော၊ တံမုနိ၊ ထိုအသေကွေ့မုန့်ဖြစ်သောနုဟန္တာကို၊ ဇရာယ၊ အို
 ခြင်း၏၊ ပါရဂူ၊ နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသောကမ်းသို့ ရောက်ပြီးသောသူဟူ၍၊ အ
 ဟံ၊ ငါဘုရားသည်၊ ဗြူမိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ သိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယသ္မာ
 အကြင်ကြောင့်၊ သိက္ခာပါရိပုရိယာ၊ သိက္ခာပြည့်စုံခြင်း၏၊ ဇရာပါရဂူနုပရိ
 ဟောသာနော၊ အိုခြင်း၏ အဆုံးဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်တည်း ဟူသော ကမ်းသို့

ဒုကနိပါတ်-စတုတ္ထဝဂ်၊

၅၆

ရောက်ခြင်းမျှင်အဆုံးရှိသော၊ အယံအာနိသံသော၊ ဤအကျိုးသည်၊ ဟော
 တိ၊ ဖြစ်၏၊ ထသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ ဈာနရတာ၊ ဈာန်၌မွေ့
 ရောက်ကုန်သည်၊ သမာဟိတာ၊ ဈာန်၌တည်ကုန်သည်၊ အာတာပိနော၊ ကိလေ
 သာကိုပူသန်စေတတ်သောလုံ့လရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဇာတိဓယန္တဒသိနော၊ ပဋိ
 သန္ဓေနေခြင်း၏အဆုံးဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်ကိုရှုထွေရှိကုန်သည်၊ သသေနံ၊ ကိ
 လေသာတည်းဟူသောစစ်သည်နှင့်ထက္ကသော၊ မာရ်၊ မာရ်ကို၊ အဘိဘုယျ
 နှိပ်နင်း၍၊ ဇာတိမရဏဿ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းသေခြင်း၏၊ ပါရဂေါ၊ နိဗ္ဗာန်
 တည်းဟူသောကမ်းသို့ရောက်ကုန်သည်၊ ဘဂဝတ၊ ဖြစ်ကုန်လော၊ ဣတိ၊ ဤ
 သို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဂုတ္တတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ အယ
 ခ္ဓိအတ္ထော၊ ဤအနက်ကိုလည်း၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဂုတ္တော၊
 ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ သုတံ၊
 ကြားရလိုက်၏၊ ဣတိ၊ ဤမျှင်နဝမသိက္ခာနိသံသသုတ်အံပြီးတည်း။

ဘဂဝတာ၊ ထုန်းတော်ကြီးသောမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဂုတ္တံဟိ၊ ထင်ရှား
 ဟောတော်မူအပ်သော၊ အရဟတာ၊ ကိလေသာတို့မှဝေးတော်မူသောမြတ်
 စွာဘုရားသည်၊ ဂုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော ဇေတံသုတ္တံ၊ ဤဇာတိဓယသုတ်
 ကို၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏၊
 တိက္ခဝေ၊ မဟာနိးတို့၊ တိက္ခ၊ မဟာနိးသည်၊ ဇာတိရောစ၊ နိုးကြားခြင်းနှင့်ယှဉ်
 သည့်ဖြစ်၍လည်းကောင်း၊ သကောစ၊ သတိနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍ လည်း
 ကောင်း၊ သမ္မာနောစ၊ အဆင်အခြင်နှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍လည်းကောင်း၊
 သမာဟိတောစ၊ ကောင်းစွာတည်ကြည်သည်ဖြစ်၍လည်းကောင်း၊ ပရိဒိ
 တောစ၊ ဝမ်းမြောက်သည်ဖြစ်၍လည်းကောင်း၊ ဝိပဿန္နောစ မြတ်စွာဘု
 ရား၌အလွန်ကြည်ညို သည်ဖြစ်၍လည်းကောင်း၊ ကုသလေသု၊ အပြစ်မရှိ
 ကုန်သော၊ ဓမ္မေသု၊ ဗောဇ္ဈင်တရားတို့၌၊ တတ္ထကာလဝိပဿိစ၊ ထိုကမ္မဋ္ဌာန်း
 စီးပြန်းခြင်းနှင့်ယှဉ်ရာသော ကာလကိုရှုထွေရှိသည်ဖြစ်၍ လည်းကောင်း၊
 ဝိဟရေယျ၊ နေရာ၏၊ တိက္ခဝေ၊ မဟာနိးတို့၊ ဇာတိဓယ၊ နိုးကြားခြင်းနှင့်ယှဉ်
 သည်ဖြစ်၍၊ သတဿ၊ သတိနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ သမ္မာနဿ၊ အဆင်အ
 ခြင်နှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ သမာဟိတဿ၊ ကောင်းစွာတည်ကြည်သည်ဖြစ်
 ၍၊ ပရိဒိတဿ၊ ဝမ်းမြောက်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိပဿန္နဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၌အလွန်
 ကြည်ညိုသည်ဖြစ်၍၊ ကုသလေသု၊ ကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မေသု၊ ဗော
 ဇ္ဈင်တရားတို့၌၊ တတ္ထကာလဝိပဿိနော၊ ထိုကမ္မဋ္ဌာန်းစီးပြန်းခြင်းနှင့်ယှဉ်
 ရာသောကာလကိုရှုထွေရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရေတာ၊ နေသော၊ တိက္ခ၊ နော၊ ရ

၆၁

ဇုတ်ရတ်ပါဠိထေရ်နိဿယ

ဟန်းအား၊ ဖိဋ္ဌေဝဓဇ္ဈေ၊ ချက်မှောက်သောကိလိယ၏အဖြစ်ပင်လျှင်၊ အညာ
 ဝါ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဥပါဒိသေသေ၊ ခန္ဓာငါးပါးကိုအကျိုး
 ၏အဖြစ်ဖြင့်ယူဘတ်သောကိလေသာအကြွင်းသည်၊ သတိ၊ ရှိသေးသော်၊
 အနာဂါမိတာဝါ၊ အနာဂါမိဖိုလ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဇုတ်၊ ဤသို့၊ နှိန္ဒ၊ နှစ်ပါး
 ကုန်သော၊ ဗလ္လာနံ၊ ဖိုလ်တို့တွင်၊ အညာတရံ၊ တပါးပါးသော၊ ဖလံ၊ ဖိုလ်
 ကို၊ ပါမိကံ၊ လိုအပ်၏၊ ဇုတ်၊ ဤသို့၊ ဇေယျတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်
 စွာဘုရားသည်၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဇာတိယသုတ်၌၊ ဇေတံ၊
 ဤအနက်သဘောကို၊ ဇုတ်၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဂုစ္စတိ၊
 ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဇေတံဝစနံ၊ ဤငါဆိုလတ္တံ့သောစကားကို၊ ဇာတရ
 န္တာ၊ နိုးကြားကုန်လျက်၊ သုတာထ၊ နာကုန်လော့၊ ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်၊
 သုတ္တာ၊ အိပ်ပျော်ကုန်၏၊ တေတုဌေ၊ သိုသင်တို့သည်၊ သဗုဏ္ဍထ၊ နိုးကြား
 ကုန်လော့၊ သုတ္တာ၊ အိပ်ပျော်သောထက်၊ ဇာတရိတံ၊ နိုးကြားခြင်းသည်၊ သေ
 ယျော၊ မြတ်၏၊ ဇာတရံတေ၊ နိုးကြားသော သူအား၊ တယံ၊ တေးသည်၊
 နုတ္တိ၊ မရှိ၊ သော၊ အကြင်သူသည်၊ ဇာတရောစ၊ နိုးကြားခြင်းနှင့်ယှဉ်သည်
 လည်း၊ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ သတိမာစ၊ သတိနှင့်ပြည့်စုံသည်လည်း၊ အဿ၊ ဖြစ်
 ရာ၏၊ သမ္ဘဇာနောစ၊ အဆင်ခြင်နှင့်ပြည့်စုံသည်လည်း၊ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ သ
 မာဟိတောစ၊ ကောင်းစွာတည်ကြည်သည်လည်း၊ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ပမုဒိ
 တောစ၊ ဝမ်းမြောက်သည်လည်း၊ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ဝိပ္ပဿန္နောစ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရား၌အလွန်ကြည်ညိုသည်လည်း၊ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ သောပုဂ္ဂလော၊ ထို
 ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ကာထေန၊ လျှောက်ပတ်သောကာလ၌၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ သမ္မာ၊
 ကောင်းစွာ၊ ပရိဝိမံသမာနော၊ ထက်ဝန်းကျင်မှစုစည်းဆင်ခြင်သည်လည်း၊
 အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ကောဒိဘူတော၊ မြတ်သည်ဖြစ်၍ ဖြစ်တောမဂ္ဂသမာဓိရှိ
 သည်လည်း၊ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ သောပုဂ္ဂလော၊ ထိုအရိယပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ တမံ၊
 အဝိဇ္ဇာဟူသောမှောင်ကို၊ ဝိဟနေ၊ ပျောက်နိုင်ရုံ၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဟ
 ဝေ၊ စင်စစ်၊ ဇာတရိယံ၊ နိုးကြားခြင်းသို့၊ ဘဇေထ၊ ဆည်းကပ်ကုန်လော့၊ ဇာ
 တရိယံ၊ နိုးကြားခြင်းသို့၊ တအန္တော၊ ဆည်းကပ်သော၊ အာတာပီ၊ ကိလေသာ
 ကိုပူပန်စေတတ်သောသို့၊ ထရှိသော၊ နိပကော၊ ရင့်သောပညာရှိသော၊ ဈာန
 ထာဘီ၊ ဈာန်ကိုရသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဇာတိဇရာယ၊ ပမိုသန္ဓေနေ
 ခြင်းအိုခြင်း၏၊ သံယောဇနံ၊ အမွှေးကို၊ ဆေတွာ၊ ဖြတ်၍၊ ဣဓေ၊ ဤပစ္စုန်
 ဘဝ၌ပင်လျှင်၊ အနုတ္တရံ၊ အတုမရှိသော၊ သမ္မောမိံ၊ အရဟတ္တမဂ်သို့၊ ဗု
 သော၊ ရောက်ရာ၏၊ ဇုတ်၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဂုစ္စတိ၊ ဟော

ဇုကနိပါတ်-စတုတ္ထဝဂ်။

၆၀

ထောင်မူအပ်၏။ အယဇ္ဈိအဋ္ဌော၊ ဤအနက်ကိုလည်း၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မေမယော၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏။ ဣတိ၊ ဤသျှင်ဒဿမဇာဂရိယသုတ်ပြီး၏။

ဘဂဝတာ၊ သုန်းတော်ကြီးသောမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံဟိ၊ ထင်ရှားဟောတော်မူအပ်သော၊ အရဟတာ၊ ကိလေသာတို့မှ ဝေးတော်မူသောမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဇေတံသုတ္တံ၊ ဤအပါယသုတ်ကို၊ မေမယော၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ ဇေတံ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဒံ၊ ဤယခုဆိုသတ္တံ၊ သော၊ အကျင့်ကို၊ အပဟာယ၊ မပယ်ခြင်းကြောင့်၊ အပါယိကာ၊ အပါယ်သို့ ဖြစ်သတ္တံ၊ ကုန်သော သူတို့သည်၊ နေရယိကာ၊ ငရဲ၌ဖြစ်သတ္တံ၊ ကုန်သော သူတို့သည်၊ ဣမေန္တေ၊ ဤနှစ်ယောက်တို့တည်း၊ ကတုမေန္တေ၊ အဘယ်နှစ်ယောက်တို့နည်း၊ ယော၊ အကြင်သူသည်၊ အဗြဟ္မစာရိ၊ မြတ်သောအကျင့်မရှိဘဲ၊ ဗြဟ္မစာရိပရိညော၊ မြတ်သောအကျင့်ရှိ၏ဟု ဝန်ခံ၏။ သောစ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်ကောင်း၊ ယောစ၊ အကြင်သူသည်လည်း၊ ပရိပုဏ္ဏံ၊ ပြည့်စုံစွာ၊ ပရိသန္ဓံ၊ စင်ကြယ်စွာ၊ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သောအကျင့်ကို၊ စရန္တံ၊ ကျင့်သောသူကို၊ အမူလကေန၊ အရင်းမရှိသော၊ အဗြဟ္မစရိယေန၊ မမြတ်သောအကျင့်ဖြင့်၊ အနုန္တံသေတိ၊ စွပ်စွဲ၏။ သောစ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်ကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧန္တံ၊ နှစ်ယောက်တို့တည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ဣဒံ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသောမကောင်းသောအကျင့်ကို၊ အပဟာယ၊ မပယ်ခြင်းကြောင့်၊ အပါယိကာ၊ အပါယ်သို့ဖြစ်သတ္တံ၊ ကုန်သော သူတို့သည်၊ နေရယိကာ၊ ငရဲ၌ဖြစ်သတ္တံ၊ ကုန်သောသူတို့သည်၊ ဣမေန္တေ၊ ဤနှစ်ယောက်တို့တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇေတမတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ တတ္ထ၊ ထိုအပါယသုတ်၌၊ ဇေတံ၊ ဤအနက်သဘောကို၊ ဣတိ၊ ဇေတံ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ၉။ အဘူတဝါဒီ၊ မဟုတ်မမှန်သော စကားကိုဆို၍သူတပါးကိုစွပ်စွဲသောသူသည်၊ နိရယံ၊ ငရဲသို့၊ ဥပေတိ၊ ကပ်ရ၏။ ယောစ၊ အကြင်သူသည်လည်း၊ ပါပကမ္မံ၊ မကောင်းမှုကံကို၊ ကတော၊ ပြုပြီး၍၊ အတံ၊ ငါသည်၊ နကရောမိ၊ မပြု၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏။ နိဟိနကမ္မော၊ ယုတ်ညံ့သောအကုသိုလ်ရှိကုန်သော၊ တေဥဘောပိမနုဇာ၊ ထိုနှစ်ယောက်သောသူတို့သည်လည်း၊ ပရတ္ထ၊ တမလွန်ဘဲသို့၊ ပစ္စုတောဝတ္တံ၊ ဤထုံမှသွား၍၊ သမာ၊ အသားအားဖြင့်တူကုန်သည်၊ ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဗဟဝေါ၊

၆၂

ဣဒိဝုတ်ပါဠိဆေဋ်နိဿယ။

များစွာကုန်သော၊ ကာသာဝကဗ္ဗဇာ၊ သင်္ကန်းဖြင့်လည်ကို လျော်သောသူ
 တို့သည်လည်း၊ ပါပဓမ္မာ၊ ယုတ်မာသော သဘောရှိကုန်သော၊ အသည
 တာ၊ ကိုယ်နှုတ်နှလုံးကိုမစောင့် ရှောက်ကုန်သော၊ ပါပါ၊ ယုတ်မာကုန်
 သော၊ တေ၊ ထိုဒုသိလပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ပါပေဟိ၊ ယုတ်မာကုန်သော၊ ကဗ္ဗ
 ဟိ၊ အကုသိုလ်ကံတို့ကြောင့်၊ နိရယံ၊ ရေသို့၊ ဥပပဇ္ဇရေ၊ ဖြစ်ရကုန်၏။
 အသညတော၊ ကိုယ်နှုတ်နှလုံးကိုမစောင့်ရှောက်သော၊ ဒုသိလော၊ သိလ
 မရှိသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ယံရဇ္ဇပိဏ္ဍံ၊ အကြင်ပြည်သူတို့ လှူသောဆွမ်းကို၊
 စေတုဇ္ဈေယျ၊ အကယ်၍ စားရာ၏၊ တတော၊ ထိုဒုသိလပုဂ္ဂိုလ်သည်စား
 အပ်သောဆွမ်းထက်၊ တဏှော၊ ပြောင်ပြောင်တောက်သော၊ အပ္ပိယိနုပမော၊
 မီးလျှံလျှင်ဥပမာရှိသော၊ တုဏှော၊ စားအပ်သော၊ အယေဝဂုဇ္ဇောဝ၊ သံတွေ
 သည်သာလျှင်၊ နိဿယော၊ မြတ်၏၊ ဣဟိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ ဝုစ္ဆတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ အယမ္ပိအဏှော၊ ဤအနက်ကိုလည်း၊
 ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုဏှော၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဣဟိ၊ ဤသို့၊
 မေမဿ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏။ ဣဟိ၊ ဤလျှင်
 ကောဒသမ အပါယသုတ် အပြီးတည်း။

ဘဂဝတာ၊ ဘုန်းတော်ကြီးသောမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံဟိ၊ ထင်ရှား
 ဟောတော်မူအပ်သော၊ အရဟတာ၊ ကိလေသာတို့မှ ဝေးတော်မူပြီးသော
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဇေတံသုတ္တံ၊ ဤဒိဋ္ဌိသုတ်
 ကို၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ ဣဟိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊
 ရဟန်းတို့ ဦးတီးနှစ်ပါးကုန်သော၊ ဒိဋ္ဌိဂတေဟိ၊ သိက္ခာဒိဋ္ဌိတို့ဖြင့်၊ ပရိယုဋ္ဌိတာ၊
 နှိပ်စက်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဧကေ၊ အချို့ကုန်သော၊ ဒေဝမနုဿာ၊ နတ်လူတို့
 သည်၊ ဩလိယန္တိ၊ ဆုတ်နစ်ကုန်၏၊ ဧကေ၊ အချို့ကုန်သော၊ ဒေဝမနုဿာ၊
 နတ်လူတို့သည်၊ အတိဝေဝန္တိ၊ အလွန်ပြေးကုန်၏၊ စက္ခု၊ မနွေ၊ ပညာမျက်စိ
 ရှိကုန်သော၊ ဒေဝမနုဿာ၊ နတ်လူတို့သည်ကား၊ ပဿန္တိ၊ မြင်ကုန်၏၊ ဘိက္ခ
 ဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကထဉ္စ၊ အသို့လျှင်၊ ဧကေ၊ အချို့ကုန်သော၊ ဒေဝမနုဿာ၊ နတ်
 လူတို့သည်၊ ဩလိယန္တိ၊ ဆုတ်နစ်ကုန်သနည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယေဒေ
 ဝမနုဿာ၊ အကြင်နတ်လူတို့သည်၊ ဘဝါရာမာ၊ ဘဝလျှင်မွေ့လျော်ရာရှိကုန်
 ၏၊ ဘာရတာ၊ ဘဝ၌မွေ့လျော်တတ်ကုန်၏၊ ဘဝသမုဒိတာ၊ ဘဝ၌အလွန်
 ဝမ်းမြောက်ကုန်၏၊ တေသံဒေဝမနုဿာနံ၊ ထိုနတ်လူတို့အား၊ ဘဝနိရောဓါ
 ယ၊ ဘဝ၏ချုပ်ခြင်း၌၊ ဓမ္မေ၊ တရားကို၊ ဒေသိယမာနေ၊ ဟောအပ်သည်ရှိ
 သော်၊ ဗိတ္တံ၊ စိတ်သည်၊ နပက္ခန္ဓတိ၊ မဝင်၊ နပဝိဒတိ၊ မကြည်ညို၊ နသန္တိဋ္ဌ

နုကနိပါတ်-စတုတ္ထဝဂ်၊

၆၃

တိ၊ဒေသနာန္တမတည်း၊နာမိရစ္စတိ၊နှလုံးမသွင်း၊ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ကထဉ္စ၊
 အသို့လျှင်၊ဧကေ၊အချို့ကုန်သော၊ဒေဝမနုဿာ၊နတ်လူတို့သည်၊အတိဓာ
 ဝန္တိ၊အလွန်ပြေးကုန်သနည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ဧကေ၊အချို့ကုန်သော၊
 ဒေဝမနုဿာ၊နတ်လူတို့သည်၊ဘဝေနဝခေါ၊ဘဝဖြင့်သာလျှင်၊အဋ္ဌိယ
 မာနာ၊ဆင်းရဲနိုးကုန်သည်ဖြစ်၍၊ဟရာယမနာ၊ရှက်နိုးကုန်သည်ဖြစ်၍၊ဇိဂု
 ဣမာနာ၊ ရှုံရှာနိုးကုန်သည်ဖြစ်၍၊ဘော၊အချင်းတို့၊ယတောယဒါ၊အကြင်
 အခါ၌၊အသံအတ္တာ၊ဤကိုယ်သည်၊ကာယဿ၊ဇိဝိတန္တိ၊ဘေဒါဥပ္ပန္န
 ဒါ၊ပြတ်ခြင်းကြောင့်၊မရဏာ၊သေသည်မှ၊ပရိဥဉ္စ၊အထက်၌၊ဥန္တိဇ္ဇတိ၊
 ရ၊ပြတ်သတတ်၊ဝိနဿတိ၊ပျောက်သတတ်၊မရဏာ၊သေသည်မှ၊ပရိ
 ဥဉ္စ၊အထက်၌၊နပေ၊တိ၊မ၊မဖြစ်သတတ်၊ဧတံ၊ဤသို့ပြတ်ခြင်းပျောက်
 ခြင်းမဖြစ်ခြင်းသည်၊သန္တံ၊ငြိမ်သက်၏၊ဧတံ၊ဤသို့ပြတ်ခြင်းပျောက်
 ခြင်းမဖြစ်ခြင်းသည်၊ပဏိတံ၊မြတ်၏၊ဧတံ၊ဤပြတ်ခြင်းပျောက်ခြင်းမဖြစ်
 ခြင်းသည်၊ယထာဝံ၊မဘေးကပ်မပြန်ဟုတ်မှန်၏၊ဤသို့၊ဝိဘာဝံ၊ဘဝ၏
 ပြတ်ခြင်းကို၊အဘိနန္ဒန္တိ၊အလွန်နှစ်သက်ကုန်၏၊သထာဝ၊အကြင်အခြင်း
 အရာဖြင့်သည်၊ဧတံ၊ဤသန္တပဏိတံ၊နှစ်ပါးသို့၊အထိဓာဝန္တိ၊လွန်၍
 ပြေးကုန်၏၊တထာ၊ထိုအခြင်းအရာဖြင့်၊အဘိနန္ဒန္တိ၊အလွန်နှစ်သက်ကုန်
 ၏၊ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ဧဝံခေါ၊ဤသို့လျှင်၊ဧကေ၊အချို့ကုန်သော၊ဒေဝမနု
 ဿ၊နတ်လူတို့သည်၊အဘိဓာဝန္တိ၊လွန်၍ပြေးကုန်၏၊ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊
 ကထဉ္စ၊အသို့လျှင်၊စက္ခုမန္တော၊ပညာမျက်စိရှိကုန်သောသူတို့သည်၊ပဿ
 န္တိ၊မြင်ကုန်သနည်း၊ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ဣ၊ဤသာသနာတော်၌၊ဘိက္ခု၊
 ရဟန်းသည်၊ဘုတံ၊ခန္ဓာငါးပါးကို၊ဘုတတော၊မတောက်မပြန်ဟုတ်မှန်
 သောအားဖြင့်၊ပဿတိ၊မြင်၏၊ဘုတံ၊ခန္ဓာငါးပါးကို၊ဘုတတော၊မတောက်
 မပြန်မှန်သောအားဖြင့်၊ဒိသ္မာ၊မြင်၍၊ဘုတဿ၊ခန္ဓာငါးပါးမှ၊နိဗ္ဗိဒါယ၊ငြိုး
 ငွေခြင်းငှါ၊ဝိရာဂါယ၊တစ်ခြင်းကင်းခြင်းငှါ၊နိရောဓဿ၊ချုပ်ခြင်းငှါ၊ပရိ
 ပုဇ္ဇော၊ကျင့်သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ဧဝံခေါ၊ဤသို့လျှင်၊
 စက္ခုမန္တော၊ပညာမျက်စိရှိသောသူတို့သည်၊ပဿန္တိ၊မြင်ကုန်၏၊ဣ၊ဤ
 သို့၊ဧတမတ္ထံ၊ဤအနက်ကို၊ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊အဝေါဝ၊မိန့်
 တော်မူ၏၊တတ္ထ၊ထိုဒိဋ္ဌိသုတ်၌၊ဧတံ၊ဤအနက်သဘောကို၊ဣ၊ဤသို့၊ဘ
 ဂဝတာ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ဂုစ္စတိ၊ဟောတော်မူ၏။ ယော၊အကြင်အရိ
 ယသာဝကသည်၊ဘုတံ၊ခန္ဓာငါးပါးကို၊ဘုတတော၊ဟုတ်မှန်သောအားဖြင့်၊
 ဒိသ္မာ၊မြင်၍၊ဘုတဿ၊ခန္ဓာငါးပါးကို၊အတိတ္ထမဉ္စ၊လွန်ကြောင်းဖြစ်သော

အရိယမဂ်ကိုလည်း၊ ဒိသွာ၊မြင်၍၊ ဘဝတဏှာပရိက္ခယော၊ ဘဝတဏှာ၏
 ကုန်ခြင်းကြောင့်၊ ယထာဘူတော၊ မတောက်မပြန်မှန်သောသဘောရှိသော
 နိဗ္ဗာန်၌၊ ဝိရစ္ဆတိ၊ ကိလေသာတို့မှ လွတ်၏၊ ဘူတပရိညော၊ ခန္ဓာငါးပါးကို
 ပိုင်းခြား၍ သိပြီးသော၊ ဘဝါဘဝေ၊ ဥစ္ဆေဒ သဿတစသည်၌၊ ဝိတတ
 ဧဌာ၊ ကင်းသောတံဏှာရှိသော၊ သောဘိက္ခု၊ ထိုအရိယာဖြစ်သောအရဟန်း
 သည်၊ ဘူတဿ၊ ခန္ဓာငါးပါး၏၊ ဝိဘဝါ၊ နောင်အခါမဖြစ်ခြင်းကြောင့်၊ ဝုန၊
 တတန်း၊ ဘဝံ၊ ဘဝသို့၊ နဂစ္ဆတိ၊ မရောက်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်၊ ဝုတ္တတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ အယမ္ဗိအဋ္ဌော၊ ဤအနက်ကို
 လည်း၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ မေမယော၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ သုတံ၊ ကြားရလျှင်၏၊ ဣတိ၊ ဤ
 သည်လျှင်ခွါဒ သဒ္ဓိသုတ်အပြီးတည်း၊ ဒုကနိပါတံ၊ ဒုကနိပါတ်သည်၊ နိဗ္ဗိ
 တံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ တာယ၊ ထိုဒုကနိပါတ်၏၊ ဥဒါနံ၊ ဥဒါန်းသည်ကား၊
 ဧစ္စ၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ ဣန္ဒြိယော၊ ဣန္ဒြိယသုတ်တို့လည်းကောင်း၊ ဧစ္စ၊ နှစ်ပါးကုန်
 သော၊ ဣန္ဒြိယော၊ ဣန္ဒြိယသုတ်တို့လည်းကောင်း၊ သိလေန၊ သိလဖြင့်၊ အပ
 ဇေ၊ တပါးကုန်သော၊ ဒုဝေ၊ နှစ်သုတ်တို့လည်းကောင်း၊ အနောတ္တပ္ပိ၊ အနော
 တ္တပ္ပိသုတ်လည်းကောင်း၊ ဧစ္စ၊ နှစ်ကုန်သော၊ ကုဟနာစ၊ ကုဟနသုတ်လည်း
 ကောင်း၊ သံဝေဇနိယေန၊ သံဝေဇနိယ သုတ်နှင့်တကွ၊ ဟေထိသုတ်တို့
 သည်၊ ဒသ၊ ဆယ်သုတ်တို့လည်းကောင်း၊ ဝိတက္ကောစ၊ ဝိတက္ကသုတ်လည်း
 ကောင်း၊ ဒေသနာစ၊ ဓမ္မဒေသနာသုတ်လည်းကောင်း၊ ဝိဇ္ဇာစ၊ ဝိဇ္ဇာသုတ်
 လည်းကောင်း၊ ပညာစ၊ ပညာသုတ်လည်းကောင်း၊ ပဉ္စဝံ၊ ငါးခုမြော်သော၊
 ဓမ္မေစ၊ ဓမ္မသုတ်လည်းကောင်း၊ အဇာတံ၊ အဇာတသုတ်လည်းကောင်း၊
 ဓာတုစ၊ နိဗ္ဗာနဓာတုသုတ်လည်းကောင်း၊ သလ္လာနံ၊ ပရိသလ္လာနသုတ်လည်း
 ကောင်း၊ သိက္ခာစ၊ သိက္ခာနိသံသသုတ်လည်းကောင်း၊ ဇာဂရိယေနစ၊ ဇာ
 ဂရိယသုတ်လည်းကောင်း၊ အပါယံ၊ အပါယသုတ်လည်းကောင်း၊ ဒိဋ္ဌိယာ
 စေဝ၊ ဒိဋ္ဌိသုတ်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗာဝိသတိ၊ နှစ်ဆယ်နှစ်သုတ်တို့
 ကို၊ ပကာသိတာ၊ ပြအပ်ကုန်၏၊ ။

တိကနိပါတ်ပဌမဝဂ်၊

☞ ဘဂဝတာ၊ ဘုန်းတော်ကြီးသောမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံဟိ၊ ထင်ရှား
 ဟောတော်မူအပ်သော၊ အရဟတာ၊ ကိလေသာတို့မှ ဝေးထော်မူပြီးသော
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဇေတံသုတ္တံ၊ ဤမူလသုတ်

တိကနိပါတ်-ပဌမဝဂ်၊

၆၅

ကို၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မေမယော၊ အက္ခန္တိအာနန္ဒာသည်၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏၊
 ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အကုသလမူလံ၊ အကုသိုလ်ဟု ဆိုအပ်သောမူလတို့
 သည်၊ ဣမာနိတိဏိ၊ ဤသုံးပါးတို့တည်း၊ ဝီတိဏိ၊ သုံးပါးတို့သည်၊ ကတမာနိ၊
 အဘယ်သည်တို့နည်း၊ လောဘော၊ လောဘဟူသော၊ အကုသလမူလံ၊ အကု
 သိုလ်ဟု ဆိုအပ်သောမူလတည်းကောင်း၊ ဒေါသော၊ ဒေါသဟူသော၊ အကု
 သလမူလံ၊ အကုသိုလ်ဟု ဆိုအပ်သောမူလတည်းကောင်း၊ မောဟော၊ မော
 ဟဟူသော၊ အကုသလမူလံ၊ အကုသိုလ်ဟု ဆိုအပ်သော မူလတည်း
 ကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣမာနိတိဏိ၊ ဤသုံးပါးတို့တည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်း
 တို့၊ အကုသလမူလံ၊ အကုသိုလ်ဟု ဆိုအပ်သောမူလတို့သည်၊ ဣမာနိခေါ
 တိဏိ၊ ဤသုံးပါးတို့တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧတမတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို၊ ဘဂဝတိ
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တတ္ထံ၊ ထိုမူလသုတ်နှစ်တော်၊
 ဤအနက်သဘောကို၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုပ္ပတိ၊
 ဟောတော်မူအပ်၏၊ တစသာရံ၊ အပဋ္ဌအနုရိရှိသံဝါးကျ၊ အစရှိသည်
 ကို၊ သဖလံ၊ မိမိအသီးသည်၊ ဟိံသုတိဣဝ၊ နှိပ်စက်သကဲ့သို့၊ ဧတထော၊ ထို
 အတူ၊ ပါပစေတသံ၊ ယုတ်မာသောစိတ်ရှိသော၊ ဝုရိသံ၊ သတ္တဝါကို၊ အတ္တ
 သတ္တုဘာ၊ ကိုယ်၌ဖြစ်ကုန်သော၊ လောဘောစ၊ လောဘသည်လည်းကောင်း၊
 ဒေါသောစ၊ ဒေါသသည်လည်းကောင်း၊ မောဟောစ၊ မောဟသည်လည်း
 ကောင်း၊ ဟိံသန္တိ၊ နှိပ်စက်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ ဝုပ္ပတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ အယမိစ္ဆေဝံ၊ ဤအနက်ကိုလည်း
 ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုပ္ပတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 မေမယော၊ အက္ခန္တိအာနန္ဒာသည်၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်
 ယှဉ် အကုသလမူလ သုတ်အပြီးတည်း၊ ပဌမ အကုသလမူလသုတ်
 ပြီး၏။

ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုပ္ပတိ၊ ထင်ရှားဟောတော်မူအပ်
 သော၊ အရဟတာ၊ ကိလေသာတို့မှဝေးတော်မူသောမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝု
 ဟ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဧတံ၊ ဤဘာသာသုတ်ကို၊ မေမယော၊ အက္ခန္တိအာ
 နန္ဒာသည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဓာတု
 ယော၊ အကျိုးသဘောတို့၏တည်ရာဖြစ်ကုန်သောဓာတ်တို့သည်၊ ဣမာတိ
 သော၊ ဤသုံးပါးတို့တည်း၊ ကတမာတိသော၊ အဘယ်သုံးပါးတို့နည်း၊
 ရူပဓာတု၊ ရူပဘဝဟုဆိုအပ်သောရူပဓာတ် လည်းကောင်း၊ အရူပဓာတု၊
 အရူပ ဘဝဟုဆိုအပ်သော အရူပဓာတ် လည်းကောင်း၊ နိရောဓဓာတု၊

၆၆

ဣတိဝုတ်ပါဠိတော်နိဿယ

နိဗ္ဗာန်ဟုဆိုအပ်သော နိရောဓဓာတ် လည်းကောင်း၊ ဣတိဣမာတိသော၊ ဤသုံးပါးတို့တည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဓာတုယော၊ အကျိုးသဘောတို့၏ တည်ရာဖြစ်ကုန်သောဓာတ်တို့သည်၊ ဣမာခေါ်တိသော၊ ဤသုံးပါးတို့၌ တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧတမုတ္တံ၊ ဤအနက်သဘောကို၊ ဘဂဝေါ၊ မြတ်စွာဘုရား သည်၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ၊ တတ္ထ၊ ထိုဓာတုသုတ်၌၊ ဧတံ၊ ဤအနက် သဘောကို၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ယေဇနာ၊ အကြင်အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ရူပဓာတု၊ ရူပ ဓာတ်ကို၊ ပရိညာယ၊ ပိုင်းခြားလျက်ထိကုန်၍၊ အဗ္ဗပေသု၊ အဗ္ဗပါဝစရတ ရားတို့၌၊ အသဗ္ဗိတာ၊ မသညီကုန်၊ နိရောဓေ၊ အာရုံဖြစ်၍ဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်၌၊ ဗုဒ္ဓန္တိ၊ ကိလေသာတို့မှလွတ်ကုန်၏။ ယေဇနာ၊ ထိုအရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့ သည်၊ မစ္စဟာစပိနော၊ သေခြင်းမှလွတ်ကုန်၏။ အနာသဝေါ၊ ကင်း သောအာသဝေါရှိတော်မူထသော၊ သဗ္ဗာသမ္ဘုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အမတံ၊ သေခြင်းမရှိသော၊ နိဗ္ဗပဓိ၊ ဥပဓိမရှိသော၊ ဥပဓိပဋိနိသ၊ ဣ၊ ဥပဓိကို စွန့်ရာဖြစ်သော၊ အသောကံ၊ ဝိုးရိပ်ခြင်းမရှိသော၊ ဝိရေဇံ၊ ကင်းသောကိလေ သာတည်း ဟူသော မြူရှိသော၊ ပဒံ၊ အရိယာတို့သည် ရောက်အပ်သော၊ ဓာတု၊ နိဗ္ဗာနဓာတ်ကို၊ ကာလေန၊ မဂ်ဖိုလ်တည်းဟူသော နာမကာယ ဖြင့်၊ ဖုဿိတွာ၊ ရောက်တော်မူ၍၊ သန္တိကတွာ၊ မျက်မှောက် ပြုတော်မူ၍၊ ဒေသေဝိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ အယမ္ပိအတ္ထော၊ ဤအနက်ကိုလည်း၊ ဘဂဝ တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္ထော၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မေမ ယော၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဓာတု သုတ်အပြီးတည်း၊ ဗုတိယဓာတုသုတ်ပြီး၏။ ၊

ဘဂဝတာ၊ ဘုန်းတော်ကြီးသောမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တဟိ၊ ထင်ရှား ဟောတော်မူအပ်သော၊ အရဟတာ၊ ကိလေသာတို့မှ ဝေးတော်မူပြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဧတံသုတ္တံ၊ ဤပဋ္ဌမဝေ ဒနာသုတ်ကို၊ မေမယော၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားရ လိုက်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာတို့သည်၊ ဣမာတိသော၊ ဤသုံးပါးတို့တည်း၊ ကာတမာ တိသော၊ အဘယ်သုံးပါး တို့နည်း၊ သုခါ ဝေဒနာ၊ သုခဝေဒနာ လည်းကောင်း၊ ဒုက္ခာဝေဒနာ၊ ဒုက္ခဝေဒနာလည်း ကောင်း၊ အဒုက္ခ မသုခါဝေဒနာ၊ အဒုက္ခ မသုခဝေဒနာ လည်းကောင်း၊ ဣတိဣမာတိသော၊ ဤသုံးပါးတို့တည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝေဒနာ၊ ဝေ

တိကနိပါတ်-ပဌမဝဂ်၊

၆၇

ဒနာတို့သည်၊ ဣမာတိဿော၊ ဤသုံးပါးတို့တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တေမတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါစ၊ ခန့်တော်မူ၏၊ တတ္ထံ၊ ထိုဝေဒနာသုတ်၌၊ ဧတံ၊ ဤအနက်သဘောကို၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုပ္ပတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ သမာဟိတော၊ ကောင်းစွာတည်ကြည်သော၊ သမ္ပဇာနော၊ ကောင်းစွာအပြားအားဖြင့်သိသော၊ သဘော၊ သတိနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာဝကော၊ တပည့်သားသည်၊ ဝေဒနာစ၊ ဝေဒနာကိုလည်း၊ ပဇာနာတိ၊ သိ၏၊ ဝေဒနာနံ၊ ဝေဒနာတို့၏၊ သမ္ဘဝံစ၊ ဖြစ်ကြောင်းကိုလည်း၊ ပဇာနာတိ၊ သိ၏၊ ယတ္ထစ၊ အကြင်နိဗ္ဗာန်၌လည်း၊ ဧတော၊ ဤဝေဒနာတို့၏ဖြစ်ကြောင်းတို့သည်၊ နိရုဇ္ဈန္တိ၊ ချုပ်ကုန်၏၊ တဉ္စ၊ ထိုချုပ်ရာကိုလည်း၊ ပဇာနာတိ၊ သိ၏၊ ခယဂါမိနံ၊ ဝေဒနာ၏ကုန်ဆုံးဖြစ်သောနိရောဓသစ္စာသို့ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော၊ မဂ္ဂဉ္စ၊ မဂ်ကိုလည်း၊ ပဇာနာတိ၊ သိ၏၊ ဝေဒနာနံ၊ ဝေဒနာတို့၏၊ ခယော၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန္တာဖြစ်သောရဟန်းသည်၊ နိစ္ဆာတော၊ တဏှာကင်းသည်ဖြစ်၍၊ ပရိနိဗ္ဗုတော၊ ငြိမ်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုပ္ပတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ အယဓိအလ္လော၊ ဤအနက်ကိုလည်း၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုပ္ပတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မေမယော၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်ဝေဒနာသုတ်အပြီးတည်း။ ၊

ဘဂဝတာ သုန်းတော်ကြီးသောမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုပ္ပတိ၊ ထင်ရှားဟောတော်မူအပ်သော၊ အရဟတာ၊ ကိလေသာတို့မှဝေးတော်မူပြီးသောမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုပ္ပတိ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဧတံသုတ္တံ၊ ဤဒုတိယဝေဒနာသုတ်ကို၊ မေမယော၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာတို့သည်၊ ဣမာတိဿော၊ ဤသုံးပါးတို့တည်း၊ ကတမာတိဿော၊ အဘယ်သုံးပါးတို့နည်း၊ သုခဝေဒနာ၊ သုခဝေဒနာလည်းကောင်း၊ ဒုက္ခဝေဒနာ၊ ဒုက္ခဝေဒနာလည်းကောင်း၊ အဒုက္ခမသုခဝေဒနာ၊ အဒုက္ခမသုခဝေဒနာလည်းကောင်း၊ ဣတိဣမာတိဿော၊ ဤသုံးပါးတို့တည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာတို့သည်၊ ဣမာခေါတိဿော၊ ဤသုံးပါးတို့တည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သုခဝေဒနာ၊ သုခဝေဒနာကို၊ ဒုက္ခထော၊ ဆင်းရဲဟူ၍၊ ဓဋ္ဌဗ္ဗာ၊ ရှုအပ်၏၊ ဒုက္ခဝေဒနာ၊ ဒုက္ခဝေဒနာကို၊ သလ္လတော၊ ပြောတကယ်ဟူ၍၊ ဓဋ္ဌဗ္ဗာ၊ ရှုအပ်၏၊ အဒုက္ခမသုခဝေဒနာ၊ အဒုက္ခမသုခဝေဒနာကို၊ အနိစ္စတော၊ အမြဲမရှိဟူ၍၊ ဓဋ္ဌဗ္ဗာ၊ ရှုအပ်၏၊ ဘိက္ခ

ဝေ၊ရဟန်းတို့၊ ယတောယဒါကာလေ၊ အကြင်အခါ၌၊ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်း
 သည်၊ သုခါဝေဒနာ၊ သုခဝေဒနာကို၊ ဒုက္ခတော၊ ဆင်းရဲဟူ၍၊ ဒိဋ္ဌာ၊ မြင်အပ်
 သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဒုက္ခာဝေဒနာ၊ ဒုက္ခဝေဒနာကို၊ သလ္လတော၊ ပြော
 တကူင်ဟူ၍၊ ဒိဋ္ဌာ၊ မြင်အပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အဒုက္ခမသုခဝေဒနာ၊
 အဒုက္ခမသုခဝေဒနာကို၊ အနိစ္စတော၊ အမြဲမရှိဟူ၍၊ ဒိဋ္ဌာ၊ မြင်အပ်သည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ အယံဘိက္ခု၊ ဤရ
 ဟန်းကို၊ အရိယော၊ စင်ကြယ်သောသူဟူ၍၊ သမ္ပဒသော၊ ကောင်းစွာမြင်
 သောသူ၊ ဟူ၍၊ တထံ၊ တဗျာကို၊ အန္တိန္ဒြိယံ၊ ဖြတ်ပြီးသောသူဟူ၍၊ သံယောဇ
 နံ၊ သံယောဇဉ်ကို၊ ဝိဝတ္ထဟိ၊ ကင်းစေပြီးသောသူဟူ၍၊ သမ္ပာ၊ ကောင်းစွာ၊
 ဇာနတိသမယာ၊ မာန်ကိုပယ်ခြင်းကြောင့်၊ ဒုက္ခဿ၊ ဆင်းရဲ၏၊ အန္တံ၊ အဆုံး
 ကို၊ အကာသိ၊ ပြုပြီးသောသူဟူ၍၊ ဝုပ္ပတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တေမတ္ထံ၊
 ဤအနက်ကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တတ္ထံ၊
 ထိုဒုတိယဝေဒနာသုတ်၌၊ ဇေတံ၊ ဤအနက်သတောကို၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝ
 တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုပ္ပတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ယောအရိယသာ
 ဝကော၊ အကြင်အရိယာသာဝကသည်၊ သုခံ၊ သုခဝေဒနာကို၊ ဒုက္ခတော၊
 ဒုက္ခဟူ၍၊ အဒက္ခိ၊ မြင်ပြီး၊ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခဝေဒနာကို၊ သလ္လတော၊ ပြော
 ဟူ၍၊ အဒက္ခိ၊ မြင်ပြီး၊ သန္တံ၊ ငြိမ်သက်သော၊ နံအဒုက္ခမသုခံ၊ ထိုအဒုက္ခမသု
 ဝေဒနာကို၊ အနိစ္စတော၊ အနိစ္စဟူ၍၊ အဒက္ခိ၊ မြင်ပြီး၊ သမ္ပဒသော၊ ကောင်းစွာ
 မြင်ပြီးသော၊ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ဝေ၊ စင်စစ်၊ ယတော၊ အကြင်
 ကြောင့်၊ သုခါဒိနံ၊ သုခအစရှိသည်တို့ကို၊ ဒုက္ခာဒိတော၊ ဒုက္ခအစရှိသောအား
 ဖြင့်၊ အဒက္ခိ၊ မြင်ပြီး၊ တတော၊ ထိုကြောင့်၊ တတ္ထံ၊ ထိုဝေဒနာ၌၊ ဝိမုပ္ပတိ၊ မေ့
 ရာဂမှလွတ်၏၊ အဘိညာဝေါသိတော၊ ခြောက်ရုံးမြောက်သောအဘိညာဉ်
 ကံပြီးစေအပ်ပြီးသော၊ သန္တော၊ ရာဂအစရှိသောကိလေသာတို့မှ ငြိမ်းပြီး
 သော၊ သောရနံ၊ ထိုသာဝကမုန့်သည်၊ ဝေ၊ စင်စစ်၊ ယောဂါတိဂေါ၊ လေးပါး
 သောယောဂကိုလွန်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်၊ ဝုပ္ပတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ အယမိစ္ဆေ၊ ဤအနက်ကို
 လည်း၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုပ္ပတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ရုတိယဝေဒနာသုတ်အပြီးတည်း။

ဘဂဝတာ၊ ရဟန်းထော်ကြီးသောမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုပ္ပတိ၊ ထင်ရှား
 ဟောတော်မူအပ်သော၊ အရဟတာ၊ ကိလေသာတို့မှဝေးတော်မူပြီးသော

တိကနိပါတ် ပဌမဝဂ်၊

၆၈

မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဇေတံသုတ္တံ၊ ဤပဌမသေ
 နာသုတ်ကို၊ မေမယော၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားရ
 လိုက်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သေနာ၊ ရှာဖွေခြင်းတို့သည်၊ ဣမာတိသေခ၊
 ဤသုံးပါးတို့တည်း၊ ကတမာတိသေခ၊ အဘယ်သုံးပါးတို့နည်း၊ ကာမေသ
 နာ၊ ကာမကို ရှာဖွေခြင်းတည်းကောင်း၊ ဘဝေသနာ၊ ဘဝကို ရှာဖွေခြင်း
 တည်းကောင်း၊ ဗြဟ္မစရိယေသနာ၊ မြတ်သောအကျင့်ကိုရှာဖွေခြင်းတည်း
 ကောင်း၊ ဣတိဣမာတိသေခ၊ ဤသုံးပါးတို့တည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သေ
 နာ၊ ရှာဖွေခြင်းတို့သည်၊ ဣမာခေါတိသေခ၊ ဤသုံးပါးတို့တည်း၊ ဣတိ၊ ဤ
 သို့၊ ဇေတမတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို၊ ဘဂဝ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါစ၊ ပိန္န
 တော်မူ၏၊ ထတ္ထံ၊ ထိုသေနာသုတ်၌၊ ဇေတံ၊ ဤအနက်သဘောကို၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဘဂဝထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ သမာတိ
 တော၊ ကောင်းစွာတည်ကြည်သော၊ သမ္ပဇာနော၊ ကောင်းစွာသိတတ်သော၊
 သထော၊ သတိနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာဝကော၊ တ
 ပဉ္စသားသည်၊ သေနာစ၊ ရှာဖွေခြင်းတို့ကိုတည်း၊ ပဇာနာတိ၊ သိ၏၊ သေနာနံ၊
 ရှာဖွေခြင်းတို့၏၊ သမ္ဘဝံ၊ ဖြစ်ခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သောလောကဏ္ဍာကိုတည်း၊
 ပဇာနာတိ၊ သိ၏၊ ယတ္ထ၊ အကြင်နိဗ္ဗာန်၌၊ တော၊ ဤရှာဖွေခြင်း၏အကြောင်း
 ဖြစ်သောအဝိဇ္ဇာတဏှာတို့သည်၊ နိရုဇ္ဈန္တိ၊ ချုပ်ကုန်၏၊ တဉ္စ၊ ထိုချုပ်ခြင်း
 ကိုတည်း၊ ပဇာနာတိ၊ သိ၏၊ ခယ ဂါမိနံ၊ အဝိဇ္ဇာတဏှာတို့၏ကုန်ရန်နိဗ္ဗာန်သို့
 ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော၊ မဂ္ဂဉ္စ၊ မဂ်ကိုတည်း၊ ပဇာနာတိ၊ သိ၏၊ သေနာနံ၊
 ရှာဖွေခြင်းတို့၏၊ ခယော၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ နိစ္ဆာတော၊
 တဏှာ တည်းဟူသော ဗွတ်သိပ်ခြင်း ကင်းသည်ဖြစ်၍၊ ပရိနိဗ္ဗူတော၊
 ထက်ဝန်းကျင်မှငြိမ်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝထာ၊ မြတ်
 စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ အယတ္ထိအတ္ထေခ၊ ဤအ
 နက်ကိုတည်း၊ ဘဂဝထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူ
 အပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မေမယော၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်
 ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သေနာသုတ်အပြီးတည်း၊

ဘဂဝထာ၊ ဘုန်းတော်ကြီးသောမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဇေတံသုတ္တံ၊ ဤဒုတိယ
 သေနာသုတ်ကို၊ မေမယော၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြား
 ရလိုက်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သေနာ၊ ရှာဖွေခြင်းတို့သည်၊ ဣမာတိသေခ၊

ဤသုံးပါးတို့တည်း၊ ကထမာတိသေသာ၊ အဘယ်သုံးပါးတို့နည်း၊ ကမ္မေသနာ၊ ကာမကိစ္စာမှီးခြင်း လည်းကောင်း၊ ဘဝေသနာ၊ ဘဝကိစ္စာမှီးခြင်း လည်းကောင်း၊ ဗြဟ္မစရိယေသနာ၊ မြတ်သောအကျင့်ကိစ္စာမှီးခြင်းလည်းကောင်း၊ ဣဒိဣမာတိသေသာ၊ ဤသုံးပါးတို့တည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝေသနာ၊ ရှာမှီးခြင်းတို့သည်၊ ဣမာခေါတိသေသာ၊ ဤသုံးပါးတို့တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧကမတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါဝ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တတ္ထံ၊ ထိုဒုတိယဝေသနာသုတ်၌၊ ဧတံ၊ ဤအနက်သဘောကို၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုပ္ပတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဗြဟ္မစရိယေသနာ၊ မြတ်သောအကျင့်ကိစ္စာမှီးခြင်းနှင့်၊ သဟ၊ ထက္ခ၊ ကာမေသနာ၊ ကာမကိစ္စာမှီးခြင်း လည်းကောင်း၊ ဘဝေသနာ၊ ဘဝကိစ္စာမှီးခြင်းလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တိသေသာ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဝေသနာ၊ ရှာမှီးခြင်းတို့ကို၊ ကထိတာ၊ ဟောအပ်ကုန်၏၊ ဣတိသစ္စပရာမာသောစ၊ ဤငါ၏ အယူသာဌာန်၏ဟုမှားသောအားဖြင့်သုံးသပ်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဗိဇ္ဇိဋ္ဌာနာစ၊ ဗိဇ္ဇာဗိဇ္ဇိသာလျှင်ဖြစ်သော အကြောင်းသည်လည်းကောင်း၊ သမုဿယာစ၊ ကိလေသာတို့၏ပွားများကြောင်းဖြစ်သောဗိဇ္ဇာဗိဇ္ဇိသည်လည်းကောင်း၊ ဗြဟ္မစရိယေသနာ၊ မြတ်သောအကျင့်ကိစ္စာမှီးခြင်းမည်၏၊ သဗ္ဗရာဂဝိရတ္တဿ၊ ခပ်သိမ်းသောရာဂတို့ဖြင့်တပ်ခြင်းကင်းသော၊ တဏှက္ခယဝိရတ္တိနော၊ တဏှာက္ခယဟုဆိုအပ်သောနိဗ္ဗာန်၌ကိလေသာတို့မှ လွတ်ပြီးသော၊ အရဟတော၊ ရဟန္တာအား၊ ဝေသနာ၊ ရှာမှီးခြင်းတို့ကို၊ ပဋိနိဿဋ္ဌာ၊ စွန့်အပ်ကုန်ပြီး၊ ဗိဇ္ဇေသနာ၊ ဗိဇ္ဇဟူသောရှာမှီးခြင်းကို၊ သမုဟတာ၊ နှုတ်အပ်ကုန်ပြီး၊ ဝေသနာနံ၊ သုံးပါးသောရှာမှီးခြင်းတို့၏၊ ယော၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်၊ အရဟာ၊ ရဟန္တာကို၊ ဘိက္ခုတိစ၊ ချိုးဖျက်အပ်သော ကိလေသာရှိသောသူဟူ၍လည်းကောင်း၊ နိရာသောတိစ၊ စ၊ တဏှာဟူသောတောင့်တခြင်းကင်းသောသူဟူ၍လည်းကောင်း၊ အကတံကထိ ဘိစ၊ သို့သောသို့သောဟေတွေးတောခြင်းမရှိသောသူဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဝုပ္ပတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုပ္ပတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ အယတ္တိအတ္ထော၊ ဤအနက်ကိုလည်း၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ် အာနန္ဒာသည်၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏၊ ဣတိ၊ ဤလျှင်ဒုတိယဝေသနာသုတ်အပြီးတည်း။ ။

ဘဂဝတာ၊ ထုန်းတော်ကြီးသောမြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံဟိ၊ ထင်ရှားဟောတော်မူအပ်သော၊ အရဟတာ၊ ကိလေသာငြိမ့်ဝေးတော်မူပြီးသော

ထိကနိပါတ်-ပဌမဝဂ်၊

၇၀

မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဂုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဇောသုတ္တံ၊ ဤပဌမအာသဝသုတ်ကို၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အာသဝါ၊ အာသဝေါတို့သည်၊ ဣမေတယော၊ ဤသုံးပါးတို့တည်း၊ ကတမေတယော၊ အဘယ်သုံးပါးတို့နည်း၊ ကာမာသဝေါ၊ ကာမသာထည်းကောင်း၊ ဘဝါသဝေါ၊ ဘဝါသဝထည်းကောင်း၊ အဓိဇ္ဇာသဝေါ၊ အဓိဇ္ဇာသဝထည်းကောင်း၊ ဣတိဣမေတယော၊ ဤသုံးပါးတို့တည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အာသဝါ၊ အာသဝေါတို့သည်၊ ဣမေခေတယော၊ ဤသုံးပါးတို့လျှင်ဟည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇောမတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တတ္ထံ၊ ထိုအာသဝသုတ်၌၊ ဇော၊ ဤအနက်သဘောကို၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဂုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ သမာဟိတော၊ ကောင်းစွာတည်ကြည်သော၊ သမ္မဇာနော၊ ကောင်းစွာအပြားအားဖြင့်သိသော၊ သတော၊ သတိနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာဓကော၊ တပည့်သည်၊ အာသဝေစ၊ အာသဝေါတို့ကိုလည်း၊ ပဇာနာတိ၊ သိ၏၊ အာသဝါနံ၊ အာသဝေါတို့၏၊ သံဘာဉ္ဇ၊ ဖြစ်ကြောင်းကိုလည်း၊ ပဇာနာတိ၊ သိ၏၊ ယတ္ထ၊ အကြင်နိဗ္ဗာန်၌၊ တော၊ ဤအာသဝေါ အာသဝေါ၏ ဖြစ်ကြောင်းတို့သည်လည်း၊ နိရုဇ္ဈန္တိ၊ ချုပ်ကုန်၏၊ တဉ္ဇ၊ ထိုချုပ်ရာကိုလည်း၊ ပဇာနာတိ၊ သိ၏၊ အာသဝါနံ၊ အာသဝေါတို့၏၊ ခယဝါမိနံ၊ ကုန်ရာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော၊ မဂ္ဂဉ္ဇ၊ မဂ်ကိုလည်း၊ ပဇာနာတိ၊ သိ၏၊ အာသဝါနံ၊ အာသဝေါတရားတို့၏၊ ခဿ၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်၊ အရဟတာ၊ ရဟန္တာကို၊ ဘိက္ခုတိစ၊ ချိုးဖျက်အပ်ပြီးသောကိလေသာရှိသောသူဟူ၍လည်းကောင်း၊ နိဗ္ဗာတောတိစ၊ တဏှာဟူသောမှတ်ခြင်းကင်းသောသူဟူ၍လည်းကောင်း၊ ပရိနိဗ္ဗုတောတိစ၊ ထက်ဝန်းကျင်ငြိမ်းပြီးသောသူဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဂုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဂုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ အယမ္ဗိအတ္ထော၊ ဤအနက်ကိုလည်း၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဂုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏၊ ဣတိဤလျှင် ပဌမအာသဝသုတ်အပြီးတည်း။

ဘဂဝတာ၊ ဘုန်းတော်ကြီးသောမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဂုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ အရဟတာ၊ ကိလေသာတို့မှဝေးတော်မူသောမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဂုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဇောသုတ္တံ၊ ဤဒုတိယအာသဝသုတ်ကို၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊

၇၂

ဣတိဝုတ်ပါဠိတော်နိဿယ၊

ကြားလိုက်ရ၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အာသဝါ၊ အာသဝေါတို့သည်၊ ဣမေ
 တယော၊ ဤသုံးပါးတို့တည်း။ ကတမေတယော၊ အဘယ်သုံးပါးတို့နည်း။
 ကာမာသဝေါစ၊ ကာမာသဝလည်းကောင်း၊ ဘဝါသဝေါစ၊ ဘဝါသဝ
 လည်းကောင်း၊ အဝိဇ္ဇာသဝေါစ၊ အဝိဇ္ဇာသဝလည်းကောင်း၊ ဣတိဣမေတ
 ယော၊ ဤသုံးပါးတို့တည်း။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အာသဝါ၊ အာသဝေါတို့
 သည်၊ ဣမေခေါတယော၊ ဤသုံးပါးတို့တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧတမတ္ထံ၊ ဤအ
 နက်ကို၊ ဘဝေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ တတ္ထံ၊ ထိုရုက္ခ
 ယအာသဝသုတ်၌၊ ဧတံ၊ ဤအနက်သဘောကို၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတော၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ယသ္မာအရိယဝုပ္ပလ
 သာ၊ အကြင်အရိယာဝုပ္ပါယ်သည်၊ ကာမာသဝေါ၊ ကာမာသဝကို၊ ဝိတော၊
 ကုန်စေအပ်ပြီ၊ အဝိဇ္ဇာစ၊ အဝိဇ္ဇာသဝကိုလည်း၊ ဝိရာဇိတော၊ ကင်းစေအပ်
 ပြီ၊ ဘဝါသဝေါစ၊ ဘဝါသဝကိုလည်း၊ ပရိက္ခိတော၊ ကုန်စေအပ်ပြီ၊ ဝိပ္ပဓု
 ဧတ္တာ၊ ခပ်သိမ်းသောကိလေသာတို့မှလွတ်ပြီးသော၊ နိဗ္ဗပမိ၊ ကိလေသာ
 တည်းဟူသောဥပမိမရှိသော၊ သောအရိယဝုပ္ပလေ၊ ထိုအရိယာဝုပ္ပါယ်
 သည်၊ သပါဟနံ၊ ဗိုလ်ပါနှင့်တကွသော၊ မာရံ၊ ငါးပါးသောမာရ်ကို၊ ဧတော၊
 အောင်မြင်သောကြောင့်၊ အန္တိမဗေဟံ၊ အဆုံးစွန်သောကိုယ်ကို၊ ဓာရေတိ၊
 ဆောင်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တတိ၊ ဟောတော်
 မူအပ်၏။ အယမ္ပိဧတ္ထော၊ ဤအနက်ကိုလည်း၊ ဘဝေါ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မေမယော၊ အကျွန်ုပ်အာ
 နန္ဒာသည်၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ရုက္ခယအာသဝသုတ်အ
 ပြီးတည်း။ ။

ဘဂဝတော၊ ဘုန်းတော်ကြီးသောမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံဟိ၊ ယင်ရှား
 ဟောတော်မူအပ်သော၊ အရဟတော၊ ကိလေသာတို့မှဝေးထော်မူပြီးသော
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဧတံသုတ္တံ၊ ဤတဏှာ
 သုတ်ကို၊ မေမယော၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားရ
 လိုက်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တဏှာ၊ တဏှာတို့သည်၊ ဣမာတိသော၊ ဤ
 သုံးပါးတို့တည်း။ ကတမာတိသော၊ အဘယ်သုံးပါးတို့နည်း။ ကာမတဏှာ၊
 ကာမတဏှာလည်းကောင်း၊ ဘဝတဏှာ၊ ဘဝတဏှာလည်းကောင်း၊ ဝိတ
 ဝတဏှာ၊ ဝိတဝတဏှာလည်းကောင်း၊ ဣတိဣမာတိသော၊ ဤသုံးပါးတို့
 တည်း။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တဏှာ၊ တဏှာတို့သည်၊ ဣမာခေါတိသော၊
 ဤသုံးပါးတို့တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧတမတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို၊ ဘဝေါ၊ မြတ်စွာဘု

ရားသည်၊ အဝေါဝ၊ ငိန့်တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုတဏှာသုတ်၌၊ ဧတံ၊ ဤအနက်
သဘောကို၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တတိ၊ ဟော
တော်မူအပ်၏၊ ဟေသတ္တာ၊ အကြင်သတ္တာတို့သည်၊ တဏှာယော
ဂေန၊ တဏှာဟု ဆိုအပ်သောယောဂနှင့်၊ သံယုတ္တာ၊ ဖွင့်ကုန်၏၊ ဘဝါဘ
ဝေါသ၊ သဒ္ဓမ္မိဉ္ဇ္ဈန္တ၊ ထမိဉ္ဇ္ဈန္တ၊ ရတ္တမိတ္တာ၊ တစ်သောမိတ်ရှိကုန်၏၊ မာရဿ၊
မာရ်၏၊ ယောဂယုတ္တာ၊ ယောဂနှင့် ဖွင့်ကုန်သော၊ အယော ဂက္ခေမိ
နော၊ ယောဂတည်းဟူသောစားမရှိသော နိဗ္ဗာန်ကိုမရကုန်သော၊ သတ္တာ၊
ဣပါရုံအစရှိသည်တို့၌တစ်ကတ်ကုန်သော၊ ဧတေနာ၊ ထိုသတ္တာတို့သည်၊
ဇာတိမရဏဝါပိနော၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းသေခြင်းသို့ရောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊
သံသင်္ခ၊ သံသရာသို့၊ ဂစ္ဆန္တိ၊ လားရကုန်၏၊ ယေစ အရိယာပုဂ္ဂဿ၊ အကြင်
အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်ကား၊ တဏှံ၊ တဏှာကို၊ ပဟတ္တာနုလဟံကုန်၍၊ ဘ
ဝါဘဝေ၊ သဿတမိဉ္ဇ္ဈန္တန္တမိဉ္ဇ္ဈန္တ၊ နိတဏှာစ၊ ကင်းသော တဏှာရှိကုန်
သည်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တေစ အရိယ ပုဂ္ဂဿ၊ ထိုအရိယာ
ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်သေလျှင်၊ သောကေ၊ သောက၌၊ ဗါရုံ၊ နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသော
ကမ်းသို့၊ ဂတာ၊ ရောက်ကုန်၏၊ ယေ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ အာသဝက္ခယံ၊
အာသဝေါတရားတို့၏ကုန်ရာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်သို့၊ ပတ္တာ၊ ရောက်ကုန်၏၊ ဣ
တိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊
အယဉ္ဇိအတ္ထော၊ ဤအနက်ကိုထည်း၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝု
တ္တော၊ ဟောအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ သုတံ၊
ကြားရလိုက်၏၊ ဣတိ၊ ဤလျှင်တဏှာသုတ်အပြီးတည်း၊

ဘဂဝတာ၊ ဘုန်းတော်ကြီးသောမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံဟိ၊ ထင်ရှား
ဟောတော်မူအပ်သော၊ အရဟတာ၊ ကိစ္ဆေသာတို့မှဝေးတော်မူပြီးသော
မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဧတံသုတ္တံ၊ ဤမာရဓေ
ယုသုတ်ကို၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားရ
လိုက်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဘိဟိသုံးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့
နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ အာဒိစ္စောဝ၊ နေမင်း
ကဲ့သို့၊ မာရဓေယျံ၊ မာရ်၏နိုင်ငံကို၊ အတိတ္တမ၊ နှိပ်နှင်း၍၊ ပိရောစတိ၊ ဟင်
တယ်၏၊ ကတမေဟိဘိဟိ၊ အဘယ်သုံးပါးသော တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂ
တော၊ ပြည့်စုံသော ရဟန်းသည်၊ ပိရောစတိ၊ တင့်တယ်သနည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရ
ဟန်းတို့၊ ဣဝ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ သေခေ၊ သေခဖြစ်
သော၊ ဘိလက္ခဏေန၊ ဘိလက္ခဏူးဝှမ်းနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဟော

တိ၊ ဖြစ်၏။ အသေခံရုံ၊ အသေခံဖြစ်သော၊ သမာဓိက္ခန္ဓာ၊ ပလသမာဓိကျေးဇူးနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အသေခံရုံ၊ အသေခံဖြစ်သော၊ ပညက္ခန္ဓာ၊ ပညာကျေးဇူးနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိဣမေဟိတီဟိ၊ ဤသုံးပါးတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသောရဟန်းသည်။ ဝိရောစတိ၊ တင့်တယ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣမေဟိ ခေါတီဟိဓမ္မေဟိ၊ ဤသုံးပါးသောတရားတို့နှင့်လျှင်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ အာဓိစ္စောဝ၊ နေမင်းကဲ့သို့၊ မာရဓေယျံ၊ မာရ်၏ နိုင်ငံကို၊ အတိတ္ထမ၊ နှိပ်နင်း၍၊ ဝိရောစတိ၊ တင့်တယ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧတမတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ တတ္ထ၊ ထိုမာရဓေယျသုတ်၌၊ ဧတံ၊ ဤအနက်သတောကို၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝုစ္ဆတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ယသ၊ အကြင်ရဟန္တာသည်။ ဝိသဉ္စ၊ ဝိသကိုလည်းကောင်း၊ သမာဓိစ၊ သမာဓိကိုလည်းကောင်း၊ ပညာစ၊ ပညာကိုလည်းကောင်း၊ ဧတေသီလာဒယော၊ ဤဝိသအစရှိသော ကျေးဇူးတို့ကို၊ သုဘာဝိတာ၊ ကောင်းစွာ ပွားစေအပ်ကုန်၏။ သော၊ ထိုရဟန္တာသည်။ အာဓိစ္စောဝ၊ နေမင်းကဲ့သို့၊ မာရဓေယျံ၊ မာရ်၏ နိုင်ငံကို၊ အတိတ္ထမ၊ နှိပ်နင်း၍၊ ဝိရောစတိ၊ တင့်တယ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝုစ္ဆတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ အယမ္ပိအတ္ထော၊ ဤအနက်ကိုလည်း၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝုတ္ထော၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧမယော၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်။ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏။ ဣတိ၊ ဤလျှင်မာရဓေယျသုတ်အပြီးတည်း၊ ပဌမောဝဂ္ဂေါ၊ ပဌမဝဂ်တည်း။ ယသ၊ ထိုပဌမဝဂ်၏၊ ဥဒါနံ၊ ဥဒါန်းသည်ကား၊ မူလ၊ မလသုတ်လည်းကောင်း၊ ဓာတု၊ ဓာတုသုတ်လည်းကောင်း၊ အထ၊ ထိုမြို့၊ ခုဝေ၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာသုတ်တို့လည်းကောင်း၊ ခုဝေ၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ သေနာစ၊ သေနာသုတ်တို့လည်းကောင်း၊ ခုဝေ၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ အာသဝါစ၊ အာသဝသုတ်တို့လည်းကောင်း၊ တဗျာတောစ၊ တဗျာသုတ်တို့လည်းကောင်း၊ အထ၊ ထိုမြို့၊ မာရဓေယျတောစ၊ မာရဓေယျသုတ်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဓသ၊ ဆယ်သုတ်တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဥတ္တမံ၊ မြတ်သော၊ ဣဝံဝဂ္ဂံ၊ ဤဝဂ်ကို၊ ပဌမန္တိ၊ ပဌမဝဂ်ဟူ၍၊ အာဟု၊ ဆိုကုန်ပြီ။ ။

တိကနိပါတ်ဇုတိယဝဂ်၊

ဘဂဝတာ၊ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံဟိ၊ ထင်ရှား

တိကနိပါတ်-ခုတိယဝဂ်၊

၇၅

ဟောတော်မူအပ်သော၊ အရဟတဓာတ်ကိလေသာတို့မှ ဝေးတော်မူပြီးသော
 မြတ်စွာထုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဇေတိသုတ္တံ၊ ဤပုညကိရိ
 ယဝတ္ထု၊ သုတ်၊ ချီးမွမ်းမယော၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြား
 မလိုက်၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပုညကိရိယဝတ္ထု၊ နိ၊ ပုညကိရိယဝတ္ထုတို့
 သည်၊ ဣမာနိတိဏိ၊ ဤသုံးပါးတို့တည်း၊ ကတမာနိတိဏိ၊ အတယ်သုံးပါး
 တို့နည်း၊ ဒါနမယံ၊ ဒါနဟူသော၊ ပုညကိရိယဝတ္ထု၊ ပုညကိရိယဝတ္ထုလည်း
 ကောင်း၊ သီလမယံ၊ သီလဟူသော၊ ပုညကိရိယဝတ္ထု၊ ပုညကိရိယဝတ္ထု
 လည်းကောင်း၊ ဘာနာမယံ၊ ဘာနာဟူသော၊ ပုညကိရိယဝတ္ထု၊ ပုညကိ
 ရိယဝတ္ထုလည်းကောင်း၊ ဣတိဣမာနိတိဏိ၊ ဤသုံးပါးတို့တည်း၊ ဘိက္ခုဝေ။
 ရဟန်းတို့၊ ပုညကိရိယဝတ္ထု၊ နိ၊ ပုညကိရိယဝတ္ထုတို့သည်၊ ဣမာနိခေါတိ
 ဏိ၊ ဤသုံးပါးတို့လျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇေတိသုတ္တံ၊ ဤအနက်ကို၊ ထဂဝါ၊
 မြတ်စွာထုရားသည်၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုပုညကိရိယဝတ္ထု
 သုတ်၌၊ ဇေတိ၊ ဤအနက်သဘောကို၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာထုရား
 သည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ အတ္ထကာမော၊ အကျိုးစီးပွားကိုအလိုရှိ
 သော၊ သောကုလသုတ္တော၊ အကြင် မမျိုးကောင်းသားသည်၊ အတ္ထိရှိ၏၊
 သောကုလသုတ္တော၊ ထိုမမျိုးကောင်းသားသည်၊ အာယတတ္ထံ၊ ပြန်ပြော
 သောအကျိုးရှိသော၊ သုခိန္ဒြိယံ၊ ကောင်းသော အကျိုးရှိသော၊ ပုညမေဝ၊
 ကောင်းမှုကိုသာလျှင်၊ သိက္ခေယျ၊ နှလုံးသွင်းရာ၏၊ ဒါနဉ္စ၊ ပေးလှူခြင်းကို
 လည်းကောင်း၊ သမစရိယဉ္စ၊ ကောင်းသော အထွဋ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဇေ
 တိဗိတ္တဉ္စ၊ မေတ္တာနှင့်ဘက္ခသော စိတ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဘာဝယေ၊ ပွားစေ
 ရာ၏၊ ပဇ္ဇိတော၊ ပညာရှိသောသူသည်၊ သုခသရဒ္ဓယေ၊ ကောင်းသော
 အကျိုးရှိသော၊ ဇေတတယောဓမ္မေ၊ ဤသုံးပါးသော တရားတို့ကို၊ ဘာယေ
 တွာ၊ ပွားစေ၍၊ တေတာ၊ ထိုဘဝမှ၊ အဗျ ပန္န၊ ဆင်းရဲမရှိသော၊ သုခံ၊ ချမ်း
 သာစွာသော၊ လောကံ၊ လောကသို့၊ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ကပ်ရ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝ
 တာ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ အယတ္တိအတ္ထော၊ ဤ
 အနက်ကိုလည်းကောင်း၊ ထဂဝတာ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ ဝုတ္တော၊ ဟော
 တော်မူအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မေမယော၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ သုတံ၊ ကြား
 မလိုက်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်ပဌမပုညကိရိယဝတ္ထု၊ သုခံအပြီးတည်း၊
 ထဂဝတာ၊ သုန်းတော်ကြီးသောမြတ်စွာထုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ထင်ရှား
 ဟောတော်မူအပ်သော၊ အရဟတဓာတ်ကိလေသာတို့မှ ဝေးတော်မူပြီးသော
 မြတ်စွာထုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဇေတိသုတ္တံ၊ ဤကိစ္စ၊ သုတ်

ကို၊မေမယာ၊အက္ခန္တိဝိသေသနန္ဒာသည်။ ဣတိ၊ဤသို့၊ သုတံ၊ကြားရလိုက်၏။
 တိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ စက္ခုနိ၊မျက်စိတို့သည်။ ဣမာနိတိဏိ၊ ဤသုံးပါးတို့
 တည်း။ ကတမာနိတိဏိ၊ အတယ်သုံးပါးတို့နည်း။ ဗိဗ္ဗစက္ခု၊ ဗိဗ္ဗစက္ခုဟု
 ဆိုအပ်သောမျက်စိလည်းကောင်း၊ ဗိဗ္ဗစက္ခု၊ နတ်တို့မျက်စိနှင့်တူသောဗိဗ္ဗ
 စက္ခုဟု ဆိုအပ်သောမျက်စိလည်းကောင်း၊ ပညာစက္ခု၊ ပညာစက္ခုဟုဆို
 အပ်သောမျက်စိလည်းကောင်း၊ ဣတိဣမာနိတိဏိ၊ဤသုံးပါးတို့တည်း။ တိ
 က္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ စက္ခုနိ၊မျက်စိတို့သည်။ ဣမာနိခေါတိဏိ၊ဤသုံးပါးတို့
 တည်း။ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဧတမတ္ထံ၊ဤအနက်ကို၊ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။
 အဝေါစ၊မိန့်တော်မူ၏။ တတ္ထ၊ထိုစက္ခုသုတ်၌၊ဧတံ၊ဤအနက်သဘော
 ကို၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝုတ္တတိ၊ဟောတော်မူအပ်၏။
 ဗိဗ္ဗစက္ခု၊ဗိဗ္ဗစက္ခုဟုဆိုအပ်သောမျက်စိလည်းကောင်း၊ ဗိဗ္ဗစက္ခု၊နတ်
 တို့၏မျက်စိနှင့်တူသောဗိဗ္ဗစက္ခုဟုဆိုအပ်သောမျက်စိလည်းကောင်း၊ အနု
 ဣန္ဒြိယ၊အထုမရှိသော၊ ပညာစက္ခု၊ပညာစက္ခုဟုဆိုအပ်သောမျက်စိလည်း
 ကောင်း။ ဧတောနိတိဏိစက္ခုနိ၊ဤသုံးပါးသောမျက်စိတို့ကို၊ ဝုရိသုတ္တမော၊
 ယောက္ခိယတကာတို့ထက်မြတ်တော်မူသောမြတ်စွာဘုရားသည်။ အက္ခန္တ
 သိ၊ဟောတော်မူပြီ။ ဗိဗ္ဗစက္ခု၊ဗိဗ္ဗစက္ခုဟုဆိုအပ်သောမျက်စိ၏
 ဥပ္ပါဒေါ၊ဖြစ်ခြင်းသည်။ ဗိဗ္ဗစက္ခု၊နတ်တို့မျက်စိနှင့်တူသောဗိဗ္ဗစက္ခု၏
 မဂ္ဂေါ၊ဖြစ်ခြင်းအကြောင်းသည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ယတော၊အကြင်အခါ၌၊
 ဥပပါဒိ၊အာသဝက္ခယဉာဏ်သည်။ ဥပပါဒိ၊ထင်ရှားဖြစ်၏။ တဒါ၊ထိုအခါ၌၊
 ယသပညာစက္ခု၊ယသပညာစက္ခုသည်။ အကြင်ပညာစက္ခုဟုဆိုအပ်သောမျက်စိကို၊ ပမိ
 ထာဘာ၊ရခြင်းကြောင့်၊ သဗ္ဗဒုက္ခာ၊ ခပ်သိမ်းသော ဆင်းရဲမှ၊ ပမုပ္ပတိ၊
 လွတ်၏။ တာဒိသံ၊ထိုသို့သဘောရှိသော၊ အနုတ္တရံ၊အထုမရှိသော၊ ပညာစ
 က္ခု၊ပညာစက္ခုဟုဆိုအပ်သောမျက်စိသည်။ ဥပပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏။ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ဘဂဝတာ၊မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝုတ္တတိ၊ဟောတော်မူအပ်၏။ အယတ္ထိ
 အတ္ထော၊ဤအနက်ကိုလည်း၊ဘဂဝတာ၊မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝုတ္တော၊ဟော
 တော်အပ်၏။ ဣတိ၊ဤသို့၊မေမယာ၊အက္ခန္တိဝိသေသနန္ဒာသည်။ သုတံ၊ ကြားရ
 လိုက်၏။ ဣတိ၊ဤသည်သျှင်ဒုတိယစက္ခုသုတ်အပြီးတည်း။

ဘဂဝတာ၊သုန်းတော်ကြီးသောမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝုတ္တတိ၊ထင်ရှား
 ဟောတော်မူအပ်သော၊အရဟတာ၊ ကိလေသာတို့မှ ဝေးတော်တော်မူပြီး
 သောမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝုတ္တံ၊ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဧတံသုတ္တံ၊ဤအကြံ
 ယသုတ်ကို၊မေမယာ၊အက္ခန္တိဝိသေသနန္ဒာသည်။ ဣတိ၊ဤသို့၊ သုတံ၊ကြားရ

တိကနိပါတ်-ဒုတိယဝဂ်၊

၇၇

လိုက်၏။ သိက္ခဝေရဟန်းတို့၊ ဣန္ဒြိယာနိ၊ ဣန္ဒြေတို့သည်၊ ဣမာနိတိဏိ၊ ဤသုးပါးတို့တည်း။ ကတမာနိတိဏိ၊ အဘယ်သုးပါးတို့နည်း။ အနညာကညဿာမိတိန္ဒြိယံ၊ အနညာကညဿာမိတိန္ဒြေတည်းကောင်း။ အညိန္ဒြိယံ၊ အညိန္ဒြေတည်းကောင်း။ အညာတာပိန္ဒြိယံ၊ အညာတာပိန္ဒြေတည်းကောင်း။ ဣတိဣမာနိတိဏိ၊ ဤသုးပါးတို့တည်း။ သိက္ခဝေရဟန်းတို့၊ ဣန္ဒြိယာနိ၊ ဣန္ဒြေတို့သည်၊ ဣမာနိခေါတိဏိ၊ ဤသုးတို့သွင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧတမတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို၊ ဘဂဝ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါစာမိန္ဒတော်မူ၏။ တတ္ထံ၊ ထိုဣန္ဒြိယသုတ်၌၊ ဧတံ၊ ဤအနက်သဘောကို၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ သိက္ခမာနဿ၊ အဝိသိလသိက္ခာစသောသိက္ခာသုးပါးကိုကျင့်ဆဲသော၊ ဥဓမ္မဂ္ဂါနုဿာရိနော၊ ဖြောင့်မတ်သောအရိယမဂ်တည်းဟူသောခရီးသို့အစဉ်မျှောက်ဆဲသော၊ သေခလ၊ သေခဝုဂ္ဂိုလ်အား၊ ခယတ္ထိံ၊ အကြွင်းမဲ့ခပ်သိမ်းသောကိလေသာတို့ကို၊ ကုန်စေတတ်သောအရဟတ္တဖိုလ်၌၊ ဥာတံ၊ အရဟတ္တမဂ်ဥာဏ်သည်၊ ဗဒ္ဓမံ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ဥပ္ပန္နတိ၊ ဖြစ်၏။ တထော၊ ထိုအရဟတ္တမဂ်ဥာဏ်၌၊ အနုန္တရာ၊ အခြားမဲ့၌၊ အညာ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ဥာဏ်သည်၊ ဥပ္ပန္နတိ၊ ဖြစ်၏။ တထော၊ ထိုအရဟတ္တဖိုလ်ဖြစ်သည်၌၊ ဗဟ္မာ၊ နောက်၌၊ အညာပိမုတ္တဿ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ဖြင့်ကိလေသာတို့မှဝေးပြီးသော၊ တာမိနော၊ တာမိကေးဇူးနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဝိတာသဝဿ၊ ရဟန္တာအား၊ တဝသံယောဇနက္ခယာ၊ တဝသံယောဇဉ်၏ကုန်ခြင်းကြောင့်၊ မေ၊ ငါ့အား၊ ပိမုတ္တိ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သည်၊ အကုပ္ပ၊ မပျက်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ညာတံစေဝ၊ ပစ္စက္ခနာဥာဏ်သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣန္ဒြိယသမ္ပန္နော၊ ဆိုအပ်ပြီးသောလောကုတ္တရာဣန္ဒြေနှင့်ပြည့်စုံသော၊ သန္တော၊ ခပ်သိမ်းသောကိလေသာမှငြိမ်းပြီးသော၊ သန္တိပဒေ၊ ငြိမ်သက်စွာသောနိဗ္ဗာန်၌၊ ရတော၊ မွေ့လျော်သော၊ အရဟာ၊ ရဟန္တာသည်၊ သဝါဟနံ၊ မိုလ်ပါနှင့်တကွသော၊ မာရံ၊ မာရ်ကို၊ ဧတော၊ အောင်ပြီး၍၊ အန္တိမဒေဟံ၊ အဆုံးစွန်သောကိုယ်ကို၊ ဓာရေတံ၊ ဆောင်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ အယမ္ပိအတ္ထော၊ ဤအနက်ကိုလည်း၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ သုတံ၊ ကြမ်းရလိုက်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တတိယဣန္ဒြိယသုတ်အပြီးတည်း။ ၊

ဘဂဝတာ၊ ဘုန်းတော်ကြီးသောမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ထင်ရှားဟောတော်မူအပ်သော၊ အရဟတာ၊ ကိလေသာတို့မှဝေးတော်မူပြီးသော

မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဇေတံသုတ္တံ၊ ဤအခွါ
 သုတ်ကို၊ မေမယော၊ အက္ခန္တိန်အပ်နန္ဒာသည်၊ ဇေတံ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်
 ၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အခွါ၊ ကာလတို့သည်၊ ဣမေတယော၊ ဤသုံးပါးတို့
 ထည်း၊ ကာမေတယော၊ အတပယ်သုံးပါးတို့နည်း၊ အတိကော၊ အတိတ်ဖြစ်
 ဖြစ်သော၊ အခွါ၊ ကာလထည်းကောင်း၊ အနာဂတယော၊ အနာဂတ်ဖြစ်သော၊
 အခွါ၊ ကာလထည်းကောင်း၊ ပစ္စုပ္ပန္နော၊ ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သော၊ အခွါ၊ ကာလ
 ထည်းကောင်း၊ ဣတိဣမေတယော၊ ဤသုံးပါးတို့တည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်း
 တို့၊ အခွါ၊ ကာလတို့သည်၊ ဣမေခေါတယော၊ ဤသုံးပါးတို့တည်း၊ ဣတိ၊ ဤ
 သို့၊ ဇေတမတ္တံ၊ ဤအနက်ကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါဝ၊ မိန့်
 ထေရ်မူ၏၊ ထက္က၊ ထိုအခွါသုတ်၌၊ ဇေတံ၊ ဤအနက်သဘောကို၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ အက္ခေ
 ယူသည်နော၊ အက္ခေယူဟုဆိုအပ်သောခန္ဓာငါးပါးတို့၏ အပေါင်း၌၊ ဇာတိ
 ဥပ္ပါဒသည့်ဖြင့်ဖြစ်သောအမှတ်ရှိကုန်သော၊ အက္ခေယူသိ၊ အက္ခေယူဟုဆို
 အပ်သောခန္ဓာငါးပါးတို့၏အပေါင်း၌၊ ပတိဋ္ဌိဟာ၊ တည်ကုန်သော၊ သတ္တဝ၊
 သတ္တဝါတို့သည်၊ အက္ခေယူ၊ အက္ခေယူဟုဆိုအပ်သောခန္ဓာငါးပါးကို၊ အပ
 ရိညာယ၊ ပိုင်းခြား၍၊ ခပ်သိခြင်းကြောင့်၊ မဇ္ဈနော၊ သေမင်း၏၊ ယောဂံ၊ အနှောင်
 နှံ့သို့၊ အာယန္တိ၊ ကပ်ရကုန်၏၊ ဝိကာသဂေါဝ၊ ရဟန္တာသည်ကား၊ အက္ခေ
 ယူ၊ အက္ခေယူဟုဆိုအပ်သောခန္ဓာငါးပါးကို၊ ပရိညာယ၊ ပိုင်းခြား၍၊ သိ
 သောကြောင့်၊ ဝိမောက္ခော၊ ခပ်သိမ်းသောသင်္ခါရတရားတို့မှလွတ်သည်၏
 အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝိမောက္ခ အမည်ရှိထသော၊ သန္တိပဒံ၊ ခပ်သိမ်းသောကိလေ
 သာတို့၏ ငြိမ်းရာဖြစ်၍၊ သန္တိပဒ အမည်ထည်းရှိထသော၊ အနုတ္တရံ၊ မိမိ
 ထက်လွန်သော ဘုရားမရှိသည်ဖြစ်၍၊ အနုတ္တရ အမည်ထည်း ရှိထသော၊
 နိဗ္ဗာနဝဇ္ဇော၊ နိဗ္ဗာန်တရားကို၊ မနဿ၊ မကပ်စိတ်မိတ်ဖြင့်၊ ယသ္မာ၊ အကြော
 ကြောင့်၊ ဗုဒ္ဓော၊ ရောက်အပ်ပြီ၊ ဘသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သော၊ ထိုရဟန္တာသည်
 အက္ခာဘာရံ၊ ပြုတတ်ပြုအပ်သောသဘောရှိသောတရံတရသောအတ္တကို၊
 နမညတိနပစ္စေတိ၊ မယုံကြည်၊ အက္ခေယူသမ္ပန္နော၊ အက္ခေယူဟုဆို
 အပ်သောခန္ဓာငါးပါးကိုပိုင်းခြား၍၊ ခပ်သိခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော အကျိုးတို့နှင့်
 ပြည့်စုံသော၊ သန္တော၊ ခပ်သိမ်းသောကိလေသာတို့မှငြိမ်းပြီးသော၊ သန္တိ
 ပဒေ၊ ခပ်သိမ်းသောကိလေသာတို့၏ငြိမ်းရာဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်၌၊ ရတော၊ မွေ
 လျော်သော၊ သင်္ခါယသေဝီ၊ နှိုင်းဆင်ခြင်း၌ရှိစေ့ရှိသော၊ ဓမ္မဋ္ဌော၊ အ
 သေတရားတို့၌ တည်သော၊ ဝေဒဂူ၊ သိအပ်သောတရားလေးပါး၏ကမ်း

တိကဒိပါတ်-ဒုတိယဝဂ်၊

၇၈

သို့ရောက်ပြီးသောသောအရဟတ၊ ထိုရဟန္တာသည်၊ သင်္ချို၊ လူနတ်ဟူသော
အရေအတွက်သို့၊ နာပေတိနဥပေတိ၊ မရောက်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊
မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုစ္ဆတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ အဟိန္ဒိအတ္ထော၊ ဤ
အနက်ကိုလည်း၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူ
အပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ သုထံ၊ ကြားရလိုက်
၏။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်စတုတ္ထအခွါသုတ်အပြီးတည်း။ ။

ဘဂဝတာ၊ ဘုန်းတော်ကြီးသောမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တဟိ၊ ထင်ရှား
ဟောတော်မူအပ်သော၊ အရဟတာ၊ ကိလေသာတို့မှဝေးတော် မူပြီးသော
မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဧဝံသုတ္တံ၊ ဤဒုစွရိတ
သုတ်ကို၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုထံ၊ ကြားရလိုက်
၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဒုစွရိတာနိ၊ မကောင်းသော ကျင့်ခြင်းတို့သည်၊
ဣမာနိခေါတိ၊ ဤသုံးပါးတို့တည်း။ ကထမာနိ ဘိ၊ အတယ်သုံးပါးတို့
နည်း။ ကာယဒုစွရိတံ၊ ကိုယ်ဖြင့်မကောင်းသော ကျင့်ခြင်း သည်လည်း
ကောင်း၊ ဝစီဒုစွရိတံ၊ နှုတ်ဖြင့် မကောင်းသော ကျင့်ခြင်း သည်လည်း
ကောင်း၊ မနောဒုစွရိတံ၊ စိတ်ဖြင့်မကောင်းသော ကျင့်ခြင်း သည်လည်း
ကောင်း။ ဣတိ ဣမာနိခေါတိ၊ ဤသုံးပါးတို့တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဒုစွရိ
တာနိ၊ မကောင်းသော ကျင့်ခြင်းတို့သည်၊ ဣမာနိခေါတိ၊ ဤသုံးပါးတို့
လျှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧတမတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား
သည်၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ တတ္ထ၊ ထိုဒုစွရိတသုတ်၌၊ ဧဝံ၊ ဤအနက်သ
ဘောကို၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုစ္ဆတိ၊ ဟောတော်
မူအပ်၏။ ကာယဒုစွရိတံ၊ ကိုယ်ဖြင့်မကောင်းသော ကျင့်ခြင်းကို
လည်း၊ ကတ္ထော၊ ပြုသောကြောင့်၊ ဝစီဒုစွရိတာနိ၊ နှုတ်ဖြင့်မကောင်းသော
ကျင့်ခြင်းတို့ကိုလည်း၊ ကတ္ထော၊ ပြုသောကြောင့်၊ မနောဒုစွရိတဉ္စ၊ စိတ်ဖြင့်
မကောင်းသောကျင့်ခြင်းကိုလည်း။ ကတ္ထော၊ ပြုသောကြောင့်၊ အညံ၊ ထိုသို့
အစပြီးသည်မှတစ်ပါးသော၊ ဧဒါသသညှိတံ၊ အပြစ်နှင့်တကွသော၊ ယံအကု
သထံ၊ အကြင်အကုသိုလ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တဉ္စအကုသထံ၊ ထိုအကုသိုလ်
ကိုလည်း၊ ကတ္ထော၊ ပြုသောကြောင့်၊ ကုသထံ၊ ကုသိုလ်ဖြစ်သော၊ ကမ္မံ၊ ကံကို၊
အကတ္ထော၊ မပြုသောကြောင့်၊ အကုသထံ၊ အကုသိုလ်ဖြစ်သော၊ ကမ္မံ၊ ကံကို၊
ဗဟုံ၊ များစွာ၊ ကတ္ထော၊ ပြုသောကြောင့်၊ ဒုပညော၊ နည်းသောပညာရှိသော
သောသတ္တော၊ ထိုသတ္တဝါသည်၊ ကာယသ၊ ကိုယ်ခန္ဓာ၏၊ ဘေဒါ၊ ပျက်
ခြင်းကြောင့်၊ မရုဏာ၊ သေသည်မှ၊ ပရံ၊ အထက်၌၊ နိရယံ၊ ငရဲသို့၊ ဥပပဇ္ဇတိ၊

ကပ်၍ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တဟိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ အာယတ္တိအတ္ထော၊ ဤအနက်ကိုလည်း၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏။ ဣတိ၊ ဤလျှင်ပဉ္စမဒုစ္စရိတသုတ်အပြီးတည်း။ ၊

ဘဂဝတာ၊ တုန်းတော်ကြီးသောမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တဟိ၊ ထင်ရှားဟောတော်မူအပ်သော၊ အရဟတာ၊ ကိလေသာတို့မှဝေးတော် မူပြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဧတံသုတ္တံ၊ ဤသုစရိတသုတ်ကို၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သုစရိတာနိကောင်းသောကျင့်ခြင်းတို့သည်၊ ဣမာနိတိဏိ၊ ဤသုံးပါးတို့တည်း၊ ကာမာနိတိဏိ၊ အဘယ်သုံးပါးတို့နည်း၊ ကာယသုတံစရိ၊ ကိုယ်ဖြင့်ကောင်းသောကျင့်ခြင်းတည်းကောင်း၊ ဝစီသုစရိတံ၊ နှုတ်ဖြင့်ကောင်းသောကျင့်ခြင်းတည်းကောင်း၊ မနောသုစရိတံ၊ စိတ်ဖြင့်ကောင်းသောကျင့်ခြင်းတည်းကောင်း၊ ဣတိဣမာနိတိဏိ၊ ဤသုံးပါးတို့တည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သုစရိတာနိ၊ ကောင်းသော ကျင့်ခြင်းတို့သည်၊ ဣမာနိခေါတိဏိ၊ ဤသုံးပါးတို့တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧတမတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါစ၊ မိန့်ထော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုသုစရိတုသုတ်၌၊ ဧတံ၊ ဤအနက်သဘောကို၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တဟိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ကာယဒုစ္စရိတံ၊ ကိုယ်ဖြင့်မကောင်းသောအကျင့်ကိုလည်း၊ ဟိတွာ၊ စွန့်သောကြောင့်၊ ဝစီဒုစ္စရိတာနိစ၊ နှုတ်ဖြင့်မကောင်းသောအကျင့်တို့ကိုလည်း၊ ဟိတွာ၊ စွန့်သောကြောင့်၊ မနောဒုစ္စရိတဉ္စ၊ စိတ်ဖြင့်မကောင်းသောကျင့်ခြင်းကိုလည်း၊ ဟိတွာ၊ စွန့်သောကြောင့်၊ အညံ၊ ဆိုအပ်ပြီသည်မှတစ်ပါးသော၊ ဒေါသသဉ္ဇိတံ၊ အပြစ်နှင့်တကွသော၊ ဟံအကုသလံ၊ အကြင် အကုသိုလ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တဉ္စအကုသလံ၊ ထိုအကုသိုလ်ကိုလည်း၊ ဟိတွာ၊ စွန့်သောကြောင့်၊ အကုသလံ၊ အကုသိုလ်ဖြစ်သော၊ ကမ္မံ၊ ကံကို၊ အကတွာ၊ မပြုသောကြောင့်၊ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ဖြစ်သော၊ ကမ္မံ၊ ကံကို၊ ဗဟုံ၊ များစွာ၊ ကတွာနု၊ ပြုသောကြောင့်၊ သပ္ပညော၊ ပညာနှင့်ပြည့်စုံသော၊ သောသပ္ပုရိသော၊ ထိုသူတော်ကောင်းသည်၊ ကာယဿ၊ ခန္ဓာကိုယ်၏၊ ဘေဒါ၊ ပျက်ခြင်းကြောင့်၊ မယတာ၊ သေသည်မှ၊ ပရံ၊ အထက်၌၊ သဂ္ဂံ၊ နှိတ်ပြည်သို့၊ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ကပ်၍ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တဟိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။

တိကနိပါတ်-ရတိယဝဂ်၊

၈၁

အယဓိ အတ္ထော၊ ဤအနက်ကိုလည်း၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အနန္ဒာ
သည်၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် ဆဋ္ဌသုစရိတသုတ်အပြီး
တည်း။

ဘဂဝတာ၊ ဘုန်းတော် ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟော
တော်မူအပ်သော၊ ဇေတံသုတ္တံ၊ ဤသောစေယျ သုတ်ကို၊ မေမယာ၊ အ
ကျွန်ုပ်အနန္ဒာသည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်း
တို့၊ သောစေယျာနိ၊ စင်ကြယ်သောသူ၏အဖြစ်ဟု ဆိုအပ်သောအကျင့်တို့
သည်၊ ဣမာနိတိဏိ၊ ဤသုံးပါးတို့တည်း၊ ကတမာနိတိဏိ၊ အတယ်သုံး
ပါးတို့နည်း၊ ကာယသောစေယျံ၊ ကိုယ်ဖြင့်စင်ကြယ်သော သူ၏ အဖြစ်
လည်း၊ ကောင်း၊ ဝစီသော စေယျံ၊ နှုတ်ဖြင့် စင်ကြယ်သော သူ၏အဖြစ်
လည်း၊ ကောင်း၊ မနောသော စေယျံ၊ စိတ်ဖြင့်စင်ကြယ်သော သူ၏ အဖြစ်
လည်း၊ ကောင်း၊ ဣတိဣမာနိတိဏိ၊ ဤသုံးပါးတို့တည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်း
တို့၊ သောစေယျာနိ၊ စင်ကြယ်သော သူ၏ အဖြစ်ဟု ဆိုအပ် သောအ
ကျင့်တို့သည်၊ ဣမာနိခေါတိဏိ၊ ဤသုံးပါးတို့တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇေ၊ မ
တ္တံ၊ ဤအနက်ကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တ
တ္ထ၊ ထိုသောစေယျသုတ်၌၊ ဇေတံ၊ ဤအနက်သတောကို၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝ
တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ကာယသုစိ၊ ကိုယ်
ဖြင့်စင်ကြယ်သော၊ ဝါစာသုစိ၊ နှုတ်ဖြင့်စင်ကြယ်သော၊ စေတေသုစိ၊ စိတ်
ဖြင့်စင်ကြယ်သော၊ အနာသဝံ၊ ကင်းသောအာသဝေါရှိသော၊ သောစေယျ
သမ္ပန္နံ၊ စင်ကြယ်သောသူ၏အဖြစ်ဟု ဆိုအပ်သောအကျင့်နှင့် ပြည့်စုံသော၊
သဗ္ဗလဟာယိနံ၊ ခပ်သိမ်းသောအကုသိုလ်တို့ကိုပယ်ပြီးသော၊ ပုဂ္ဂလံ၊ ပုဂ္ဂိုလ်
ကိုသုတ္တံ၊ စင်ကြယ်သောသူဟူ၍၊ ဗညိတာ၊ ဗညာရှိတို့သည်၊ အာဟု၊ ခန္တီ
ကုန်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူ
အပ်၏၊ အယဓိအတ္ထော၊ ဤအနက်ကိုလည်း၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရား
သည်၊ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အနန္ဒာ
သည်၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် သတ္တမသောစေယျသုတ်
အပြီးတည်း။

ဘဂဝတာ၊ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဇေတံသုတ္တံ၊ ဤသောစေယျသုတ်ကို၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အနန္ဒာသည်၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် သတ္တမသောစေယျသုတ်အပြီးတည်း။

၈၂

ဣတိသုတ်ပါဠိတော်နိဿယ

ဤမောနေယျသုတ်ကို၊ မေမယာ၊ အက္ခန္တိအာနန္ဒာသည်။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သု
 တံ၊ ကြားရလိုက်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ မောနေယျာနိ၊ ရဟန္တာတို့အား
 ဖြစ်သောအကျင့်တို့သည်၊ ဣမာနိတိဏိ၊ ဤသုံးပါးတို့တည်း၊ ကတမာနိတိ
 ဏိ၊ အဘယ်သုံးပါးတို့နည်း၊ ကာယမောနေယျံ၊ ကိုယ်၌ဖြစ်သောအကျင့်
 ထည်းကောင်း၊ ဝစီမောနေယျံ၊ နှုတ်၌ဖြစ်သောအကျင့်ထည်းကောင်း၊ မနော
 မောနေယျံ၊ စိတ်၌ဖြစ်သောအကျင့်ထည်းကောင်း၊ ဣတိဣမာနိတိဏိ၊ ဤသုံး
 ပါးတို့တည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ မောနေယျာနိ၊ ရဟန္တာတို့အားဖြစ်သော
 အကျင့်တို့သည်၊ ဣမာနိခေါတိဏိ၊ ဤသုံးပါးတို့လျှင်ထည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧတ
 မတ္ထံ၊ ဤအနက်သဘောကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်
 မူ၏၊ ၊ တတ္ထံ၊ ထိုမောနေယျသုတ်၌၊ ဧတံ၊ ဤအနက်သဘောကို၊ ဣတိ၊ ဤ
 သို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုစ္စတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ကာယဓရနိ
 ကိုယ်ဖြင့်မုနိအဖြစ်ကိုပြုတတ်သောအကျင့်ကိုကျင့်တတ်သော၊ ဝါစာမုနိ၊
 နှုတ်ဖြင့်မုနိအဖြစ်ကိုပြုတတ်သော အကျင့်ကိုကျင့်တတ်သော၊ မနေဓရနိ၊
 စိတ်ဖြင့်မုနိအဖြစ်ကို ပြုတတ်သောအကျင့်ကိုကျင့်တတ်သော၊ အနာသဝံ၊
 ကင်းပြီးသော အာသဝေါရှိသော၊ မောနေယျသမ္ပန္နံ၊ ရဟန္တာတို့အားဖြစ်
 သောအကျင့်နှင့်ပြည့်စုံသော၊ နိဗ္ဗာတပါဏံ၊ အကြွင်းမဲ့ဆေးလျှော်အပ်ပြီး
 သောအကုသိုလ်ရှိသော၊ ဝုပ္ပလံ၊ ဝုပ္ပလ်ကို၊ မုနိတိ၊ မုနိဟူ၍၊ ဗုဒ္ဓ၊ ဘုရား
 အစရှိသောပညာရှိတို့သည်၊ အာဟု၊ ဆိုလှန်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုစ္စတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ၊ အယတ္ထိအတ္ထော၊ ဤ
 အနက်ကိုထည်း၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္ထော၊ ဟောတော်မူ
 အပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မေမယာ၊ အက္ခန္တိအာနန္ဒာသည်၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်
 ၏၊ ၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်အဋ္ဌမမောနေယျသုတ်အပြီးတည်း။ ၊

ဘဂဝတာ၊ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံဟိ၊ ထင်
 ရှား ဟောတော် မူအပ်သော၊ အရဟတာ၊ ကိလေသာတို့မှ ဝေးတော်မူ
 ပြီးသောမြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူ အပ်သော၊ ဧတံသုတ္တံ၊
 ဤပဋ္ဌမ ရာဂသုတ်ကို၊ မေမယာ၊ အက္ခန္တိ အာနန္ဒာသည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယဿကဿပိ၊ အကြင်တ
 ခုံထူယောက်သောသူအား၊ ရာဂေါ၊ ရာဂကို၊ အပဟိနော၊ မပယ်အပ်၊ ဒေါ
 သော၊ ဒေါသကို၊ အပဟိနော၊ မပယ်အပ်၊ မောဟော၊ မောဟကို၊ အပ
 ဟိနော၊ မပယ်အပ်၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အယံ၊ ဤသူကို၊ မာရဿ၊ မာရ်
 သည်၊ ဗန္ဓော၊ ပွဲအပ်၏၊ အဿ၊ ထိုသူသည်၊ မာရမာသော၊ မာရ်၏ကျေခွ

တိကုဒိပါတ်-ရတိယဝဂ်။

၈၃

ကွင်းကို၊ အတ္တနော၊ ပိမိန္တိ၊ ဗိတ္တသန္တာနော၊ စိတ်၏စေဉ်၌၊ ပရိရတ္တော၊
 သွင်းအပ်၏၊ ပါပိမတော၊ မာဂ်ယုတ်သည်၊ ယထာကာမကရဏိယော၊
 အလိုအတိုင်းပြုအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုပ္ပတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်း
 တို့၊ ယဿ၊ ကဿမိ၊ အကြင်တရံတယောက်သော သူအား၊ ရာဂေါ၊ ရာဂ
 ကို၊ ပဟိန္ဒော၊ ပယ်အပ်၏၊ ခေါသကို၊ ပဟိန္ဒော၊ ပယ်အပ်၏၊ မော
 ဟော၊ မောဟကို၊ ပဟိန္ဒော၊ ပယ်အပ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အယံ၊ ဤသူ
 ကို၊ မာရဿ၊ မာဂ်သည်၊ အဗန္ဓော၊ မဖွဲ့အပ်၊ အဿ၊ ထိုသူသည်၊ မာရပါ
 သော၊ မာဂ်၏ဂေသူကွင်းကို၊ ဩရတ္တော၊ ချွတ်အပ်၏၊ ပါပိမတော၊ မာဂ်
 ယုတ်သည်၊ နယထာကာမကရဏိယော၊ အလိုအတိုင်းမပြုအပ်၊ ဣတိ၊ ဤ
 သို့၊ ဝုပ္ပတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧတံ၊ မတ္တံ၊ ဤအနက်ကို၊ ဘဂဝ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်၊ အဝေါ၊ ခိန့်တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုပဌမရာဂသုတ်၌၊ ဧတံ၊ ဤအ
 နက်သဘောကို၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုပ္ပတိ၊ ဟော
 တော်မူအပ်၏၊ ယဿ၊ အရိယဝုပ္ပလဿ၊ အကြင်အရိယာပုဂ္ဂိုလ်အား၊
 ရာဂေါ၊ ရာဂကိုလည်း၊ ဝိရာဇိတော၊ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့်ချုပ် စေအပ်၏၊
 ခေါသော၊ ခေါသကိုလည်း၊ ဝိရာဇိတော၊ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့်ချုပ်စေအပ်၏၊
 အဝိဇ္ဇာ၊ အဝိဇ္ဇာကိုလည်း၊ ဝိရာဇိတာ၊ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့်ချုပ်စေအပ်၏၊ တံ
 အရိယဝုပ္ပလံ၊ ထိုအရိယာပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဘာဝိတတ္ထညတရံ၊ ပွားစေအပ်သော
 ကိုယ်စိတ်ဘဝိသရှိသောသူတို့တွင်တယောံဟူ၍၊ ဗြဟ္မဘူတံ၊ ဗြဟ္မသဘူတံ
 ဟူ၍၊ ကထာဂတံ၊ ဘပါးသောရဟန္တာတို့ကဲ့သို့ရှေးဖြစ်သောဥပနိဿယနှင့်
 ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍သာသောသူဟူ၍၊ ဗုဒ္ဓံ၊ သစ္စာထေးပါးကိုသိတတ်သောသူ
 ဟူ၍၊ ဝေရဘယာတိထံ၊ ရန်ဘေးကိုလွန်ပြီးသောသူဟူ၍၊ သဗ္ဗပဟာယိနံ၊
 ခပ်သိမ်းသောကိလေသာဘိသင်္ခါရအစရှိသည်တို့ကိုပယ်ပြီးသောသူဟူ၍
 ဗုဒ္ဓါဒယော၊ ဘုရားအစရှိကုန်သော၊ အရိယာ၊ အရိယာတို့သည်၊ အာဟု၊ ဆို
 ကုန်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုပ္ပတိ၊ ဟောတော်မူ
 အပ်၏၊ အယတ္တိအတ္တော၊ ဤအနက်ကိုလည်း၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ ဝုပ္ပတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အား၌
 သည်၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်နဝရာဂသုတ်အပြီး
 တည်း။ ။

ဘဂဝတာ၊ သုန်းတော်ကြီးသောမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ထင်ရှား
 တော်မူအပ်သော၊ အရဟတာ၊ ကိလေသာတို့မှ ဝေးတော်မူပြီးသော မြတ်
 စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဧတံ၊ သတ္တံ၊ ဤရတိယရာဂသုတ်

၈၄

ဣတိဝုတိပါဠိတေဝီဒိဋ္ဌိယေ။

ကို၊မေယော၊အက္ခန္တိဝိအာနန္ဒာသည်၊ဣတိ၊ဤသို့၊သုတံ၊ကြားရလိုက်၏၊ဘိ
 က္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ ယဿကဿမိ၊ အကြင်ထရံတယောက်သော၊ ဘိက္ခု
 သဝါ၊ရဟန်းယောကျ်ားအားလည်းကောင်း၊ဘိက္ခုနိယာဝါ၊ရဟန်းမိန်းမ
 အားလည်းကောင်း၊ရာဂေါ၊ရာဂကို၊ အပ္ပဟိနော၊မပယ်အပ်၊ဒေါသော၊ဒေါ
 သကို၊အပ္ပဟိနော၊မပယ်အပ်၊မေါဟော၊မေါဟကို၊အပ္ပဟိနော၊မပယ်အပ်
 ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ အယံ၊ဤရဟန်းယောကျ်ား၊ရဟန်းမိန်းမကို၊ သဉ္ဇမိံ၊
 လှိုင်းနှင့် တကွသော၊သဝိမိံ၊တံပိုးနှင့်တကွသော၊သာဝန္တံ၊ဝဲနှင့်တကွသော၊
 သဂဟံ၊ကြမ်းသောမကမ်းနှင့်တကွသော၊သရက္ခသံ၊ကြမ်းသောရေစောင့်
 ဘီလူးနှင့်တကွသော၊သမုန္တံ၊သမုဒ္ဒိရာကို၊အတိဇ္ဈော၊မကူးမြောက်သောသူ
 ဟူ၍၊ဝုပ္ပတိ၊ဆိုအပ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ ယဿကဿမိ၊အကြင်ထရံ
 တယောက်သော၊ ဘိက္ခုသဝါ၊ ရဟန်းယောကျ်ားအား လည်းကောင်း၊
 ဘိက္ခုနိယာဝါ၊ရဟန်းမိန်းမအားလည်းကောင်း၊ရာဂေါ၊ရာဂကို၊ပဟိနော၊
 ပယ်အပ်၏၊ဒေါသော၊ဒေါသကို၊ပဟိနော၊ပယ်အပ်၏၊ မောဟော၊မောဟ
 ကို၊ပဟိနော၊ပယ်အပ်၏၊ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ အယံ၊ဤရဟန်းယောကျ်ား
 ရဟန်းမိန်းမကို၊ သဉ္ဇမိံ၊လှိုင်းနှင့်တကွသော၊သဝိမိံ၊ တံပိုးနှင့်တကွသော၊
 သာဝန္တံ၊ဝဲနှင့်တကွသော၊သဂဟံ၊ကြမ်းသောမကမ်းနှင့်တကွသော၊သရက္ခ
 သံ၊ရေစောင့် ဘီလူးနှင့် တကွသော၊ သမုန္တံ၊သမုဒ္ဒိရာကို၊ အတရိ၊ကူးပြီ၊
 တိဇ္ဈော၊ကူးမြောက်ပြီးသည်ဖြစ်၍၊ ပါရဂူတော၊ကမ်းတဘက်သို့ရောက်
 ပြီးသည်ဖြစ်၍၊ ဗြဟ္မဏော၊ပယ်အပ်ပြီးသောမကောင်းမှုရှိသည်ဖြစ်၍၊ထ
 သော၊ကုန်း၌၊တိဋ္ဌတိ၊တည်၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝုပ္ပတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊
 တေမတ္ထံ၊ဤအနက်ကို၊ တဂဝါ၊မြတ်စွာထုရားသည်၊ အဝေါစ၊မိန့်တော်မူ
 ၏။ တတ္ထ၊ထိုရုတိယရာဂသုတ်၌၊ တေံ၊ဤအနက်သဘောကို၊ဣတိ၊ဤ
 သို့၊တဂဝတာ၊မြတ်စွာထုရားသည်၊ဝုပ္ပတိ၊ဟောတော်မူအပ်၏။ သယံ၊
 အကြင်အရိယာပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ရာဂေါစ၊ ရာဂကိုလည်း၊ ဝိရာဇိတော၊ အ
 ရဟတ္တမဂ်ဖြင့်ချုပ်စေအပ်ပြီ၊ဒေါသောစ၊ဒေါသကိုလည်း၊ဝိရာဇိတော၊အ
 ရဟတ္တမဂ်ဖြင့်ချုပ်စေအပ်ပြီ၊အဝိဇ္ဇာစ၊အဝိဇ္ဇာကိုလည်း၊ဝိရာဇိတော၊အရ
 ဟတ္တမဂ်ဖြင့်ချုပ်စေအပ်ပြီ၊သော၊ထိုအရိယာပုဂ္ဂိုလ်သည်၊သဂဟံ၊ကြမ်း
 သော မကမ်းပါးနှင့်တကွသော၊ သရက္ခသံ၊ကြမ်းသောရေစောင့်ဘီလူးနှင့်
 တကွသော၊ သဉ္ဇမိံ၊လှိုင်းတံပိုးဟု ဆိုအပ်သောဘေးနှင့်တကွသော၊
 နုတ္တရံ၊ကူးမြောက်နိုင်ခဲ့သော၊ဣဓံ၊သမုန္တံ၊ဤသမုဒ္ဒိရာကို၊အစ္စထရိ၊လွန်ပြီ၊
 သဂံ၊တိဂေါ၊ငါးပါးသောအဋ္ဌိအတွယ်ကိုလွန်ပြီ၊ မစ္စ၊မဟော၊သေမင်းကို၊

ဓိကနိပါတ် နုတိယဝဂ်၊

၈၅

စွန့်ပြီး နိဗ္ဗာန်၊ ကိလေသာအစရှိသော ဥပဓိမရှိပြီး အပုနု ဗ္ဗဝါယ၊ တဖန်မဖြစ်
ခြင်းငှါ၊ နုကံ၊ ခပ်သိမ်းသော ဝရံဆင်းရဲကို၊ ပဟာသိ၊ ပယ်ပြီးသော အဟော
ထိုရဟန္တာသည်၊ အထင်တော၊ စင်စစ်ကုန်ခြင်းသို့ရောက်ပြီး၊ ပမာနံ၊ ကျေးဇူး
တို့ဖြင့် ဤမည်သော သူနှင့် တူ၏ဟူ၍၊ နှိုင်းရှည်ခြင်းသို့၊ နုတိ၊ မရောက်၊ မစွ
ရာဇံ၊ သေမင်းကို၊ အမောဟာသိ၊ ချန်ခဲ့ပြီး၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဟံ၊ ငါတုရား
သည်၊ ဖြူမိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
ဝုတ္တတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ အယတ္တိအတ္ထော၊ ဤအနက် ကိုလည်း၊ ထဂ
ဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေမ
ယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေမ
မရာဂသုတ်အပြီးတည်း။ ။

နုတိယောဝဂ္ဂေါ၊ နုတိယဝဂ်တည်း။ တဿ၊ ထိုနုတိယဝဂ်၏၊ ဥဒါနံ၊ ဥ
ဒါန်းသည်ကား၊ ပုညာစ၊ ပုညသုတ် လည်းကောင်း၊ စက္ခုစ၊ စက္ခုသုတ်
လည်းကောင်း၊ အထ၊ ထိုမြို့၊ ဣန္ဒြိယာစ၊ ဣန္ဒြိယသုတ်လည်းကောင်း၊ အဒ္ဓါစ၊
အဒ္ဓါသုတ်လည်းကောင်း၊ နဝေ၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ စရိတာ၊ စရိတသုတ်
လည်းကောင်း၊ သောမိ၊ သောဝေယျသုတ်လည်းကောင်း၊ ရနော၊ မောနေယျ
သုတ်လည်းကောင်း၊ အထ၊ ထိုမြို့၊ ပုနု၊ တတန်၊ နဝေ၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ ရာဂါ၊
ရာဂသုတ်တို့လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေမ၊ ခယ်သုတ်တို့သည်၊ ဟော
န္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဥတ္တမံ၊ မြတ်သော၊ ဣဝံဝဂ္ဂံ၊ ဤဝဂ်ကို၊ နုတိယံ၊ နှစ်ခုမြောက်
သော၊ ဝဂ္ဂံ၊ ပါးဟူ၍၊ အာဟု၊ ဆိုကုန်ပြီး။ ။

ဓိကနိပါတ်-တတိယဝဂ်၊

ဘဂဝဟာ၊ ထုန်တော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံဟိ၊ ထင်ရှား
ဟောတော်မူအပ်သော၊ အရဟတာ၊ ကိလေသာတို့မှ ဝေးတော်မူပြီးသော
မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဇေတံသုတ္တံ၊ ဤပဋ္ဌမဒိဋ္ဌ
သုတ်ကို၊ ဝေမ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏၊ သိ
က္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ မယာ၊ ငါတုရားသည်၊ ကာယ နုစ္စရိတေန၊ ကာယ နုစရိတ်
နှင့်၊ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်သော၊ ဝစီ နုစ္စရိတေန၊ ဝစီ နုစရိတ်နှင့်၊ သမန္နာ
ဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်သော၊ မနော နုစ္စရိတေန၊ မနော နုစရိတ်နှင့်၊ သမန္နာဂတာ၊
ပြည့်စုံကုန်သော၊ အရိယာနံ၊ ထုရားအစရှိသော အရိယာတို့ကို၊ ဥပဝါဒကာ၊
စွပ်စွဲဆဲး ရေတတ်ကုန်သော၊ ဝိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကာ၊ ဖောက်ပြန်သော အမြင်ရှိကုန်
သော၊ ဝိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကမ္မ၊ သမဒါနာ၊ ဖောက်ပြန်သော အမြင်ဟူသော အကြောင်း

ကြောင့် ဖြစ်စွာယူအပ်သော အထူးထူးသော အကုသိုလ်ကံရှိ ကုန်သော၊
သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့ကို၊ ဗိဇ္ဇာ၊ မြင်တော်မူအပ်ကုန်၏။ တေသတ္တာ၊ ထိုသတ္တ
ဝါတို့သည်၊ ကာယဿ၊ ကိုယ်ခန္ဓာ၏။ ဘေဒ၊ ပျက်ခြင်းကြောင့်၊ မရဏာ၊
သေသည်မှ၊ ပရံ၊ နောက်ကာလ၌၊ အဟိယံ၊ ချင်းသာကင်းသော၊ နုဂ္ဂတိ၊ မ
ကောင်းသဖြင့်ထားရာဖြစ်သော၊ ဝိနိပါတံ၊ ပျက်စီး၍ကျရာဖြစ်သော၊ နိရယံ၊
ရေသို့၊ ဥပပန္နာ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တံခေါပနဝစနံ၊ ထိုစကား
ကိုလည်း၊ အဟံ၊ ငါတုရားသည်၊ အညဿ၊ တပါးသော၊ သမဏဿဝါ၊ ရ
ဟန်းမှလည်းကောင်း၊ ဗြာဟ္မဏဿဝါ၊ ဗုဒ္ဓဘွားမှ လည်းကောင်း၊ သုတ္တာ၊
ကြား၍၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ မယော၊ ငါတုရားသည်၊ ကာယ နုဂ္ဂရိတေန၊ ကာ
ယ နုဂ္ဂရိက်နှင့်၊ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်သော၊ ဝစီ နုဂ္ဂရိတေန၊ ဝစီ နုဂ္ဂရိက်
နှင့်၊ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်သော၊ မနော နုဂ္ဂရိတေန၊ မနော နုဂ္ဂရိက်နှင့်၊ သမ
န္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်သော၊ အရိယာနံ၊ ထုရားအစရှိသော အရိယာတို့ကို၊ ဥပ
ဝါဒကာ၊ စွပ်စွဲဆဲးရေတတ်ကုန်သော၊ ဗိစ္ဆာ ဗိဇ္ဇကာ၊ ပေတံပြန်သော အမြင်ရှိ
ကုန်သော၊ ဗိစ္ဆာ ဗိဇ္ဇကံ မှသမာဒါနာ၊ ပေတံပြန်သော အမြင်ဟူသော အကြောင်း
ကြောင့် ဖြစ်စွာ ယူအပ်သော အထူးထူးသော အကုသိုလ်ကံ ရှိကုန်သော၊
သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့ကို၊ ဗိဇ္ဇာ၊ မြင်အပ်ကုန်၏။ တေသတ္တာ၊ ထိုသတ္တဝါတို့
သည်၊ ကာယဿ၊ ကိုယ်ခန္ဓာ၏။ ဘေဒ၊ ပျက်ခြင်းကြောင့်၊ မရဏာ၊ သေ
သည်မှ၊ ပရံ၊ အခြားမှကာလ၌၊ အဟိယံ၊ ချင်းသာ ကင်းသော၊ နုဂ္ဂတိ၊ မ
ကောင်းသဖြင့်ထားရာဖြစ်သော၊ ဝိနိပါတံ၊ ပျက်စီး၍ကျရာဖြစ်သော၊ နိရယံ၊
ရေသို့၊ ဥပပန္နာ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၊ ဘိက္ခ
ဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အဝိဝေ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ မယော၊ ငါတုရားသည်၊ ယဒေဝ၊
အကြင်စကားကို သာလျှင်၊ သာမံ၊ ကိုယ်တိုင်၊ ဥာတံ၊ ထိအပ်၏။ သာ
မံ၊ ကိုယ်တိုင်၊ ဗိဇ္ဇာ၊ မြင်အပ်၏။ သာမံ၊ ကိုယ်တိုင်၊ ဝိဒိတံ၊ ထင်စွာထိ
အပ်၏။ တဒေဝ၊ ထိုစကားကို သာလျှင်၊ အဟံ၊ ငါတုရားသည်၊ ဝဒါမိ၊
ဟောတော်မူ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ မယော၊ ငါသည်၊ ကာယ နုဂ္ဂရိတေန၊
ကာယ နုဂ္ဂရိက်နှင့်၊ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်သော၊ ဝစီ နုဂ္ဂရိ တေန၊
ဝစီ နုဂ္ဂရိက်နှင့်၊ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံ ကုန်သော၊ မနော နုဂ္ဂရိ တေန။
မနော နုဂ္ဂရိက်နှင့်၊ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်သော၊ အရိယာနံ၊ ထုရားအ
စရှိသော အရိယာတို့ကို၊ ဥပဝါဒကာ၊ စွပ်စွဲဆဲးရေတတ်ကုန်သော၊ ဗိစ္ဆာ
ဗိဇ္ဇကာ၊ ဟော က် ပြန်သော အမြင်ရှိကုန်သော၊ ဗိစ္ဆာ ဗိဇ္ဇကံ မှ သမာဒါနာ၊
ဟော က် ပြန်သော အမြင်ဟူသော အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်စွာယူအပ်သော အ

သွေးတူးသောအကုသိုလ်ကံရှိကုန်သော၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့ကို၊ ဗိဇ္ဇာ၊ မြင်
 အပ်ကုန်၏၊ တေသတ္တာ၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည်၊ ကာယဿ၊ ခန္ဓာကိုယ်၏၊
 ဘေဒါ၊ ပျက်ခြင်းကြောင့်၊ မရဏာ၊ သေသည်မှ၊ ပရံ၊ အခြားမဲ့ကာလ၌၊ အပါ
 ယံ၊ ချင်းသာကင်းသော၊ နုတ္တိ၊ မကောင်းသဖြင့်လားရာဖြစ်သော၊ ဝိနိပါ
 တံ၊ ပျက်စီး၍ပျော့ရာဖြစ်သော၊ နိရယံ၊ ရေသို့၊ ဥပပဇ္ဇာ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့
 ဝဒါမိ၊ ဆိုတော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တေမတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ
 ထူးသနည်း၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုပဋ္ဌမဗိဇ္ဇာသုတ်၌၊ ဧဝံ၊ ဤအ
 နက်သဘောကို၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာထူးသနည်း၊ ဝုတ္တိ၊
 ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဣဝေသောကေ၊ ဤသောက၌၊ ဝိညာမနံ၊ မကောင်း
 သောဝိတ်ကို၊ ပဏိဝာယ၊ မသင့်သောအားဖြင့်ထား၍၊ ဝိညာဝါစံ၊ မကောင်း
 သောစကားကို၊ အဘာသိယ၊ ဆို၍၊ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်၊ ဝိညာကမ္မာနိ၊ မ
 ကောင်းသောကံတို့ကို၊ ကတွးနု၊ ပြု၍၊ ဣဝ၊ ဤလူတို့၌၊ ဇီဝိတေ၊ အသက်
 သည်၊ အပ္ပတ္တိံ၊ တိုလျက်၊ အပ္ပသုတေ၊ နည်းသောအကြားအမြင်ရှိသည်
 ဖြစ်၍၊ အပညကရော၊ မကောင်းမှုကိုပြုလေ့ရှိသော၊ နုပ္ပညော၊ နည်းသောပ
 ညာရှိသော၊ သောပုပ္ဖဓေ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ကာယဿ၊ ကိုယ်ခန္ဓာ၏၊
 ဘေဒါ၊ ဖွင့်ခြင်းကြောင့်၊ မရဏာ၊ သေသည်မှ၊ ပရံ၊ အခြားမဲ့ကာလ၌၊ နိရယံ၊
 ရေသို့၊ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာထူးသနည်း၊
 ဝုတ္တိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ အယန္တိအတ္ထော၊ ဤအနက်ကိုလည်း၊ ဘဂ
 ဝတာ၊ မြတ်စွာထူးသနည်း၊ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧမ
 မယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဋ္ဌမဗိဇ္ဇာ
 သုတ်အပြီးတည်း။

ဘဂဝတာ၊ ထွန်းထော်ကြီးသောမြတ်စွာထူးသနည်း၊ ဝုတ္တံယိ၊ ထင်ရှား
 ဟောတော်မူအပ်သော၊ အရဟတာ၊ ကိလေသာတို့မှဝေးထော်မူပြီးသော
 မြတ်စွာထူးသနည်း၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဧတံသုတ္တံ၊ ဤနုတ္တိယဗိ
 ဇ္ဇာသုတ်ကိုမေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားရ
 လိုက်၏၊ ဝိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ မယာ၊ ငါထူးသည်၊ ကာယသုစရိတေန၊
 ကာယသုစရိတ်နှင့်၊ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်သော၊ ဝစီသုစရိတေန၊ ဝစီ
 သုစရိတ်နှင့်၊ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်သော၊ မနောသုစရိတေန၊ မနောသုစ
 ရိတ်နှင့်၊ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်သော၊ အရိယာနံ၊ ထူးသောအရိ
 ယာတို့ကို၊ အနုပဝါဒကာ၊ မစွပ်စွဲမဆဲရေးထတ်ကုန်သော၊ သမ္မာဗိမ္ဗိကာ၊
 ကောင်းသောအယူရှိကုန်သော၊ သမ္မာဗိမ္ဗိကမ္မသမာဒါနာ၊ ကောင်းသောအ

၈၈

ဣန္ဒြိယသီလဝါသနာတော်နိဿယ။

မြင်ဟူသောအကြောင်းကြောင့်မြိစ္စာယူအပ်သောအထူးထူးသောကုသိုလ်
ကံရှိကုန်သော၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့ကို၊ ဗိဇ္ဇာ၊ မြင်အပ်ကုန်၏။ တေသတ္တာ၊
ထိုသတ္တဝါတို့သည်၊ ကာယသမာ၊ ကိုယ်ခန္ဓာ၏။ ဘေဒါ၊ ပျက်ခြင်းကြောင့်၊
မရုဏာ၊ သေသည်မှ၊ ပရံ၊ အခြားမဲ့ကာလ၌၊ သုဂတိ၊ ကောင်းသောသူတို့၏
လားရာဖြစ်သော၊ သဂ္ဂဇောကံ၊ နတ်ပြည်သို့၊ ဥပပန္နာ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ထိက္ခဝေ၊
ရဟန်းတို့၊ တံခေါပနဝရံ၊ ထိုစကားကိုထည်း၊ အဟံ၊ ငါထုရားသည်၊ အ
ညဿ၊ တပါးသော၊ သမဏဿဝါ၊ ရဟန်းမှထည်းကောင်း၊ ဗြာဟ္မဏဿဝါ
ပုစ္ဆားမှထည်းကောင်း၊ သုတ္တာ၊ ကြား၍၊ ထိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ မယာ၊ ငါထု
ရားသည်၊ ကာယသုစရိတေ၊ ကာယသုစရိုက်နှင့်၊ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်
သော၊ ဝစီသုစရိတေန၊ ဝစီသုစရိုက်နှင့်၊ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်သော၊ မ
နောသုစရိတေန၊ မနောသုစရိုက်နှင့်၊ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်သော၊ အရိ
ယာနံ၊ ထုရားအစရှိသော အရိယာတို့ကို၊ အနုပဝါဒကာ၊ မစွပ်စွဲမဆဲရေး
တတ်ကုန်သော၊ သမ္မာဗိမ္ဗိကာ၊ ကောင်းသောအမြင်ရှိကုန်သော၊ သမ္မာဗိမ္ဗိ
ကမ္မသမာဒါနာ၊ ကောင်းသောအမြင်ဟူသော အကြောင်းကြောင့်မြိစ္စာယူ
အပ်သောအထူးထူးသောကုသိုလ်ကံရှိကုန်သော၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့ကို၊
ဗိဇ္ဇာ၊ မြင်တော်မူ အပ်ကုန်၏။ တေသတ္တာ၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည်၊ ကာယ
သမာ၊ ကိုယ်ခန္ဓာ၏။ ဘေဒါ၊ ပျက်ခြင်းကြောင့်၊ မရုဏာ၊ သေသည်မှ၊ ပရံ၊
အခြားမဲ့ ကာလ၌၊ သုဂတိ၊ ကောင်းသော သူတို့၏ လားရာ ဖြစ်သော၊
သဂ္ဂဇောကံ၊ နတ်ပြည်သို့၊ ဥပပန္နာ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နဝဓါမိ၊ ဟော
တော်မူ၊ ထိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အဟံ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ မယာ၊ ငါထု
ရားသည်၊ ယဒေဝ၊ အကြင်စကားကိုလျှင်၊ သာမံ၊ ကိုယ်တိုင်၊ ဉာထံ၊ ထိ
အပ်၏။ သာမံ၊ ကိုယ်တိုင်၊ ဗိဇ္ဇာ၊ မြင်အပ်၏။ သာမံ၊ ကိုယ်တိုင်၊ ဝိဒိတံ၊ ထင်
စွာထိအပ်၏။ ထဒေဝ၊ ထိုစကားကို သာလျှင်၊ အဟံ၊ ငါထုရား သည်၊
ထိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ မယာ၊ ငါထုရားသည်၊ ကာယသုစရိတေန၊ ကာယ
သုစရိုက်နှင့်၊ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်သော၊ ဝစီသုစရိတေန၊ ဝစီသုစ
ရိုက်နှင့်၊ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်သော၊ မနောသုစရိတေန၊ မနောသုစရိုက်
နှင့်၊ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်သော၊ အရိယာနံ၊ ထုရားအစရှိသောအရိယာ
တို့ကို၊ အနုပဝါဒကာ၊ မစွပ်စွဲမဆဲရေး တတ်ကုန်သော၊ သမ္မာဗိမ္ဗိကာ၊
ကောင်းသောအမြင်ရှိကုန်သော၊ သမ္မာဗိမ္ဗိကမ္မသမာဒါနာ၊ ကောင်းသောအ
မြင်ဟူသောအကြောင်းကြောင့်မြိစ္စာယူအပ်သောအထူးထူးသောကုသိုလ်
ကံရှိကုန်သော၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့ကို၊ ဗိဇ္ဇာ၊ မြင်တော်မူအပ်ကုန်၏။ တေသ

တိကနိပါတ်-တတိယဝဂ်၊

၈၉

ဣဒါ သိသတ္တဝါတို့သည်၊ ကာယဿ၊ ကိုယ်ခန္ဓာ၏၊ ဘေဒါ၊ ပျက်ခြင်းကြောင့်၊ မရဏာ၊ သေသည်မှ၊ ပရံ၊ အခြားမဲ့ကာလ၌၊ သုဂတိံ၊ ကောင်းသောသူတို့၏လားရာဖြစ်သော၊ သဂ္ဂဒဿကံ၊ နတ်ပြည်သို့၊ ဥပပန္နံ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧတမတ္ထိ၊ ဤအနက်ကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါစ၊ မိန့်ဟောပ်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဒုတိယဒိဋ္ဌသုတ်၌၊ ဧတံ၊ ဤအနက်သဘောကို၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တတိ၊ ဟောတော်မူ အပ်၏၊ ။ ဣဝေသောကေ၊ ဤလောက၌၊ သမ္မာမနံ၊ ကောင်းသော စိတ်ကို၊ ပဏိဓာယ၊ အသင့်အားဖြင့် ထား၍၊ သမ္မာဝါဝံ၊ ကောင်းသောစကားကို၊ အဘာသိယ၊ ဆို၍၊ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်၊ သမ္မာကမ္မာနိ၊ ကောင်းသော ကံတို့ကို၊ ကတွာန၊ ပြု၍၊ ဣဝ၊ ဤလူ့သံ၌၊ ဖိဝိတေ၊ အသက်သည်၊ အပ္ပတ္တိ၊ တိုလတ်သော်၊ ဗဟုသုတော၊ များသောအကြားအမြင်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပုညကရော၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှုကိုပြုလေ့ရှိသော၊ သပ္ပညော၊ ပညာနှင့်ပြည့်စုံသော၊ သောသုဂ္ဂဓေသ၊ ထိုဝုတ္တိလ်သည်၊ ကာယဿ၊ ကိုယ်ခန္ဓာ၏၊ ဘေဒါ၊ ပျက်ခြင်းကြောင့်၊ မရဏာ၊ သေသည်မှ၊ ပရံ၊ အခြားမဲ့ကာလ၌၊ သဂ္ဂဒဿကံ၊ နတ်ပြည်သို့၊ ဥပပန္နံ၊ ကပ်၍ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ။ အယဒ္ဓိအတ္ထော၊ ဤအနက်ကိုလည်း၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏၊ ။ ဣတိ၊ ဤလျှင်ဒုတိယဒိဋ္ဌသုတ်အပြီးတည်း၊ ၊

ဘဂဝတာ၊ သုန်းတော်ကြီးသောမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံဟိ၊ လင်ရှားဟောတော်မူအပ်သော၊ အရဟတာ၊ ကိလေသာတို့မှပေးတော်မူပြီးသောမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဧတံသုတ္တံ၊ ဤဒိဋ္ဌသုတ်ကို၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဒိဋ္ဌာရဏိယာ၊ ထွက်မြောက်ကြောင်းနှင့် ဟဉ်ကုန်သော၊ ဓာတုဟော၊ ဓာတ်တို့သည်၊ ဣမာတိသော၊ ဤသုံးပါးတို့တည်း၊ ကတမာတိသော၊ အတယ်သုံးပါးတို့နည်း၊ ဟဒိဒံယံ၊ နေကွမ်၊ အကြင်ပဌမဈာန်ဟုဆိုအပ်သောနေကွမ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဧတံနေကွမ်၊ ဤပဌမဈာန်ဟုဆိုအပ်သောနေကွမ်သည်၊ ကာမာနံ၊ ကိလေသာကာမဝတ္ထု၊ ကာကာမတို့မှ၊ ဒိဋ္ဌာရဏံ၊ ထွက်မြောက်ကြောင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ယဒိဒံယံ၊ အာရုံ၊ အကြင်အရူပဈာန်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဧတံအာရုံ၊ ဤအရူပဈာန်သည်၊ ဣပါနံ၊ ဣပါဝစရတရားတို့မှ၊ ဒိဋ္ဌာရဏံ၊ ထွက်မြောက်ကြောင်း

သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ယေခါပနကိပ္ပိယံ၊ အကြင်အလုံးရံသော၊ သုတံ၊ဖြစ်
 သော၊သင်္ခတံ၊အကြောင်းတရားတို့သည်တကွဖြစ်စေအပ်သော၊ပဋိပ္ပသရ
 ပ္ပန္တံ၊အကြောင်းကြောင့်ဖြစ်သောတရားသည်၊အတ္ထိ၊ရှိ၏၊ နိရောဓော၊နိဗ္ဗာန်
 သည်၊အသာ၊ ထိုအကြောင်းကြောင့်ဖြစ်သော တရားမှ၊နိဿရဏံ၊ထွက်
 မြောက်ကြောင်းသည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ နိဿရဏီ
 ယာ၊ထွက်မြောက်ကြောင်းနှင့်ယှဉ်ကုန်သော၊ဓာတုယော၊ဓာတ်တို့သည်၊
 ဣမာနိခေါတိသေသော၊ဤသုံးပါးတို့လျှင်တည်း၊ဣတိ၊ဤသို့၊ ဇေမတ္ထံ၊ဤအ
 နက်ကို၊ ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါစ၊မိန့်တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ထို
 သရဏသုတ်၌၊ ဇေတံ၊ဤ အနက်သဘောကို၊ဣတိ၊ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊မြတ်
 စွာဘုရားသည်၊ဝုတ္တတိ၊ဟောတော်မူအပ်၏၊ သဗ္ဗဒါ၊အခါခပ်သိမ်း၊အာ
 တာပီ၊ကိလေသာတို့ကိုပူပန်စေတတ်သောလုံ့လရှိသော၊ယောအရိယသာ
 ဝကော၊အကြင်အရိယာသာဝကသည်၊ကာမနိဿရဏံ၊ကာမတို့မှထွက်
 မြောက်သောအခြင်းအရာကို၊ ဥတွာ၊သိ၍၊ ဂ္ဂပါနံ၊ဂ္ဂပါဝစရတရားတို့မှ၊အ
 တိတ္တမဉ္စ၊လွန်ကြောင်းဖြစ်သောအဂ္ဂပါဝစရချာန်ကိုလည်း၊ဥတွာ၊သိ၍၊သ
 ဗ္ဗသင်္ခါရသမထံ၊ခပ်သိမ်းသော သင်္ခါရတရားတို့၏ငြိမ်းရာဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်
 သို့၊ဗုဿံ၊အာရုံပြုသော အာ ဖြင့်ရောက်ပြီး၊သဗ္ဗဒသော၊ ကောင်းစွာမြင်ပြီး
 သော၊သေတိက္ခ၊ထိုရဟန်းသည်၊ ဝေ၊စင်စစ်၊ယတော၊အကြင်ကြောင့်၊
 ကာမနိဿရဏာဒိ၊ကာမတို့မှထွက်မြောက်သော အခြင်းအရာသည်တို့
 ကို၊ဇာနာတိ၊သိ၏၊တတော၊ထိုကြောင့်၊ တတ္ထ၊ထိုကာမသည်တို့၌၊ဝိရစ္ဆ
 ဟိ၊သရဏ္ဍေဒအစွမ်းဖြင့်လွတ်၏၊အဘိညာဝေါ၊သိသော၊မြောက်ရ၊မြောက်
 သောအဘိညာဉ်ကိုပြီးစေအပ်ပြီးသော၊ သန္တော၊ရာဂစသော ကိလေသာ
 တို့မှငြိမ်းပြီးသော၊သောမနိ၊ထိုရဟန်းသည်၊ ဝေ၊စင်စစ်၊ယောဂါတိဂေါ၊
 လေးပါးသောယောဂကိုလွန်သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဘဂဝတာ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ဝုတ္တတိ၊ဟောတော်မူအပ်၏၊ «အယတ္ထိအတ္ထော၊ဤအ
 နက်ကိုလည်း၊ ဘဂဝတာ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ဝုတ္တော၊ဟောတော်မူအပ်
 ၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊သုတံ၊ကြားရလိုက်၏၊ဣ
 တိ၊ဤလျှင်တတိယနိဿရဏသုတ်အပြီးလည်း၊

ဘဂဝတာ၊ဘုန်းတော်ကြီးသောမြတ်စွာဘုရားသည်၊ဝုတ္တံ၊ ထင်ရှား
 ဟောတော်မူအပ်သော၊ အရဟတာ၊ကိလေသာတို့မှဝေးတော်မူပြီးသော
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ဝုတ္တံ၊ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဧတံသုတ္တံ၊ဤစူပသုတ်
 ကို၊ မေမယာ၊အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ ဣတိ၊ဤသို့၊သုတံ၊ကြားရလိုက်၏၊

တိကနိပါတ်-တတိယဝဂ်၊

၆၁

ဘိက္ခုဝေ၊ ခု ဘန်းတို့၊ ရူပေဟိ၊ ရူပါဝစရတရားတို့ထက်၊ အရူပါ၊ အရူပါဝစရတရားတို့သည်၊ သန္တတရား၊ အလွန်ငြိမ်သက်ကုန်၏၊ အရူပေဟိ၊ အရူပါဝစရတရားတို့ထက်၊ နိရောဓော၊ ချုပ်ရာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်သည်၊ သန္တတရား၊ အလွန်ငြိမ်သက်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တေမတ္ထံ၊ ကိုအနက်ကို၊ ဘဂဝေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဘတ္ထ၊ ထိုရူပသုတ်၌၊ ဧတံ၊ ဤအနက်သဘောကို၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ယေစသတ္တာ၊ အကြင်သတ္တဝါတို့သည်လည်း၊ ရူပုပဂါ၊ ရူပသံသို့ကပ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ယေစသတ္တာ၊ အကြင်သတ္တဝါတို့သည်လည်း၊ အရူပဋ္ဌာယိနု၊ အရူပသံသို့ကပ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တေသတ္တာ၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည်၊ နိရောဓံ၊ ချုပ်ရာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်ကို၊ အပ္ပဇာနန္တံ၊ မထိကုန်သောကြောင့်၊ ဝုပ္ပတ္တံ၊ ထတန်ဖြစ်ခြင်းသို့၊ အာဂန္တာရော၊ ရောက်ရကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ယေစ၊ အကြင်အရိယာသာဝကတို့သည်ကား၊ ရူပေ၊ ရူပါဝစရတရားတို့ကို၊ ပရိညာယ၊ ပိုင်းခြားထုတ်ယိကုန်၍၊ အရူပေသု၊ အရူပသံတို့၌၊ အသဇ္ဈိဘာ၊ မတည်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ နိရောဓော၊ ချုပ်ရာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်၌၊ ဝိရုတ္တန္တိ၊ လွတ်ကုန်၏၊ ဧတေဇနာ၊ ထိုအရိယာသာဝကတို့သည်၊ မဇ္ဈဟာယိနော၊ သေဓင်းကိုချန်ရစ်ခဲ့ကုန်ပြီ၊ အနာသဝေါ၊ ကင်းပြီ၊ သောအာသဝေါရှိတော်မူသော၊ သဗ္ဗာသဗ္ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ကာယေန၊ နာမကာယဖြင့်၊ အမတံ၊ သေခြင်းမရှိသော၊ နိရူပမိကင်းသော ဥပမိရှိသော၊ ဥပမိဝဋ်နိသဂ္ဂံ၊ ဥပမိကိုစွန့်ရာဖြစ်သော၊ ဓာတု၊ နိဗ္ဗာနဓာတ်ကို၊ ဗုဒ္ဓဃိတွာ၊ တွေ့တော်မူ၍၊ အသောကံ၊ စိုးရိမ်ခြင်းမရှိသော၊ ဝိရုဇံ၊ ကင်းသော ဖြူရှိသော၊ ပဒံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ သန္တိကတွာ၊ ချက်မှောက်ပြု၍၊ ဧသေတိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ အယမ္ပိအက္ခော၊ ဤအနက်ကိုလည်း၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏၊ ဣတိ၊ ဤလျှင်စတုတ္ထရူပသုတ်အပြီးတည်း၊

ဘဂဝတာ၊ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံဟိ၊ ထင်ရှားဟောတော်မူအပ်သော၊ အရဟတာ၊ ကိလေသာတို့မှဝေးတော်မူပြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဧတံသုတ္တံ၊ ဤပုတ္တသုတ်ကို၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏၊ ထိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ လောကဏ္ဍိ၊ လောက၌၊ ယယော၊ သုံးယောက်တူန့်

၆၂

ဇုတ်ဝတ်ပါဠိကော်ပိုဒ်။

သော၊ ဂုတ္တ၊ သားတို့သည်၊ သန္တောသံဝိဇ္ဇမာန၊ ထင်ရှားရှိကုန်၏၊ တယော
သုံးယောက်တို့သည်၊ ကတမေ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း၊ အတိဇာတော၊ မိမိ
၏ဂုဏ်တို့ဖြင့် အမိအဘ တို့ကိုလွန်၍ ဖြစ်သောသားလည်းကောင်း၊ အနု
ဇာတော၊ မိမိ၏ဂုဏ်တို့ဖြင့် အမိအဘတို့အားလျော်စွာဖြစ်သောသားလည်း
ကောင်း၊ အဝဇာတော၊ မိမိ၏ဂုဏ်တို့ဖြင့် အမိအဘတို့အောက်ယုတ်၍ဖြစ်
သောသားလည်းကောင်း၊ ဇုတ်ဇုမေတယော၊ ဤသုံးပါးတို့ထည်း၊ ထိက္ခ
ဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကထဉ္စ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ ဂုတ္တ၊ သားသည်၊ အတိဇာတော
မိမိ၏ဂုဏ်တို့ဖြင့် အမိအဘတို့ကိုလွန်၍ဖြစ်သောသားသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်
သနည်း၊ ထိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဇုမေ၊ ဤလောက၌၊ ဂုတ္တ၊ သား၏၊ မာတာပိ
တဇော၊ အမိအဘတို့သည်၊ ဗုဒ္ဓံ၊ ဘုရားကို၊ သရဏံ၊ မကောင်းကျိုးကိုပယ်
ပျောက်၍ကောင်းကျိုးစီးပွားကိုစိရင်တတ်၏ဟူ၍၊ နဂတာ၊ မထိကုန်သည်
ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ သရဏံ၊ မကောင်းကျိုးကိုပယ်ပျောက်
၍ကောင်းကျိုးစီးပွားကိုစိရင်တတ်၏ဟူ၍၊ နဂတာ၊ မထိကုန်သည်၊ ဟော
န္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ သံစံ၊ သံစာကို၊ သရဏံ၊ မကောင်းကျိုးကိုပယ်ပျောက်
၍ကောင်းကျိုးစီးပွားကို စိရင်တတ်ကုန်၏ဟူ၍၊ နဂတာ၊ မထိကုန်သည်၊
ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ပါသာဟိ၊ ပါတာ၊ သူ၏အသက်ကိုလျှင်စွဲချခြင်းမှ၊ အ
ပ္ပဒိုဝိရတာ၊ မကြဉ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ အနိန္ဒာဒိ၊ နာ၊ အရှင်သည်
ကိုယ်နှုတ်ဖြင့် မသေးအပ်သောသူ၏ ဥစ္စာကိုခိုးယူခြင်းမှ၊ အပ္ပဒိုဝိရတာ၊
မကြဉ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ကာမေသု၊ ကာမတို့၌၊ ဝိတ္ထာစာရော၊
မှားသောအကျင့်မှ၊ အပ္ပဒိုဝိရတာ၊ မကြဉ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ခု
သာဝါဒါ၊ မဟုတ်မမှန်သောစကားကိုဆိုခြင်းမှ၊ အပ္ပဒိုဝိရတာ၊ မကြဉ်ကုန်
သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ သုရာမေရယမဇ္ဇ၊ ပမာဒဋ္ဌာနာ၊ သေအမက်ဟု
ဆိုအပ်သောယစ်ခြင်းမှ၊ ထုဂ္ဂခြင်း၏အကြောင်းမှ၊ အပ္ပဒိုဝိရတာ၊ မကြဉ်
ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဒုသဝိလာ၊ ဝိသမရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊
ဖြစ်ကုန်၏၊ ပါပဓမ္မာ၊ ယုတ်မာသောသဘောရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်
၏၊ နေဝံ၊ ထိုအမိအဘတို့၏၊ ဂုတ္တ၊ သားသည်ကား၊ ဗုဒ္ဓံ၊ ဘုရားကို၊ သရ
ဏံ၊ မကောင်းကျိုးကို ပယ်ပျောက်၍ ကောင်းကျိုးစီးပွားကို စိရင်တတ်၏
ဟူ၍၊ ဂတော၊ သိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြင့်၏၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ သရဏံ၊ မကောင်း
ကျိုးကိုပယ်ပျောက်၍ကောင်းကျိုးစီးပွားကိုစိရင်တတ်၏ဟူ၍၊ ဂတော၊ သိ
သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သံစံ၊ သံစာကို၊ သရဏံ၊ မကောင်းကျိုးကိုပယ်
ပျောက်၍ကောင်းကျိုးစီးပွားကိုစိရင်တတ်၏ဟူ၍၊ ဂတော၊ သိသည်၊ ဟောတိ

ဖြစ်၏။ ပါဏာတိပါတာ၊ သူ၏အသက်ကိုသွင်စွာချခြင်းမှ၊ ပဋိပိရတော၊
 ကြဉ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အဒိန္နဒါနာ၊ အရှင်သည်ကိုယ်နှုတ်တို့ဖြင့်မပေး
 အပ်သောသူ၏ဥစ္စာကိုခိုးယူခြင်းမှ၊ ပဋိပိရတော၊ ကြဉ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်
 ၏။ ကာမေသု၊ ကာမတို့၌၊ ဝိစ္ဆာမာရာ၊ မှားသော အကျင့်မှ၊ ပဋိပိရတော၊
 ကြဉ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ရသောဝါဒါ၊ မဟုတ်မမှန်သောစကားကိုဆို
 ခြင်းမှ၊ ပဋိပိရတော၊ ကြဉ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သုရာမေရယမဇ္ဇပမာဒ
 ဌာနာ၊ သေအရက်ဟု ဆိုအပ်သော ယစ်ခြင်းမှေလျော့ခြင်း၏ အကြောင်း
 မှ၊ ပဋိပိရတော၊ ကြဉ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သီလဝါ၊ သီလရှိသည်။ ဟော
 တိ၊ ဖြစ်၏။ ကလျာဏဓမ္မော၊ ကောင်းသောသဘောရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
 ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝေဝေါ၊ ဤသို့သွင်၊ ပုတ္တော၊ သားသည်။ အတိဇာတော
 မိမိ၏ဂုဏ်တို့ဖြင့်မိဘတို့ကိုလွန်၍ဖြစ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရ
 ဟန်းတို့၊ ကထဗ္ဗ၊ အဘယ်သို့သွင်၊ ပုတ္တော၊ သားသည်။ အနုဇာတော၊ မိမိ၏
 ဂုဏ်တို့ဖြင့်မိဘတို့အားလျော်စွာဖြစ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သည်။ ဘိက္ခဝေ၊
 ရဟန်းတို့၊ ဣဝံ၊ ဤသောက၌၊ ဂုတ္တဿ၊ သား၏။ မာတာပိတရော၊ အမိအဘ
 တို့သည်။ ဗုဒ္ဓံ၊ ဘုရားကို။ သရဏံ၊ မကောင်းကျိုးကို ပယ်ပျောက်၍ကောင်း
 ကျိုးစီးပွားကိုစီရင်တတ်၏ဟူ၍၊ ဂတာ၊ သိကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်
 ကုန်၏။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ သရဏံ၊ မကောင်းကျိုးကိုပယ်ပျောက်၍ ကောင်း
 ကျိုးစီးပွားကိုစီရင်တတ်၏ဟူ၍၊ ဂတာ၊ သိကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။
 သံဃံ၊ သံဃာကို။ သရဏံ၊ မကောင်းကျိုးကို ပယ်ပျောက်၍ကောင်းကျိုး
 စီးပွားကိုစီရင်တတ်၏ဟူ၍၊ ဂတာ၊ သိကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ပါ
 ဏာတိပါတာ၊ သူ၏အသက်ကိုသွင်စွာချခြင်းမှ၊ ပဋိပိရတော၊ ကြဉ်ကုန်
 သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ အဒိန္နဒါနာ၊ အရှင်သည်ကိုယ်နှုတ်ဖြင့်မပေးအပ်
 သောသူ၏ဥစ္စာကိုခိုးယူခြင်းမှ၊ ပဋိပိရတော၊ ကြဉ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်
 ကုန်၏။ ကာမေသု၊ ကာမတို့၌၊ ဝိစ္ဆာမာရာ၊ မှားသော အကျင့်မှ၊ ပဋိပိရ
 တော၊ ကြဉ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ရသောဝါဒါ၊ မဟုတ်မမှန်သော
 စကားကိုဆိုခြင်းမှ၊ ပဋိပိရတော၊ ကြဉ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။
 သုရာမေရယမဇ္ဇ ပမာဒဌာနာ၊ သေအရက်ဟုဆို အပ်သော ယစ်ခြင်းမှေ
 လျော့ခြင်း၏အကြောင်းမှ၊ ပဋိပိရတော၊ ကြဉ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်
 ၏။ သီလဝဇ္ဇော၊ သီလရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ကလျာဏဓမ္မော၊
 ကောင်းသောသဘောရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ နေသံ၊ ထိုအမိအ
 ဘတို့၏၊ ပုတ္တောပိ၊ * သားသည်လည်း၊ ဗုဒ္ဓံ၊ ဘုရားကို။ သရဏံ၊ မကောင်း

၈၄

ဣဒါဝုတ်ပါဠိထေရ်နိဿယ။

ကျိုးကို ပယ်ပျောက်၍ကောင်းကျိုးစီးပွားကိုစီရင်တတ်၏ဟူ၍၊ ဂတော၊
 သိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ခွေ၊ တရားကို၊ သရဏံ၊ မကောင်းကျိုးကိုပယ်
 ပျောက်၍ကောင်းကျိုးစီးပွားကိုစီရင်တတ်၏ဟူ၍၊ ဂတော၊ သိသည်၊ ဟော
 တိ၊ ဖြစ်၏၊ သံဃံ၊ သံဃာကို၊ သရဏံ၊ မကောင်းကျိုးကို ပယ်ပျောက်၍
 ကောင်းကျိုးစီးပွားကို စီရင်တတ်၏ဟူ၍၊ ဂတော၊ သိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်
 ၏၊ ပါဏာတိပါတာ၊ သူ၏အသက်ကိုသွင်စွာချခြင်းမှ၊ ပဋိပရိတော၊ ကြဉ်
 သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အဒိန္နာဒါနာ၊ အရှင်သည် ကိုယ်နှုတ်ဖြင့် မပေး
 သောသူ၏ ဥစ္စာကိုခိုးယူခြင်းမှ၊ ပဋိပရိတော၊ ကြဉ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
 ကာမေသု၊ ကာမတို့၌၊ ဝိတ္ထာစာရာ၊ မှားသောအကျင့်မှ၊ ပဋိပရိတော၊ ကြဉ်
 သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ရသဝါဒါ၊ မဟုတ်မမှန်သောစကားကိုဆိုခြင်းမှ၊ ပ
 ဋိပရိတော၊ ကြဉ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကလျာဏဓမ္မော၊ ကောင်းသောသ
 ဘောရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဧဝံ၊ ခေါ်၍သို့လျှင်၊
 ဝုတ္တော၊ သားသည်၊ အနုဘေဇော၊ မိမိ၏ဂုဏ်တို့ဖြင့် အမိအဘတို့အားလျော်
 စွာဖြစ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကထဗ္ဗ၊ အသို့လျှင်၊
 ဝုတ္တော၊ သားသည်၊ အဝဇာတော၊ မိမိ၏ဂုဏ်တို့ဖြင့် အမိအဘတို့အောက်
 ပျက်၍ဖြစ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သိနည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဓ၊ ဤလော
 က၌၊ ဝုတ္တဿ၊ သား၏၊ မာတာပိတရော၊ အမိအဘတို့သည်၊ ဗုဒ္ဓံ၊ ဘုရားကို၊
 သရဏံ၊ မကောင်းကျိုးကိုပယ်ပျောက်၍ ကောင်းကျိုးစီးပွားကို စီရင်တတ်
 ၏ဟူ၍၊ ဂတော၊ သိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ခွေ၊ တရားကို၊ သရဏံ၊ မ
 ကောင်းကျိုးကိုပယ်ပျောက်၍ ကောင်းကျိုးစီးပွားကိုစီရင်တတ်၏ ဟူ၍၊ ဂ
 တော၊ သိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ သံဃံ၊ သံဃာကို၊ သရဏံ၊ မ
 ကောင်းကျိုးကိုပယ်ပျောက်၍ကောင်းကျိုး စီးပွားကို စီရင်တတ်၏ဟူ၍၊
 ဂတော၊ သိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ပါဏာတိပါတာ၊ သူ၏အသက်ကို
 လျှင်စွာချခြင်းမှ၊ ပဋိပရိတော၊ ကြဉ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ အဒိန္နာဒါ
 နာ၊ အရှင်သည်ကိုယ်နှုတ်ဖြင့်မပေးအပ်သောသူ၏ဥစ္စာကို ယူခြင်းမှ၊ ပဋိပ
 ရိတော၊ ကြဉ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ကာမေသု၊ ကာမတို့၌၊ ဝိတ္ထာ စာ
 ရာ၊ မှားသောအကျင့်မှ၊ ပဋိပရိတော၊ ကြဉ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ရ
 သဝါဒါ၊ မဟုတ်မမှန်သောစကားကိုဆိုခြင်းမှ၊ ပဋိပရိတော၊ ကြဉ်ကုန်သည်
 ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ သုရာမေရယမဇ္ဇပမာဒဋ္ဌာနာ၊ သေအရက်ဟုဆိုအပ်
 သောဟစ်ခြင်းမှေလျော့ခြင်း၏ အကြောင်းမှ၊ ပဋိပရိတော၊ ကြဉ်ကုန်သည်၊
 ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဘိလဝန္တော၊ ဘိသရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊

တိကနိပါတ်-တတိယဝဂ်၊

၆၅

ကာသာဓကဓမ္မာ၊ ကောင်းသောသဘောရှိကုန်သည်၊ ဟောနို့၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ နေသံ၊ သို့အဓိအာတို့၏၊ ပုတ္တော၊ သားသည်၊ ဗုဒ္ဓံ၊ ဘုရားကို၊ သရဏံ၊ မကောင်းကျိုးကိုပယ်ဖျောက်၍ ကောင်းကျိုးစီးပွားကိုစိစစ်ထုတ်ဖော်၏ဟူ၍၊ နဂတော၊ မသိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဓမ္မံ၊ ထရားကို၊ သရဏံ၊ မကောင်းကျိုးကိုပယ်ဖျောက်၍ ကောင်းကျိုးစီးပွားကို စိစစ်ထုတ်ဖော်ဟူ၍၊ 'နဂတော၊ မသိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သံစဉ်၊ သံဃာကို၊ သရဏံ၊ မကောင်းကျိုးကိုပယ်ဖျောက်၍ ကောင်းကျိုးစီးပွားကိုစိစစ်ထုတ်ဖော်၏ဟူ၍၊ နဂတော၊ မသိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပါဏာတိပါတာ၊ သူ၏အသက်ကိုလျှင်စွာချခြင်းမှ၊ အပ္ပမီရိရတော၊ မကြဉ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အနိန္ဒာဒါနာ၊ အရှင်သည်ကိုယ်နှုတ်ဖြင့်မပေးအပ်သောသူ၏ဥစ္စာကိုခိုးယူခြင်းမှ၊ အပ္ပမီရိရတော၊ မကြဉ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကာမေသု၊ ကာမတို့၌၊ ဗိစ္စာစာရာ၊ မှားသောအကျင့်မှ၊ အပ္ပမီရိရတော၊ မကြဉ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ရသဝါဒါ၊ မဟုတ်မမှန်သောစကားကိုဆိုခြင်းမှ၊ အပ္ပမီရိရတော၊ မကြဉ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သူရာမေရယမန္တာမ၊ ခန္ဓာနာ၊ သေအရက် ဟုဆိုအပ်သော ယစ်ခြင်း ဝေဇ္ဇေယျခြင်း၏ အကြောင်းမှ၊ အပ္ပမီရိရတော၊ မကြဉ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ နုသံဝိဇ္ဇော၊ သိသမရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပါပဓမ္မော၊ ယုတ်မာသော သဘောရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့လျှင်၊ ပုတ္တော၊ သားသည်၊ အဝဇာတော၊ မိမိ၏ ဂုဏ်တို့ဖြင့်အဓိအာတို့ အောက်ယုတ်၍ဖြစ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣမေတယောပုတ္တော၊ ဤသုံးယောက်သောသားတို့သည်၊ ယောကတ္ထိ၊ ယောကန္တံ၊ သန္တောသံဝိန္နာမာနာ၊ ထင်ရှားရှိကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တေမတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုပုတ္တသုတ်၌၊ ဧတံ၊ ဤအနက်သဘောကို၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပုစ္ဆကိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ အတိဇာတံ၊ အတိဇာတဖြစ်သော၊ ပုတ္တဉ္စ၊ သားကို လည်းကောင်း၊ အနုဇာတံ၊ အနုဇာတဖြစ်သော၊ ပုတ္တဉ္စ၊ သားကို လည်းကောင်း၊ ပဏ္ဍိ ဘာ၊ ပညာရှိတို့သည်၊ ဣစ္ဆန္တိ၊ အလိုရှိကုန်၏၊ ယောပုတ္တော၊ အကြင်သားသည်၊ ကုဿဂန္ဓနော၊ အမျိုး၏ အကျင့်ကို ဖျက်တတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တာဒိသံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ အဝဇာတံ၊ အဝဇာတဖြစ်သော၊ ပုတ္တံ၊ သားကို၊ ပဏ္ဍိ ဘာ၊ ပညာရှိတို့သည်၊ နုဣစ္ဆန္တိ၊ အလိုမရှိကုန်၊ ယောကတ္ထိ၊ ယောကန္တံ၊ ဧတေဝေါပုတ္တော၊ ဤသုံးယောက်သော သားတို့သည်သာလျှင်၊ ဟောနို့၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတော၊ ဤသုံးယောက်မှ၊ ဝိနိ

ဣတိဂုတ်ပါဠိတော်နိဿယ၊

ရက္ခာ၊ လွတ်ကုန်သော၊ ပုတ္တနာမ၊ သားတို့မည်သည်ကား၊ နုတ္တိ၊ မရှိကုန်၊
 ဣမေ သုပန၊ ဤသုံးယောက်သောသားတို့တွင်ကား၊ ယေပုတ္တာ၊ အကြင်သား
 တို့သည်၊ ဥပါသကာ၊ ရတနာသုံးပါးသို့ မည်းကပ်တတ်ကုန်သည်၊ သဒ္ဓါ၊
 သဒ္ဓါခြင်းရှိကုန်သည်၊ သီလဝံ၊ သီလနှင့်၊ သမန္တာဂတော၊ ပြည့်စုံကုန်သည်
 ဝဒည၊ သူတောင်းစားတို့၏အလိုကိုသိတတ်ကုန်သည်၊ ဝိတမဇ္ဈရာ၊ ကင်း
 သောဝန်တို့ခြင်းရှိကုန်သည်၊ ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တေပုတ္တာ၊ ထိုသားတို့
 သည်၊ အတ္တစာနာ၊ ဘာနဲ့နက်သောတိတ်တိုက်မှ၊ မုတ္တော၊ လွတ်သော၊ စန္ဒော၊
 လသည်၊ ဝိရောစတိဣ၊ တင့်တယ်သကဲ့သို့၊ ပရိသာသု၊ ပရိသတ်တို့၌၊ ဝိ
 ရောစ၊ ရ၊ တင့်တယ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝု
 စ္စတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ အယဓိအတ္တော၊ ဤအနက်ကိုလည်း၊ ဘဂဝ
 တော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မေမ
 ယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏၊ ဣတိ၊ ဤလျှင်ဗုဒ္ဓမုတ္တ
 သုတ်အပြီးတည်း၊

ဘဂဝတော၊ ထိုသုံးတော်ကြီးသောမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံဟိ၊ ထင်ရှား
 ဟောတော်မူအပ်သော၊ အရဟတော၊ ကိလေသာတို့မှ ဝေးတော်မူပြီးသော
 မြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဇေတံသုတ္တံ၊ ဤအရဗ္ဗိ
 သုတ်ကို၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်
 ၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တယော၊ သုံးယောက်ကုန်သော၊ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်တို့
 သည်၊ လောကဗျို၊ လောက၌၊ သန္တောသံဝိဇ္ဇမာနေ၊ ထင်ရှားရှိကုန်၏၊ က
 တမေကယော၊ အဘယ်သုံးယောက်တို့နည်း၊ အရဗ္ဗိကသမေ၊ မရွာသော
 မိဗန်းနှင့်တူသောသူလည်း၊ တယော၊ ပဒေသဝသမိ၊ အစိတ်မျှသာရွာသော
 မိဗန်းနှင့်တူသော သူလည်း၊ တယော၊ သဗ္ဗတ္တာဘိဝသမိ၊ ထပြိုင်နက်ရွာ
 သောမိဗန်းနှင့်တူသော သူလည်း၊ တယော၊ ဣတိဣမေကယော၊ ဤသုံး
 ယောက်တို့လည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကထဗ္ဗ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ ပုဂ္ဂလော၊
 ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အရဗ္ဗိကသမေ၊ မရွာသော မိဗန်းနှင့်တူသောသူသည်၊ ဟော
 တိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣမေ၊ ဤလောက၌၊ ဧကစ္စော၊ အချို့
 သော၊ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သဗ္ဗေသညေဝ၊ အလုံးစုံသာလျှင်ဖြစ်ကုန်
 သော၊ သမထဗြဟ္မဏကပထာဗ္ဗိကဝဏိပ္ပကယာစကာနံ၊ ရဟန်းပုတ္တားသူ
 ဆင်းရဲဒိက္ခာကုန်သောသူခရီးသွားဖွဲ့တောင်းယာစကာတို့အား၊ အန္တိ၊ ထ
 မင်းကို၊ ဝါနံ၊ အပျော်ကို၊ ဝတ္တံ၊ အဝတ်ကို၊ ယာနံ၊ ယာဉ်ကို၊ မာလာဂန္ဓံ၊ ပန်းနံ
 သာကို၊ ဝိလေပနံ၊ နံ့သာပျောင်းကို၊ သေယျာဝသထပနီပေယျံ၊ အိပ်ရာနေရာ

၉၆

တိကနိပါတ်-ထတိယဝဂ်၊

၆၇

ကျောင်းသင်္ကန်းဆီမီးကို၊ ဒါတာ၊ပေးလှူတတ်သည်၊ နဟောတိ၊မဖြစ်၊ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ ဧဝံခေါ၊ဤသို့လျှင်၊ပုဂ္ဂလော၊ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အဓုပ္ပိကာသမော၊မရွာသော ခိုဗ်းနှင့်တူသော သူသည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ကထဉ္စ၊အတတ်သို့လျှင်၊ပုဂ္ဂလော၊ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ပဒေသဝသီ၊အစိတ်မျှသာရွာသောခိုဗ်းနှင့်တူသောသူသည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်သည်နည်း၊ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ ဣမ၊ဤထောကဋ္ဌ၊ ဧကစ္စော၊အချို့သော၊ ပုဂ္ဂလော၊ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ဧကစ္စာနံ၊အချို့ကုန်သော၊သမဏ၊ဗြဟ္မဏကပဏဒ္ဓိကဝဏိပ္ပကယာစကာနံ၊ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်သုဆင်းရဲရိက္ခာကုန်သော သူခရီးသွားဖုန်းဘောင်းယာစကာတို့အား၊ အန္တံ၊ထမင်းကို၊ ပါနံ၊အပျော်ကို၊ ဝတ္ထံ၊ အဝတ်ကို၊ ယာနံ၊ ယာဉ်ကို၊မာဏာဂန္ဓံ၊ပန်းနံ၊သာကို၊ ဝိဇ္ဇေပနံ၊နံသာပျောင်းကို၊ သေယျာဝသထပဒီပေယျံ၊ အိပ်ရာနေရာ ကျောင်းသင်္ကန်း ဆီမီးကို၊ ဒါတာ၊ပေးလှူတတ်သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ဧကစ္စာနံ၊အချို့ကုန်သော၊သမဏ၊ဗြဟ္မဏကပဏဒ္ဓိကဝဏိပ္ပကယာစကာနံ၊ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်သုဆင်းရဲရိက္ခာကုန်သောသူခရီးသွားဖုန်းဘောင်းယာစကာတို့အား၊အန္တံ၊ထမင်းကို၊ ပါနံ၊အပျော်ကို၊ ဝတ္ထံ၊ အဝတ်ကို၊ယာနံ၊ယာဉ်ကို၊မာဏာဂန္ဓံ၊ပန်းနံ၊သာကို၊ ဝိဇ္ဇေပနံ၊နံသာပျောင်းကို၊သေယျာဝသထပဒီပေယျံ၊ အိပ်ရာနေရာ ကျောင်းသင်္ကန်းဆီမီးကို၊ဒါတာ၊ပေးလှူတတ်သည်၊ နဟောတိ၊မဖြစ်၊ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ ဧဝံခေါ၊ဤသို့လျှင်၊ပုဂ္ဂလော၊ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ပဒေသဝသီ၊အစိတ်မျှသာရွာသောခိုဗ်းနှင့်တူသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ကထဉ္စ၊အတတ်သို့လျှင်၊ပုဂ္ဂလော၊ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊သဗ္ဗတ္ထာဘိဝသီ၊ တပြိုင်နက်ရွာသောခိုဗ်းနှင့်တူသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်သည်နည်း၊ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ဣမ၊ဤထောကဋ္ဌ၊ဧကစ္စော၊အချို့သော၊ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သဗ္ဗေသညေဝ၊ အထုံးရံသာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော၊ သမဏ၊ဗြဟ္မဏကပဏဒ္ဓိကဝဏိပ္ပက ယာစကာနံ၊ ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်သုဆင်းရဲရိက္ခာကုန်သောသူခရီးသွားဖုန်းဘောင်းယာစကာတို့အား၊ အန္တံ၊ထမင်းကို၊ပါနံ၊အပျော်ကို၊ ဝတ္ထံ၊အဝတ်ကို၊ ယာနံ၊ယာဉ်ကို၊မာဏာဂန္ဓံ၊ပန်းနံ၊သာကို၊ ဝိဇ္ဇေပနံ၊ နံသာပျောင်းကို၊ သေယျာဝသထပဒီပေယျံ၊ အိပ်ရာနေရာကျောင်းသင်္ကန်းဆီမီးကို၊ဒေတိ၊ပေးလှူ၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ဧဝံခေါ၊ ဤသို့လျှင်၊ ပုဂ္ဂလော၊ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သဗ္ဗတ္ထာဘိဝသီ၊တပြိုင်နက်ရွာသောခိုဗ်းနှင့်တူသည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ဣမခေါတယောပုဂ္ဂလော၊ဤသုံးယောက်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ထောဂ၊ သွ်၊ထောကဋ္ဌ၊ သန္တောသံဝိဇ္ဇမာနာ၊ ထင်ရှားရှိကုန်၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဧတမတ္ထံ၊ဤအ

၆၀

ဣတိဝုတ်ပါဠိတော်နိဿယ

နက်သဘောကို၊ ဘဝဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါစးမိန့်တော်မူ၏၊ တ
 ဣ၊ ထိုအရမ္မိသုတ်၌၊ ဇေယျံ၊ ဤအနက် သဘောကို၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဝဝ
 ကာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုပ္ပတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ယောဝုပ္ပဇေယျံ၊
 အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သမဏေ၊ ရဟန်းတို့ကို၊ ပဝါရေတွာ၊ ပင့်ဖိတ်၍၊
 ထဒ္ဓါန၊ ရ၍၊ အနန္တ၊ ဆွမ်းကို လည်းကောင်း၊ ပါနဉ္စ၊ အဖျော်ကိုလည်း
 ကောင်း၊ ဘောဇနဉ္စ၊ စားဘွယ်ကို လည်းကောင်း၊ နသံဝိဘဇ္ဇတိ၊ မဝေ
 ဘန်း၊ ပြောဟွေ၊ ပုဏ္ဏားတို့ကို၊ ပဝါရေတွာ၊ ပင့်ဖိတ်၍၊ ထဒ္ဓါန၊ ရ၍၊ အနန္တ၊
 ဆွမ်းကို လည်းကောင်း၊ ပါနဉ္စ၊ အဖျော်ကိုလည်းကောင်း၊ ဘောဇနဉ္စ၊
 စားဘွယ်ကို လည်းကောင်း၊ နသံဝိဘဇ္ဇတိ၊ မဝေဘန်း၊ ကလထန္တိ၊ ကဝ
 နိဗ္ဗကေ၊ သူဆင်းရဲ ခရီးသွား ဖုန်းတောင်းယာဇ်ကာတို့ကို၊ ပဝါရေတွာ၊
 ဘိတ်၍၊ ထဒ္ဓါန၊ ရ၍၊ အနန္တ၊ ထမင်းကိုလည်းကောင်း၊ ပါနဉ္စ၊ အဖျော်
 ကိုလည်းကောင်း၊ ဘောဇနဉ္စ၊ စားဘွယ်ကိုလည်းကောင်း၊ နသံဝိဘဇ္ဇတိ၊
 မဝေဘန်း၊ တံတာမိသံ၊ ထိုသို့အလွန်ဝန်တိုသော၊ ပရိသာမေဋ္ဌံ၊ ပရိသတ်
 ကိုပျက်ဆီးတတ်သော၊ နံ၊ ထုံယောကျ်ားယုတ်ကို၊ ဝေ၊ စင်စစ်၊ အရမ္မိကသ
 မောတိ၊ မရွာသောရိပ်းနှင့်တူသောသူဟူ၍၊ ပဏ္ဍိတာ၊ ပညာရှိတို့သည်၊
 အာဟု၊ ဆိုကုန်၏၊ ယောဝုပ္ပဇေယျံ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဧကစ္စာနံ၊ အချို့
 ကုန်သောသူတို့အား၊ နဒဒါတံ၊ မပေး၊ ဧကစ္စာနံ၊ အချို့သောသူတို့အား၊ ပဝ
 န္ဓေတိ၊ ပေး၏၊ တံပုဂ္ဂလံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဝေ၊ စင်စစ်၊ ပဒေသဝဿတိ၊ အချို့
 မှုသာရွာသောရိပ်းနှင့်တူသောသူဟူ၍၊ မေခာရိနော၊ ပညာရှိကုန်သော၊
 ဇနာ၊ သူတော်ကောင်းတို့သည်၊ အာဟု၊ ဆိုကုန်၏၊ သုတိက္ခဝါစော၊
 ဝပြောသောစကားရှိသော၊ သဗ္ဗဘူတာနုကမ္မကော၊ ခပ်ဆိပ်းသောသတ္တဝါ
 တို့ကိုမြတ်နိုးတတ်သော၊ ပုရိသော၊ ယောက်ျားမြတ်သည်၊ အာမောဒမာ
 နော၊ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ၊ ပကိရေတိ၊ ဖြန့်ကြဲ၏၊ ဒေထဒေထာတိ၊ ပေးလှူ
 ကုန်ပေးလှူကုန်ဟူ၍၊ ဘာသတိ၊ ဆို၏၊ မေဇော၊ ရိပ်းကြီးသည်၊ ပဌမံ
 ဂှေးဦးစွာ၊ မနွနိဗောသေန၊ ဖြည်းညှင်းစွာသောအသံဖြင့်၊ ထနယိတွ၊ ကျိုး
 ၍၊ ပုန၊ ထပ်၊ သကထနိကန္တရာနိ၊ အထုံးစုံသောမြစ်ချောင်းတို့ကို၊ ဧကနိ
 န္နာဒံ၊ တပြိုင်နက်သောဝဲတင်သံကို၊ ကရောဇ္ဇော၊ ပြုလျက်၊ ဂစ္ဆယိတွာ၊
 ကျိုး၍ သွေ့လျော်၊ ပဝဿတိယထာ၊ ရွာသကဲ့သို့၊ တထံစ၊ ကုန်းကိုလည်း
 ကောင်း၊ နိနဉ္စ၊ ချိုင့်ကိုလည်းကောင်း၊ ဝါရိနာ၊ ရေဖြင့်၊ အဘိသန္ဓဇ္ဇော၊ အနံ
 စွတ်စေလျက်၊ ပူရေတိယထာ၊ ပြည့်စေသကဲ့သို့၊ ဇေမေဝ၊ ဤအတူလျှင်၊
 ဣ၊ ဤသောကန္တံ၊ ဧကစ္စော၊ အချို့သော၊ ပုပ္ပဇေယျံ၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ တာမိသော

တိကနိပါတ်-ထတိယဝဂ်

၆၆

ထိုသို့အနံ့ရှာသောရိပ်စားနှင့်တူသည်ဟုတော်မူ၏။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်၊ ခန့်၊ ဥစ္စာသည်။ ဥစ္စာနာမိဂတံ၊ မိမိလုံ့လ၏ အစွမ်းကြောင့်ဖြစ်သည်ဟုတော်မူ၏။ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာအသုံးဖြင့်၊ အနုလသော၊ မပျင်းရိသည်ဟုတွေးမြင်၍၊ မဗ္ဗေန၊ တရားသဖြင့်၊ ခန့်၊ ဥစ္စာကို၊ သံဟရိတွာနု၊ ဆည်းဘူး၍၊ တံနိဗ္ဗုဒ္ဓတ္တနု၊ ထိုဥစ္စာဖြင့်ဖြစ်သော၊ အနုပါနေနံ၊ ထမင်းအဖျော်ဖြင့်၊ သမ္ပတ္တေ၊ ရောက်လာကုန်သော၊ ဝဇ္ဇပ္ပကေ၊ သူတောင်းစားတို့ကို၊ သမ္ပ၊ ကောင်းစွာ၊ တပုပ္ဖာ၊ ရောင့်ရဲစေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တကိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ အယတ္တိအတ္ထော၊ ဤအနက်ကိုလည်း၊ ဘဂဝကာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တကိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မေမယော၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဆဋ္ဌအရဋ္ဌိသုတ်အပြီးတည်း။ ၊

ဘဂဝတော၊ သုန်းတော်ကြီးသောမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တဟိ၊ ထင်ရှားဟောတော်မူအပ်သော၊ အရံ၊ ဘဝ၊ ကိလေသာတို့မှင်းတော်မူပြီးသောမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တကိ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ တေသတ္ထံ၊ ဤသုခသုတ်ကို၊ မေမယော၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣမာနိဘိဏိသုခါနိ၊ ဤသုံးပါးသောချမ်းသာတို့ကို၊ ပတ္တယမာနေ၊ တောင့်တသော၊ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသည်၊ ဝီရိယံ၊ ဝီရိယကို၊ ရက္ခေယျ၊ စောင့်ရှောက်၏။ ကတမာနိဘိဏိ၊ အတယ်သုံးပါးသောချမ်းသာတို့ကို၊ ပတ္တယမာနေ၊ တောင့်တသော၊ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသည်၊ ဝီရိယံ၊ ဝီရိယကို၊ ရက္ခေယျ၊ စောင့်ရှောက်သနည်း၊ မေ၊ ငါအား၊ ပဝံသော၊ ပြီးပွမ်းခြင်း၌သည်အာ၊ အန္တ၊ ရောက်လာစေကုန်သတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပတ္တယမာနေ၊ တောင့်တသော၊ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသည်၊ ဝီရိယံ၊ ဝီရိယကို၊ ရက္ခေယျ၊ စောင့်ရှောက်၏။ မေ၊ ငါအား၊ ဘောဂါ၊ စည်းစိမ်တို့သည်၊ ဥပပန္နန္တု၊ ဖြစ်လာစေကုန်သတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပတ္တယမာနေ၊ တောင့်တသော၊ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသည်၊ ဝီရိယံ၊ ဝီရိယကို၊ ရက္ခေယျ၊ စောင့်ရှောက်၏။ အဟံ၊ ငါသည်၊ ကာယသ၊ ခန္ဓာကိုယ်၏၊ ထေဒါ၊ ပျက်ခြင်းကြောင့်၊ မရတာ၊ သေသည်မှ၊ ပရံ၊ အခြားမဲ့ကာလ၌၊ သဂ္ဂထောက်၊ နတ်ပြည်သို့၊ ဥပပဇ္ဇိယာမိ၊ ဖြစ်ရလို၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပတ္တယမာနေ၊ တောင့်တသော၊ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသည်၊ ဝီရိယံ၊ ဝီရိယကို၊ ရက္ခေယျ၊ စောင့်ရှောက်၏။ ဣတိ၊ ဣမာနိဘိဏိ၊ ဤသုံးပါးသောချမ်းသာတို့ကို၊ ပတ္တယမာနေ၊ တောင့်တသော၊ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသည်၊ ဝီရိယံ၊ ဝီရိယကို၊ ရက္ခေယျ၊ စောင့်ရှောက်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣမာနိဘိဏိသုခါနိ၊ ဤသုံး

ပါးသောချမ်းသာတို့ကိုလျှင်၊ ပတ္တယမာနော၊ တောင့်တသော၊ ပဏ္ဍိတော၊
 ပညာရှိသည်၊ သီလံ၊ သီလကို၊ ရက္ခယျ၊ စောင့်ရှောက်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧတမတ္ထံ
 ဤအနက်ကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါဝ၊ ခန့်ထော်မူ၏၊ တတ္ထ၊
 ထိုသုခသုတ်၌၊ ဧတံ၊ ဤအနက်သဘောကို၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်၊ ဝုပ္ပတိ၊ ဟောတော် မူအပ်၏၊ ပဿသဉ္စ၊ ငြိမ်းမွမ်းခြင်းကို
 ထည်းကောင်း၊ ဝိတ္တိသာာဉ္စ၊ စည်းစိမ်ကိုရခြင်းကိုထည်းကောင်း၊ ပဉ္စေ၊ တ
 မလွန်ဘဝ၌၊ သဝ္ဇေ၊ နတ်ပြည်၌၊ ပမောဒနဉ္စ၊ မွေ့လျော်ရခြင်းကို ထည်း
 ကောင်း၊ ဣမေတယောသုခော၊ ဤသုံးပါးသောချမ်းသာတို့ကို၊ ပတ္တယမာ
 နော၊ တောင့်တသော၊ မေခဝါ၊ ပညာရှိသည်၊ သီလံ၊ သီလကို၊ ရက္ခယျ၊
 စောင့်ရှောက်၏၊ ပါပံ၊ မကောင်းမှုကို၊ အကရော နန္ဒာပိ၊ မပြုငြား သော်
 ထည်း၊ ပါပံ၊ မကောင်းမှုကို၊ ကရော နန္ဒာ၊ ပြုသောသူကို၊ ဧဥပသေဝတိ၊ အ
 ကပင်၍မှီဝဲအံ့သော၊ ထိုမှီဝဲသောသူသည်၊ အဒ္ဓါ၊ မချွတ်၊ ဣမိနာ၊ ဤသူသည်၊
 ပါပံ၊ မကောင်းမှုကို၊ ကသေဝံ၊ ပြုမူထည်းပြုအပ်ပြီ၊ ကရိဿတိဝါ၊ ပြုမူထည်း
 ပြုလတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပါပတ္ထိံ၊ မကောင်းမှု၌၊ သင်္ကယော၊ ယုံမှားအပ်သည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အဿ၊ ထိုမကောင်းမှုပြုသောသူကိုမှီဝဲသောသူ၏၊ ဥပရိ၊
 အထက်၌၊ အဝဇ္ဇန္တာစ၊ ကဲ့မဲ့စွပ်စွဲခြင်းသည်ထည်း၊ ရဟတိ၊ ရောက်၏၊
 ယောပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ယာဒိသဉ္စ၊ အကြင်သို့သဘောရှိသော
 သူကိုထည်း၊ မိတ္တံ၊ အဆွေခင်ပွန်းကို၊ ကုရုတေ၊ ပြုအပ်၏၊ ယာဒိသဉ္စ၊ အကြင်
 သို့သဘောရှိသောသူကိုထည်း၊ ဥပသေဝတိ၊ မှီဝဲ၏၊ သောပုဂ္ဂလော၊ ထိုပု
 ဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဧဝံ၊ စင်စစ်၊ တာဒိသကော၊ ထိုမှီဝဲအပ်သောသူနှင့် တူသည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကသ္မာ၊ အဘဲ၊ ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်
 ကြောင့်၊ သဘဝါသော၊ အထူတကွ နေခြင်းသည်၊ တာဒိသော၊ ထိုသို့သ
 ဘောရှိသောပုဂ္ဂိုလ်၏အခြင်းအရာကိုယူစေတတ်၏၊ ကသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊
 တာဒိသကော၊ ထိုမှီဝဲအပ်သောသူနှင့်တူသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝိသေန
 အစိပ်ဖြင့်၊ လိတ္တော၊ လိမ်းကျံအပ်သော၊ သရုကထာစတော၊ ဖြားတောင့်၌
 တည်သော၊ သရော၊ ဖြားသည်၊ အတ္တနာ၊ မိမိသည်၊ သဗုဋ္ဌံ၊ ထိအပ်သော၊ က
 ထာပံ၊ ဖြားတောင့်ကို၊ ဝိသေန၊ အစိပ်ဖြင့်၊ ဥပလိမ္ပာဒိဝေ၊ လိမ်းကျံစေသ
 ကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ သေဝမာနော၊ မှီဝဲအပ်သော၊ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊
 ပရိ၊ တပါးသော၊ ပကတိသုဋ္ဌံ၊ ပြုကတေ့ စင်ကြယ်သော၊ သေဝမာနံ၊ မှီဝဲ
 အပ်သော၊ ပုဂ္ဂလံ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ပါပေန၊ မကောင်းမှုဖြင့်၊ ဥပလိမ္ပာဒိ၊ လိမ်းကျံ
 ပေ၏၊ သံဗုဋ္ဌော၊ တွေ့အပ်သောသူသည်၊ သံဗုဋ္ဌံ၊ တွေ့တတ်သောသူကို၊

ထိကနိပါတ် တတိယဝဂ်၊

၁၀၁

ပါပေနေမကောင်းမှုဖြင့်၊ ဥပထိမ္မတိ၊ ထိမ်းကျစေ၏၊ ဥပထိမ္မတာဟာ၊ ထိမ်း
ကျအံ့သည်မှကြောက်သော၊ မိရော၊ ပညာရှိသည်။ ပါပသခါ၊ မကောင်း
သောအဆွေ ခင်ပွန်းရှိသည်၊ နေဝထိယာ၊ မပြစ်ရာ၊ ယောနရော၊ အ
ကြင်သူသည်၊ ပုတိမန္တ၊ ငါးပုတ်ကို၊ ကုသဂ္ဂေန၊ သမန်းမြက်ဖြင့်၊ ဥပနယှတိ၊
ထုတ်၏၊ တဿ၊ ထိုသူ၏၊ ကုဿ၊ သမန်းမြက်တို့သည်၊ အပုတိကာပိ၊
မပုတ်ကုန်သော်လည်း။ ပုတိမန္တသမ္ပန္နေန၊ ပုတ်သော ငါးနှင့်စပ်သဖြင့်၊ ပုတိ၊
မကောင်းသောအနံ့ ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝါယန္တိယထာ၊ ထိုင်ကုန်သကဲ့
သို့၊ ဗာလူပသေဝနာ၊ သူရိက်ကိုမှိတ်ခြင်းသည်၊ ဇေဝသမ္ပဒါ၊ ဤသို့သော
ဥပမာ၏ပြည့်စုံခြင်းရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ယောနရောစ၊ အကြင်
သူသည်လည်း၊ တဂ္ဂရံ၊ တောင်စထပ်ပန်းကို၊ ပထာသေန၊ ပေါက်ရွက်ဖြင့်၊
ဥပနယှတိ၊ ထုတ်၏၊ တဿနရဿ၊ ထိုသူ၏ပတ္တာ၊ ပေါက်ရွက်တို့သည်၊
အဂန္တပိ၊ အနံ့မရှိကုန်သော်လည်း၊ သုဂန္တတဂ္ဂရသမ္ပန္နေန၊ ကောင်သောအနံ့
ရှိသော ကောင်စထပ်ပန်းနှင့်စပ်သဖြင့်၊ သုမုသိ၊ ကောင်းသော အနံ့ရှိကုန်
သည်ဖြစ်၍၊ ဝါယန္တိယထာ၊ ထိုင်ကုန်သကဲ့သို့၊ မိဗ္ဗပသေဝနာ၊ ပညာရှိ
ကိုမှိတ်ခြင်းသည်၊ ဇေဝသမ္ပဒါ၊ ဤသို့သောဥပမာ၏ပြည့်စုံခြင်းရှိသည်၊ ဟော
တိ၊ ဖြစ်၏၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ကထျာထကထျာထမိတ္တ၊ သူ
ထော်ကောင်းမဟုတ်သော သူကိုမှိတ်ခြင်းသူထော်ကောင်းကို၊ သေဝနာ၊
မှိတ်ခြင်းတို့သည်၊ ဧဒိဿ၊ ဤသို့သဘောရှိကုန်သော၊ အာဒိနဝါနိသံသော၊ အ
ပြစ်အကျိုးရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပဏေသ
ပုဗ္ဗဿ၊ တုတ်သောသမန်းမြက်ပေါက်ပက်၏၊ ဒုဂန္တသုဂန္တဝတ္ထု၊ သံသဂ္ဂေန၊
မကောင်းသောအနံ့ရှိသော ဝတ္ထု၊ ကောင်းသော အနံ့ရှိသောဝတ္ထုနှင့်နှိုင်းနှော
သဖြင့်၊ ဒုဂန္တသုဂန္တဘာဝေါဝိယ၊ မကောင်းသော အနံ့ကောင်းသောအနံ့ရှိ
သည်၏ အပြစ်ကဲ့သို့၊ အသာရ သာရဇနနိဿယေန၊ သူထော်ကောင်းမ
ဟုတ်သောသူကိုမှိတ်ခြင်းသူထော်ကောင်းကိုမှိတ်ခြင်းကြောင့်၊ အတ္တနော၊
မိမိအား၊ သပါကံ၊ အကျိုး၏ဖြစ်ခြင်းကို၊ ဥတွာ၊ သိ၍၊ ပဏှိတော၊ ပညာရှိ
သည်၊ အသန္တေ၊ သူထော်ကောင်းမဟုတ်သောသူတို့ကို၊ နောဥပသေဝေယျ
မမှိတ်ရာ၊ သန္တေ၊ သူထော်ကောင်းတို့ကို၊ သေဝေယျ၊ မှိတ်ရာ၊ ဟိ၊ ထိုစကား
သင့်စွာ၊ အသန္တေ၊ သူထော်ကောင်းမဟုတ်သောသူတို့သည်၊ နိရယံ၊ ငရဲသို့၊
နေန္တိ၊ ဆောင်တတ်ကုန်၏၊ သန္တေ၊ သူထော်ကောင်းတို့သည်၊ သုဂတိံ၊
သုဂတိသို့၊ ပါပေန္တိ၊ ရောက်စေတတ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်
စွာရားသည်၊ ဝုပ္ပတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ အယမ္ဗိအဂ္ဂေယျာ၊ ဤအနက်

ကိုလည်း၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် သတ္တသုခသုတ်အပြီးတည်း။ ၊

ဘဂဝတာ၊ ထုန်းတော်ကြီးသောမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ထင်ရှားဟောတော်မူအပ်သော၊ အရဟတာ၊ ကိလေသာတို့မှ ဝေးတော်မူပြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဧတံသုတ္တံ၊ ဤသိန္နသုတ်ကို၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အယံကာယော၊ ဤကိုယ်သည်၊ ဘိန္ဒုန္တော၊ ပျက်စီးတတ်သော အထွေရှိသည်၊ ဝိညာဏံ၊ ဝိညာဉ်သည်၊ ဝိရာဂုပစ္စံ၊ ပျောက်ကင်းတတ်သော သဘောရှိ၏၊ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ ဥပမိ၊ ဥပမိတို့သည်၊ အနိစ္စာ၊ အမြဲမရှိကုန်၊ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲကုန်၏၊ ဝိပရိတာမဓမ္မာ၊ ဟောကြံပြန်တတ်သော သဘောရှိကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧတမတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ၊ တတ္ထံ၊ ထိုသိန္နသုတ်၌၊ ဧတံ၊ ဤအနက်သဘောကို၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ကာယဉ္စ၊ ကိုယ်ကိုလည်း၊ ဘိန္ဒုန္တော၊ ပျက်စီးတတ်၏ဟူ၍၊ ဥက္ခာ၊ သိ၍၊ ဝိညာဏဉ္စ၊ ဝိညာဉ်ကိုလည်း၊ ဝိရာဂုပစ္စံ၊ ပျောက်ကင်းတတ်ဟူ၍၊ ဥက္ခာ၊ သိ၍၊ ဥပမိသု၊ ဥပမိတရားတို့၌၊ ဘယံ၊ ဘေးကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ပဝေံ၊ မြတ်သော၊ သန္တိံ၊ ငြိမ်သက်ရာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်သို့၊ သမ္ပတော၊ ရေခံ သာကြောင့်၊ ဇာတိမရဏံ၊ ပမိုသန္ဓေနေခြင်းသေခြင်းကို၊ အဇ္ဈဂါ၊ လွန်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဧတံသုဟော၊ ဤသို့ဖြစ်သော၊ ဘာဝိတတ္ထော၊ ပွားစေအပ်သော ကိုယ်စိတ်သိသညာရှိသော ဝိတာသဝေါ၊ ရဟန္တာသည်၊ ကာယံ၊ မိမိ၏ခန္ဓာပရိနိဗ္ဗာန်ပြုအပ်သော ကာလကို၊ ကင်္ခတိဥဒိက္ခတိ၊ ရှု၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ ဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ၊ အယတ္တိအတ္ထော၊ ဤအနက်ကိုလည်း၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် သိန္နသုတ်အပြီးတည်း။ ၊

ဘဂဝတာ၊ ထုန်းတော်ကြီးသောမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ထင်ရှားဟောတော်မူအပ်သော၊ အရဟတာ၊ ကိလေသာတို့မှ ဝေးတော်မူပြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဧတံသုတ္တံ၊ ဤသုတ်ကို၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ ဓာတုသော၊ အလို

တူသောအားဖြင့်၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ သဒ္ဓိ၊ တက္က၊ သံသန္နန္တိ၊ ဦး
နှောကုန်၏။ သမေန္တိ၊ ညီညွတ်ကုန်၏။ ဟိနာမိရတ္တိကာ၊ ယုတ်သောကာမ
ဂုဏ်အစရှိသည်တို့ကိုနှလုံးသွင်းခြင်းရှိကုန်သော၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်
ဟိနာမိရတ္တိကောဟိ၊ ယုတ်သောကာမဂုဏ်အစရှိသည်တို့ကို နှလုံးသွင်း
ခြင်းရှိ ကုန်သော၊ သတ္တဝါတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိ၊ တက္က၊ သံသန္နန္တိ၊ ဦးနှော
ကုန်၏။ သမေန္တိ၊ ညီညွတ်ကုန်၏။ ကလျာဏမိရတ္တိကာ၊ ကောင်းသောနေက္ခ
မအစရှိ သည်တို့ကို နှလုံးသွင်းခြင်းရှိကုန်သော၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊
ကလျာဏမိရတ္တိကောဟိ၊ ကောင်းသော နေက္ခမအစရှိသည်တို့ကိုနှလုံးသွင်း
ခြင်းရှိ ကုန်သော၊ သတ္တဝါတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိ၊ တက္က၊ သံသန္နန္တိ၊ ဦးနှော
ကုန်၏။ သမေန္တိ၊ ညီညွတ်ကုန်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အတိတ်၊ အတိတ်
ဖြစ်သော၊ အဒ္ဓါနိဝါကာလ၌လည်း၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ ဓာတုယော၊
အလိုတူသောသဘောအားဖြင့်၊ သတ္တဝါတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိ၊ တက္က၊ သံသန္န
သု၊ ဦးနှော ကုန်ပြီ၊ သမိ'သု၊ ညီညွတ်ကုန်ပြီ၊ ဟိနာမိရတ္တိကာ၊ ယုတ်
သောကာမဂုဏ်အစရှိသည်တို့ကို နှလုံးသွင်းခြင်းရှိကုန်သော၊ သတ္တာ၊ သ
တ္တဝါတို့သည်၊ ဟိနာမိရတ္တိကောဟိ၊ ယုတ်သောကာမဂုဏ်အစရှိသည်တို့ကို
နှလုံးသွင်းခြင်းရှိကုန်သော၊ သတ္တဝါတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိ၊ တက္က၊ သံသန္န
သု၊ ဦးနှောကုန်ပြီ၊ သမိ'သု၊ ညီညွတ်ကုန်၏။ ကလျာဏမိရတ္တိကာ၊ ကောင်း
သောနေက္ခမအစရှိ သည်တို့ကိုနှလုံးသွင်းခြင်းရှိကုန်သော၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါ
တို့ သည်၊ ကလျာဏမိရတ္တိကောဟိ၊ ကောင်းသောနေက္ခမ အစရှိသည်တို့ကို
နှလုံးသွင်းခြင်းရှိကုန်သော၊ သတ္တဝါတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိ၊ တက္က၊ သံသန္န
သု၊ ဦးနှောကုန်၏။ သမိ'သု၊ ညီညွတ်ကုန်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အနာဂ
တံ၊ အနာဂတ်ဖြစ်သော၊ အဒ္ဓါနိဝါကာလ၌လည်း၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊
ဓာတုယော၊ အလိုတူသောသဘောအားဖြင့်၊ သတ္တဝါတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိ၊ တက္က၊ သံသန္န
သန္တိ၊ ဦးနှောကုန်လတ္တံ့၊ သမေန္တိ၊ ညီညွတ်ကုန်
လတ္တံ့၊ ဟိနာမိရတ္တိကာ၊ ယုတ်သောကာမဂုဏ်အစရှိသည် တို့ကိုနှလုံး
သွင်းခြင်းရှိကုန်သော၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ ဟိနာမိရတ္တိကောဟိ၊ ယုတ်
သော ကာမဂုဏ်အစရှိသည်တို့ကိုနှလုံးသွင်းခြင်းရှိကုန်သော၊ သတ္တဝါ
သတ္တဝါတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိ၊ တက္က၊ သံသန္နသန္တိ၊ ဦးနှောကုန်လတ္တံ့၊ သမိသန္တိ၊
ညီညွတ်ကုန်လတ္တံ့၊ ကလျာဏမိရတ္တိကာ၊ ကောင်းသောနေက္ခမအစရှိ
သည် တို့ကိုနှလုံးသွင်းခြင်းရှိကုန်သော၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ ကလျာ
ဏမိရတ္တိကောဟိ၊ ကောင်းသောနေက္ခမအစရှိသည်တို့ကိုနှလုံးသွင်းခြင်းရှိ

ကုန်သော၊ သတ္တဟိ၊ သတ္တဝါတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိ၊ တကွ၊ သံသန္ဓိ၊ သန္ဓိ၊ ဦးနှော
ကုန်သတ္တံ၊ သမိသန္ဓိ၊ ညီညွတ်ကုန်သတ္တံ၊ သိက္ခဝေ၊ ခုဟန်းတို့၊ တေဓ
ဟိ၊ ယခုလည်း၊ ပစ္စုပ္ပန်၊ ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သော၊ အဒ္ဓါနိပိ၊ ကာလ၌လည်း၊ သတ္တာ၊
သတ္တဝါတို့သည်၊ ဓာတုဘေ၊ အလိုတူသောသဘောအားဖြင့်၊ သတ္တဟိ၊
သတ္တဝါတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိ၊ တကွ၊ သံသန္ဓိ၊ ဦးနှောကုန်၏၊ သမေန္တိ၊ ညီညွတ်
ကုန်၏၊ ဟိနာမိရတ္တိကာ၊ ယုတ်သောကာမဂုဏ်အစရှိသည်တို့ကိုနှလုံးသွင်း
ခြင်းရှိကုန်သော၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ ဟိနာမိရတ္တိကေဟိ၊ ယုတ်
သောကာမဂုဏ်အစရှိသည်တို့ကို နှလုံးသွင်းခြင်းရှိကုန်သော၊ သတ္တဟိ၊
သတ္တဝါတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိ၊ တကွ၊ သံသန္ဓိ၊ ဦးနှောကုန်၏၊ သမေန္တိ၊ ညီညွတ်
ကုန်၏၊ ကဏ္ဍာတာမိရတ္တိကာ၊ ကောင်းသော နေက္ခမအစရှိသည်ကို နှ
လုံးသွင်းခြင်းရှိကုန်သော၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ ကဏ္ဍာတာမိရတ္တိကေ
ဟိ၊ ကောင်းသော နေက္ခမအစရှိသည်တို့ကိုနှလုံးသွင်းခြင်းရှိကုန်သော၊ သ
တ္တဟိ၊ သတ္တဝါတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိ၊ တကွ၊ သံသန္ဓိ၊ ဦးနှောကုန်၏၊ သမေန္တိ၊ ညီ
ညွတ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧတမတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို၊ ဘဂဝါ၊ ဖြတ်စွာထုရား
သည်၊ အဝေါစ၊ မိန့်ထော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဓာတုသုတ်၌၊ ဧတံ၊ ဤအနက်သ
ဘောကို၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ ဖြတ်စွာထုရားသည်၊ ဝုစ္ဆတိ၊ ဟောတော်မူ
အပ်၏၊ သံသဂ္ဂါ၊ ဦးနှောရောရှက်ခြင်းကြောင့်၊ ဝနထော၊ ကိလေသာ
သည်၊ ဇာတော၊ ဖြစ်၏၊ အသံသဂ္ဂေန၊ မဦးနှောမရောရှက်ခြင်းကြောင့်၊ ဝန
ထော၊ ကိလေသာသည်၊ ဆိစ္ဆတိ၊ ဖြတ်၏၊ ပရိတ္တံ၊ ငယ်သော၊ ဒါရုံ၊ သစ်ဘောင်
ကို၊ အာရုပ္ပာ၊ တက်စီး၍၊ မဟတ္ထဝံ၊ နက်စွာကျယ်သော သရဗ္ဗရာကို၊ တရိ
ထုကာမေ၊ ကူးလိုသောသူသည်၊ တိရုံ၊ ကမ်းသို့၊ အပတ္တာ၊ မရောက်မူ၍၊ မ
ဟတ္ထဝေ၊ နက်စွာကျယ်သောသရဗ္ဗရာ၌၊ သိဒ္ဓေယထာ၊ နစ်ရာသကဲ့သို့၊ ဧဝံ
ထထာ၊ ထိုအတူ၊ ကုသိတံ၊ ပျင်းရိသောသူကို၊ အာဂမ္မ၊ အဖို့ပြု၍၊ တေန၊ ထို
ပျင်းရိသောသူနှင့်၊ သံသဂ္ဂေါ၊ ဦးနှောသော၊ သာဓုဇီဝိပိ၊ ကောင်းသောအ
သက်မွေးခြင်းရှိသောသူသည်လည်း၊ ဟိနသံသဂ္ဂတော၊ ယုတ်သောသူနှင့်
ဦးနှောရောရှက်ခြင်းကြောင့်၊ ဥပ္ပန္နေဟိ၊ ဖြစ်ကုန်သော၊ ကာမဝိတက္ကာဒိဟိ၊
ကာမဝိတက်အစရှိသည်တို့သည်၊ ခန္ဓမာနော၊ ခဲအပ်သော ကြောင့်၊ ပါရုံ၊ နိ
ဗ္ဗာန်တည်းဟူသောကမ်းသို့၊ ပတ္တု၊ ရောက်ခြင်းငှါ၊ အသက္ကော၊ နှော၊ မစွမ်း
နိုင်သည်ဖြစ်၍၊ သံသာရမဟတ္ထဝေယဝ၊ သံသာ ရာတည်းဟူသောသ
ရဗ္ဗရာ၌သာလျှင်၊ သိဒ္ဓတိ၊ နစ်ထေ၏၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ကုသိတသံ
သဂ္ဂေါ၊ ပျင်းရိသောသူနှင့်ဦးနှော ရောရှက်ခြင်းသည်၊ ဧဝံအနတ္တာဝဟော၊

ဤသို့အကျိုးမရှိခြင်းကိုဆောင်တတ်၏။ ထာသွားထိုကြောင့်၊ ကုသိတံယုင်း
 ရိသော၊ ဟိနုပိရိယံ၊ ယုတ်ထောသောပိရိယရှိသော၊ တံအကထာတမိတ္တံ၊
 ထိုမကောင်းသောအဆွေခင်ပွန်းကို၊ ပရိဝဇ္ဇေယျ၊ ဝေးစွာကြဉ်ရာ၏။ ပရိ
 ဝိတ္တေဟိ၊ ထဒင်္ဂိဝိဝေကစသည်တို့ဖြင့်ဆိတ်ငြိမ်ကုန်သော၊ အရိယေဟိ၊ ကိ
 လေသာတို့မှစင်ကြယ်ကုန်သော၊ ပဟိတတ္တေဟိ၊ နိဗ္ဗာန်သို့စေလွှတ်အပ်
 သောမိတ်ရှိကုန်သော၊ ဈာပတိတိ၊ ဈာန်ဖြင့်ရှုထော့ရှိကုန်သော၊ နိစ္စံ၊ အမြဲ၊ အာရ
 ခ္ခပိရိယေဟိ၊ အားထုတ်ခြင်းထုံ့လရှိကုန်သော၊ မဏ္ဍိတေဟိယေဝ၊ ပညာရှိ
 တို့နှင့်သာလျှင်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ အာဝသေ၊ နေရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ အယမိအတ္ထော၊ ဤအ
 နက်ကိုထည်း၊ ဘဂဝတေ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်
 ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏၊ ဣ
 တိ၊ ဤသည်လျှင်နဝမေတုသုတ်အပြီးထည်း။

ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တတိ၊ ထင်ရှားဟောတော်မူအပ်သော၊
 အရဟတာ၊ ကိလေသာတို့မှဝေးတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဧတံ၊
 ဤပရိဟာနသုတ်ကို၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊
 ကြားရလိုက်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣမေတယောဓမ္မော၊ ဤသုံးပါးသောတ
 ရားတို့သည်၊ သေခဿ၊ သေခဖြစ်သော၊ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်းအား၊ ပရိဟာနာ
 ယ၊ ယုတ်ခြင်းငှါ၊ သံဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ကတမေတယော၊ အဘယ်သုံးပါး
 တို့နည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣမေ၊ ဤသေခသနာတော်၌၊ သေခေါ၊ သေခဖြစ်
 ဖြစ်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ကမ္မရာမော၊ အမှုလျှင်မွေ့လျော်ရာရှိသည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကမ္မရတော၊ အမှု၌မွေ့လျော်တတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
 ကမ္မာရာမတံ၊ အမှုဟူသောမွေ့လျော်ရာကို၊ အနုယုတ္တော၊ မပြတ်ဖွဉ်သည်
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘဿာရာမော၊ စကားလျှင်မွေ့လျော်ရာရှိသည်၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏၊ ဘဿရတေ၊ စကား၌မွေ့လျော်တတ်သည်၊ ဟေါတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘဿာ
 ရာမတံ၊ စကားတည်းဟူသောမွေ့လျော်ရာကို၊ အနုယုတ္တော၊ မပြတ်ဖွဉ်
 သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ နိဒ္ဒါရာမော၊ အိပ်ခြင်းတည်းဟူသောလျှင်မွေ့လျော်ရာရှိ
 သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ နိဒ္ဒါရတော၊ အိပ်ခြင်း၌မွေ့တတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်
 ၏၊ နိဒ္ဒါရာမတံ၊ အိပ်ခြင်းတည်းဟူသောမွေ့လျော်ရာကို၊ အနုယုတ္တော၊ မ
 ပြတ်ဖွဉ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိဣမေတယော၊ ဤသုံးပါးတို့တည်း၊ ဘိ
 က္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣမေတယောဓမ္မော၊ ဤသုံးပါးသောတရားတို့သည်၊ သေခ
 ဿ၊ သေခဖြစ်သော၊ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်းအား၊ ပရိဟာနာယ၊ ယုတ်ခြင်းငှါ၊

သံဝတ္ထန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ သိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣမေတယောဓမ္မော၊ ဤသုံးပါး
သောတရားတို့သည်၊ သေခဿ၊ သေခဖြစ်သော၊ သိက္ခုနော၊ ရဟန်းအား၊ အ
ပရိဟာနာယ၊ မယုတ်ခြင်းငှါ။ သံဝတ္ထန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ကတမေတယော၊ အ
ဘယ်သုံးပါးတို့နည်း၊ သိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣမ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ သေခေါ
သေခဖြစ်သော၊ သိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ကမ္မာရာမော၊ အမှု၌မွေ့လျော်ရာရှိသည်
နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ကမ္မရတော၊ အမှု၌မွေ့လျော်တတ်သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊
ကမ္မာရာမတံ၊ အမှုတည်းဟူသော မွေ့လျော်ရာကို၊ အနုယုတ္တော၊ မပြတ်
ယှဉ်သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဘဿာရာမော၊ စကားလျှင်မွေ့လျော်ရာရှိ
သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဘဿရတော၊ စကား၌ မွေ့လျော်တတ်သည်၊ န
ဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဘဿာရာမတံ၊ စကားတည်းဟူသော မွေ့လျော်ရာကို၊ အနု
ယုတ္တော၊ မပြတ်ယှဉ်သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ နိဒ္ဒါရာမော၊ အိပ်ခြင်းတည်းဟူ
သော မွေ့လျော်ရာရှိသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ နိဒ္ဒါရတော၊ အိပ်ခြင်း၌ မွေ့လျော်
တတ်သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ နိဒ္ဒါရာမတံ၊ အိပ်ခြင်းတည်းဟူသော မွေ့
လျော်ရာကို၊ အနုယုတ္တော၊ မပြတ်ယှဉ်သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဣတိ ဣမေတ
ယော၊ ဤသုံးပါးတို့တည်း။ သိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣမေခေါတယောဓမ္မော၊ ဤ
သုံးပါးသောတရားတို့သည်၊ သေခဿ၊ သေခဖြစ်သော၊ သိက္ခုနော၊ ရဟန်း
အား၊ အပရိဟာနာယ၊ မယုတ်ခြင်းငှါ။ သံဝတ္ထန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊
တေမတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ
၏။ တတ္ထ၊ ထိုပရိဟာနသုတ်၌၊ ဧတံ၊ ဤအနက်သဘောကို၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုပ္ပတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ယောသိက္ခု၊
အကြင်ရဟန်းသည်၊ ကမ္မာရာမော၊ အမှုလျှင်မွေ့လျော်ရာရှိသည်လည်း၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘဿာရာမော၊ စကားလျှင်မွေ့လျော်ရာရှိသည်လည်း၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ နိဒ္ဒါရာမော၊ အိပ်ခြင်းလျှင် မွေ့လျော်ရာရှိသည်လည်း၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဥဒ္ဓတော၊ ပေါ်လွင့်ပျံ့လွင့်သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
တာဒိသော၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ သိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဥတ္တမံ၊ မြတ်သော၊
သမ္မောမိံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ဖုဋ္ဌံ၊ ရောက်ခြင်းငှါ။ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊
အတဗ္ဗော၊ မထိုက်၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ယောသိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊
အပ္ပကိစ္စော၊ နည်းသောကိစ္စရှိသည်လည်း၊ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ အပ္ပမိဒ္ဓေါ၊
နည်းသောအိပ်ခြင်းရှိသည်လည်း၊ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ အနုဒ္ဓတော၊ မပေါ်
လွင့်မပျံ့လွင့်သည်လည်း၊ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ တာဒိသော၊ ထိုသို့သဘောရှိ
သော၊ သိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဥတ္တမံ၊ မြတ်သော၊ သမ္မောမိံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊

တိကနိပါတ်-တကိယဝဂ်၊

၁၀၇

ဗုဒ္ဓံ၊ နောက်ခြင်းငှါ၊ ဘဝံ၊ ထိုက်၏၊ ဣ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ အယမိစ္ဆာ၊ ဤအနက်ကိုလည်း၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဣ၊ ဤသို့၊ မေမိစ္ဆာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်မျှင်ဒဿမပရိဟာနသုတ်အပြီးတည်း။

တကိယောဝဂ္ဂေါ၊ တကိယဝဂ်တည်း။ ဥဒါနံ၊ ဥဒါန်းသည်၊ ဘဂဝတံ၊ မြတ်၏၊ ဇေတုနဂါးကုန်သော၊ ဇိဋ္ဌာစ၊ ဇိဋ္ဌသုတ်တို့လည်းကောင်း၊ နိဿရဏသုတ်လည်းကောင်း၊ ရူပံ၊ ရူပသုတ်လည်းကောင်း၊ ဝုတ္တောစ၊ ဝုတ္တသုတ်လည်းကောင်း၊ အာဝုဋ္ဌိကနစ၊ အာဝုဋ္ဌိကသုတ်လည်းကောင်း၊ သုခါစ၊ သုခသုတ်လည်းကောင်း၊ ဘိန္နနာစ၊ ဘိန္နသုတ်လည်းကောင်း၊ ဓာတုစ၊ ဓာတုသုတ်လည်းကောင်း၊ ပရိဟာနန၊ ပရိဟာနသုတ်နှင့်ထက္က၊ တေ၊ ထိုကိုးပါးသောသုတ်တို့သည်၊ ဒဿ၊ ဆယ်သုတ်တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။

တိကနိပါတ်-စတုတ္ထဝဂ်၊

ဘဂဝဟာ၊ ဘုန်းတော်ကြီးသောမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံဟိ၊ ထင်ရှားဟောတော်မူအပ်သော၊ အရဟတာ၊ ကိလေသာတို့မှ ဝေးတော်မူပြီးသောမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဧတံ၊ ဤဝိတက္ကသုတ်ကို၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အကုသလဝိတက္က၊ ပညာကြောင့် မဖြစ်သော မှားသော အကြံ တို့သည်၊ ဣမေတယော၊ ဤသုံးပါးတို့တည်း၊ ကတမေတယော၊ အတတ်သုံးပါး တို့နည်း၊ အနဝညဏှိ ပဋိသံယုတ္တော၊ သုတပါးတို့မထိမ့်မြင် မအောက်မေ့ခြင်းကိုအလိုရှိသည်နှင့် ယှဉ်သော၊ ဝိတက္ကောစ၊ အကြံလည်းကောင်း၊ သာသက္ကာရသိသောကပဋိသံယုတ္တော၊ သာတ်ပူဇော်သကာ အကျော်အစောတို့နှင့်ယှဉ်သော၊ ဝိတက္ကောစ၊ အကြံလည်းကောင်း၊ ပရာနုယေတာပဋိသံယုတ္တော၊ သုတပါး၌သနားခြင်းနှင့်တူသောအိမ်ကိုမှီသော ချစ်ခြင်းနှင့်ယှဉ်သော၊ ဝိတက္ကောစ၊ အကြံလည်းကောင်း၊ ဣတိဣမေတယော၊ ဤသုံးပါးတို့တည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အကုသလဝိတက္က၊ ပညာကြောင့်မဖြစ်သောမှားသောအကြံတို့သည်၊ ဣမေခေါတယော၊ ဤသုံးပါးတို့တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧတမတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါပံ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဝိတက္ကသုတ်၌၊ ဧတံ၊ ဤအနက်သဘောကို၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံဟိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။

အနုဝညတ္တိသံယုတ္တော၊ သူတပါးတို့မထိမဲ့မြင်မအောက်မေ့ခြင်းကို အထို
 ရှိသည်နှင့်ယှဉ်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်သည်ကောင်း၊ ထာဘသက္ကာရဂါရဝေါ၊
 လာဘ်ပူဇော်သကာကိုအထေးပြုထေ့ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်သည်ကောင်း၊
 အမဂ္ဂေဟိ၊ ချမ်းသာဆင်းရဲတို့၌အပေါင်းအဖော်အရွှေခင်ပွန်းနှင့်တူသော
 ဓါယကာတို့နှင့်၊ သဟနန္တိ၊ တက္ကုန်သက်မြတ်နိုးသောပုဂ္ဂိုလ်သည်သည်
 ကောင်း၊ သံယောဇနက္ခယာ၊ သံယောဇဉ်၏ကုန်ရာဖြစ်သော အရဟတ္တ
 ဖိုလ်နိဗ္ဗာန်မှ၊ အာရာ၊ ဝေးထေ့၊ ယောစပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်ကား
 ပုတ္တပသိုဝ၊ သားမြေးမယားနှိုးကျွဲမြင်းကိုင်းထပ်ယာစသည်ကိုလည်း၊ ဟိ
 တွာ၊ စွန့်ပစ်၍၊ ဝိဝါဟာစ၊ သမီးဆောင်ခြင်းသမီးပေးခြင်းတို့ကိုလည်း၊ ဟိ
 တွာ၊ စွန့်ပစ်၍၊ သံဟရာနိစ၊ အိမ်ထောင်ပရိက္ခရာထိမ်းဆည်းခြင်း တို့ကို
 လည်း၊ ဟိတွာ၊ စွန့်ပစ်၍၊ သတ္တာရာ၊ မြတ်စွာတရားသည်၊ ယထာပုတ္တပဋိ
 ယာ၊ ဟောတော်မူအပ်သောအကျင့်အတိုင်း၊ ပဋိပစ္ဆတိ၊ ကျင့်၏၊ တာမိသော
 ထိုသို့သဘောရှိသော၊ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ဥတ္တမံ၊ မြတ်သော၊
 သမ္မောမိ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ဗုဒ္ဓံ၊ ရောက်ခြင်းငှါ၊ ဘဗ္ဗော၊ ထိုက်စွာ၊ အ
 ယန္တိအတ္တော၊ ဤအနက်ကိုလည်း၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာတရားသည်၊ ပုတ္တော၊
 ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ သုတံ၊
 ကြားရလိုက်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်ပဌမ အကုသလ ဝိသက္ကသုတ်အပြီး
 တည်း။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သက္ကာရေန၊ သူတပါးတို့ ကောင်းစွာပြုခြင်း
 ကြောင့်၊ အဘိဘူတာ၊ အကုသိုလ်သည် နှိပ်စက်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ပရိ
 ယာမိတ္ထဝိတ္တာ၊ ကုန်ခန်းသောကုသိုလ်ပိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ကာယဿ၊
 ခန္ဓာကိုယ်၏၊ ဘေဒါ၊ ပျက်ခြင်းကြောင့်၊ မရဏာ၊ သေသည်မှ၊ ပရံ၊ အခြားမဲ့
 ကာထ၌၊ အပါယံ၊ ချမ်းသာကင်းသော၊ ဒုဂ္ဂတိံ၊ မကောင်းသောသူတို့၏ထား
 ရာဖြစ်သော၊ ဝိနိပါတံ၊ ပျက်စီးထျက်ကျရာဖြစ်သော၊ နိရယံ၊ ငရဲသို့၊ ဥပပန္နာ
 ဖြစ်ကုန်သော၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့ကို၊ မယာ၊ ငါတရားသည်၊ ဗိဇ္ဇာ၊ မြင်တော်
 မူအပ်ကုန်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အသက္ကာရေန၊ သူတပါးတို့ကောင်းစွာမ
 ပြုခြင်းကြောင့်၊ အဘိဘူတာ၊ အကုသိုလ်သည် နှိပ်စက်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊
 ပရိယာမိတ္ထဝိတ္တာ၊ ကုန်ခန်းသောကုသိုလ်ပိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ကာယဿ၊
 ခန္ဓာကိုယ်၏၊ ဘေဒါ၊ ပျက်ခြင်းကြောင့်၊ မရဏာ၊ သေသည်မှ၊ ပရံ၊ အခြား
 မဲ့ကာထ၌၊ အပါယံ၊ ချမ်းသာကင်းသော၊ ဒုဂ္ဂတိံ၊ မကောင်းသောသူတို့၏
 ထားရာဖြစ်သော၊ ဝိနိပါတံ၊ ပျက်စီးထျက် ကျရာဖြစ်သော၊ နိရယံ၊ ငရဲသို့၊

တိကနိပါတ်-ဝတုတ္ထဝဂ်၊

၁၀၉

ဥပပန္နာ၊ ဖြစ်ကုန်သော၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့ကို၊ မယာ၊ ငါတုရားသည်၊ ဗိဋ္ဌာ၊
 မြင်တော်မူအပ်ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သက္ကာရေန၊ သူတပါးတို့
 ကောင်းစွာပြုခြင်းကြောင့် ထည်းကောင်း၊ အသက္ကာရေန၊ သူတပါးတို့
 ကောင်းစွာမပြုခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း၊ တဇ္ဈာယေန၊ ထိုနှစ်ပါးကြောင့်
 အဘိသုတာ၊ အကုသိုလ်နှိပ်စက်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ပရိယာဓိန္ဒ၊ မိတ္တာ၊
 ကုန်ခန်းသောကုသိုလ်မိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ကာယဿ၊ ခန္ဓာကိုယ်၏၊ ဘေဒါ၊
 ပျက်ခြင်းကြောင့်၊ မရတာ၊ သေသည်မှ၊ ပရံ၊ အခြားမဲ့ကာလ၌၊ အပါယံ၊
 ချမ်းသာကင်းသော၊ ဒုဂ္ဂတိံ၊ မကောင်းသောသူတို့၏လားရာဖြစ်သော၊ ဝိနိ
 ပါတံ၊ ပျက်စီးထျက်ကျရာဖြစ်သော၊ နိရယံ၊ ငရဲသို့၊ ဥပပန္နာ၊ ဖြစ်ကုန်သော၊
 သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့ကို၊ မယာ၊ ငါတုရားသည်၊ ဗိဋ္ဌာ၊ မြင်တော်မူအပ်ကုန်၏။
 ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တံခေါပနဝစနံ၊ ထိုစကားကိုထည်း၊ အဟံ၊ ငါတုရား
 သည်၊ အညဿ၊ တပါးသော၊ သမဏဿဝါ၊ ရဟန်းမှတည်းကောင်း၊ ဗြာဟ္မ
 ဏဿဝါ၊ ပုစ္ဆားမှတည်းကောင်း၊ သုတ္တာ၊ ကြား၍၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊
 သက္ကာရေန၊ သူတပါးတို့ ကောင်းစွာပြုခြင်းကြောင့်၊ အဘိသုတာ၊ အကု
 သိုလ်သည် နှိပ်စက်အပ် ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ပရိယာဓိန္ဒ၊ မိတ္တာ၊ ကုန်းခင်း
 သော ကုသိုလ်မိတ် ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ကာယဿ၊ ခန္ဓာကိုယ်၏၊ ဘေဒါ၊
 ပျက်ခြင်းကြောင့်၊ မရတာ၊ သေသည်မှ၊ ပရံ၊ အခြားမဲ့ကာလ၌၊ အပါယံ၊ ချမ်း
 သာကင်းသော၊ ဒုဂ္ဂတိံ၊ မကောင်းသော သူတို့၏လားရာဖြစ်သော၊ ဝိနိပါတံ၊
 ပျက်စီးထျက်ကျရာဖြစ်သော၊ နိရယံ၊ ငရဲသို့၊ ဥပပန္နာ၊ ဖြစ်ကုန်သော၊ သတ္တာ၊
 သတ္တဝါတို့ကို၊ မယာ၊ ငါတုရားသည်၊ ဗိဋ္ဌာ၊ မြင်တော်မူအပ်ကုန်၏။ ဘိက္ခ
 ဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အသက္ကာရေန၊ သူတပါးကိုကောင်းစွာ မပြုခြင်းကြောင့်၊ အ
 သုတာ၊ အကုသိုလ်သည် နှိပ်စက်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ပရိယာဓိန္ဒ၊ မိတ္တာ၊
 ကုန်းခင်းသော ကုသိုလ်မိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ကာယဿ၊ ခန္ဓာကိုယ်၏၊
 ဘေဒါ၊ ပျက်ခြင်းကြောင့်၊ မရတာ၊ သေသည်မှ၊ ပရံ၊ အခြားမဲ့ကာလ၌၊ အပါ
 ယံ၊ ချမ်းသာကင်းသော၊ ဒုဂ္ဂတိံ၊ မကောင်းသော သူတို့၏လားရာဖြစ်သော၊
 ဝိနိပါတံ၊ ပျက်စီးထျက် ကျရာဖြစ်သော၊ နိရယံ၊ ငရဲသို့၊ ဥပပန္နာ၊ ဖြစ်ကုန်
 သော၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့ကို၊ မယာ၊ ငါတုရားသည်၊ ဗိဋ္ဌာ၊ မြင်တော်မူအပ်
 ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သက္ကာရေန၊ သူတပါးတို့ ကောင်းစွာပြုခြင်း
 ကြောင့်ထည်းကောင်း၊ အသက္ကာရေန၊ သူတပါးတို့ ကောင်းစွာမပြုခြင်း
 ကြောင့်လည်းကောင်း၊ တဇ္ဈာယေန၊ ထိုနှစ်ပါးရုံကြောင့်၊ အဘိသုတာ၊ အ
 ကုသိုလ်သည် နှိပ်စက်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ပရိယာဓိန္ဒ၊ မိတ္တာ၊ ကုန်းခင်း

သောကုသိုလ်စိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ကာယဿ၊ ခန္ဓာကိုယ်၏၊ ဘေဒါ၊ ပျက်
 ခြင်းကြောင့်၊ မရဏာ၊ သေသည်မှ၊ ပရံ၊ အခြားမဲ့ကာလ၌၊ အပါယံ၊ ချမ်းသာ
 ကင်းသော၊ ဝိနိပါတံ၊ ပျက်စီးထျက်ကျရာဖြစ်သော၊ နိရယံ၊ ငရဲသို့၊ ဥပပန္နာ၊
 ဖြစ်ကုန်သော၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့ကို၊ မယာ၊ ငါတုရားသည်၊ ဗိဠာ၊ မြင်
 ထော်မှုအပ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နဝဒါမိ၊ ဆိုတော်မူ၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊
 အပိစ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ မယာ၊ ငါတုရားသည်၊ ဝံ၊ ဧဝံ၊ အကြင်စကားကို
 သာသျှင်၊ သာမံ၊ ကိုယ်တိုင် ဉာတံ၊ သိတော်မူအပ်၏၊ သာမံ၊ ကိုယ်တိုင်၊ ဗိဠာ၊
 မြင်တော်မူအပ်၏၊ သာမံ၊ ကိုယ်တိုင်၊ ဝိနိယံ၊ ထင်စွာသိတော်မူအပ်၏၊ တဒေ
 ဝ၊ ထိုစကားကိုသာသျှင်၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သတ္တာရေန၊ သူတပါးတို့
 ကောင်းစွာပြုခြင်းကြောင့်၊ အဘိဘူတာ၊ အကုသိုလ်သည်နှိပ်စက်အပ်ကုန်
 သည်ဖြစ်၍၊ ပရိယာဗိဇ္ဈမိတ္တာ၊ ကုန်ခန်းသောကုသိုလ်စိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်
 ၍၊ ကာယဿ၊ ခန္ဓာကိုယ်၏၊ ဘေဒါ၊ ပျက်ခြင်းကြောင့်၊ မရဏာ၊ သေသည်
 မှ၊ ပရံ၊ အခြားမဲ့ကာလ၌၊ အပါယံ၊ ချမ်းသာကင်းသော၊ ဒုဂ္ဂတိံ၊ မကောင်း
 သောသူတို့၏လားရာဖြစ်သော၊ ဝိနိပါတံ၊ ပျက်စီးထျက်ကျရာဖြစ်သော၊ နိရ
 ယံ၊ ငရဲသို့၊ ဥပပန္နာ၊ ဖြစ်ကုန်သော၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့ကို၊ မယာ၊ ငါတု
 ရားသည်၊ ဗိဠာ၊ မြင်တော်မူအပ်ကုန်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အသတ္တာရေန၊
 သူတပါးတို့ကောင်းစွာမပြုခြင်းကြောင့်၊ အဘိဘူတာ၊ အကုသိုလ်သည်နှိပ်
 စက်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ပရိယာဗိဇ္ဈမိတ္တာ၊ ကုန်ခန်းသောကုသိုလ်စိတ်ရှိ
 ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ကာယဿ၊ ခန္ဓာကိုယ်၏၊ ဘေဒါ၊ ပျက်ခြင်းကြောင့်၊ မရဏာ၊
 သေသည်မှ၊ ပရံ၊ အခြားမဲ့ကာလ၌၊ အပါယံ၊ ချမ်းသာကင်းသော၊ ဒုဂ္ဂတိံ၊
 မကောင်းသောသူတို့၏လားရာဖြစ်သော၊ ဝိနိပါတံ၊ ပျက်စီးထျက်ကျရာဖြစ်
 သော၊ နိရယံ၊ ငရဲသို့၊ ဥပပန္နာ၊ ဖြစ်ကုန်သော၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့ကို၊ မယာ၊
 ငါတုရားသည်၊ ဗိဠာ၊ မြင်တော်မူအပ်ကုန်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သတ္တာ
 ရေန၊ သူတပါးတို့ကောင်းစွာပြုခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း၊ အသတ္တာရေန၊
 သူတပါးတို့ကောင်းစွာမပြုခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း၊ တဒုဘယေန၊ ထို
 နှစ်ပါးရုံကြောင့်၊ အဘိဘူတာ၊ အကုသိုလ်သည်နှိပ်စက်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်
 ၍၊ ပရိယာဗိဇ္ဈမိတ္တာ၊ ကုန်ခန်းသောကုသိုလ်စိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ကာ
 ယဿ၊ ခန္ဓာကိုယ်၏၊ ဘေဒါ၊ ပျက်ခြင်းကြောင့်၊ မရဏာ၊ သေသည်မှ၊ ပရံ၊
 အခြားမဲ့ကာလ၌၊ အပါယံ၊ ချမ်းသာကင်းသော၊ ဒုဂ္ဂတိံ၊ မကောင်းသောသူ
 တို့၏လားရာဖြစ်သော၊ နိရယံ၊ ငရဲသို့၊ ဥပပန္နာ၊ ဖြစ်ကုန်သော၊ သတ္တာ၊ သတ္တ
 ဝါတို့ကို၊ မယာ၊ ငါတုရားသည်၊ ဗိဠာ၊ မြင်တော်မူအပ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝ

ဒါမိ၊ဆိုတော်မူ၏။ဣတိ၊ဤသို့၊ထဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါစ၊မိန့်
 ကော်မူ၏။ သက္ကာရိယမာနဿ၊သုတပါးတို့ကောင်းစွာပြုအပ်သော၊အပ္ပ
 မာဒဝိဘာရိနော၊ မမေ့မထော့သည်ဖြစ်၍ နေ့ရော့ရှိသော၊ ယဿအရဟ
 တော၊အကြင်ရဟန္တာ၏။ သမာဓိ၊သမာဓိသည်၊သက္ကာရေနစ၊သုတပါးတို့
 ကောင်းစွာ ပြုခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း၊ အသက္ကာရေနစ၊ သုတပါးတို့
 ကောင်းစွာ မပြုခြင်းကြောင့် လည်းကောင်း၊ ဥဘယံ ဥထယေန၊နှစ်ပါးရံ
 ကြောင့်၊နဝိကမ္ပတိ၊မတုန်ထွက်၊ ဈာယိနံ၊အာရမ္ပဏုပနိဇ္ဈာနဇ္ဈာနံလက္ခဏု
 ပနိဇ္ဈာနဇ္ဈာနံဖြင့်ရှုထေ့ရှိကုန်သော၊ သာတာတိတံ၊ ရာဂအားဖြင့်နှစ်သက်
 ဝမ်းမြောက်ခြင်းကိုလွန်ပြီးသော၊ သုရမဒိဗ္ဗိဝိပဿိတံ၊ ဖလသမာပတ်အ
 တို့ငှါထိင်မွေ့သောပညာကြောင့်မပြတ်ဖြစ်သော ဝိပဿနာရှိသော၊ဥပါဒါ
 နက္ခယာရာဇံ၊ဥပါဒါနိတရားတို့၏ ကုန်ရာဖြစ်သောအရဟတ္တဖိုလ်လျှင်မွေ့
 လျော်ရော့ရှိသော၊တံအရဟန္တံ၊ထိုရဟန္တာကို၊သပ္ပုရိသောဣတိ၊သုတော်
 ကောင်းဟူ၍၊ အရိယာဘုရားအစရှိသော အရိယံဘူသည်၊ အာဟု၊ဆို
 ကုန်ပြီ၊ဣတိ၊ဤသို့၊ ထဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ရုက္ခတိ၊ဟောတော်မူ
 အပ်၏။ «ဣတိ၊ဤသည်လျှင် ခုတိယထာဝသက္ကာရသုတ်အပြီးတည်း။ ၊

ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ဧဝေသု၊နတ်တို့၌၊သမယာ၊အခါမှ၊သမယံ၊အခါ
 ကို၊ဥပါဒါယ၊စွဲ၍၊တယော၊သုံးခွန်းကုန်သော၊ဧဝသဒ္ဓါ၊နတ်တို့၏နှစ်သက်
 ဝမ်းမြောက်ခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော အသံတို့သည်၊ နိစ္ဆရန္တိ၊ အချင်းချင်း
 ပြောဟောသောအားဖြင့်ဖြစ်ကုန်၏၊ ကတမေတယော၊ အဘယ်သုံးပါးတို့
 နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ ယတ္ထိံသမယော၊ အကြင်အခါ၌၊ အရိယသာဝ
 ကော၊အရိယာဖြစ်သော ဘုရားတပည့်သည်၊ ကေသမထံ၊စံမုတ်စိတ်
 ကို၊ဩဟာရေတွာ၊ ချ၍၊ကာသာယာနံ၊ဖန်ရည်ဖြင့်စွန်းကုန်သော၊ဝတ္ထာနိ၊
 အဝတ်တို့ကို၊ အန္တောဧတွာ၊ဝတ်ရုံ၍၊ အဂါရသ္မာ၊ လူ၏တောင်မှ၊နိက္ခမိ
 တွာ၊ထွက်၍၊အနာဂါရိယံ၊ရဟန်းတောင်၌၊ ပဗ္ဗန္ဓာယ၊ရဟန်းပြုခြင်းငှါ၊စေ
 တေဘိ၊လုံ့လပြု၏။ ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ထတ္ထိံသမယော၊ထိုအခါ၌၊ ဧဝေ
 သု၊နတ်တို့၌၊ ဘော၊အချင်းတို့၊ ဧသောအရိယသာဝကော၊ဤအရိယာဖြစ်
 သောဘုရားတပည့်သားသည်၊မာရေန၊မာရ်နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊တက္က၊ သင်္ဂမာယ၊
 စစ်ပြိုင်ခြင်ငှါ၊စေတေတိ၊လုံ့လပြု၏။ဣတိ၊ဤသို့၊ဧဝသဒ္ဓါ၊နတ်တို့၏နှစ်
 သက်ဝမ်းမြောက်ခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော အသံသည်၊နိစ္ဆရတိ၊အချင်းချင်း
 ပြောဟောသော အားဖြင့်ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ ဧဝေသု၊နတ်တို့၌၊
 သမယာ၊အခါမှ၊ သမယံ၊အခါကို၊ဥပါဒါယ၊စွဲ၍၊ပဌမော၊ရှေးဦးစွာသော၊

အယံဒေဝသဒ္ဓေါ၊ ဤနုတ်တို့၏နှစ်သက် ဝမ်းမြောက်ခြင်းကြောင့်ဖြစ်သောအသံသည်၊ နိစ္ဆရတိ၊ အချင်းချင်းပြောဟောသော အားဖြင့်ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပုန၊ တဖန်၊ ပရံ၊ တပါးတိုလည်း၊ ယတ္ထိံသမယေ၊ အကြင်အခါ၌၊ အရိယသာသကော၊ အရိယာဖြစ်သော ဘုရားထပည့်သားသည်၊ သတ္တန္တံ၊ ခုနစ်ပါးကုန်သော၊ ဗောဓိပက္ခိယာနံ၊ သစ္စာလေးပါးကို သိတတ်သောပုဂ္ဂိုလ်၏အတို့၌ ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာနံ၊ တရားတို့ကို၊ ဘာဝနာနုယောဂံ၊ ပွားစေခြင်းနှင့်ဖွင့်ခြင်းကို၊ အနုယုတ္တော၊ မပြတ်ဖွင့်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တတ္ထိံသမယေ၊ ထိုအခါ၌၊ ဒေဝေသု၊ နုတ်တို့၌၊ ဘော၊ အချင်းတို့၊ ဧသောအရိယသာသကော၊ ဤအရိယာဖြစ်သောဘုရားတပည့်သားသည်၊ မာရေန၊ မာရ်နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ သင်္ဂါ၊ ရေတိ၊ ဝစ်ပြင်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒေဝသဒ္ဓေါ၊ နုတ်တို့၏နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်ခြင်းကြောင့် ဖြစ်သောအသံသည်၊ နိစ္ဆရတိ၊ အချင်းချင်းပြောဟောသော အားဖြင့်ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဒေဝေသု၊ နုတ်တို့၌၊ သမယော၊ အခါမှ၊ သမယံ၊ အခါကို၊ ဥပါဒါယ၊ စွဲ၍၊ ဒုတိယော၊ နှစ်ခုမြောက်သော၊ အယံဒေဝသဒ္ဓေါ၊ ဤနုတ်တို့၏နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်ခြင်းကြောင့် ဖြစ်သောအသံသည်၊ နိစ္ဆရတိ၊ အချင်းချင်းပြောဟောသောအားဖြင့်ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပုန၊ တဖန်၊ ပရံ၊ တပါးတိုလည်း၊ ယတ္ထိံသမယေ၊ အကြင်အခါ၌၊ အရိယသာသကော၊ အရိယာဖြစ်သောဘုရားတပည့်သားသည်၊ အာသဝါနံ၊ အာသဝေါဘရားတို့၏၊ ခယော၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်၊ အနာသဝံ၊ အာသဝေါမရှိသော၊ စေတောပိရတ္ထိံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သမာဓိကို၊ ပညာပိရတ္ထိံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ဉာဏ်ကို၊ နိဋ္ဌေဝဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်သောကိုယ်၏ အဖြစ်၌ပင်လျှင်၊ သယံ၊ ကိုယ်တိုင်၊ အဘိညာ၊ ထူးသောဉာဏ်ဖြင့်သိ၍၊ သဒ္ဓိကတ္ထော၊ မျက်မှောက်ပြု၍၊ ဥပသမ္ပန္န၊ ပြည့်စုံစေ၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တတ္ထိံသမယေ၊ ထိုအခါ၌၊ ဒေဝေသု၊ နုတ်တို့၌၊ ဘော၊ အချင်းတို့၊ ဧသောအရိယသာသကော၊ ဤအရိယာဖြစ်သော ဘုရားတပည့်သားသည်၊ ဝိဇိတသင်္ဂါမော၊ အောင်အပ်ပြီးသောစစ်မြေရှိသည်ဖြစ်၍၊ တမေဝသင်္ဂါမထိသံ၊ ထိုစစ်ဦးကိုလျှင်၊ အဘိဝိဇိယ၊ အောင်၍၊ အဇ္ဈာဝသတိ၊ မိုးခုပ်ထွက်နေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒေဝသဒ္ဓေါ၊ နုတ်တို့၏နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်ခြင်းကြောင့် ဖြစ်သောအသံသည်၊ နိစ္ဆရတိ၊ အချင်းချင်းပြောဟောသော အားဖြင့်ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဒေဝေသု၊ နုတ်တို့၌၊ သမယော၊ အခါမှ၊ သမယံ၊ အခါကို၊ ဥပါဒါယ၊ စွဲ၍၊ တတိယော၊ သုံးခုမြောက်သော၊ အယံဒေဝသဒ္ဓေါ၊ ဤနုတ်တို့၏နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်ခြင်း

တိကနိပါတ်-စတုတ္ထဝဂ်၊

၁၁၃

ကြောင့်ဖြစ်သော အသံသည်၊ နိစ္ဆရတိ၊ အချင်းချင်း ပြောဟောသောအား ဖြင့်ဖြစ်၏။ ထိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဒေဝေသု၊ နတ်တို့၌၊ သမယော၊ အခါမှ၊ သမယံ၊ အခါကို၊ ဥပါဒါယ၊ စွဲ၍၊ တယော၊ သုံးခွန်းကုန်သော၊ ဣမေခေါဒေဝသဒ္ဓါ၊ ဤနတ် ဤနတ်သက်ဝင်းမြောက်ခြင်းကြောင့်ဖြစ်သောအသံတို့သည်၊ နိစ္ဆရန္တိ၊ အချင်းချင်းပြောဟောသောအားဖြင့်ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တဂေါ၊ မြတ်စွာထူးသည်၊ အဝေါ၊ ဝိနိဇ္ဇေတော်မူ၏၊ ဝိနိဇ္ဇတသင်္ဂါမိ၊ အောင်အပ်ပြီးသောစစ်မြေရှိသော၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓသာဝကံ၊ မြတ်စွာထူး၏တပည့်သားတော်ဖြစ်သော၊ မဟန္တံ၊ မြတ်သော၊ ဝိတသာရဒါ၊ ကင်းသောရှုံရှာခြင်းရှိသော၊ အရိယပုဂ္ဂလံ၊ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ဒေဝတာပိ၊ နတ်တို့သည်သည်းပုဂ္ဂိုလ်သောဇည၊ ယောကျ်ားမြတ်ဖြစ်တော်မူသော အရှင်ဘုရား၊ ယောတံ၊ အကြင်အရှင်သည်၊ အနာဝရံ၊ သူတပါးတို့ကားမြစ်ခြင်းငှါမစွမ်းနိုင်သော၊ မစ္စ၊ နေ၊ မာရမင်း၏၊ သေနံ၊ ကိလေသာတည်းဟူသော စစ်သည်ကို၊ ဝိမောက္ခန၊ အရိယာမဂ်ဖြင့်၊ ဇေတွာန၊ အောင်တော်မူ၍၊ နန္ဒယံ၊ သူတပါးတို့အောင်နိုင်ခဲ့သော ကိလေသာကို၊ အဇ္ဈတု၊ နှိပ်နှင်းတော်မူပြီးတသထေ၊ ထိုအရှင်ဘုရားအား၊ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်၊ နမော၊ ရှိခိုးပါကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နမဿန္တိ၊ ရှိခိုးကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့ ထိုအပ်ပြီးသော အပြားအားဖြင့်၊ ပတ္တမာနသံ၊ ရပြီးသော အရဟတ္တဖိုလ်ရှိသော၊ တံဝိဏာသဝံ၊ ထိုရဟန္တာကို၊ ဒေဝတာ၊ နတ်တို့သည်၊ နမဿန္တိ၊ ရှိခိုးကုန်၏၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ယေနကာရဏေန၊ အကြင် အကြောင်းဖြင့်၊ သောဝိဏာသဝေါ၊ ထိုရဟန္တာသည်၊ မစ္စ၊ ဝသံ၊ သေမင်း၏အလိုနိုင်ငံသို့၊ ဝဇေ၊ လိုက်ရာ၏၊ ပုဂ္ဂိုလ်သော၊ ယောကျ်ားမြတ်ဖြစ်သော၊ တသဝိဏာသဝဿ၊ ထိုရဟန္တာအား၊ တံကရဏံ၊ ထိုသေမင်း၏ အလို နိုင်ငံသို့ လိုက်ရာ အံ့သောအကြောင်းကို၊ ပဏ္ဍိတာ၊ ပညာရှိကုန်သော၊ ဒေဝါ၊ နတ်တို့သည်၊ နမဿန္တိ၊ မမြင်ကုန်၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပတ္တမာနသံ၊ ရပြီးသော အရဟတ္တဖိုလ်ရှိသော၊ တံဝိဏာသဝံ၊ ထိုရဟန္တာကို၊ ဒေဝတာ၊ နတ်တို့သည်၊ နမဿန္တိ၊ ရှိခိုးကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တဂတာ၊ မြတ်စွာထူးသည်၊ ဝုစ္စတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်တတိယဒေဝသဒ္ဓသုတ်အပြီးတည်း။ ၊

ထိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌၊ ဒေဝေါ၊ ဥပပတ္တိနတ်သည်၊ ဒေဝကာသာ၊ နတ်ပြည်မှ၊ စဝနဓမ္မော၊ ရတောအံ့သောသဘောရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ အဿ၊ ထိုထင်သောသေခြင်းရှိသောနတ်အား၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ပုဗ္ဗနိမိတ္တာ၊ ရှေ့ဖြစ်သောသေခြင်း၏အကြောင်းတို့

၁၁၄

ဣတိဝုတ်ပါဠိတော်နိဿယ

သည့်ပါတုဘဝန္တိ၊ ထင်ရှားဖြစ်ကုန်၏၊ ကိ'ပါတုဘဝန္တိ၊ အတယ်သို့ထင်ရှား ဖြစ်ကုန်သနည်း၊ မာယာနိ၊ ပန်းတို့သည်၊ မိယာယန္တိ၊ ညှိုးကုန်၏၊ ဝတ္ထာနိ၊ အပတ်တို့သည်၊ ကိလိယန္တိ၊ ညစ်နွမ်းကုန်၏၊ ကဗ္ဗေဟိ၊ ထက်ကတီးကြားတို့မှ၊ သေဒါ၊ ခြွေးတို့သည်၊ မုစ္ဆန္တိ၊ ထွက်ကုန်၏၊ ကာယော၊ ကိုယ်၌၊ ဗုဒ္ဓဗ္ဗန္တိ၊ အဆင်း၏ပျက်ခြင်းသည်၊ ဩက္ကမတိ၊ သက်၏၊ ဒေဝေါ၊ နတ်သည်၊ သကော၊ မိမိဥစ္စာဖြစ်သော၊ ဒေဝါသနော၊ နတ်၏နေရာ၌၊ နာဘိ၊ ရေတွက်၊ မဇ္ဈေလျော်၊ ဣတိဣမာနိပဗ္ဗုပ္ပနိမိတ္တာနိ၊ ဤငါးပါးသောသေခြင်း၏ရှေးဖြစ်သောနိမိတ်တို့သည်၊ ပါတုဘဝန္တိ၊ ထင်ရှားဖြစ်ကုန်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဒေဝါ၊ နတ်တို့သည်၊ တမေနံဒေဝပုတ္တံ၊ ထိုနတ်သားကို၊ အယံဒေဝပုတ္တော၊ ဤနတ်သားသည်၊ စဝနဓမ္မော၊ ရတေအံသောသတောရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိဒိတွာ၊ ထိကုန်၍၊ တိဟိဝါစာဟိ၊ သုံးခွန်းသောစကားတို့ဖြင့်၊ အနုမောဒေန္တိ၊ ဝမ်းမြောက်စေကုန်၏၊ ကိ'အနုမောဒေန္တိ၊ အတယ်သို့ဝမ်းမြောက်စေကုန်သနည်း၊ ဘော၊ အချင်းနတ်သား၊ ဣတော၊ ဤနတ်ပြည်မှ၊ သုဂတိ'၊ ကောင်းသောအသားသို့၊ ဂစ္ဆာ၊ သွားထေထော၊ သုဂတိ'၊ ကောင်းသောအသားသို့၊ ဂစ္ဆာ၊ သွား၍၊ ထန္တထာတံ၊ ရအပ်သောထာတ်ကို၊ လာဘာ၊ ရထေလောသုလန္တထာတံ၊ ကောင်းစွာရအပ်သောထာတ်ကို၊ လဘိတွာ၊ ရပြီး၍၊ သုဗ္ဗတိဗ္ဗိတော၊ ကောင်းစွာတည်သည်၊ ဘဝါဟိ၊ ဖြစ်လေလော၊ ဣတိဣမေဟိတိဟိဝါ၊ ဤသုံးခွန်းသောစကားတို့ဖြင့်၊ အနုမောဒေန္တိ၊ ဝမ်းမြောက်စေကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေ'စ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝုဠေ၊ မိန့်တော်မူအပ်သည်ရှိသော်၊ အညတေရော၊ တယောက်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဘဂဝန္တိ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဧတံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ ယျောက်၏၊ ကိ'အဝေါစ၊ အတယ်သို့ယျောက်သနည်း၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ကိ'နုခေါဂမနံ၊ အတယ်သို့သွားခြင်းကိုသာလျှင်၊ ဒေဝါနံ၊ နတ်တို့၏၊ သုဂတိဂမနသင်္ခါတံ၊ ကောင်းသောအသားသို့သွားခြင်းဟုဆိုအပ်သနည်း၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ကိ'ဥဿဘာနံ၊ အတယ်သို့သောရခြင်းကိုလည်း၊ ဒေဝါနံ၊ နတ်တို့၏၊ သုလန္တထာတံ၊ ကောင်းစွာရအပ်သောထာတ်ကိုရခြင်းဟုဆိုအပ်သနည်း၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ကိ'ပနပတိဋ္ဌာနံ၊ အတယ်သို့သောတည်ခြင်းကိုလည်း၊ ဒေဝါနံ၊ နတ်တို့၏၊ သုပတိဗ္ဗိတသင်္ခါတံ၊ ကောင်းစွာတည်ခြင်းဟုဆိုအပ်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ယျောက်၏၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း၊ မနုဿတ္တံခေါ၊ လူ၏အဖြစ်ကိုလျှင်၊ ဒေဝါနံ၊ နတ်တို့၏၊ သုဂတိဂမနသင်္ခါတံ၊ ကောင်းသောအသားသို့သွားခြင်းဟုဆိုအပ်၏၊ မနုဿဘူတော၊ လူဖြစ်၍

တိကနိပါတ်-စတုတ္ထဝဂ်၊

၁၀၅

ဖြစ်သည်။ သမာဓေန၊ ဖြစ်ပြီးသော်၊ တထာဂတဗ္ဗဝေဒိတေ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်ဟောကြားတော်မူအပ်သော၊ ဓမ္မဝိနယေ၊ သုတ်အစရှိသောဝိနည်း၌၊ သံဃံ၊ သဒ္ဓါခြင်းကို၊ သံပဋိပက္ခတိ၊ အကြင်ရ၏၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း၊ ဣဝံခေါသဒ္ဓါပဋိပက္ခံ၊ ဤမြတ်စွာဘုရားသည်ဟောကြားတော်မူအပ်သောသုတ်အစရှိသောဝိနည်း၌သဒ္ဓါကြည်ညိုခြင်းကိုရခြင်းကိုလျှင်၊ ဧဝံ၊ နတ်တို့၏၊ သုလန္တလာဘသင်္ခါတံ၊ ကောင်းစွာရအပ်သောလဘ်ကိုရခြင်းဟုဆိုအပ်၏။ အသ၊ ထိုသူ၏၊ သာခေါပနသဒ္ဓါ၊ ထိုကြည်ညိုခြင်းသည်လည်း၊ နိဝိဋ္ဌာ၊ ဝင်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ မူလဇာတာ၊ ဖြစ်သောအဖြစ်ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သုပ္ပတိဋ္ဌိတာ၊ ကောင်းစွာတည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဧန္တာ၊ မြဲမြံသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သမထေန၊ ရဟန်းသည်လည်းကောင်း၊ ဗြာဟ္မဏေန၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်းကောင်း၊ ဧဝေနေဝံ၊ နတ်သည်လည်းကောင်း၊ မာရေန၊ မာရ်သည်လည်းကောင်း၊ ဗြဟ္မနာ၊ ဗြဟ္မာသည်လည်းကောင်း၊ ဧကာသိ၊ ထောက၌၊ ကေန၊ ကေန၊ တရံတယောကံသောသုသညံလည်းကောင်း၊ အသံဟာရိယာ၊ မပြောင်းမရွှေ့စေနိုင်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း၊ ဣဝံခေါသဒ္ဓါသုပ္ပတိဋ္ဌာနံ၊ ဤသဒ္ဓါကြည်ညိုခြင်း၏ကောင်းစွာတည်ခြင်းကိုလျှင်၊ ဧဝံ၊ နတ်တို့၏၊ သုပ္ပတိဋ္ဌိဘသင်္ခါတံ၊ ကောင်းစွာတည်ခြင်းဟုဆိုအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧဝမတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို၊ ဘဂဝံ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌၊ ဧဝံ၊ နတ်သည်၊ အယုသင်္ခါယာ၊ အသက်၏ လွန်ခြင်းကြောင့်၊ ဧဝကာယာ၊ နတ်ပြည်မှ၊ စဝတိ၊ ရတေ၏၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ အနုမာဒတံ၊ ဝမ်းမြောက်စေကုန်သော၊ ဧဝံ၊ နတ်တို့၏၊ တယော၊ သုံးခွန်းကုန်သော၊ သဒ္ဓါ၊ အသံတို့သည်၊ နိစ္စရန္တိ၊ မြက်ကုန်၏။

☞ ဘော၊ အချင်းနတ်သား၊ ဣတော၊ ဤနတ်ပြည်မှ၊ မနုဿာနံ၊ လူတို့၏၊ သဟဗျတံ၊ ထကွဖြစ်ရာဖြစ်သော၊ သုဂတိံ၊ ကောင်းသောအဆားသို့၊ ဂစ္ဆ၊ သွားလေသော၊ မနုဿဘုတော၊ လူဖြစ်၍ဖြစ်ပြီးသော်၊ သဒ္ဓဗ္ဗေ၊ သူတော်ကောင်းတရား၌၊ အနုတ္တရံ၊ အထူးမရှိသော၊ သဒ္ဓံ၊ ကြည်ညိုခြင်းကို၊ လဘာ၊ ရလေသော၊ တေ၊ သင်နတ်သား၏၊ သုပ္ပဝေဒိတေ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်ကောင်းစွာဟောတော်မူအပ်သော၊ သဒ္ဓဗ္ဗေ၊ သူတော်ကောင်းတရား၌၊ သာသဒ္ဓါ၊ ထိုသဒ္ဓါကြည်ညိုခြင်းသည်၊ နိဝိဋ္ဌာ၊ ဝင်သည်။ အသဘာဝေယျ၊ ဖြစ်လေသော၊ မူလဇာတာ၊ ဖြစ်သောအဖြစ်ရှိသည်။ အသဘာဝေယျ၊ ဖြစ်လေသော၊ ယာဝဇိဝံ၊ အသက်ထက်ဆုံး၊ သုတိဋ္ဌိတာ၊ ကောင်းစွာတည်သည်။ အသဘာဝေယျ၊ ဖြစ်လေသော၊ အသံတို့ရာ၊ သူတပါးတို့မပြောင်းမရွှေ့နိုင်သည်။ အသဘာ

၆၆၆

ဣတိဝုတ်ပါဠိတော်နိဿယ၊

ဝေယျ၊ ဖြစ်လေသော၊ ကာယ နှစ်ရိတ်၊ ကာယ နှစ်ရိတ်ကို ဟိတ္တံ၊ စွန့်၍
 ဝစီ နှစ်ရိတ်တာ နိဗ္ဗာ၊ ဝစီ နှစ်ရိတ်ကို ကိုယ်လည်း၊ ဟိတ္တံ၊ စွန့်၍၊ မနော နှစ်ရိတ်တာ နိဗ္ဗာ၊
 မနော နှစ်ရိတ်ကို လည်း၊ ဟိတ္တံ၊ စွန့်၍၊ အညံ၊ ဆိုအပ်ပြီးသည်မှတစ်ပါးသော၊
 ဒေါသသဉ္ဇိတံ၊ အပြစ်နှင့်တကွသော၊ ယံ အကုသလကမ္မံ၊ အကြင် အကုသိုလ်
 ကံသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တဉ္စ အကုသလကမ္မံ၊ ထိုအကုသိုလ်ကံကိုလည်း၊ ဟိ
 တ္တံ၊ စွန့်၍၊ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်၊ ဗဟံ၊ များစွာသော၊ အပ္ပမာဏံ၊ မနှိုင်းယှဉ်
 အပ်သော၊ နိရူပမိ၊ ဥပမိမရှိသော၊ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ကို၊ ကတ္တာ၊ ပြု၍၊ ဝါစာ
 ယ၊ နှုတ်ဖြင့်၊ ဗဟံ၊ များစွာသော၊ အပ္ပမာဏံ၊ မနှိုင်းယှဉ် အပ်သော၊ နိရူပမိ၊
 ဥပမိမရှိသော၊ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ကို၊ ကတ္တာ၊ ပြု၍၊ မနုဿ၊ စိတ်ဖြင့်၊ ဗဟံ၊
 များစွာသော၊ အပ္ပမာဏံ၊ အတိုင်းအရှည်မရှိသော၊ နိရူပမိ၊ ဥပမိမရှိသော၊
 ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ကို၊ ကတ္တာ၊ ပြု၍၊ တထော၊ ထိုလူ့ပြည်မှ၊ ဒါနေန၊ အလှူ
 ပေးခြင်းဖြင့်၊ ဗဟံ၊ များစွာသော၊ ဩပမိကံ၊ ဥပမိကို ဖြစ်စေတတ်သော၊ တံ
 ဝုတ္တံ၊ ထိုကုသိုလ်ကို၊ ကတ္တာ၊ ပြု၍၊ အည၊ ကိုယ်မှတစ်ပါးကုန်သော၊ မဇ္ဈေဝါ၊
 သတ္တဝါတို့ကိုလည်း၊ သဒ္ဓမ္မေ၊ သုတော်ကောင်းတရားဖြစ်သော၊ ဗြဟ္မစရိ
 ယေ၊ မြတ်သော အကျင့်၌၊ နိဝေယယ၊ သွင်းလေသော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နိစ္ဆိန္နိ၊
 မြှောက်ကုန်၏၊ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌၊ ဒေဝါ၊ နတ်တို့သည်၊ ဒေဝံ၊ နတ်ကို၊ စ
 ဝန္တိ၊ ရတေ၊ အံ့သည်ကို၊ ဝိရု၊ သိကုန်ရာ၏၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဣမာယ၊ အနုက
 မ္မာယ၊ ဤသို့သော မြတ်နိုးခြင်းဖြင့်၊ ဒေဝေ၊ နတ်ပြည်၌၊ ဝုနုပ္ပုနံ၊ အဖန်တလဲ
 လဲ၊ ဥပ္ပဇ္ဇနဝသေန၊ ဖြစ်သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဇေတိ၊ သာထည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 အံနု၊ မာဇ္ဇဒန္တိ၊ ဝမ်းမြောက်စေကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝဏ္ဏ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ ဝုစ္စတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် စတုတ္ထဝေဒမာနသုတ်
 အပြီးတည်း။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တယော၊ သုံးယောက်ကုန်သော၊ ဣမေပုဂ္ဂလာ၊ ဤ
 ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ လောကေ၊ လောက၌၊ ဥပ္ပဇ္ဇမာနော၊ ဖြစ်ကုန်သည်ရှိသော်၊
 ဗဟုဇနဟိတာယ၊ များစွာသောလူအပေါင်း၏အစီးအပွားအလှိုငှါ၊ ဗဟုဇန
 သုခါယ၊ များသောလူအပေါင်း၏ချမ်းသာခြင်း အကျိုးငှါ၊ လောကနုကမ္မာ
 ယ၊ လောက ကိုအစဉ်စောင့်ခြင်းငှါ၊ ဒေဝမနုဿာနံ၊ နတ်လူတို့၏အတ္ထာယ၊
 အကျိုးငှါ၊ ဟိဘာယ၊ စီးပွားခြင်းငှါ၊ သုခါယ၊ ချမ်းသာခြင်းငှါ၊ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်
 ကုန်၏၊ ကတမေတသော၊ အတယ်သုံးယောက်တို့နည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်း
 တို့၊ ဣမေလောကေ၊ ဤလောက၌၊ အရဟံ၊ ပစ္စည်းလေးပါးကိုခံတော်မူသိုက်
 တာသော၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ မပေါက်မပြတ်ကိုယ်တိုင်သာလျှင် ခပ်သိမ်းသော

တိကနိပါတ် စတုတ္ထဝဂ်၊

၁၁၇

တရားတို့ကို သိတော်မူ ဘတ်ထသော၊ ဝိဇ္ဇာစရတသမ္ပန္နော၊ ဝိဇ္ဇာစရတနှင့်
 ပြည့်စုံတော် မူထသော၊ သုဂတော၊ တင့်တယ်သော သွားခြင်း ရှိတော်မူ
 တတ်ထသော၊ လောကဗိဒ္ဓ၊ လောကသုံးပါးကို သိတော်မူထသော၊ အနုတ္တ
 ရောပုရိသ ဒဗ္ဗသာရထိ၊ အတုမရှိသော ဆုံးမခြင်းဖြင့် ဆုံးမထိုက်သော
 ယောကျ်ားတို့ကို ဆုံးမတော်မူတတ်ထသော၊ ဒေဝမနုဿာနံ၊ နတ်လူတို့၏၊
 သတ္တာ၊ ဆရာဖြစ်တော်မူထသော၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ သစ္စာထေးပါးတို့ကို သိတော်မူ
 တတ်ထသော၊ ဘဂဝါ၊ ကိလေသာတို့မှ ချိုးဖျက်တော်မူတတ်ထသော၊ တ
 ထာဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဥပ္ပန္နတိ၊ ဖြစ်တော်မူ၏၊ သောတထာဂ
 တော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ အာဒိကလျာဏံ၊ အစ၏ကောင်းခြင်းနှင့်ပြည့်
 စုံသော၊ မဇ္ဈေကလျာဏံ၊ အလယ်၏ ကောင်းခြင်းနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ပရိယော
 သာနကလျာဏံ၊ အဆုံး၏ ကောင်းခြင်းနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဒေ
 သေတိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ သာတ္ထံ၊ အနက်နှင့်ပြည့်စုံသော၊ သဗျဇ္ဇနံ၊ သဒ္ဓါနှင့်
 ပြည့်စုံသော၊ ကေဝလပရိပုဏ္ဏံ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှပြည့်စုံသော၊ ပရိသဒ္ဓံ၊ စင်
 ကြယ်သော၊ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သော အပျင့်ကို၊ ပကာသေတိ၊ ပြတော်မူ၏၊
 သိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ လောကေ၊ လောက၌၊ ပဋ္ဌမော၊ ရှေးဦးစွာသော၊ အယံ
 ပုဂ္ဂလော၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဥပ္ပန္နမာနော၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ဗဟုဇနဟိတာ
 ယ၊ များစွာသော လူအပေါင်းတို့၏စီးပွားခြင်းငှါ၊ ဗဟုဇနသုခါယ၊ များစွာ
 သောလူအပေါင်းတို့၏ချမ်းသာခြင်းငှါ၊ လောကနုကမ္ဘာယ၊ လောကကို အ
 စဉ်းစာင့်ခြင်းငှါ၊ ဒေဝမနုဿာနံ၊ နတ်လူတို့၏၊ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ၊ ဟိတာ
 ယ၊ စီးပွားခြင်းငှါ၊ သုခါယ၊ ချမ်းသာခြင်းငှါ၊ ဥပ္ပန္နတိ၊ ဖြစ်၏၊ သိက္ခဝေ၊ ရ
 ဟန်းတို့၊ ပုန၊ တဖန်၊ ဗရံစ၊ တပါးတို့သည်၊ တသေဝသတ္ထု၊ ထိုမြတ်စွာ
 ဘုရား၏သာယျာဉ်၊ သာဝကော၊ တပည့်သားဖြစ်သော၊ ဝိကာသဝေါ၊ ကုန်ပြီး
 သော အာသဝေါရှိသော၊ ဝုဿိတဝါ၊ သုံးအပ်ပြီးသော သိတင်းရှိသော၊ ကတ
 ကရဏီယော၊ ပြုအပ်ပြီးသော မင်္ဂလိရှိသော၊ ဩဟိတဘာဝော၊ ချအပ်ပြီး
 သော ခန္ဓာ ဝန်ရှိသော၊ အနုပ္ပတ္တသဒတ္တော၊ အစဉ်အားဖြင့် ရောက်အပ်ပြီး
 သော အရဟတ္တဖိုလ်ရှိသော၊ ပရိက္ခိဏဘဝသံယောဇနော၊ ကုန်ပြီးသောဘ
 ဝသံယောဇဉ်ရှိသော၊ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ၊ အညာ၊ သိ၍၊ ဝိရတ္တော၊ ကိလေသာ
 တို့မှ လွတ်သော၊ အရဟံ၊ ရဟန္တာသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သော အရဟံ၊ ထို
 ရဟန္တာသည်၊ အာဒိကလျာဏံ၊ အစ၏ကောင်းခြင်းနှင့်ပြည့်စုံသော၊ မဇ္ဈေက
 လျာဏံ၊ အလယ်၏ကောင်းခြင်းနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ပရိယောသာနကလျာဏံ၊
 အဆုံး၏ကောင်းခြင်းနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဒေသေတိ၊ ဟောတော်

၁၁၇

၀၀၈

ဣန္ဒြိယဝိသုဒ္ဓိတော်နိဿယ။

မူ၏၊ သာတ္ထံ၊ အနက်နှင့်ပြည့်စုံသော၊ သဗ္ဗညုနံ၊ သဒ္ဓါနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ကေဝလ
 ပရိပုဏ္ဏံ၊ ထက်ဝန်းကျင်ပြည့်စုံသော၊ ပရိသုဒ္ဓံ၊ စင်ကြယ်သော၊ ဗြဟ္မစရိယံ
 မြတ်သော အကျင့်ကို၊ ပကာသေတိ၊ ပြတော်မူ၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ လော
 ကေ၊ လောက၌၊ ဗုတိယော၊ နှစ်ယောက်၊ ဖြစ်သော၊ အဟံဝုဂ္ဂလော၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်
 သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇမာနော၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ဗဟုဇနဟိတာယ၊ များစွာသောလူ
 အပေါင်းတို့၏စီးပွားခြင်းငှါ၊ ဗဟုဇနသုခါယ၊ များစွာသောလူအပေါင်းတို့
 ၏ချမ်းသာခြင်းငှါ၊ လောကနုကမ္မာယ၊ လောကကိုအစဉ်စောင့်ရှောက်ခြင်း
 ငှါ၊ ဒေဝမနုဿာနံ၊ နတ်လူတို့၏၊ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ၊ ဟိတာယ၊ စီးပွားခြင်း
 ငှါ၊ သုခါယ၊ ချမ်းသာခြင်းငှါ၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပုန၊ တ
 ဗဟံ၊ ပရံ၊ တပါးတုံလည်း၊ တသေဝသတ္ထု၊ ထိုမြတ်စွာတရား၏သာယွင်း၊
 သာဝကော၊ တပည့်သားဖြစ်သော၊ ပရိပဒေါ၊ ကောင်းစွာကျင့်ထသော ဗ
 ဟုသုတော၊ များသောအကြားအမြင်ရှိထသော၊ သီလဝတူပပဒ္ဓေါ၊ သီလ
 အကျင့်နှင့် ပြည့်စုံထသော၊ သေခေါ၊ သေသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သောပိ
 သေခေါ၊ ထိုသေသည်သည်၊ အာဒိကလျာဏံ၊ အစ၏ ကောင်းခြင်းနှင့်
 ပြည့်စုံသော၊ မဇ္ဈေကလျာဏံ၊ အလယ်၏ ကောင်းခြင်းနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ပရိ
 ယောသာနကလျာဏံ၊ အဆုံး၏ကောင်းခြင်းနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊
 ဒေသေတိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ သာတ္ထံ၊ အနက်နှင့်ပြည့်စုံသော၊ သဗ္ဗညုနံ၊ သဒ္ဓါ
 နှင့်ပြည့်စုံသော၊ ကေဝလပရိပုဏ္ဏံ၊ ထက်ဝန်းကျင်ပြည့်စုံသော၊ ပရိသုဒ္ဓံ၊
 စင်ကြယ်သော၊ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သော အကျင့်ကို၊ ပကာသေတိ၊ ပြစ်၏၊ ဘိ
 က္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ လောကေ၊ လောက၌၊ တတိယော၊ သုံးယောက်မြောက်
 သော၊ အဟံဝုဂ္ဂလော၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇမာနော၊ ဖြစ်လတ်သော်၊ ဗဟုဇ
 နဟိတာယ၊ များစွာသော လူအပေါင်းတို့၏စီးပွားခြင်းငှါ၊ ဗဟုဇနသုခါယ၊
 များစွာသော လူအပေါင်းတို့၏ချမ်းသာခြင်းငှါ၊ လောကနုကမ္မာယ၊ လော
 ကကိုအစဉ်စောင့်ရှောက်ခြင်းငှါ၊ ဒေဝမနုဿာနံ၊ နတ်လူတို့၏၊ အတ္ထာယ၊
 အကျိုးငှါ၊ ဟိတာယ၊ အစီးပွားအဖို့ငှါ၊ သုခါယ၊ ချမ်းသာအဖို့ငှါ၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊
 ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣမေခေါတယောဝုဂ္ဂတာ၊ ဤသုံးယောက်ကုန်
 သောပုဂ္ဂိုလ်တို့ သည်၊ လောကသို့၊ လောက၌၊ ဥပ္ပဇ္ဇမာနော၊ ဖြစ်လတ်ကုန်
 သည်ရှိသော်၊ ဗဟုဇနဟိတာယ၊ များစွာသောလူအပေါင်းတို့၏စီးပွားခြင်း
 ငှါ၊ ဗဟုဇနသုခါယ၊ များစွာသော လူအပေါင်းတို့၏ချမ်းသာခြင်းငှါ၊ လော
 ကနုကမ္မာယ၊ လောကကိုစောင့်ရှောက်ခြင်းငှါ၊ ဒေဝမနုဿာနံ၊ နတ်လူတို့
 ၏၊ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ၊ ဟိတာယ၊ အစီးအပွားအဖို့ငှါ၊ သုခါယ၊ ချမ်းသာ

တိကနိပါတ်-စတုတ္ထဝဂ်၊

၁၁၉

အလို၌၊ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ လောကော၊ လောက၌၊ မဟေသီ၊ သီလက္ခန္ဓစသောကျေးဇူးအပေါင်းကိုရှားမှီးထွေရှိတော်မူထသော၊ သတ္ထာ၊ လူနတ်တို့၏ဆရာဖြစ်တော်မူသောမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပဌမော၊ ရှေးဦးစွာသော၊ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တဿသတ္ထုနော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏အနွယ်၊ အကျင့်ဓမ္မဒေသနာအစဉ်သို့ လိုက်၍ဖြစ်သော၊ သာဝကော၊ တပည့်သားတော်ဖြစ်သော၊ ဘာဝိတတ္ထော၊ ဝိပဿနာမဂ်အားဖြင့်ပွားစေအပ်ပြီးသောဝိတံရှိသော၊ ဝိဇာာသဝေါ၊ ခဟန္တာသည်၊ ဗုတိယော၊ နှစ်ယောက်မြောက်သော၊ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အထာပရော၊ ထိုမှတပါး၊ ပရိပဒဒါ၊ အရိယမဂ်ဟုဆိုအပ်သော အကျင့်နှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဗဟုသုတောသီသဝတုပပန္နော၊ များသောအကြားအမြင်ရှိသောသီလအကျင့်နှင့်ပြည့်စုံသော၊ သေခေါ၊ သေသည်၊ တတိယော၊ သုံးယောက်မြောက်သော၊ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဒေဝမနုဿသေဋ္ဌာ၊ နတ်လူတကာတို့ထက် မြတ်တော်မူကုန်ထသော၊ ပထကီရာ၊ တရားတည်းဟူသောအရောင်ကိုပြုတတ်ကုန်ထသော၊ ဇေတတယော၊ ပုဂ္ဂလော၊ ဤသုံးယောက်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဥဒိရဏန္တာ၊ ဟောတော်မူကုန်လျက်၊ အမတဿ၊ အမြှောက်နိဗ္ဗာန် တည်းဟူသော ပြည်ကြီး၏၊ ခွါရံ၊ အရိယမဂ်တည်းဟူသောထမ်းကို၊ အပါပုဇေန္တိ၊ ဖွင့်ဆွတ်တော်မူကုန်၏၊ တေတယော၊ ပုဂ္ဂလော၊ ထိုသုံးယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ဗဟုဇနံ၊ များစွာသောလူအပေါင်းကို၊ ယောဂါ၊ ယောဂ၌၊ ပရုဇန္တိ၊ ဖြေတ္တတ်တော်မူကုန်၏၊ ယေ၊ အရိယပုဂ္ဂလော၊ အကြင်အရိယာ ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ အနုတ္တရေန၊ အတုမရှိသော၊ သတ္တဝါဟေန၊ ဝေနေယျသတ္တဝါတို့ကိုဘဝကန္တာရမှထုတ်ဆောင်တော်မူဘတ်သော မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သုဒေသိတံ၊ ကောင်းစွာညွှန်တော်မူအပ်သော၊ မဂ္ဂံ၊ ခရီးကို၊ အနုတ္တမန္တိ၊ အစဉ်လိုက်ကုန်၏၊ ယေ၊ အရိယပုဂ္ဂလော၊ အကြင်အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်လည်း၊ သုဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊ သာသနာတော်၌၊ အပ္ပမတ္တာ၊ မမေ့မထော့ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တေအရိယပုဂ္ဂလော၊ ထိုအရိယာပုဂ္ဂိုလ် တို့သည်၊ ဣဝေ၊ ဤကိုယ်၏အဖြစ်၌ပင်လျှင်၊ ဗုက္ခဿ၊ ဆင်းရဲ၏၊ အန္တံ၊ အဆုံးကို၊ ကရေန္တိ၊ ပြုကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပုဂ္ဂတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်ပဉ္စမထောက်သုတ်အပြီးတည်း၊

☞ ဘိက္ခဝေ၊ ခဟန်းရုံ၊ ကောယသိဝ္ဋံ၊ ကိုယ်၌၊ အသုဘာနုပဿိ၊ မတင့်တယ်

သောအခြင်းအရာကိုအဘန်တလဲလဲရှုထေ့ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရထံ၊ နေကြကုန်သော၊ အာနာပါနသတိပ၊ ထွက်သက် ဝင်သက်ကို သိမ်းဆည်းတတ်သောသတိသည်လည်း၊ အဇ္ဈတ္တံ၊ ဂေါစရဇ္ဈတ္တဟုဆိုအပ်သောအာရုံ၌၊ ပရိရခံ၊ ရှေးရှု၊ သုပ္ပတိဗ္ဗိတာ၊ ကောင်းစွာဆည်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်အံ့၊ သဗ္ဗသင်္ခါရေသု၊ ခပ်သိမ်းသော သင်္ခါရတို့၌၊ အနိစ္စာနုပသိနံ၊ အမြဲမရှိဟုရှုထေ့ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရထံ၊ နေကုန်သော၊ သိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကာယသိက္ခံ၊ ကိုယ်၌၊ အသုဘာနုပသိနံ၊ မတင့်တယ်သော အခြင်းအရာကိုအဘန်တလဲလဲရှုထေ့ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရထံ၊ နေကုန်သော သူတို့အား၊ သုဘာယ ဓာတုယာ၊ တင့်တယ်သောသဘော၌၊ ယောရာဂါနုသယော၊ အကြွက်ကာမရာဂါနုသယသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ သောရာဂါနုသယော၊ ထိုကာမရာဂါနုသယကို၊ ပဟိယျတိ၊ ပယ်အပ်၏၊ အာနာပါနသတိယာ၊ ထွက်သက်ဝင်သက်ကိုသိမ်းဆည်းတတ်သောသတိသည်၊ အဇ္ဈတ္တံ၊ ဂေါစရဇ္ဈတ္တဟုဆိုအပ်သော ကမ္မဋ္ဌာန်းတည်းဟူသော အာရုံ၌၊ ပရိရခံ၊ ရှေးရှု၊ သုပ္ပတိဗ္ဗိတာယ၊ ကောင်းစွာတည်သည်ရှိသော်၊ ဗဟိရာ၊ အပဖြစ်ကုန်သော၊ ဝိစာတာပက္ခိကာ၊ ဆင်းရဲကြောင်း၏ အတို့၌ တည်ကုန်သော၊ ယေဝိတက္ကော သယော၊ အကြွင်းရှိစွာဝိတက်အလိုတို့သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိကုန်၏၊ တေဝိတက္ကောသယော၊ ထိုမိစ္ဆာ ဝိတက်အလိုတို့သည်၊ နဟောန္တံ၊ မဖြစ်ကုန်၊ သဗ္ဗသင်္ခါရေသု၊ ခပ်သိမ်းသောသင်္ခါရတို့၌၊ အနိစ္စာနုပသိနံ၊ အမြဲမရှိဟုရှုထေ့ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရထံ၊ နေကုန်သောသူတို့အား၊ ယာအဝိဇ္ဇာ၊ အကြွင်းအဝိဇ္ဇာသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ သာ၊ ထိုအဝိဇ္ဇာကို၊ ပဟိယျတိ၊ ပယ်အပ်၏၊ ယာအဝိဇ္ဇာ၊ အကြွင်းဝိဇ္ဇာသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ သာဝိဇ္ဇာ၊ ထိုဝိဇ္ဇာသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ယောအရိယသော ဝကော၊ အကြွင်းအရိယာဖြစ်သောဘုရားတပည့်သားသည်၊ သဗ္ဗဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ အာတာပီ၊ ကိလေသာကိုပူဇော်စေတတ်သော လုံ့လရှိသည်ဖြစ်၍၊ ကာယသိက္ခံ၊ ကိုယ်၌၊ အသုဘာနုပသိနံ၊ မတင့်တယ်သောအခြင်းအရာကိုအဘန်တလဲလဲရှုထေ့ရှိ၏၊ အာနာပါနသတိယာ၊ ထွက်သက်ဝင်သက်ဟူသောနိမိတ်၌၊ ပရိယတော၊ ထင်သောသတိရှိ၏၊ သဗ္ဗသင်္ခါရသမထံ၊ ခပ်သိမ်းသောတေတုပ္ပက၊ သင်္ခါရတို့၏ ငြိမ်းရာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်ကို၊ ပသိ၊ ရှုထေ့ရှိ၏၊ သဗ္ဗဒသော၊ ကောင်းစွာမြင်တတ်သော၊ ယုတော၊ သမ္မတ္တနိယာမအားဖြင့်မြဲပြီးသော၊ သောသိက္ခံ၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ဝေ၊ စင်စစ်၊ တတ္ထံ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်၌၊ ဝိရုပ္ပတိ၊ ကိလေသာတို့မှလွတ်၏၊ အဘိညာဝေါသိတော၊ အဘိညာဉ်ကိုပြီးစေအပ်

တိကနိပါတ်-စတုတ္ထဝဂ်၊

၁၂၁

ပြီးသော၊ သန္တော၊ ငြိမ်းပြီးသော၊ သောမနိ၊ ထိုသာဝကဖြစ်သောမုနိသည်၊
ဝေ၊ စင်စစ်၊ သင်္ဂါတိဂေါ၊ အငြိအတွယ်ကိုလွန်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဂုစ္စတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊
ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် ဆဋ္ဌအသုဘသုတ်အပြီးတည်း။ ၊

ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဓမ္မာနုဓမ္မပရိပန္နဿ၊ ထောကုတ္တရာတရားကိုးပါး
အားလျော်သောတရားကိုကျင့်သော၊ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်းအား၊ အယံဘိက္ခု၊
ဤရဟန်းသည်၊ ဓမ္မာနုဓမ္မပရိပန္နော၊ ထောကုတ္တရာတရားကိုးပါးအားလျော်
သောတရားကိုကျင့်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေယျကရဏာယ၊ လောကုတ္တရာတ
ရားအားလျော်စွာသော အကျင့်ကိုကျင့်သောသူဟူ၍ကြားခြင်းငှါ၊ အယံ
အနုဓမ္မော၊ ဤသောကုတ္တရာတရားအားလျော်သောတရားသည်၊ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏၊ ဘာသမာနော၊ ပြောဟောသည်ရှိသော်၊ ဓမ္မညေဝ၊ တရားကိုသာ
လျှင်၊ ဘာသတိ၊ ပြောဟော၏၊ အဓမ္မံ၊ တရားမဟုတ်သည်ကို၊ နောတာသ
တိ၊ မပြောဟော၊ ဝိတုတ္တယမာနောဝါ၊ ကြံလျှင်မူလည်း၊ ဓမ္မဝိတုတ္တညေဝ၊
တရားနှင့်လျော်သောအကြံကိုသာလျှင်၊ ဝိတုတ္တတိ၊ ကြံ၏၊ အဓမ္မဝိတုတ္တံ၊
တရားနှင့်မလျော်သောအကြံကို၊ နောဝိတုတ္တတိ၊ မကြံ၊ ထဒံဘယံ၊ ထိုနှစ်
ပါးစုံသော တရားစကားပြောဟောခြင်း တရားနှင့် လျော်သော ကြံခြင်း
ကိုမူလည်း၊ အဘိနိဝိဇ္ဇိတွာ၊ စွန့်၍ ဥပေက္ခကော၊ ထုတ်လျှူရှုလျှက်၊ သတော၊
သတိနှင့်ပြည့်စုံ သည်ဖြစ်၍၊ သမ္ပဇာနော၊ အသင်အခြင်နှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊
ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ ဣတိ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဂေါ၊ မိန့်တော်
မူ၏၊ ဓမ္မာရာမော၊ တရားလျှင်မွေ့လျော်ရာရှိသော၊ ဓမ္မရတော၊ တရား၌မွေ့
လျော်သော ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ အနုဝိမိန္ဒယံ၊ အဘန်တလဲလဲကြံသော၊ ဓမ္မံ၊ တ
ရားကို၊ အနုဿရံ၊ အဆင့်ဆင့်ပွားစေသောအားဖြင့်အောင်စေသော၊ ဘိက္ခု၊
ရဟန်းသည်၊ သဒ္ဓမ္မာ၊ သူတော်ကောင်းတရားမှ နုပရိဟာယတိ၊ မယုတ်၊ စ
ရံဝါ၊ သွားသော်လည်းကောင်း၊ ယဒိ၊ ထိုမြို့၊ ဌိတံဝါ၊ ရပ်သော်လည်းကောင်း၊
နိဘိဇ္ဇောဝါ၊ ထိုင်သော်လည်းကောင်း၊ ဥဒ၊ ထိုမြို့၊ သယံဝါ၊ လျောင်းသော်
လည်းကောင်း၊ အဇ္ဈတ္တံ၊ အကြင်အကြင် ဆိုအပ်ပြီးသော ဂေါစရဇ္ဈတ္တံ၊
အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဝိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ သမယံ၊ ငြိမ်းစေသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊
သန္တဝေ၊ စင်စစ်ငြိမ်းသောနိဗ္ဗာန်သို့သာလျှင်၊ အဓိဂစ္ဆိ၊ ရောက်၏၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဂုစ္စတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊
ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် သတ္တမဓမ္မသုတ်အပြီးတည်း။ ၊

ဣတိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ထယော၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဣမေအကုသလဝိတက္ကံ၊ ဤအကုသလဝိတက်တို့သည်၊ အန္တကရဏော၊ ကန်းသည်ကိုပြုတတ်ကုန်၏၊ အစက္ခုကရဏော၊ ပညာမျက်စိမရှိသည်ကိုပြုတတ်ကုန်၏၊ အညာဏကရဏော၊ မသိခြင်းကိုပြုတတ်ကုန်၏၊ ပညာနိရောဓိကော၊ ပညာကိုချုပ်စေတတ်ကုန်၏၊ ဝိဇာတပက္ခိကော၊ ဆင်းရဲခြင်း၏အဘို့၌ဖြစ်ကုန်၏၊ အနိဗ္ဗာနသံဝတ္တနိကော၊ ကိလေသာတို့၏မငြိမ်းခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်ကုန်၏၊ ကတမေထယော၊ အဘယ်သုံးပါးတို့နည်း၊ ဣက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကမဝိတက္ကော၊ ကမဝိတက်သည်၊ အန္တကရဏော၊ ကန်းသည်ကိုပြုတတ်၏၊ အစက္ခုကရဏော၊ ပညာမျက်စိမရှိသည်ကိုပြုတတ်၏၊ အညာဏကရဏော၊ မသိခြင်းကိုပြုတတ်၏၊ ပညာနိရောဓိကော၊ ပညာကိုချုပ်စေတတ်၏၊ ဝိဇာတပက္ခိကော၊ ဆင်းရဲခြင်း၏အဘို့၌ဖြစ်၏၊ အနိဗ္ဗာနသံဝတ္တနိကော၊ ကိလေသာတို့၏မငြိမ်းခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်၏၊ ဣက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဗျာပါဒ ဝိတက္ကော၊ ဗျာပါဒ ဝိတက်သည်၊ အန္တကရဏော၊ ကန်းသည်ကိုပြုတတ်၏၊ အစက္ခုကရဏော၊ ပညာမျက်စိ မရှိသည်ကို ပြုတတ်၏၊ အညာဏ ကရဏော၊ မသိခြင်းကိုပြုတတ်၏၊ ပညာနိရောဓိကော၊ ပညာကိုချုပ်စေတတ်၏၊ ဝိဇာတပက္ခိကော၊ ဆင်းရဲ၏အဘို့၌ဖြစ်၏၊ အနိဗ္ဗာနသံဝတ္တနိကော၊ ကိလေသာတို့၏မငြိမ်းခြင်းကိုပြုတတ်၏၊ ဣက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝိဟိ'သဝိတက္ကော၊ ဝိဟိ'သဝိတက်သည်၊ အန္တကရဏော၊ ကန်းသည်ကိုပြုတတ်၏၊ အစက္ခုကရဏော၊ ပညာမျက်စိမရှိသည်ကိုပြုတတ်၏၊ အညာဏကရဏော၊ မသိခြင်းကိုပြုတတ်၏၊ ပညာနိရောဓိကော၊ ပညာကိုချုပ်စေတတ်၏၊ ဝိဇာတပက္ခိကော၊ ဆင်းရဲခြင်း၏အဘို့၌ဖြစ်၏၊ အနိဗ္ဗာနသံဝတ္တနိကော၊ ကိလေသာတို့၏မငြိမ်းခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်၏၊ ဣက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ထယော၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဣမေခေါအကုသလဝိတက္ကံ၊ ဤအကုသလဝိတက်တို့သည်၊ အန္တကရဏော၊ ကန်းသည်ကိုပြုတတ်ကုန်၏၊ အစက္ခုကရဏော၊ ပညာမျက်စိမရှိသည်ကိုပြုတတ်ကုန်၏၊ အညာဏကရဏော၊ မသိခြင်းကိုပြုတတ်ကုန်၏၊ ပညာနိရောဓိကော၊ ပညာကိုချုပ်စေတတ်ကုန်၏၊ ဝိဇာတပက္ခိကော၊ ဆင်းရဲခြင်း၏ အဘို့ဖြစ်ကုန်၏၊ အနိဗ္ဗာနသံဝတ္တနိကော၊ ကိလေသာတို့၏မငြိမ်းခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်ကုန်၏၊ ဣက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ထယော၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဣမေအကုသလ ဝိတက္ကံ၊ ဤအကုသလ ဝိတက်တို့သည်၊ အန္တကရဏော၊ မကန်းသည်ကို ပြုတတ်ကုန်၏၊ စက္ခုကရဏော၊ ပညာမျက်စိကိုပြုတတ်ကုန်၏၊ ဉာဏကရဏော၊ သိခြင်းကို ပြုတတ်ကုန်၏၊ ပညာဝုဒ္ဓိကော၊

တိကနိပါတ်-ဝေရုတ္တဝဂ်၊

၁၂၃

ပညာကို ပွားစေတတ်ကုန်၏။ အဝိဇ္ဇာတပက္ခိကာ၊ မဆင်းရဲခြင်း၏အဘို့
 နှိပ်စွပ်ကုန်၏။ နိဗ္ဗာ သံဝတ္တနိကာ၊ ကိလေသာတို့၏ ငြိမ်းခြင်းကို ဖြစ်စေ
 တတ်ကုန်၏။ ကာသမတယော၊ အာဟာရသုံးပါးတို့နည်း၊ သိက္ခဝေ၊ ရဟန်း
 တို့၊ နေက္ခမဝိဘက္ခော၊ နေက္ခမနှင့် ဟဉ်သော ဝိတက်သည်။ အနန္တကရ
 ဏော၊ မကန်းသည်ကိုပြုတတ်၏။ စက္ခုကရဏော၊ ပညာမျက်စိကိုပြုတတ်
 ၏။ ဉာဏကရဏော၊ သိခြင်းကိုပြုတတ်၏။ ပညာဝုဒ္ဓိကော၊ ပညာကိုပွားစေ
 တတ်၏။ အဝိဇ္ဇာတပက္ခိကော၊ မဆင်းရဲခြင်း၏အဘို့နှိပ်စွပ်ကုန်၏။ နိဗ္ဗာသံဝတ္တ
 နိကော၊ ကိလေသာတို့၏ငြိမ်းခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်၏။ သိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊
 အဗျပါဒဝိဘက္ခော၊ အဗျပါဒဝိတက်သည်။ အနန္တကရဏော၊ မကန်းသည်
 ကိုပြုတတ်၏။ စက္ခုကရဏော၊ ပညာမျက်စိကိုပြုတတ်၏။ ဉာဏကရဏော၊
 သိခြင်းကိုပြုတတ်၏။ ပညာဝုဒ္ဓိကော၊ ပညာကိုပွားစေတတ်၏။ အဝိဇ္ဇာတ
 ပက္ခိကော၊ မဆင်းရဲခြင်း၏အဘို့နှိပ်စွပ်ကုန်၏။ နိဗ္ဗာသံဝတ္တနိကော၊ ကိလေသာ
 တို့၏ ငြိမ်းခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်၏။ သိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အဝိဟိံသာဝိ
 တက္ခော၊ အဝိဟိံသာဝိတက်သည်။ အနန္တကရဏော၊ မကန်းသည်ကိုပြု
 တတ်၏။ စက္ခုကရဏော၊ ပညာမျက်စိကိုပြုတတ်၏။ ဉာဏကရဏော၊ သိ
 ခြင်းကိုပြုတတ်၏။ ပညာဝုဒ္ဓိကော၊ ပညာကိုပွားစေတတ်၏။ အဝိဇ္ဇာတပက္ခိ
 ကော၊ မဆင်းရဲခြင်း၏အဘို့နှိပ်စွပ်ကုန်၏။ နိဗ္ဗာသံဝတ္တနိကော၊ ကိလေသာတို့
 ၏ ငြိမ်းခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်၏။ သိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တယော၊ သုံးပါးကုန်
 သော၊ ဣမေခေါကုသလဝိဘက္ခော၊ ဤကုသလဝိတက်တို့သည်။ အနန္တကရ
 ဏော၊ မကန်းသည်ကို ပြုတတ်ကုန်၏။ စက္ခုကရဏော၊ ပညာမျက်စိကိုပြု
 တတ်ကုန်၏။ ဉာဏကရဏော၊ သိခြင်းကိုပြုတတ်ကုန်၏။ ပညာဝုဒ္ဓိကော၊ ပညာ
 ကို ပွားစေတတ်ကုန်၏။ အဝိဇ္ဇာတပက္ခိကာ၊ မဆင်းရဲခြင်း၏ အဘို့နှိပ်စွပ်
 ကုန်၏။ နိဗ္ဗာသံဝတ္တနိကာ၊ ကိလေသာတို့၏ငြိမ်းခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်
 ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ
 ၏။ ကုသလေ၊ ကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော။ တယောဝိဘက္ခော၊ သုံးပါးသောဝိ
 တက်တို့ကို၊ ဝိဘက္ခယော၊ ကြံရာ၏။ အကုသလေ၊ အကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော၊
 တယောဝိဘက္ခေပန၊ သုံးပါးသောဝိ တက်တို့ကိုကား၊ နိရာကဓေ၊ မိမိသန္တာန်
 နှိမ့်ပြုရာ၊ ယထာနာမ၊ ဥပမာမည်သည်ကား၊ ဝိဋ္ဌာနံ၊ နွေထတို့၏၊ ပစ္စိမေမာ
 သော၊ အဆုံးဖြစ်သောလွှ်၊ သမူဟတံ၊ မြေဌတက်သော၊ ရဇံ၊ မြူကို၊ ဝဿ
 တော၊ ရွာသော၊ မဟတော၊ သည်းစွာသော၊ မေဓဿ၊ မိလ်း၏၊ ဝုဒ္ဓိ၊ မိလ်း
 ရှေ့သည်၊ ဌာနသော၊ တစ်ထခြင်း၌၊ ဝူပသမေတိဣဝ၊ ငြိမ်းစေဘိသကဲ့သို့၊ ဧ

ဝမေဝ၊ ဤအတုသာလျှင်၊ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဝိတက္ကာနိဝ၊ မိစ္ဆာဝိတက်
 တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဝိစာရိယာနဝ၊ ထိုမိစ္ဆာဝိတက်နှင့်ယှဉ်သောဝိစာရ
 တို့ကိုလည်းကောင်း၊ သမေတိ၊ ငြိမ်းစေ၏၊ တထာဘူတော၊ ထိုသို့ဖြစ်သော၊
 သောယောဂါဝစရော၊ ထိုယောဂါဝစရပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဣမေဝ၊ ဤကိုယ်၏
 အဖြစ်၌ပင်လျှင်၊ ဝိတက္ကာပသမေန၊ ခပ်သိမ်းသောဝိတက်မှငြိမ်းသော၊ စေ
 တဿ၊ မိတ်ဖြင့်၊ သန္တိပဒံ၊ ခပ်သိမ်းသောကိလေသာတို့၏ ငြိမ်းရာဖြစ်သော
 နိဗ္ဗာန်ကို၊ သမဇ္ဈဂါ၊ ကောင်းစွာရသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂ
 ဝတာ၊ ဘုရားသည်၊ ဝုစ္စတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်၊
 အဋ္ဌမအဋ္ဌကာရဏသုတ်အပြီးသည်။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အန္တရာမဿ၊ မိတ်၌ဖြစ်သောအညစ်အကြေးတို့
 သည်၊ အန္တရာအဓိက္ခာ၊ မိတ်၌ဖြစ်သောဆန့်ကျင်ဘက်တို့သည်၊ အန္တရာ
 သပတ္တာ၊ မိတ်၌ဖြစ်သောရန်ဘက်တို့သည်၊ အန္တရာဝဂ္ဂေ၊ မိတ်၌ဖြစ်သော
 သူသတ်တို့သည်၊ အန္တရာပစ္စတ္တိ၊ ကာ၊ မိတ်၌ဖြစ်သောရန်သူတို့သည်၊ ဣမေ
 တယော၊ ဤသုံးပါးတို့တည်း၊ ကတမေတယော၊ အဘယ်သုံးပါးတို့နည်း၊ ဘိ
 က္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သောတော၊ လောဘသည်၊ အန္တရာမဿ၊ မိတ်၌ဖြစ်သော
 အညစ်အကြေးမည်၏၊ အန္တရာအဓိက္ခာ၊ မိတ်၌ဖြစ်သောဆန့်ကျင်ဘက်
 မည်၏၊ အန္တရာသပတ္တာ၊ မိတ်၌ဖြစ်သောရန်ဘက်မည်၏၊ အန္တရာဝဂ္ဂ
 ဧ၊ မိတ်၌ဖြစ်သောသူသတ်မည်၏၊ အန္တရာပစ္စတ္တိ၊ ကော၊ မိတ်၌ဖြစ်သော
 ရန်သူမည်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဒေါသော၊ ဒေါသသည်၊ အန္တရာမဿ၊
 မိတ်၌ဖြစ်သောအညစ်အကြေးမည်၏၊ အန္တရာအဓိက္ခာ၊ မိတ်၌ဖြစ်သော
 ဆန့်ကျင်ဘက်မည်၏၊ အန္တရာသပတ္တာ၊ မိတ်၌ဖြစ်သောရန်ဘက်မည်
 ၏၊ အန္တရာဝဂ္ဂေ၊ မိတ်၌ဖြစ်သောသူသတ်မည်၏၊ အန္တရာပစ္စတ္တိ၊ ကော၊
 မိတ်၌ဖြစ်သောရန်သူမည်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ မောဟော၊ မောဟသည်၊ အန္တ
 ရာမဿ၊ မိတ်၌ဖြစ်သောအညစ်အကြေးမည်၏၊ အန္တရာအဓိက္ခာ၊ မိတ်၌
 ဖြစ်သောဆန့်ကျင်ဘက်မည်၏၊ အန္တရာသပတ္တာ၊ မိတ်၌ဖြစ်သောရန်ဘက်
 မည်၏၊ အန္တရာဝဂ္ဂေ၊ မိတ်၌ဖြစ်သောသူသတ်မည်၏၊ အန္တရာပစ္စတ္တိ
 ကော၊ မိတ်၌ဖြစ်သောရန်သူမည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တယော၊ သုံးပါးတို့တည်း၊
 ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အန္တရာမဿ၊ မိတ်၌ဖြစ်သောအညစ်အကြေးတို့သည်၊
 အန္တရာအဓိက္ခာ၊ မိတ်၌ဖြစ်သောဆန့်ကျင်ဘက်တို့သည်၊ အန္တရာသပတ္တာ၊
 မိတ်၌ ဖြစ်သော ရန်ဘက်တို့သည်၊ အန္တရာဝဂ္ဂေ၊ မိတ်၌ ဖြစ်သောသူ
 သတ်တို့သည်၊ အန္တရာပစ္စတ္တိ၊ ကာ၊ မိတ်၌ဖြစ်သောရန်သူတို့သည်၊ ဣမေခေါ

ထိကနိပါတ်-စတုတ္ထဝဂ်၊

၁၂၅

တယော၊ ဤသုံးပါးတို့တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ လောဘော၊ လောဘသည်၊ အနတ္ထာဇနနော၊ အကျိုးမရှိ သည်ကိုဖြစ်စေတတ်၏။ လောဘော၊ လောဘသည်၊ ဗိတ္တပကောပနော၊ စိတ်ကိုဖျက်ဆီးတတ်၏။ အန္တရတော၊ စိတ်မှ၊ ဘယံ၊ ဘေးသည်၊ ဇာတံ၊ ဖြစ်၏။ တံဘယံ၊ ထိုစိတ်မှဖြစ်သောဘေးကို၊ ဇနော၊ သတ္တဝါသည်၊ နာဝဗုဒ္ဓန္တိ၊ မသိနိုင်။ လုဒ္ဓေါ၊ ထင်သောသူသည်။ အတ္ထံ၊ မိမိအကျိုးစီးပွားသူတပါးအကျိုးစီးပွားကို၊ နဇနာတိ၊ မသိနိုင်။ လုဒ္ဓေါ၊ တင်သောသူသည်။ ဓမ္မံ၊ ဆယ်ပါး သောအကုသလ ကမ္မပထ တရားကိုသော်လည်း၊ နပဿတိ၊ မမြင်နိုင်၊ ယံ၊ အကြင်အခါ၌၊ လောဘော၊ လောဘသည်၊ နရံ၊ သတ္တဝါကို၊ သဟတေ၊ နှိပ်စက်၏။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ အန္ဓတမံ၊ အလွန်မိုက်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ယောစယောဂါဝစရော၊ အကြင်ယောဂါဝစရပုဂ္ဂိုလ်သည်ကား၊ လောဘံ၊ လောဘကို၊ ပဟတ္တာနု၊ ပယ်ခြင်းကြောင့်၊ လောဘနေယျ၊ တပ်မက်ဘွယ်သောအာရုံသည်၊ ဥပဋ္ဌိတေဝိ၊ ထင်လာသော်လည်း၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ နုလုတ္တာ၊ မတပ်၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တေနအရိယပုဂ္ဂလေန၊ ထိုအရိယာပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ပေါက္ခရာ၊ ကြာပခုနစ်ရက်မှ၊ ဥဒဓိန္န၊ ရေပေါက်ကို၊ ပဟိယတေဣဝ၊ ပယ်အောင်သကဲ့သို့၊ အရိယမဂ္ဂေန၊ အရိယမဂ်ဖြင့်၊ လောဘော၊ လောဘကို၊ ပဟိယတေ၊ ပယ်အပ်၏။ ဧဒါသော၊ ဧဒါသည်၊ အနတ္ထဇနနော၊ အကျိုးမရှိသည်ကိုဖြစ်စေတတ်၏။ ဧဒါသော၊ ဧဒါသည်၊ ဗိတ္တပကောပနော၊ စိတ်ကိုဖျက်ဆီးတတ်၏။ အန္တရတော၊ စိတ်မှ၊ ဘယံ၊ ဘေးသည်၊ ဇာတံ၊ ဖြစ်၏။ တံဘယံ၊ ထိုစိတ်မှဖြစ်သောဘေးကို၊ ဇနော၊ သတ္တဝါသည်။ နာဝဗုဒ္ဓန္တိ၊ မသိနိုင်။ လုဒ္ဓော၊ အမျက်ထွက်တတ်သောသူသည်။ အတ္ထံ၊ မိမိအကျိုးစီးပွားသူတပါးအကျိုးစီးပွားကို၊ နဇနာတိ၊ မသိနိုင်။ လုဒ္ဓော၊ အမျက်ထွက်သောသူသည်။ ဓမ္မံ၊ ဆယ်ပါးသောကုသလကမ္မပထတရားကို၊ နပဿတိ၊ မမြင်နိုင်၊ ယံ၊ အကြင်အခါ၌၊ ဧဒါသော၊ ဧဒါသည်၊ နရံ၊ သတ္တဝါကို၊ သဟတေ၊ နှိပ်စက်၏။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ အန္ဓတမံ၊ အလွန်မိုက်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ယောစယောဂါဝစရော၊ အကြင်ယောဂါဝစရပုဂ္ဂိုလ်သည်ကား၊ ဧဒါသံ၊ ဧဒါသကို၊ ပဟတ္တာနု၊ ပယ်ခြင်းကြောင့်၊ ဧဒါသနေယျ၊ အမျက်ထွက်ဘွယ်ဖြစ်သောအာရုံသည်၊ ဥပဋ္ဌိတေဝိ၊ ထင်လာသော်လည်း၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ နုလုတ္တာ၊ မထွက်၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တေနအရိယပုဂ္ဂလေန၊ ထိုအရိယာပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဗန္ဓနာ၊ အညွှာမှ၊ တာထပက္ကံ၊ ထန်းသီးမှည့်ကို၊ ပဟိယတေဣဝ၊

၁၂၆

ဣတိဂုဏ်ပါဠိထေရ်နိဿယ၊

ပယံအဝံသကဲ့သို့၊ထတိယမဂ္ဂညာဏေန၊ ထတိယမဂ်ဥပတိဖြစ်၊ဒေါသော၊
 ဒေါသကိ၊ပတိယထော၊ပယံအဝံ၏။ မောဟော၊မောဟသည်၊ အနတ္တ
 ဇနနော၊အကျိုးမရှိသည်ကိုဖြစ်စေတတ်၏၊ မောဟော၊မောဟသည်၊ဝိတ္တ
 ပကောပနော၊စိတ်ကိုဖျက်ဆီးတတ်၏၊ အန္တရထော၊စိတ်မှ၊ ဘယံ၊ဘေး
 သည်၊ဇာယထော၊ဖြစ်၏၊ တံဘယံ၊ထိုစိတ်မှဖြစ်သောဘေးကို၊ ဇနော၊သ
 ဣဝါသည်၊နာဝဗုဏ္ဏတိ၊မသိနိုင်၊ ၊ရဇဋ္ဌာ၊တွေဝေသောသူသည်၊အတ္ထံ၊
 မိမိစီးပွားသူတပါးစီးပွားကို၊နဇာနာတိ၊မသိနိုင် ၊ရဇဋ္ဌာ၊တွေဝေသောသူ
 သည်၊ဓမ္မံ၊ ဆယ်ပါးသောကုသလကမ္မပထတရားကို၊ နပဿတိ ၊မမြင်
 နိုင်၊ယံ၊အကြင်အခါ၌၊မောဟော၊မောဟသည်၊နရံ၊သတ္တဝါကို၊သဟတေ
 နှိဝဏ်၏၊ထဒါ၊ထိုအခါ၌ ၊အန္တတမံ၊ အလွန်မိုက်သည်၊ဟောတိ ၊ဖြစ်၏၊
 ယောစယောဂါဝစရော၊အကြင်ယောဂါဝရေဂုဂ္ဂိုလ်သည်ကား၊ မောဟံ၊
 မောဟကို၊ပဟတ္တိံန၊ ပယံခြင်းကြောင့်၊ မောဟနေယျ၊ တွေဝေသွယ်
 သောအာရုံသည်၊ ဥပဋ္ဌိတေမိ၊ ထင်ထားသော်လည်း၊နမယျတိ၊ မတွေဝေ၊
 သောအာရုံယဝုဂ္ဂဇော၊ထိုအာရုံယဝုဂ္ဂိုလ်သည်၊ဥဒယံ၊ တက်သော၊ အာဒိ
 ဂ္ဌော၊နေမင်းသည်၊တမံ၊မှောင်ကို၊ဟန္တိ၊စူး၊ပျောက်သကဲ့သို့၊သဗ္ဗံ၊အလုံး
 စုံသော၊မောဟံ၊မောဟကို၊စတုတ္ထမဂ္ဂေန၊စတုတ္ထမဂ်ဖြင့်၊ဝိဟန္တိ၊ပျောက်
 ၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ဝုတ္တတိ၊ ဟောထော်မူအပ်
 ၏၊ ၊ဣတိ၊ဤလျှင်နဝမအန္တရာမလသုတ်အပြီးတည်း၊ ၊

၂

ဘဂဝတာ၊ ဘုရားတော်ကြီးသောမြတ်စွာဘုရားသည်၊ဝုတ္တံဟိ၊ထင်ရှား
 ဟောထော်မူအပ်သော၊အရဟတာ၊ကိလေသာတို့မှဝေးထော်မူသောမြတ်
 စွာဘုရားသည်၊ဝုတ္တံ၊ ဟောထော်မူအပ်သော၊ ဧတံ၊ ဤအသဒ္ဓမ္မသုတ်ကို၊
 မေမယော၊အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ဣတိ၊ဤသို့၊ သုတံ၊ကြားရလိုက်၏၊ဘိက္ခ
 ဝေ၊ရဟန်းတို့၊တိဘိ၊သုံးပါးကုန်သော၊ အသဒ္ဓမ္မေဟိ၊ မသုတော်တရားတို့
 သည်၊အဘိဘူတော၊နှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ ပရိယာဒိန္နမိတ္တော၊ ကုန်ခန်း
 စေအပ်သောကုသိုလ်စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ဒေဝဒတ္တော၊ ဒေဝဒတ်သည်၊အာ
 ပါယိကော၊အပါယ်သို့သွား၏၊နေရဟိကော၊ ငရဲ၌ဖြစ်၏၊ကပ္ပဋ္ဌော၊အာယု
 ကပ်ပတ်လုံးငရဲ၌တည်၏၊ အတေကိတ္တော၊ ကုလားခြင်းငှါမတတ်ကောင်း၊
 ကတမဟိ တိဟိဓမ္မေဟိ၊ အဘယ်သုံးပါးသောတရားတို့သည်၊ အဘိဘူ
 တော၊နှိပ်စက်အပ်သနည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ ပါမိစ္ဆတာယ၊ ယုတ်မာ
 သောအလိုရှိသည်၏အဖြစ်သည်၊ အဘိဘူတော၊ နှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍၊
 ပရိယာဒိန္နမိတ္တော၊ ကုန်ခန်းစေအပ်သောကုသိုလ်စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၏၊ ဒေဝ

ထိကနိပါတ်-စတုတ္ထဝဂ်၊

၁၂၇

ဒေတ္တော၊ ဒေဝဒတ်သည်၊ အပါယိကော၊ အပါယံသိုလား၏၊ နေရယိကော၊
 ငရဲ၌ဖြစ်၏၊ ကပ္ပဋ္ဌော၊ အာယုကပ်ပတ်လုံး ငရဲ၌တည်၏၊ အတေကိန္ဒော၊
 ကုစားခြင်းငှါ မထတ်ကောင်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပါပမိတ္တတာယ၊ ခ
 ကောင်းသောအဆွေခင်ပွန်းရှိသည်၏အဖြစ်သည်၊ အထိဘူတော၊ နှိပ်စက်
 အပ်သည်ဖြစ်၍၊ ပရိယာဒိန္နမိတ္တော၊ ကုန်ခန်းစေအပ်သော ကုသိုလ်မိတ်ရှိ
 သည်ဖြစ်၍၊ ဒေဝဒတ္တော၊ ဒေဝဒတ်သည်၊ အပါယိကော၊ အပါယံသိုလား
 ၏၊ နေရယိကော၊ ငရဲ၌ဖြစ်၏၊ ကပ္ပဋ္ဌော၊ အာယုကပ်ပတ်လုံး ငရဲ၌တည်၏၊ အ
 တေကိန္ဒော၊ ကုစားခြင်းငှါ မထတ်ကောင်း၊ ဗနတထာ၊ ထိုမှတစ်ပါး၊ ဥတ္တရိ
 ကရုဏီယ၊ အလွန်သောပြာတွယ်သည်၊ သတိဟိ၊ ရှိလျက်လျှင်၊ ဩရမတ္တ
 ကေန၊ အနည်းငယ်မျှသာဖြစ်သော၊ ဝိသေသာမိဂမေန၊ ကျေးဇူးအထူးကို
 ရခြင်းဖြင့်၊ အန္တရာ၊ အကြား၌၊ ဝေါသာနံ၊ မိတ်ချခြင်းသို့၊ အပါဒါ၊ ရောက်၏၊
 ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣမေဟိခေါတိဟိ အသဒ္ဓမ္မေဟိ၊ ဤသုံးပါးသောမသု
 တော်တရားတို့သည်၊ အထိဘူသော၊ နှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ ပရိယာဒိန္န
 မိတ္တော၊ ကုန်ခန်းစေအပ်သော ကုသိုလ်မိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဒေဝဒတ္တော၊ ဒေဝ
 ဒတ်သည်၊ အပါယိကော၊ အပါယံသိုလား၏၊ နေရယိကော၊ ငရဲ၌ဖြစ်၏၊ ကပ္ပ
 ဋ္ဌော၊ အာယုကပ်ပတ်လုံး ငရဲ၌တည်၏၊ အတေကိန္ဒော၊ ကုစားခြင်းငှါ မ
 ထတ်ကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧတမတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုအသဒ္ဓမ္မသုတ်၌၊ ဧတံ၊ ဤအနက်သ
 တောကို၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုစ္စတိ၊ ဟောတော်မူ
 အပ်၏၊ ဧတောကတ္ထိ၊ ဧတောကန္တံ၊ ကောမိ၊ တစုံတယခုသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊
 ဇာတုဧကံသေန၊ စင်စစ်အားဖြင့်၊ ပါဝိန္ဒော၊ ယုတ်မာသော အလိုရှိသည်၊
 မာဥပပဇ္ဇတိ၊ မဖြစ်စေလင့်၊ ပါဝိန္ဒာနံ၊ ယုတ်မာသော အလိုရှိကုန်သော၊ ပုဂ္ဂ
 လာနံ၊ ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ယထာယာဒိဝိ၊ အကြင်ထိုသဘောရှိသော၊ ဂတိအ
 လားသည်၊ ဧဘာတိ၊ ဖြစ်၏၊ တံဂတိ၊ ထိုသို့သဘောရှိသောအလားကို၊ ဣ
 မိနာမိ၊ ဤဒေဝဒတ်၏ဖြစ်ခြင်းဟူသော အကြောင်းဖြင့်လည်း၊ ဇာနာထ၊ သိ
 လင့်ကုန်၊ ဒေဝဒတ္တော၊ ဒေဝဒတ်ကို၊ ပဏှိတောဘိ၊ ပညာရှိ၏ဟူ၍၊ သ
 မညာတော၊ ပြီးမှန်းအပ်၏၊ ဘာမိတတ္ထောတိ၊ ပွားစေအပ်သော ကုသိုလ်မိတ်ရှိ
 ၍ဟူ၍၊ သမ္ပတော၊ သရုတ်အပ်၏၊ ဒေဝဒတ္တော၊ ဒေဝဒတ်သည်၊ အတ္တနော၊
 ခိုမိ၏၊ ယသသာ၊ အကျော်အစောအခြံအရံဖြင့်၊ ဇလံ၊ ဣဝံ၊ တောက်ပသကဲ့
 သို့၊ အဋ္ဌာသိ၊ တည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မေမယာ၊ ငါသည်၊ သုတံ၊ ကြားအပ်၏၊
 သော၊ ထိုဒေဝဒတ်သည်၊ ပမာဒံ၊ မှေ့လျော့ခြင်းကို၊ နိသာယ၊ အမြဲပြု၍၊ အနု

ဇိနောယုတ်၏။ နံတထာဂတံ၊ ထိုဝါတုရားကို၊ အာသန္ဓ၊ နှိပ်စက်၍၊ စတုစွါ
 ရံ၊ လေးခုသောတခါးရှိသော၊ ဘယာနကံ၊ ကြောက်ဖွယ်ရှိသော၊ အဝိဗိနိရိ
 ရံ၊ အဝိဇရေသို့၊ ပစ္စေဒ၊ ရောက်၏။ ဟိယုတ္တံ၊ ထိုစကားသင့်၏၊ ယော၊ အ
 ကြင်သူသည်၊ အနုဋ္ဌဿ၊ အမျက်မထွက်သော စိတ်ရှိသော၊ ပါမကမ္ဘံ၊ မ
 ကောင်းမှုကံကို၊ အင်္ကဗ္ဗတော၊ မပြုသော၊ သုဇနဿ၊ သူတော်ကောင်းကို၊
 ဒုက္ခေ၊ ပျက်ဆီး၏၊ ဒုဋ္ဌဗိတ္တံ၊ အမျက်ထွက်သောစိတ်ရှိသော၊ အနာဒရံ၊ ရိုသေ
 ခြင်းမရှိသော၊ တမေဝပါပဝုဂ္ဂလံ၊ ထိုယုတ်မာသော ပုဂ္ဂိုလ်သို့သာလျှင်၊ ပါ
 ပံ၊ မကောင်းမှုသည်၊ ဗုသတိ၊ ရောက်၏။ ယော၊ အကြင်သူသည်၊ သရဒ္ဓ၊
 သရဒ္ဓရောက်၊ ဝိသကုဗ္ဗန္တ၊ အဆိပ်ရည်တစ်ခိုးဖြင့်၊ ပဇာသိတုံ၊ ဗျာဓိဆီးခြင်း
 ဌ၊ မညေယျ၊ အောက်မေ့စရာ၏၊ သော၊ ထိုသူသည်၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်
 ကြောင့်၊ ဥဒမိ၊ သရဒ္ဓရာသည်၊ ဘာသ္မာ၊ ကြောင့်ဖွယ်တန်း၊ မဟာ၊ နက်ခေါင်
 ကျယ်ဝန်း၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သရဒ္ဓံ၊ သရဒ္ဓရာကို၊ တေနဝိသကုဗ္ဗ
 နံ၊ ထိုအဆိပ်ရည်တစ်ခိုးဖြင့်၊ နုပဇ္ဇာသယျာယထာ၊ မပျက်ဆီးနိုင်ရာသကဲ့သို့၊ ဇ
 ဝမေဝ၊ ဤအတူလျှင်၊ ယော၊ အကြင်သူသည်၊ သမဂ္ဂတံ၊ အလွန်တည်ကြည်
 စွာထသော၊ သန္တုဗိတ္တံ၊ ငြိမ်သက်သောစိတ်ရှိတော်မူထသော၊ တထာဂတံ၊
 မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဝါဒေန၊ အပြစ်ဖြင့်၊ ဝိဟိသတိ၊ နှိပ်စက်၏၊ တမ္ပိတထာဂ
 တော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၌၊ ဝါဒေါ၊ အပြစ်သည်၊ နန္တဟတိ၊ မရောက်၊ ယ
 သသမာပဗ္ဗိပန္နဿ၊ အကြင်ကောင်းစွာ ကျင့်သော ဘုရားဘုရားတပည့်
 သား၏၊ မဂ္ဂါနုဂေါ၊ ကျင့်ရိုးလမ်းကြောင်းသို့လိုက်၍ကျင့်သော၊ တိက္ခ၊ ရ
 ဟန်းသည်၊ ဒုက္ခဿ၊ ဆင်းရဲ၏၊ ခယံ၊ ကုန်ရာဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်သို့၊ ပါဝုဏော၊
 ရောက်ရာ၏၊ တာဒိသံ၊ ထိုသို့ သဘောရှိသောသူကို၊ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိ
 သည်၊ ဝိတ္တံ၊ အဆွေခင်ပွန်းကို၊ ကြိဗ္ဗေထ၊ ပြုရာ၏၊ တဉ္စ၊ ထိုသူကိုလည်း၊ သေ
 ဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဂုစ္စတိ၊ ဟော
 တော်မူအပ်၏။ အယဒ္ဓိအတ္ထော၊ ဤအနက်ကိုလည်း၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်
 စွာဘုရား၊ ဂုတ္တော၊ ဟောသော်မူအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အာ
 နန္ဒာသည်၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်ဒသမဒေဝဒတ္တသုတ်
 အပြီးတည်း။ စတုတ္ထောဝဂ္ဂေါ၊ စတုတ္ထဝဂ်တည်း။

တဿ၊ ထိုစတုတ္ထဝဂ်၏၊ ဥဒါနံ၊ ဥဒါန်းသည်၊ ဘဂဝတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝိသက္ကာ၊
 ဝိတက္ကသုတ်လည်းကောင်း၊ သက္ကာရ၊ သက္ကာရသုတ်လည်းကောင်း၊ သဒ္ဓါ
 စ၊ ဒေဝသဒ္ဓသုတ်လည်းကောင်း၊ စဝမာနာစ၊ စဝမာနာသုတ်လည်းကောင်း၊
 ထောကောစ၊ ထောကသုတ်လည်းကောင်း၊ အသုဘူ၊ အသုဘသုတ်လည်း

တိကနိပါတ်-ပဉ္စမဝဂ်၊

၁၂၉

ကောင်း၊ ဓမ္မ၊ ဓမ္မသုတ်လည်းကောင်း၊ အန္ဓကာရ၊ အန္ဓကာရသုတ်လည်း
ကောင်း၊ မလိအန္တရာ၊ မလသုတ်လည်းကောင်း၊ ဒေဝဒတ္တော၊ ဒေဝဒတ္တ
သုတ်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တေ၊ ထိုသုတ်တို့သည်၊ ဒဿ၊ ဆယ်သုတ်
တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ။

တိကနိပါတ်-ပဉ္စမဝဂ်၊ *သုတ္တံ - ၁၂၅*

ဘဝဝတာ၊ ဘုန်းထော်ကြီးသောမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဂုတ္တံဟိ၊ ထင်ရှား
ဟောတော်မူအပ်သော၊ အရဟတော၊ ကိလေသာတို့မှ ဝေးတော်မူပြီးသော
မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဂုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဧတံ၊ ဤပဿာဒသုတ်
ကို၊ မေမယော၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားမူလိုက်၏၊
ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အဂ္ဂပဿာဒေါ၊ မြတ်သည်နှင့်ကြည်ညိုခြင်းတို့သည်၊ ဣ
မေတယော၊ ဤသုံးပါး တို့သည်၊ ကတမေတယော၊ အထယ် သုံးပါးတို့
နည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယံဝတာ၊ အကြင်မျှသောက်ကုန်သော၊ အပဒေါ၊
အခြေမရှိကုန်သော၊ သတ္တာဝါ၊ သတ္တဝါတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဗ္ဗိပဒေါ၊ အ
ခြေနှစ်ချောင်းရှိကုန်သော၊ သတ္တာဝါ၊ သတ္တဝါတို့သည်လည်းကောင်း၊ စတု
ပ္ပဒေါ၊ အခြေထေးချောင်း ရှိကုန်သော၊ သတ္တာဝါ၊ သတ္တဝါတို့သည်လည်း
ကောင်း၊ ဗဟုပ္ပဒေါ၊ များသောခြေရှိကုန်သော၊ သတ္တာဝါ၊ သတ္တဝါတို့သည်
လည်းကောင်း၊ ဣပိနော၊ ချပ်ရှိကုန်သော၊ သတ္တာဝါ၊ သတ္တဝါတို့သည်လည်း
ကောင်း၊ အဗ္ဗုပိနော၊ ချပ်မရှိကုန်သော၊ သတ္တာဝါ၊ သတ္တဝါတို့သည်လည်း
ကောင်း၊ သညိနော၊ သညာရှိကုန်သော၊ သတ္တာဝါ၊ သတ္တဝါတို့သည်လည်း
ကောင်း၊ အသညိနော၊ သညာမရှိကုန်သော၊ သတ္တာဝါ၊ သတ္တဝါတို့သည်
လည်းကောင်း၊ နေဝသညိနသညိနော၊ သညာရှိ သည်လည်းမဟုတ်သညာမ
ရှိသည်လည်း မဟုတ် ကုန်သော၊ သတ္တာဝါ၊ သတ္တဝါ တို့သည် လည်း
ကောင်း၊ အတ္ထိသန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ တေသံ၊ ထိုသတ္တဝါတို့တွင်းအရဟံ၊ ကိလေ
သာတို့မှ ဝေးတော်မူသော၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ မထောက်မပြန် ကိုယ်တော်
ထိုင်သာလျှင်ခပ်သိမ်းသောတရားကိုသိတော်မူသော၊ တထာဂတော၊ မြတ်
စွာဘုရားကို၊ အဂ္ဂေါ၊ မြတ်၏ဟူ၍၊ အက္ခာဂတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်း
တို့၊ သေသတ္တာ၊ အကြင်သတ္တဝါတို့သည်၊ ဗုဒ္ဓေ၊ မြတ်စွာဘုရား၌၊ ပဿန္တာ၊
ကြည်ညိုကုန်၏၊ တေသတ္တာ၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည်၊ အဂ္ဂေ၊ မြတ်သောအရာ
၌၊ ပဿန္တာ၊ ကြည်ညိုသည်မည်ကုန်၏၊ ခေါပန၊ စင်စစ်၊ အဂ္ဂေ၊ မြတ်သောဘု
ရား၌၊ ပဿန္တာနံ၊ ကြည်ညိုကုန်သောသူတို့အား၊ အဂ္ဂေ၊ မြတ်သော၊ ဝိပါကော၊

အကျိုးသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယာဝတာ၊ အကြင်မျှ
 လောကီကုန်သော၊ သင်တာ၊ အကြောင်း တရားတို့သည် ပြုပြင်အပ်ကုန်
 သော၊ ဓမ္မာဝါ၊ ထရားတို့သည်လည်းကောင်း၊ အသင်တာ၊ အကြောင်းထ
 ရားတို့သည်မပြုပြင်အပ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာဝါ၊ တရားတို့သည်လည်းကောင်း၊
 အတ္ထိ၊ ရှိကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုတရားတို့တွင်၊ မဒနိဗ္ဗဒ္ဓနော၊ ယစ်ခြင်းတို့ကိုနှိပ်
 နှင်းတတ်သော၊ ဝိပါသဝိနယော၊ သိပ်ခြင်းကိုပျောက်စွင့်တတ်သော၊ အာ
 လယသမုပ္ပာဘော၊ တစ်ခြင်းကို ခွဲတတ်သော၊ ဝဇ္ဇုပစ္ဆေဒေါ၊ ဝဋ်ကိုဖျတ်
 တတ်သော၊ တဗ္ဗက္ခယော၊ တဗ္ဗာ၏ ကုန်ရာဖြစ်သော၊ ဝိရာဂေါ၊ ကိလေ
 သာတို့၏ကင်းရာဖြစ်သော၊ နိရောဓော၊ ချုပ်ရာဖြစ်သော၊ နိဗ္ဗာနံ၊ တဗ္ဗာ
 တည်းဟူသောဝါနမရှိသော၊ ဝိရာဂေါ၊ ဝိရာဂဟုဆိုအပ်သော၊ ယဒိဒံ၊ အ
 ကြင်အသင်တံ တရားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ သော၊ ထိုအသင်တံ တရားကို၊ အ
 ဂ္ဂေါ၊ မြတ်၏ဟူ၍၊ အက္ခာယတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယေသတ္တော၊
 အကြင်သတ္တဝါတို့သည်၊ ဝိရာဂေါ၊ ဝိရာဂဟုဆိုအပ်သော၊ ဓမ္မေ၊ တရား၌၊ ပ
 သန္နော၊ ကြည်ညိုကုန်၏။ တေသတ္တော၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည်၊ အဂ္ဂေါ၊ မြတ်သော
 တရား၌၊ ပသန္နော၊ ကြည်ညိုသည်မည်ကုန်၏။ ခေါပနံ၊ စင်စစ်၊ အဂ္ဂေါ၊ မြတ်
 သောတရား၌၊ ပသန္နော၊ ကြည်ညိုကုန်သောသူတို့အား၊ အဂ္ဂေါ၊ မြတ်သော၊
 ဝိပါကော၊ အကျိုးသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယာဝတာ၊
 အကြင်မျှလောကီကုန်သော၊ သင်တာ၊ အပေါင်းတို့သည်လည်းကောင်း၊
 ဂဏဝါ၊ အရတို့သည်လည်းကောင်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုသတ္တဝါအ
 ပေါင်းတို့တွင်၊ ယဒိဒံ၊ ယာနိဗ္ဗဒ္ဓာရိ၊ အကြင်လေးပါးသောယောကျ်ားအရံ
 တို့သည်၊ ယဒိဒံ ယေတေအဋ္ဌပုရိသ ပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ရှစ်ယောက်သော
 ယောကျ်ားပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိကုန်၏။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။
 သေသောသဝကသံဃော၊ ဤတပည့်သားသံဃာသည်၊ အာဟုနေယျော၊
 အဝေးမှဆောင်ယူခဲ့၍လှူအပ်သောအလှူကိုလည်းခံတော်မူထိုက်၏။ ပါဟု
 နေယျော၊ ဧည့်သည်အလိုငှါထားအပ်သောအလှူကိုလည်းခံတော်မူထိုက်
 ၏။ ဒက္ခိဏေယျော၊ မြတ်သောအလှူကိုလည်းခံတော်မူထိုက်၏။ အဗ္ဗလိက
 ရဏီယော၊ လက်အုပ်ချီ၍ ရှိခိုးခြင်းကိုလည်းခံတော်မူထိုက်၏။ ယောက
 သာ၊ လူ၏အနွှံ့ရှင်၊ အတုမရှိသော၊ ပုညက္ခေတ္တံ၊ ကောင်းမှုတည်းဟူသော
 မျိုးစေ့၏ပိုက်ပြီးရာလယ်မြေကောင်းသဘွယ်ဖြစ်တော်မူ၏။ သောဝတထာ
 ဝတသာဝကသံဃော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏တပည့်သားသံဃာကို၊ အဂ္ဂေါ၊
 မြတ်၏ဟူ၍၊ အက္ခာယတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယေသတ္တော၊

အကြင်သတ္တဝါတို့သည်၊ သံဃော၊ သံဃာဌံ၊ ပဿန္နာ၊ ကြည်ညိုကုန်၏၊
 ကေသတ္တော၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည်၊ အဂ္ဂေ၊ မြတ်သောအရာ၌၊ ပဿန္နာ၊
 ကြည်ညိုသည့်မည်ကုန်၏၊ ခေါ်ပန၊ စင်စစ်၊ အဂ္ဂေ၊ မြတ်သောသံဃာဌံ၊ ပဿ
 န္နာနံ၊ ကြည်ညိုကုန်သောသူတို့အား၊ အဂ္ဂေ၊ မြတ်သော၊ ဝိပါကော၊ အကျိုး
 သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သိက္ခဝေ၊ ချာနံတို့၊ အဂ္ဂပဿာဒေါ၊ မြတ်သည်၌ကြည်
 ညိုခြင်းတို့သည်၊ ဣမေခေါတယော၊ ဤသုံးပါးတို့တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧတမ
 ဝ္ဋ္ဌံ၊ ဤအနက်သဘောကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်
 မူ၏၊ တဿ၊ ထိုပဿာဒသုတ်၌၊ ဧတံ၊ ဤအနက်သဘောကို၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ အဂ္ဂတော
 မြတ်သောရတနာသုံးပါး၌၊ ပဿန္နာနံ၊ ကြည်ညိုကုန်သောသူတို့အား၊ အဂ္ဂဓမ္မံ
 မြတ်သောတရားတော်ကို၊ ဝိဇာနတံ၊ သိကုန်သောသူတို့အား၊ အဂ္ဂေ၊ မြတ်
 သော၊ ဒက္ခိဏေယျ၊ မြတ်သောအလှူကိုခံတော်မူထိုက်သော၊ ဗုဒ္ဓေ၊ မြတ်
 စွာဘုရား၌၊ ပဿန္နာနံ၊ ကြည်ညိုကုန်သောသူတို့အား၊ အဂ္ဂေ၊ မြတ်သော၊ ဝိရာ
 ဂုပဿမေ၊ ခပ်သိမ်းသောကိလေသာတို့၏ငြိမ်းခြိမ်း၏အကြောင်းဖြစ်သော၊
 သုခေ၊ ချမ်းသာသော၊ ဓမ္မေ၊ တရား၌၊ ပဿန္နာနံ၊ ကြည်ညိုကုန်သောသူတို့
 အား၊ အဂ္ဂေ၊ မြတ်သော၊ အနုတ္တရေ၊ အထမရှိသော၊ ဝုတ္တက္ခေတ္တေ၊ ကောင်းမှု
 တည်းဟူသောမျိုးစေ့၏ပိုက်မျိုးရာဖြစ်သော်၊ သံဃော၊ သံဃာဌံ၊ ပဿန္နာနံ၊
 ကြည်ညိုကုန်သောသူတို့အား၊ အဂ္ဂတ္ထိ၊ မြတ်သောရတနာသုံးပါး၌၊ ဒါနံ၊ အ
 လှူကို၊ ဒဇတံ၊ ပေးလှူကုန်သောသူတို့အား၊ အဂ္ဂံ၊ မြတ်သော၊ ဝုတ္တံ၊ ကောင်းမှု
 သည်၊ ပဝဇတိ၊ ပွား၏၊ အဂ္ဂံ၊ မြတ်သော၊ အာယုစ၊ အသက်သည်လည်း
 ကောင်း၊ ဝဇ္ဇေတိ၊ အသက်သည်လည်းကောင်း၊ ယသောစ၊ အခြံအရံသည်
 လည်းကောင်း၊ ကိတ္တိစ၊ အကျော်အစောသည်လည်းကောင်း၊ သုခဉ္စ၊ ချမ်း
 သာခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဗလဉ္စ၊ ခွန်အားကြီးခြင်းသည်လည်းကောင်း၊
 ပဝဇတိ၊ ပွား၏၊ အဂ္ဂဿ၊ မြတ်သောရတနာသုံးပါးအား၊ ဒါတာ၊ ပေးလှူ
 တတ်သော၊ အဂ္ဂဓမ္မသမာဟိတော၊ မြတ်သောတရားနှင့်ပြည့်စုံသော၊ မေဓာ
 ဝီ၊ ပညာရှိသည်၊ ဒေဝဘူတောဝါ၊ နတ်ဖြစ်သော်လည်းကောင်း၊ မနုဿော
 ဝါ၊ လူဖြစ်သော်လည်းကောင်း၊ အဂ္ဂပဇ္ဇော၊ မြတ်သော အကျိုးကိုရသည်
 ဖြစ်၍၊ ပမောဒတိ၊ မွေ့လျော်ရ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ ဝုတ္တတိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ အယဉ္စိ၊ အတ္ထော၊ ဤအနက်ကိုလည်း၊ ဘ
 ဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊

မေမယော၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်။ သုတံ၊ ကြားရလျက်၏။ ဣတိ၊ ဤသည်
လျှင်ပဌမအတ္ထပဿဒသုတ်အပြီးတည်း။ ၂၄

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဇိဝိတာနံ၊ အသက်မွေးခြင်းထက်၊ ဘိက္ခဝေ၊ ယဒိဇိ
ပိဏ္ဍောယျံ၊ အကြင်ဆွမ်းကိုရှာဖွေရပ်ခံ၍ အသက်မွေးခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ
၏။ ဣဒံ၊ ဤဆွမ်းကိုရှာဖွေရပ်ခံ၍ အသက်မွေးခြင်းသည်။ အန္တံ၊ ယုတ်သော
အသက်မွေးခြင်းတည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ထုံ၊ သင်သည်။ ပတ္တပါဏီ၊
စားခွက်ထက်စွဲသူက်။ ပိဏ္ဍောယော၊ တောင်းယမ်းရပ်ခံသူက် အသက်
မွေးသည်ဖြစ်၍၊ ဝိစရသိ၊ သွားလာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့သောအခြင်းအရာအားဖြင့်
ဖြစ်သော၊ ယံဝစနံ၊ အကြင်စကားသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ အယံ၊ ဤစကားသည်။
ယောကာသ္မိ၊ ထောကန္တံ၊ အဘိသပေါ၊ ဆဲရေးခြင်းတည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်း
တို့၊ ဘဉ္စခေါတေပိဏ္ဍောယျံ၊ ထိုဆဲရေးသော စကားဖြစ်သောယုတ်သော
ဆွမ်းကိုရှာဖွေရပ်ခံ၍ အသက်မွေးခြင်းကို၊ မမ၊ ငါ၏။ သာသနော၊ သာသနာ
တော်၌၊ ဂုဿပုတ္တာ၊ အမျိုးကောင်း သားတို့သည်။ အတ္ထဝသိကာ၊ အ
ကြောင်းအထူးကိုမြဲကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အတ္ထဝသံ၊ အကြောင်းထူးကို၊ ပဋိစ္စ၊
စွဲကုန်၍၊ ဥပေန္တိ၊ ကပ်ကုန်၏။ ရာဇာဘိနိတာ၊ မင်းတို့သည်နှောင်ဖွဲ့စေအပ်
ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ နဥပေန္တိ၊ မကပ်ကုန်၊ စောရာဘိနိတာ၊ ခိုးသူတို့သည်ပမ်း
ငင်ယူဆောင်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ နဥပေန္တိ၊ မကပ်ကုန်၊ ဣဏဋ္ဌာ၊ မြီးရှင်တို့
တို့သည်နှိုက်စက်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ နဥပေန္တိ၊ မကပ်ကုန်၊ ဘယဋ္ဌာ၊ ဘေး
ဖြင့်နှိုက်စက်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ နဥပေန္တိ၊ မကပ်ကုန်၊ အာဇိဝိကပကတာ၊
အသက်မွေးခြင်းဖြင့် နှိုက်စက်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ နဥပေန္တိ၊ မကပ်ကုန်၊
အပိစခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ ဇာတိယာ၊ ပရိသန္ဓေနေခြင်းသည်။ ဇရာယ၊
အိုခြင်းသည်။ မရဏန၊ သေခြင်းသည်။ သောကေဟိ၊ စိုးရိမ်ခြင်းတို့သည်။
ပရိဒေဝေဟိ၊ ငိုကြွေးခြင်းတို့သည်။ ဒုက္ခေဟိ၊ ဆင်းရဲခြင်းတို့သည်။ ဒေါမန
သောဟိ၊ နှလုံးမသာ ယာခြင်းတို့သည်။ ဥပါယာသေဟိ၊ ပင်ပန်းခြင်းတို့
သည်။ ဩဘိဏ္ဏာ၊ သက်ဝင်အပ်ကုန်သည်။ အဌာ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဒုက္ခောတိ
ဏ္ဏာ၊ ဇာတိအစရှိသောဆင်းရဲတို့သည်သက်ဝင်အပ်ကုန်သည်။ အဌာ၊ ဖြစ်
ကုန်၏။ ဒုက္ခပရေတာ၊ ဇာတိအစရှိသော ဆင်းရဲတို့ဖြင့် နှိုက်စက်အပ်ကုန်
သည်။ အဌာ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ကေဝလဿ၊ ရင်းသာနှင့်မရောသော၊ ဣမဿဒုက္ခ
က္ခန္ဓဿ၊ ဤဆင်းရဲအပေါင်း၏အန္တကိရိယာ၊ အဆုံးကိုပြုခြင်းသည်။ အ
ပ္ပေဝနာမပညာယေတယ၊ အကယ်၍ထင်ပါပြားအံ့လည်းမသိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥ
ပေန္တိ၊ ကပ်ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝေ၊ ဤသို့၊ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြု

သော၊ အပင်္ကုထပုတ္တော၊ ဤအမျိုးကောင်းသားသည်လည်း၊ အဘိဇ္ဈာလ၊
 များသောအဘိဇ္ဈာရှိသည်၊ ကာမေသု၊ ကာမဂုဏ်တို့၌၊ ကိဗ္ဗဿရ၊ ဂေါ၊ အား
 ကြီးသော တစ်ခြင်းရှိသည်၊ ဗျာဗန္ဓဝိတ္တော၊ ဒေါသဖြင့် ပျက်သောစိတ်ရှိ
 သည်၊ ပဒုဋ္ဌမနုဿကံတ္တော၊ ပျက်သောနှလုံးအကြံရှိသည်၊ ရုဋ္ဌဿတိ၊ လွတ်
 သောသတိရှိသည်၊ အသမ္ဘဇာနော၊ ပညာအဆင်အခြင်မရှိသည်၊ အသမာ
 ဟိကော၊ မတည်ကြည်သည်၊ ဝိပ္ပန္နဝိတ္တော၊ တုန်ထွက်သောစိတ်ရှိသည်၊ ပါ
 ကတိန္ဒြိယော၊ ပေါ်လွန်သောဇွဲရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်အံ့၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရ
 ဟန်းတို့၊ သေယျထာဝိ၊ ဥပမာမည်သည်ကား၊ အဋ္ဌဂိုလမတ္တံ၊ အလျားလက်
 ရှစ်သစ်ရှိသော၊ ဥဘတောပဒိတ္တံ၊ အစွန်းနှစ်ဖက်၌ရဲရဲတောက်သောမီးရှိ
 သော၊ မဇ္ဈေ၊ အထယ်၌၊ ဂူထဂတံ၊ မစင်ဖြင့်လိမ်းကုန်အပ်သော၊ ဆဝါဏာ
 တံ၊ သင်းချိုင်းထင်းကလေးသည်၊ ဂါမေ၊ ရွာ၌၊ ကဋ္ဌတ္တံ၊ ထင်းကိစ္စကို၊ နေဝ
 ဖရတိသေယျထာဝိ၊ မပြီးစေနိုင်သကဲ့သို့၊ အရဉ္စေ၊ စော၌၊ ကဋ္ဌတ္တံ၊ ထင်း
 ကိစ္စကို၊ နဖရတိသေယျထာဝိ၊ မပြီးစေနိုင်သကဲ့သို့၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊
 ဣဝံပုဂ္ဂလံ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ တထုပဝံ၊ ထိုသင်းချိုင်းထင်းကလေးလျှင်ဥပမာ
 ရှိ၏ဟူ၍၊ အဟံ၊ ငါတုရားသည်၊ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဂိဟိဘောဂါဝ၊ လူ
 တို့သည်ရအပ်သောအသုံးအဆောင်မှထည်း၊ ပရိဟိနော၊ ယုတ်၏၊ သာမည
 ဣဉ္စ၊ ရဟန်း၏ကိစ္စကိုထည်း၊ နပရိပူရေဓိ၊ မပြည့်နိုင်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဂေါဝ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ခုဗ္ဗေဝေ၊ ပညာမရှိသော
 သူယုတ်သည်၊ ဂိဟိဘောဂါဝ၊ လူတို့၏ အသုံးအဆောင်မှထည်း၊ ပရိဟိ
 နော၊ ရှုံး၏၊ သာမညဣဉ္စ၊ ရဟန်းတို့၏ဥစ္စာကိုထည်း၊ ပရိသမာနော၊ ပျော်
 ပျက်လျက်၊ ပကိရေ၊ ဖရိဖရဲကြိတ်စေ၍၊ ဆဝါဏာတံ၊ သင်းချိုင်းထင်း
 ကလေးကဲ့သို့၊ နဿတိ၊ ပျက်၏၊ ဗဟဝေါ၊ များစွာကုန်သော၊ ကာသာဝ
 ကဏ္ဍာ၊ သင်္ကန်းကိုထည်း၊ ဝေျောက်ကုန်သော၊ ပါပဓမ္မော၊ ယုတ်မာသောသ
 ဘောရှိကုန်သော၊ အသညတာ၊ ကိုယ်နှုတ်နှလုံးကိုမစောင့်ရှောက်ကုန်သော၊
 ပါပါ၊ ယုတ်မာကုန်သော၊ ဟေပုဂ္ဂဿ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိ
 ကုန်၏၊ ဧတပုဂ္ဂဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ပါပေဟိ၊ ယုတ်မာကုန်သော၊ က
 ဓမ္မဟိ၊ အကုသိုလ်ကံတို့ကြောင့်၊ နိရယံ၊ ခရဲသို့၊ ဥပပဇ္ဇရေ၊ ဖြစ်ကြကုန်ရာ
 ၏၊ အသညတော၊ ကိုယ်နှုတ်နှလုံးကိုမစောင့်ရှောက်သော၊ ခုသိလော၊
 သိထမရှိသော၊ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ယံရဋ္ဌဝိတ္တံ၊ အကြင်တိုင်းနိုင်ငံသူ
 တို့လှူအပ်သောဆွမ်းကို၊ စောသုဗ္ဗေယျ၊ အကယ်၍စားငြားအံ့၊ ဧဝံသတိ၊ ဤ
 သို့ဖြစ်ခဲ့သည် ရှိသော်၊ တတော၊ ထိုဆွမ်းထက်၊ တတ္တော၊ ပြောင်မြောင်

တောက်သော၊ အပွင့်သို့ပမော၊မီးထွန်းတူသော၊ အဟောဂုဋ္ဌော၊သံတွေ
ခဲကိုထုတ္တောဝ၊စားခြင်း သည်သာလျှင်၊ သေယျော၊မြတ်၏၊အုတ်၊ဤသို့၊
ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ ဂုဏ်၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ အုတ်၊
ဤလျှင်အုတ်ယဇ္ဇိဝိသ သုတ်အပြီးတည်း။ ။

ထိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ ဘိက္ခု၊ရဟန်းသည်၊ မဟံ၊ငါ၏၊သင်္ခရိကတ္တော၊
သင်္ကန်းစွန်းတို့ကို၊ဂဟေတွာ၊ကိုင်၍၊ဝိဗ္ဗိထော၊ဝိဗ္ဗိထော၊နောက်မှနောက်မှ
ပါဒေ၊ငါ၏ခြေရာ၌၊ ပါဒံ၊မိမိခြေကို၊ နိက္ခိပန္နော၊ ချလျက်၊အနုပန္နော၊ အ
စဉ်လိုက်သည်၊ ဝေဝိအဿ၊ကယ်၍ ဖြစ်သည်၊ဖြစ်စေ၊ သောစဘိက္ခု၊ထို
ရဟန်းသည်လည်း၊ အဘိဇ္ဈာလု၊များသော အဘိဇ္ဈာရှိသည်၊ ကာမေသု၊
ကာမဂုဏ်တို့၌၊ ဗိဗ္ဗဿရာဂေါ၊အားကြီးသော တစ်ခြင်းရှိသည်၊ ဗျာပန္န
ဝိတ္တော၊ပျက်သော စိတ်ရှိသည်၊ ပဋ္ဌမနုမနုသင်္ကပ္ပော၊ပျက်သော နှလုံးအ
ကြံရှိသည်၊ ရဋ္ဌသတိ၊လွတ်သော သတိရှိသည်၊ အသမ္ပဇာနော၊ ပညာအ
ဆင်အခြင်းမရှိသည်၊အသမာဟိတော၊မတည်ကြည်သည်၊ဝိပ္ပန္နဝိတ္တော၊
တုန့်ထွင်သော စိတ်ရှိသည်၊ ပါကိမ္ဘိယော၊ပေါလွင်သော အနွှေရှိသည်၊
ဟောတိ၊ဖြစ်အံ့၊အထခေါ၊စင်စစ်သော်ကား၊သောဘိက္ခု၊ထိုရဟန်းသည်၊
မဟံ၊ငါမှ၊ အာမုကာဝ၊ ဝေးသည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ အဟဉ္ဇ၊ ငါ
သည်လည်း၊တဿ၊ထိုရဟန်းမှ၊အာရုကာဝ၊ဝေးသည်သာလျှင်၊ဟောတိ၊
ဖြစ်၏၊တံ၊ထိုသို့ဖြစ်ခြင်းသည်၊ကိဿဟေတု၊အဘယ်ကြောင့်နည်း၊ဘိက္ခ
ဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဟိယသ္မာ၊အကြင်ကြောင့်၊သောဘိက္ခု၊ထိုရဟန်းသည်၊
ဓမ္မံ၊တရားကို၊ နုပဿတိ၊မမြင်၊ဓမ္မံ၊တရားကို၊ အပဿန္တော၊မမြင်သော
သူသည်၊ ဖံ၊ငါ့ကို၊နုပဿတိ၊မမြင်၊တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ အာရုကာဝ၊ဝေး
သည်သာလျှင်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ဘိက္ခု၊ရဟန်းသည်၊
ယောဇနသထေဝိ၊ယူဇနာတရာတည်၌ပင်သော်လည်း၊ဝေဝိဟာရေယု၊အ
ကယ်နေစေကာမူ၊သောစဘိက္ခု၊ထိုရဟန်းသည်လည်း၊အနဘိဇ္ဈာလု၊များ
သောအဘိဇ္ဈာမရှိသည်၊ကာမေသု၊ကာမဂုဏ်တို့၌၊ဗိဗ္ဗဿရာဂေါ၊အား
ကြီးသောတစ်ခြင်းမရှိသည်၊ အဗျာပန္နဝိတ္တော၊ပျက်သောစိတ်မရှိသည်၊အ
ပဋ္ဌမနု သင်္ကပ္ပေါ၊ပျက်သော နှလုံးအကြံမရှိသည်၊ ဥပဗ္ဗိတဿတိ၊ ထင်
သောသတိရှိသည်၊သမ္ပဇာနော၊ပညာအဆင်ခြင်းရှိသည်၊ သမာဟိတော၊
တည်ကြည်သည်၊ ဧကဂ္ဂဝိတ္တော၊ မတုန့်ထွင်သော စိတ်သည်၊ သံဝုတိန္ဒြ
ယော၊ကောင်းစွာစောင့်ရှောက်အပ်သောအနွှေရှိသည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်အံ့၊အ
ထခေါ၊စင်စစ်သော်ကား၊ သောဘိက္ခု၊ထိုရဟန်းသည်၊ မဟံ၊ငါ၏၊သန္တိ

တိကနိပါတ်-မဇ္ဈိမဝဂ်။

၁၃၁

ကေဝ၊ အနိုးသာလျှင်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ အဟဉ္ဇ၊ငါသည်လည်း၊ တဿ၊ထို
 ရဟန်း၏၊ သန္တိကေဝ၊ အနိုးသာလျှင်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ တံ၊ထိုသို့ဖြစ်ခြင်း
 သည်၊ ကိဿဟေတု၊အဘယ်အကြောင်းကြောင့်နည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်း
 တို့၊ဟိယသ္မာ၊အကြံနှင့်ကြောင့်၊သောတိက္ခ၊ထိုရဟန်းသည်၊ဓမ္မံ၊တရားကို၊
 ပဿတိ၊မြင်၏။ ဓမ္မံ၊တရားကို၊ ပဿန္တော၊မြင်သောသူသည်၊ ဖံ၊ငါ့ကို၊
 ပဿတိ၊မြင်၏။တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ သန္တိကေဝ၊အနိုး၌သာလျှင်၊ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏။ဣတိ၊ဤသို့၊ထဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊အဝေါစ၊မိန့်တော်မူ၏။ ၊
 အနေဇဿ၊ တဏှာလည်းကင်းပြီးထသော၊ နိဗ္ဗုတဿ၊ငြိမ်းပြီးထသော၊
 ဝိတဂေဿ၊ ကင်းပြီးသော တစ်မက်မောခြင်း လည်းရှိထသော၊ သမ္မာ
 သမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဝိဗ္ဗိတော၊နောက်တော်မှ၊ အနုပန္နော၊အစဉ်
 လိုက်သည်၊ဝေဝိအဿ၊အကယ်၍ဖြစ်ဘူးကာမူ၊မဟိန္တော၊ကြီးသောအလို
 ရှိသော၊ဝိစာတဝါ၊ပင်ပန်းသော၊ ဇေဒါသော၊တဏှာ၏ကျွန်ဖြစ်သော၊အ
 နိဗ္ဗုတော၊မငြိမ်းသော၊ဂိဇ္ဈေ၊တစ်မက်မောတော်မူသော၊သော၊ထိုသူသည်၊
 ယာဝဉ္ဇ၊အလွန်လျှင်၊ အာရုကာ၊ဝေးသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ပဿ၊ရှုလော။
 ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသည်၊ ယောပန၊အကြင်သူသည်ကား၊ ဓမ္မံ၊တရားကို၊
 အဘိညာယ၊ထူးသောညာဏ်ဖြင့်သိ၍၊ ဓမ္မံ၊တရားကို၊အညာယ၊ပိုင်းခြား
 လျက်သိ၍၊ဥပနိဝါတော၊ထေမထောင့်သောအရပ်၌တည်သော၊ ရဟဒေါ
 ဝါ၊ရေအိုင်ကြီးကဲ့သို့၊ အနေဇော၊တုန်ထွက်ခြင်းမရှိ သည်ဖြစ်၍သာလျှင်၊
 ဥပသမတိ၊ငြိမ်း၏။ အနေဇော၊တုန်ထွက်ခြင်းမရှိသော၊ နိဗ္ဗုတော၊ငြိမ်းပြီး
 သော၊အဂိဇ္ဈေ၊တစ်မက်မောခြင်းမရှိသော၊သော၊ထိုသူသည်၊အနေဇဿ၊
 တုန်ထွက်ခြင်းမရှိသော၊နိဗ္ဗုတဿ၊ငြိမ်းပြီးသော၊ဝိတဂေဿ၊ကင်းသော
 တစ်မက်မောခြင်းရှိသော၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊မြတ်စွာဘုရားမှ၊ ယာဝဉ္ဇ၊အ
 လွန်လျှင်၊သန္တိကေဝ၊အနိုး၌သာလျှင်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ပဿ၊ရှုလော။ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ဘဂဝတော၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဂုစ္ဆတိ၊ဟောတော်မူအပ်၏။ ၊
 ဣတိ၊ဤသည်လျှင်တတိယသံဃာအနိက္ခဿုတ်အပြီးတည်း။ ၂။ ၃။ ၄။ ၅။

၂။

ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊အဂ္ဂိ၊မီးတို့သည်၊ဣမေတယော၊ဤသုံးပါးတို့တည်း
 ကတမေတယော၊ အဘယ်သုံးပါးတို့နည်း၊ ရာဂဂ္ဂိ၊ရာဂဟူသောမီးလည်း
 ကောင်း၊ဒေါသဂ္ဂိ၊ဒေါသဟူသောမီးလည်းကောင်း၊ မောဟဂ္ဂိ၊မောဟဟူ
 သောမီးလည်းကောင်း၊ ဣတိဣမေတယော၊ဤသုံးပါးတို့တည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊
 ရဟန်းတို့၊အဂ္ဂိ၊မီးတို့သည်၊ ဣမေဝေတယော၊ဤသုံးပါးတို့လျှင်တည်း၊ဣ
 တိ၊ဤသို့၊ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊အဝေါစ၊မိန့်တော်မူ၏။ ၊ရတ္ထေ၊

၁၃၆

ဣတိဝုထ်ပါဠိထေဝ်နိဿယ၊

ထဝ်ထဝ်ကုန်သော၊ ကာမေသု၊ ကာမဂုဏ်တို့၌၊ ဓုန္တိဟေ၊ မိန်းမောကုန်သော၊ မဂ္ဂေ၊ သတ္တဝါတို့ကို၊ ရာဂဂ္ဂိ၊ ရာဂတည်းဟူသော၊ မီးသည်၊ ဝုဟတိ၊ လောင်၏၊ ပါတာတိပါနော၊ သူ၏အသက်ကိုမျှင်စွာချကုန်သတ်ကုန်သော၊ ဗျာပန္နော၊ နောက်ရှက်သောစိတ်ရှိကုန်သော၊ နရေပန၊ သတ္တဝါတို့ကိုကား၊ ဒေါသဂ္ဂိ၊ ဒေါသတည်းဟူသောမီးသည်၊ ဝုဟတိ၊ လောင်၏၊ သံရိန္ဒေ၊ ပြင်းစွာတွေဝေကုန်သော၊ အရိယဓမ္မော၊ အရိယာတို့၏ထရား၌၊ အကောဝိဒေ၊ မလိမ္မာကုန်သော၊ နရေပန၊ သတ္တဝါတို့ကိုကား၊ မောဟဂ္ဂိ၊ မောဟတည်းဟူသောမီးသည်၊ ဝုဟတိ၊ လောင်၏၊ ယေပဇာ၊ အကြင် သတ္တဝါတို့သည်၊ ဧတေအဂ္ဂိ၊ ဤသုံးပါးသောမီးတို့ကို၊ အဇာနန္တော၊ မထိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သက္ကာယာဘိရတာ၊ သက္ကာယ၌မွေ့လျော်ကုန်၏၊ တေပဇာ၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည်၊ မာရ်ဗန္ဓနော၊ မာရ်၏ အနှောင်အဖွဲ့မှ၊ အမုတ္တာ၊ မလွတ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ နိဗ္ဗယဉ္စ၊ ငရဲကိုလည်းကောင်း၊ တိရစ္ဆာန်ဉ္စယောနိယော၊ တိရစ္ဆာန်တို့၏အမျိုးကိုလည်းကောင်း၊ အသုရ်စ၊ အသုရာတို့၏အပေါင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဝိတ္တိဝိဿယဉ္စ၊ ပြိတ္တာထုံကိုလည်းကောင်း၊ ဝနယန္တိ၊ ပွားစေးကုန်၏၊ ယေစ၊ အကြင်အရိယာတို့သည်ကား၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓသောသနော၊ မြတ်စွာဘုရားသာသနာထေဝ်၌၊ ခုတ္တိဒိဝါ၊ နေ့ညဉ့်ပတ်လုံး၊ ယုတ္တာ၊ တာဝနာစီးဖြန်းခြင်း၌ယှဉ်ကုန်၏၊ နုရုတ္တမာ၊ လူတကာတို့ထက်မြတ်ကုန်သော၊ ထေ၊ ထိုအရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ နိဗ္ဗံ၊ အမြဲ၊ အသုဘသည်နေ၊ မတင်တပတ်ဟုအမှတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ရာဂဂ္ဂိ၊ ရာဂတည်းဟူသောမီးကို၊ နိဗ္ဗာပေန္တိ၊ ငြိမ်းစေကုန်၏၊ ဒေါသဂ္ဂိ၊ ပန၊ ဒေါသတည်းဟူသောမီးကိုကား၊ မေတ္တာယ၊ မေတ္တာဖြင့်၊ နိဗ္ဗာပေန္တိ၊ ငြိမ်းစေကုန်၏၊ မောဟဂ္ဂိ၊ ပန၊ မောဟတည်းဟူသောမီးကိုကား၊ နိဗ္ဗေဂေါမိနိ၊ လောဘစသောထုံးကိုပောက်ခွဲထွက်သွားတတ်သော၊ ယာယံပညာ၊ အကြင်ပညာသည်၊ အတ္တိ၊ ရှိ၏၊ တာယပညာယ၊ ထိုပညာဖြင့်၊ နိဗ္ဗာပေန္တိ၊ ငြိမ်းစေကုန်၏၊ အရဟတ္တမဂ္ဂေန၊ အရဟတ္တမဂ်တည်းဟူသောငရဲဖြင့်၊ အသေသံ၊ အကြွင်းမဲ့၊ ရာဂဂ္ဂိအာဒယော၊ ရာဂမီးအစရှိသည်တို့ကို၊ နိဗ္ဗာပေတွာ၊ ငြိမ်းစေ၍၊ သဉ္စပါဒိသေသနိဗ္ဗာနဓာတုယံ၊ ဝိပါက်ကမ္မဇရောင်အကြွင်းရှိသောနိဗ္ဗာနဓာတ်၌၊ ဌိတာ၊ တည်ကုန်သော၊ နိပကာ၊ ရင့်သောပညာရှိကုန်သော၊ ခုတ္တိဒိဝါ၊ နေ့ညဉ့်ပတ်လုံး၊ အတန္တိတာ၊ မပျင်းမရိကုန်သော၊ ထေပုဂ္ဂလာ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ စရိမကမိတ္တာနိရောဓေန၊ စရိနိဗ္ဗာန်စိတ်ချုပ်သဖြင့်၊ အနုပါဒိသေသာယာ၊ ဝိပါက်ကမ္မဇရောင်အကြွင်းမရှိသော၊ နိဗ္ဗာနဓာတုယာ၊ နိဗ္ဗာနဓာတ်ဖြင့်၊ အသေသံ၊ အကြွင်းမဲ့၊ ပရိနိဗ္ဗန္တိ၊

ငြိမ်းကုန်၏။ အသေသံ၊ အကြွင်းမဲ့၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲကို၊ အစွရံ၊ လွန်ကုန်၏။ အရိယဒဿ၊ အရိယာတို့သည်မြင်အပ်သောနိဗ္ဗာန်ကိုမြင်ကုန်ထသော၊ ဝေဒဂုဏော၊ သိခြင်းသို့ ရောက်ကုန်ပြီးထသော၊ ပဏ္ဍိတာ၊ ပညာရှိတို့သည်၊ သဗ္ဗာ၊ ကောင်းစွာ၊ အညာယ၊ သိကုန်၍၊ ဇာတိက္ခယံ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်း၏ကုန်ရာကိုလည်း၊ အဘိညာယ၊ ထူးသောညာဏ်ဖြင့်သိကုန်၍၊ ပုနဟ္မိတံ၊ တတန်ဖြစ်ခြင်းသို့၊ နဝတ္ထန္တိ၊ မရောက်ကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုပ္ပတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤလျှင်စတုတ္ထ အပ္ပိသုတ်အပြီးတည်း။

၁၂၀။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ယထာယထာ၊ အကြင်အကြင်အခြင်းဖြင့်၊ ဥပပရိက္ခတော၊ ဆင်ခြင်သော၊ အဿဘိက္ခုဏော၊ ထိုရဟန်း၏၊ ဝိညာဏံ၊ စိတ်သည်၊ ဗဟိဒ္ဓါ၊ အပဉ္စ၊ အဝိက္ခိတ္တံ၊ မမျှလွင့်သည်၊ အဝိသဇ္ဇေ၊ မပြန့်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ယထာယထာ၊ အကြင်အကြင်အခြင်းဖြင့်၊ ဥပပရိက္ခတော၊ ဆင်ခြင်သော၊ အဿဘိက္ခုဏော၊ ထိုရဟန်း၏၊ ဝိညာဏံ၊ စိတ်၏၊ အဇ္ဈတ္တံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းတည်းဟူသောအာရုံ၌၊ သဗ္ဗိတေ၊ တန်ရပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ယထာယထာ၊ အကြင်အကြင်သို့သောအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ဥပပရိက္ခတော၊ ဆင်ခြင်သော၊ အဿဘိက္ခုဏော၊ ထိုရဟန်း၏၊ ဝိညာဏံ၊ စိတ်သည်၊ အနုပါဒါယ၊ မစွဲမယူမှု၍၊ နပရိတသေယျ၊ မတုန်ထွပ်ရာ၊ တထာတထာ၊ ထိုထိုသို့သောအခြင်းဖြင့်၊ ဥပပရိက္ခေယျ၊ ဆင်ခြင်ရာ၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝိညာဏေ၊ စိတ်သည်၊ ဗဟိဒ္ဓါ၊ အပဉ္စ၊ အဝိက္ခိတ္တံ၊ မမျှလွင့်သည်၊ အဝိသဇ္ဇေ၊ မပြန့်သည်၊ သတိ၊ ရှိသော်၊ ဝိညာဏေ၊ စိတ်သည်၊ အဇ္ဈတ္တံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းတည်းဟူသောအာရုံ၌၊ သဗ္ဗိတေ၊ တန်ရပ်သည်၊ သတိ၊ ရှိသော်၊ ဝိညာဏေ၊ စိတ်သည်၊ အနုပါဒါယ၊ မစွဲမယူမှု၍၊ အပရိတသသိတေ၊ မတုန်ထွပ်သည်၊ သတိ၊ ရှိသော်၊ အဿ၊ ထိုရဟန်းအား၊ အာယတိ၊ နောင်အခါ၌၊ ဇာတိဇရာမရုဏရက္ခသရဗယသမ္ဘဝေ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းအိုခြင်းသေခြင်းဟူသော ဆင်းရဲအပေါင်း၏ဖြစ်ခြင်းသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ သတ္တသင်္ဂဟတိနဿ၊ ခုနစ်ပါးသော အပြီအတွယ်ကို ပယ်ပြီးထသော၊ နေတ္ထိန္ဒိန္နဿ၊ ဖြတ်အပ်ပြီးသောတဏှာတည်းဟူသောကြိုးလည်းရှိထသော၊ ဘိက္ခုဏော၊ ရဟန်းအား၊ ဇာတိသံသာရာ၊ ဇာတိတည်းဟူသော သံသာသည်၊ ဝိက္ခိတော၊ ကုန်ပြီ၊ တဿ၊ ထိုရဟန္တာအား၊ ပုနဟ္မိတေ၊ တတန်ဖြစ်ခြင်းသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုပ္ပတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤလျှင်ပဉ္စမဥပပရိက္ခသုတ်အပြီးတည်း။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကာရပပတ္တိယော၊ ကာမဂုဏ်ကိုရခြင်းတို့သည်၊
 ဣမာတိသေ၊ ဤသုံးပါးတို့တည်း၊ ကတမာတိသေ၊ အဘယ်သုံးပါးတို့
 နည်း၊ ပစ္စုပဋ္ဌိတကာမာ၊ အမြဲထင်သော ကာမဝတ္ထု၌ ဖြစ်သောသူတို့သည်
 လည်းကောင်း၊ နိဗ္ဗာနရုဏ်းနော၊ မိမိဖန်ဆင်းအပ်သော အာရုံလွှင်မွေ့လျော်
 ရာရှိသောသူတို့လည်းကောင်း၊ ပရနိဋ္ဌိတဝသဝတ္တိနော၊ သူတပါးတို့ဖန်ဆင်း
 အပ်သော ကာမဂုဏ်၌ မိမိအလိုကို ဖြစ်စေသော သူတို့လည်းကောင်း၊ ဣတိ
 ဣမာတိသေ၊ ဤသုံးပါးတို့တည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကာရပပတ္တိ
 ယော၊ ကာမဂုဏ်ကိုရခြင်းတို့သည်၊ ဣမာခေါတိသေ၊ ဤသုံးပါးတို့လွှင်
 တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါစ၊ မိန့်ထော်မူ၏။
 ပစ္စုပဋ္ဌိတကာမာ၊ အမြဲထင်သော ကာမဂုဏ်၌ ဖြစ်ကုန်သော၊ ယေဒေဝါစ၊
 အကြင်နတ်တို့သည် လည်းကောင်း၊ ဝသဝတ္တိနော၊ သူတပါးတို့ဖန်ဆင်း
 အပ်သော ကာမဂုဏ်၌ မိမိအလိုကို ဖြစ်စေကုန်သော၊ ယေဒေဝါစ၊ အကြင်
 နတ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ နိဗ္ဗာနရုဏ်းနော၊ မိမိဖန်ဆင်းအပ်သော အာရုံလွှင်
 မွေ့လျော်ရာရှိကုန်သော၊ ယေဒေဝါစ၊ အကြင်နတ်တို့သည်လည်းကောင်း၊
 အညေ၊ ခံသိုအပ်ပြီးသော နတ်တို့မှတပါးကုန်သော၊ ယေကာမဘောဂိနောစ၊
 အကြင်ကာမဂုဏ်ကိုခံစားကုန်သော သတ္တဝါတို့သည်လည်းကောင်း၊ သ
 န္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်ထိမ်းကုန်သော၊ တေသတ္တာ၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည်၊ ဣ
 တ္တဘာဝညထာဘာဝံ၊ ဤရအပ်သော အတ္တဘော၊ အတ္တဘောမှတပါးသော
 အခြင်းအရာဖြင့်ဖြစ်ခြင်းကို၊ နာတိဝတ္ထရေ၊ မလွန်နိုင်ကုန်၊ ကာမဘောဂေ
 သု၊ ကာမဂုဏ်ကိုခံစားသောသူတို့တွင်၊ ပဏ္ဍိတေ၊ ပညာရှိသောသူသည်၊
 ဗိဗ္ဗာ၊ နတ်၌ ဖြစ်ကုန်သော၊ ယေကာမာစ၊ အကြင်ကာမတို့ သည်လည်း
 ကောင်း၊ မာနုဿ၊ လူ၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ယေကာမာစ၊ အကြင်ကာမတို့သည်
 လည်းကောင်း၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်ထိမ်းကုန်သော၊ တေကာမေ၊ ထို
 ကာမတို့ကို၊ ပရိစ္စတေ၊ စွန့်ရာ၏။ ပဏ္ဍိတာ၊ ဘုရားစသော ပညာရှိတို့
 သည်၊ ပိယဂ္ဂုပဿာတဂမိတံ၊ ချစ်နှစ်သက်အပ်သော သဘောရှိသောဂ္ဂုပါရုံ
 အစရှိသည်တို့၌ သာယာသဖြင့်တပ်မက်မောထတ်သော၊ ဒုရုပ္ပယံ၊ သူတ
 ပါးတို့သည် လွန်နိုင်ခဲ့သော၊ သောတံ၊ တဏှာတည်းဟူသော အယဉ်ကို၊
 ဆေတုာ၊ ဖြတ်၍၊ အသေသံ၊ အကြွင်းမဲ့၊ ပရိနိဗ္ဗန္တိ၊ ငြိမ်းကုန်၏၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ
 ကို၊ အသေသံ၊ အကြွင်းမဲ့၊ အဇ္ဈင်္ဂံ၊ လွန်ကုန်၏။ အရိယဒ္ဓသာ၊ ဘုရား
 စသော အရိယာတို့သည် မြင်အပ်သော အရဟတ္တဖိုလ်နိဗ္ဗာန်ကို မြင်ထတ်
 ကုန်သော၊ ဝေဒဂုနော၊ ထိခြင်းသို့ရောက်ကုန်ပြီးသော၊ ပဏ္ဍိတာ၊ ပညာရှိ

တို့သည်၊ သမ္ဗုဒ္ဓ၊ ကောင်းစွာ၊ အညာယ၊ သိကုန်၍၊ ဇာတိက္ခယံ၊ ပဋိသန္ဓေနေ
ခြင်း၏ ကုန်ရာဖြစ်သော အရဟတ္တဖိုလ်နိဗ္ဗာန်ကို၊ အဘိညာဃ၊ ထူးသော
ဉာဏ်ဖြင့်သိကုန်၍၊ ပုနတ္တံ၊ ထပ်တန်ဖြစ်ခြင်းသို့၊ နဂစ္ဆန္တိ၊ မရောက်ကုန်၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တတိ၊ ဟောထော်မှုအပ်၏။ ။
ဣတိ၊ ဤသည်မျှင်ဆဋ္ဌဥပပတ္တိသုတ်အပြီးတည်း။ ၁

၁။ ဘိက္ခုဝ၊ ခု ဘုန်းဘိုးကောမယောဂသံယုဒတ္တာ၊ ကောမယောဂဖြင့် ဖွဲ့အပ်
သော၊ ဘဝယောဂသံယုဒတ္တာ၊ ဘဝယောဂဖြင့် ဖွဲ့အပ်သော၊ သတ္တော၊ သ
တ္တဝါသည်၊ ဣတ္ထတ္တံ၊ ဤလူ့ ကိုယ်၏အဖြစ်သို့၊ အာဂတိံ၊ လာသောကြောင့်၊
အာဂါမိ၊ အာဂါမိပုဂ္ဂိုလ်မည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊
ကောမယောဂဝိသံယုဒတ္တာ၊ ကောမယောဂဖြင့်မ ဖွဲ့အပ်သော၊ ဘဝယောဂသံ
ယုဒတ္တာ၊ ဘဝယောဂဖြင့် ဖွဲ့အပ်သော၊ သတ္တော၊ သတ္တဝါသည်၊ ဣတ္ထတ္တံ၊ ဤ
လူ့ကိုယ်၏အဖြစ်သို့၊ အနာဂတိံ၊ မလာသောကြောင့်၊ အနာဂါမိ၊ အနာဂါမိ
မည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကောမယောဂဝိသံယု
ဒတ္တာ၊ ကောမယောဂဖြင့်မ ဖွဲ့အပ်သော၊ ဘဝယောဂ ဝိသံယုဒတ္တာ၊ ဘဝ
ယောဂဖြင့်မ ဖွဲ့အပ်သော၊ ပုဂ္ဂုလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဝိကာသဝေ၊ ကုန်ပြီးသော
အာသဝေရှိသော၊ အရဟာ၊ ရဟန္တာမည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤ
သို့၊ ဘဂဝ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ကောမယောဂေန
စ၊ ကောမယောဂဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဘဝယောဂေနစ၊ ဘဝယောဂဖြင့်လည်း
ကောင်း၊ ဉာဏံ၊ နှစ်ပါးစုံသောယောဂဖြင့်၊ သံယုတ္တာ၊ ဖွဲ့အပ်ကုန်သော၊
သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ သံသာရံ၊ သံသရာသို့၊ ဂစ္ဆန္တိ၊ လာမကုန်၏၊ ဇာ
တိမရဏဂါနိနော၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းသေခြင်းသို့ရောက်ရကုန်သည်၊ ဟော
န္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ယေဝပုဂ္ဂလော၊ အကြင် ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်ကား၊ ကာမေ၊
ကာမတို့ကို၊ ပဟတိံ၊ ပယ်ကုန်၍၊ အာသဝက္ခယံ၊ အာသဝေါ၏ကုန်ရာ
ဖြစ်သော အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ အပတ္တာ၊ မရောက်ကုန်သေး၊ ဘဝယောဂေန၊
ဘဝယောဂဖြင့်၊ သံယုတ္တာ၊ ဖွဲ့အပ်ကုန်၏၊ တေပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊
အနာဂါမိတိ၊ အနာဂါမိတို့ဟူ၍၊ ဝုတ္တရေ၊ မိန့်အပ်ကုန်၏၊ ယေဝခေါပုဂ္ဂလော၊
အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်ကား၊ ခိန္နသံသယော၊ ဖြတ်အပ်ပြီးသော ယုန်နှေး
ခြင်းရှိ ကုန်ပြီ၊ ဝိတာမာနပုနတ္တဝါ၊ ကုန်ပြီးသောမန်တဖန်ဖြစ်ခြင်းရှိကုန်ပြီ၊ ယေ
ဝပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်လည်း၊ အာသဝက္ခယံ၊ အာသဝေါ၏ကုန်
ရာဖြစ်သော အရဟတ္တဖိုလ်နိဗ္ဗာန်သို့၊ ပတ္တာ၊ ရောက်ကုန်ပြီ၊ တေပုဂ္ဂလော၊ ထို
ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ယောကေ၊ ယောကန္တိ၊ ဝေ၊ စင်စစ်အားဖြင့်၊ ပါရံ၊ ကင်းသို့။

ဂတာ၊ရောက်ကုန်ပြီ၊ဣတိ၊ဤသို့၊ ဘဂဝဏ္ဏ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဓုတ္တတိ၊
ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် သတ္တမ ကာမသုတ်အပြီး
တည်း၊ တတိယဘာဏဝါရုံ၊တတိယဘာဏဝါရုံသည်၊နိဗ္ဗိတံ၊ပြီးခြင်း
သို့ရောက်ပြီး၊ ။

ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ ကဏ္ဍာဏသီလေ၊ ကောင်းသောသီလရှိသော၊
ကဏ္ဍာဏဓမ္မော၊ကောင်းသောတရားရှိသော၊ ကဏ္ဍာဏပညော၊ကောင်း
သောပညာရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ရဟန်းကို၊ ဣမသ္မိံဓမ္မဝိနယေ၊ ဤသုတ်အထိ
ဓမ္မဝိနည်း၌၊ ကောဝလံ၊သက်သက်သောနိဗ္ဗာန်ကိုရပြီးသော၊ ဝုသိတဝါ၊
သုံးဆပ်ပြီးသောသီတင်းရှိသော၊ဥတ္တမပုရိသောတိ၊မြတ်သောယောကျ်ား
ဟူ၍၊ ဓုတ္တတိ၊ဆိုအပ်၏၊ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ကထဉ္စ၊ အသို့လျှင်၊ ဘိက္ခု၊
ရဟန်းသည်၊ ကဏ္ဍာဏ သီလေ၊ ကောင်းသောသီလနှင့် ပြည့်စုံသည်၊
ဟောတိ၊ဖြစ်သနည်း၊ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ဣ၊ဤသာသနာတော်၌၊ဘိက္ခု၊
ရဟန်းသည်၊ သီလဝါ၊သီလရှိသည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ပါတိမောက္ခသံဝရ
သံဝုတော၊ပါတိမောက္ခသံဝရသီလကိုကောင်းစွာစောင့်ရှောက်သည်ဖြစ်၍၊
အာစရဂေါစရသမ္ပန္နော၊အာစာသုဘိလဂေါစရသီလနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊
အနုမတ္တေသု၊အနုမြူမျှလောက်ကုန်သော၊ဝဇ္ဇေသု၊ အပြစ်တို့၌၊ ဘယဒဿ
ဝိ၊ဘေးအားဖြင့်ရှုထေ့ရှိသည်ဖြစ်၍၊ဝိဟရတိ၊နေ၏၊သိက္ခာပဒေသု၊သိက္ခာ
ပုဒ်တို့၌၊သမာဒါယ၊ကောင်းစွာယူ၍၊ သိက္ခတိ၊ကျင့်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်း
တို့၊ဧဝံခေါ၊ဤသို့လျှင်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ကဏ္ဍာဏသီလေ၊ ကောင်း
သောသီလရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကဏ္ဍာဏသီလေ၊
ကောင်းသော သီလရှိသည်၊ သမာနော၊ ဖြစ်ပြီးသော၊ ကဏ္ဍာန ဓမ္မော၊
ကောင်းသော တရားရှိသည်လည်း၊ကထံဟောတိ၊အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း
ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ဣ၊ဤသာသနာတော်၌၊ဘိက္ခု၊ရဟန်းသည်၊သတ္တန္တံ၊
ခုနစ်ပါးကုန်သော၊ဗောဓိပက္ခိကာနံ၊ အရဟတ္တမဂ်တည်းဟူသောဗောဓိ၏
အတို့၌တည်ကုန်သော၊ဓမ္မာနံ၊တရားတို့ကို၊ ဘာဝနာနုယောဂံ၊ ပွားစေခြင်း
နှင့်ပဉ္စဉ်ခြင်းကို၊အနုယုတ္တော၊ အဟနိတလဲလဲပဉ္စဉ်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတိ၊
နေ၏၊သိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ဧဝံခေါ၊ဤသို့လျှင်၊ဘိက္ခု၊ရဟန်းသည်၊ကဏ္ဍာ
ဏဓမ္မော၊ကောင်းသောတရားရှိသည့်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ ကဏ္ဍာ
ဏသီလေ၊ ကောင်းသောသီလရှိသည်၊ကဏ္ဍာဏဓမ္မော၊ကောင်းသောတ
ရားရှိသည်၊ သမာနော၊ ဖြစ်ပြီးသော၊ ကဏ္ဍာဏပညော၊ ကောင်းသော

တိကနိပါတ်-ပဉ္စမဝဂ်၊

၁၄၁

ပညာရှိသည်ထည်း၊ ကထံဟောတိ၊ အာဟံသိ ဖြစ်သနည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊
 ရဟန်းတို့၊ ဣမေ ဤသာသနာထော်၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ အာသဝါနံ၊ အာ
 သဝေါတရားတို့၏၊ ယော၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်၊ အနာသဝံ၊ အာသဝေါမရှိသော၊
 စေတောပိရတ္တိံ၊ စိတ်၏ကိလေသာတို့မှလွတ်သော အရဟတ္တဖိုလ်သမာဓိ
 ကို၊ ပညာပိရတ္တိံ၊ ကိလေသာတို့မှလွတ်သော အရဟတ္တဖိုလ် ပညာကို၊
 ဗိဇ္ဇေဝဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်သောကိုယ်၏အဖြစ်၌ပင်လျှင်၊ သယံ၊ ကိုယ်တိုင်၊
 အဘိညာ၊ ထူးသောဉာဏ်ဖြင့်သိ၍၊ သန္တိ၊ ကတွာ၊ မျက်မှောက်ပြု၍၊ ဥပသမ္ပ
 စ္စ၊ ပြည့်စုံစေ၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့လျှင်၊
 ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ကထော၊ ကထာ၊ ကောင်းသောပညာရှိသည်၊ ဟော
 တိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကထော၊ ကထာ၊ ကောင်းသောသိလ်ရှိသော၊ က
 ထော၊ ကထော၊ ကောင်းသောတရားရှိသော၊ ကထော၊ ကထာ၊ ကောင်းသော
 ပညာရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကို၊ ဣမတ္ထိံ၊ ဓမ္မဝိနယေ၊ ဤသုတ်အဘိဓမ္မာပိ
 နည်း၌၊ ကေဝလံ၊ သက်သက်သောနိဗ္ဗာန်ကိုရပြီးသော၊ ဝုဿိတဝါ၊ သုံးအပ်
 ပြီးသောသိလ်ရှိသော၊ ဥတ္တမပုရိသောတိ၊ မြတ်သောယောကျ်ားဟူ၍၊
 ဝုတ္တတိ၊ သို့အပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါ၊ မိန့်
 တော်မူ၏၊ ယသ၊ ဘိက္ခု၊ နော၊ အကြင်ရဟန်းအား၊ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်
 ထည်းကောင်း၊ ဝါစာယ၊ နှုတ်ဖြင့်ထည်းကောင်း၊ မနုဿ၊ စိတ်ဖြင့်လည်း
 ကောင်း၊ နုတ္တတံ၊ မကောင်းသဖြင့်ပြုအပ်သောနုစရိုက်သည်၊ နုတ္တိ၊ မရှိ၊ ဟိရိ
 မနံ၊ အကုသိုလ်တို့ကို စက်ဆုပ်သောစိတ်နှင့်ပြည့်စုံသော၊ တံဘိက္ခု၊ ထိုရ
 ဟန်းကို၊ ဝေ၊ စင်စစ်အားဖြင့်၊ ကထော၊ ကထာ၊ ကောင်းသောသိလ်ရှိ
 သောသူဟူ၍၊ အရိယာ၊ ဘုရားအစရှိသောအရိယာတို့သည်၊ အာဟု၊ ဆို
 ကုန်ပြီ၊ ယသ၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊ သမ္မော၊ ဝေါမိနော၊ အရိယမဂ်ဉာဏ်
 တည်းဟူသော သမ္မောမိသို့ ရောက်တတ်ကုန်သော၊ သတ္တံ၊ ခုနစ်ပါးကုန်
 သော၊ ဓမ္မာ၊ ဗောဓိပက္ခိယတရားတို့ကို၊ သုဘာပိတာ၊ ကောင်းစွာပွားစေ
 ကုန်ပြီ၊ အနုဿဒံ၊ ရာဂဇိဝ္ဗါဒွါးခြင်းစသည်တို့မှကင်းသော၊ တံဘိက္ခု၊
 ထိုရဟန်းကို၊ ဝေ၊ စင်စစ်အားဖြင့်၊ ကထော၊ ကထာ၊ ကောင်းသောတ
 ရားရှိသောသူဟူ၍၊ အရိယာ၊ ဘုရားအစရှိသောအရိယာတို့သည်၊ အာဟု၊
 ဆိုကုန်ပြီ၊ ယော၊ ဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊ ဣဝေ၊ ဤကိုယ်၏အဖြစ်၌
 ပင်လျှင်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ နုက္ခဿ၊ ဆင်းရဲ၏၊ ခယံ၊ ကုန်သည်၏အဖြစ်ကို၊
 ပဇာနာတိ၊ သိ၏၊ အနာသဝံ၊ ကင်းပြီးသောအာသဝေါရှိသော၊ ထံဘိက္ခု၊ ထို
 ရဟန်းကို၊ ဝေ၊ စင်စစ်အားဖြင့်၊ ကထော၊ ကထာ၊ ကောင်းသောပညာရှိ

သောသုဟူ၍၊ အရိယာ၊ ဘုရားအစရှိသော အရိယာတို့သည်၊ အာဟု၊ ဆို
 ကုန်ပြီ၊ တေဟိဓမ္မေတိ၊ ထိုတရားတို့နှင့်၊ သမ္ပန္နံ၊ ပြည့်စုံသော၊ အနိဗ္ဗံ၊
 ဆင်းရဲမရှိသော၊ ခဏိဇ္ဇသံသယံ၊ ဖြတ်အပ်ပြီးသောယုံမှားခြင်းရှိသော၊ သဗ္ဗ
 ဗဟာယိနံ၊ ခပ်သိမ်းသောကိလေသာတို့ကိုပယ်ပြီးသော၊ ဝိတောသင်္ဂ၊ ရဟ
 န္တာကိ၊ ကမ္မလောကသား၊ ခပ်သိမ်းသောလောက၌၊ အသိတံ၊ တဏှာမိဋ္ဌိ
 အားဖြင့်မရှိသောသုဟူ၍၊ အရိယာ၊ ဘုရားအစရှိသောအရိယာတို့သည်၊
 အာဟု၊ ဆိုကုန်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဗုဒ္ဓတိ၊
 ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဣတိဤလျှင်အဋ္ဌမကဏ္ဍာဏသုတ်အပြီးတည်း။ ၊

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဒါနာနိ၊ အလှူတို့သည်၊ အာမိသဒါနဉ္စ၊ အာမိသအ
 လှူလည်းကောင်း၊ ဓမ္မဒါနဉ္စ၊ တရားအလှူလည်းကောင်း၊ ဣတိဣမေနိဓ္မေ၊ ဤ
 နှစ်ပါးတို့တည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣမေသံစိန္တံဒါနာနံ၊ ဤနှစ်ပါးသောအ
 လှူတို့တွင်၊ ယဒိဓံဓမ္မဒါနံ၊ အကြင်တရားအလှူသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဧတံဓမ္မဒါ
 နံ၊ ဤတရားအလှူသည်၊ အဂ္ဂံ၊ မြတ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သံဝိဘာဂါ၊ ခွဲ
 ခြမ်းဝေတန်ခြင်းတို့သည်၊ အာမိသသံဝိဘာဂေါ၊ အာမိသကိုခွဲခြမ်းဝေ
 တန်ခြင်းလည်းကောင်း၊ ဓမ္မသံဝိဘာဂေါ၊ တရားကို ခွဲခြမ်းဝေတန်ခြင်း
 လည်းကောင်း၊ ဣတိဣမေနိဓ္မေ၊ ဤနှစ်ပါးတို့တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣ
 မေသံစိန္တံသံဝိဘာဂါနံ၊ ဤနှစ်ပါးသောခွဲခြမ်းဝေတန်ခြင်းတို့တွင်၊ ယဒိဓံဓမ္မ
 သံဝိဘာဂေါ၊ အကြင်တရားကိုခွဲခြမ်းဝေတန်ခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဧတံဓမ္မ
 သံဝိဘာဂေါ၊ ဤတရားကိုခွဲခြမ်းဝေတန်ခြင်းသည်၊ အဂ္ဂံ၊ မြတ်၏၊ ဘိက္ခဝေ
 ရဟန်းတို့၊ အနုဂ္ဂဟာ၊ ပြီးမြောက်ခြင်းတို့သည်၊ အမိသာနုဂ္ဂဟော၊ အမိသ
 ဖြင့်ချီးမြှောက်ခြင်းလည်းကောင်း၊ ဓမ္မာနုဂ္ဂဟော၊ တရားဖြင့် ပြီးမြှောက်
 ခြင်းလည်းကောင်း၊ ဣတိဣမေနိဓ္မေ၊ ဤနှစ်ပါးတို့တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊
 ဣမေသံစိန္တံအနုဂ္ဂဟာနံ၊ ဤနှစ်ပါးသောပြီးမြောက်ခြင်းတို့တွင်၊ ယဒိဓံဓမ္မာ
 နုဂ္ဂဟော၊ အကြင်တရားတို့ဖြင့်ပြီးမြောက်ခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဧတံဓမ္မာနု
 ဂ္ဂဟော၊ ဤတရားဖြင့်ပြီးမြောက်ခြင်းသည်၊ အဂ္ဂံ၊ မြတ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂ
 ဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ယံဒါနံ၊ အကြင်အလှူ
 ကို၊ ပရဝံ၊ မြတ်၏၊ အနုတ္တရံ၊ အထူးမရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗုဒ္ဓါ၊ မြတ်စွာဘုရား
 တို့သည်၊ အာဟု၊ မိန့်တော်မူအပ်ကုန်ပြီ၊ ယံသံဝိဘာဂံ၊ အကြင်ခွဲခြမ်းဝေတန်
 ခြင်းကို၊ အဂ္ဂံ၊ မြတ်၏၊ အနုတ္တရံ၊ အထူးမရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘု
 ရားသည်၊ အဝဏ္ဏယံ၊ ပြီးစွမ်းတော်မူပြီ၊ ထံဒါနသံဝိဘာဂံ၊ ထိုပေးလှူခွဲခြမ်း
 ဝေတန်ခြင်းကို၊ ပဇာနံ၊ ကောင်းစွာသိသော၊ ဝိညာ၊ ပညာရှိသော၊ ကော၊ အ

ဘယ်မည်သောသူသည်၊ အစွမာစွာ၊ မြတ်သောအလှူခံ၌၊ ပဿနုပိတ္တော၊
 ကြည်ညိုသောမိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ကာလေ၊ သင့်တင့်သျှောက်ပတ်သော၊ အ
 ခါ၌၊ နယဇေထ၊ မပူဇော်ရာအံ့နည်း၊ ။ ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်၊ သုဂတ
 သာ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနေး၊ သာသနာတော်၌၊ ပဿနုပိတ္တော၊ ကြည်ညို
 သောမိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သဒ္ဓမ္မံ၊ သူတော်ကောင်းထရားကို၊ ထာသန္တိ၊
 ဟောမူထည်းဟောကုန်၏၊ သုတန္တိ၊ စာမူထည်းနာကုန်၏၊ ဥဘယံ၊ နှစ်ပါးရုံ
 သော၊ တေသံ၊ ထိုသူတို့၏၊ သောအတ္ထော၊ ထိုအကျိုးသည်၊ ပရမော၊ မြတ်၏၊
 ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်၊ သုဂတသာ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနေး၊ သာသ
 နာတော်၌၊ အပ္ပမတ္တာ၊ မမေ့မလျော့ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အမိဝိသသိက္ခာဒယော
 အမိဝိသသိက္ခာ အစရှိသည်တို့ကို၊ သက္ကစ္စံ၊ ရှိသေစွာ၊ သမ္မာဓေန္တိ၊ ပြည့်စုံ
 စေကုန်၏၊ တေသံ၊ ထိုသူတို့၏၊ သောအတ္ထော၊ ထိုအကျိုးသည်၊ ဝိသုဇ္ဈတိ၊ အ
 ထူးသဖြင့်စင်ကြယ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုပ္ပတိ၊
 ဟောတော်မူအပ်၏၊ ။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်နဝမဒ္ဒါနသုတ်အပြီးတည်း၊ ။

ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုပ္ပတိ၊ ထင်ရှားဟောတော်မူအပ်
 သော၊ အရဟတာ၊ ကိလေသာတို့မှဝေးထော်မူသောမြတ်စွာဘုရားသည်၊
 ဝုပ္ပတိ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဧတံ၊ ဤတေဝိဇ္ဇာသုတ်ကို၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်
 အာနန္ဒာသည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားမိလိုက်၏၊ သိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဓ
 ဓ္မေန၊ သင့်သော အကြောင်းဖြင့်၊ တေဝိဇ္ဇံ၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဗြာဟ္မ
 တံ၊ ဗြာဟ္မဏကို၊ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်၊ ပညာပေမိ၊ ပညတ်တော်မူ၏၊ အညံ
 ကောင်းစွာကျင့်သောသူမှတစ်ပါးသောသူကို၊ ထပိတဏာပနမတ္တေန၊ အဋ္ဌ
 ကအစရှိသောရသေ့တို့သည် ဆိုအပ်သည်ကို လိုက်၍ဆိုတတ်ကာမျှဖြင့်၊
 တေဝိဇ္ဇံ၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဗြာဟ္မတံ၊ ဗြာဟ္မဏဟူ၍၊ အဟံ၊ ငါဘု
 ရားသည်၊ နပညာပေမိ၊ ပညတ်တော်မူမူ၊ သိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကထဉ္စ၊ အ
 ဘယ်သို့လျှင်၊ ဓဓ္မေန၊ သင့်သော အကြောင်းဖြင့်၊ တေဝိဇ္ဇံ၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးနှင့်
 ပြည့်စုံသော၊ ဗြာဟ္မတံ၊ ဗြာဟ္မဏကို၊ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်၊ ပညာပေမိ၊
 ပညတ်တော်မူသနည်း၊ အညံ၊ ကောင်းစွာကျင့်သောသူမှတစ်ပါးသောသူကို၊
 ထပိတဏာပနမတ္တေန၊ အဋ္ဌကအစရှိသောရသေ့တို့သည် ဆိုအပ်သည်ကို
 လိုက်၍ဆိုတတ်ကာမျှဖြင့်၊ တေဝိဇ္ဇံ၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဗြာဟ္မတံ၊
 ဗြာဟ္မဏကို၊ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်၊ နပညာပေမိ၊ ပညတ်တော်မူသနည်း၊
 သိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣမ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ အနေက
 ဝိဟိတံ၊ များသောအပြားရှိသော၊ ဝေဠုနိဝါသံ၊ ရှေ့၌နေထူးသောခန္ဓာကိုယ်

ကို၊ အနုဿရတိ၊ အောက်မေ့၏၊ ဣဒံအယံဝုဗ္ဗေနိဝါသော၊ ရှေး၌နေဘူးသော
 ခန္ဓာဟူသည်၊ သေယျထာကတမော၊ အတယ်နည်း၊ ကေမိဇာတိ၊ တဘဝ
 ကိုလည်းကောင်း၊ ဧဝံဇာတိယော၊ နှစ်ဘဝတို့ကိုလည်းကောင်း၊ တိဿော
 ဝိဇာတိယော၊ သုံးဘဝတို့ကိုလည်းကောင်း၊ စတသောဝိဇာတိယော၊ လေး
 ဘဝတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ပဉ္စမိဇာတိယော၊ ငါးဘဝတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဒ
 သမိဇာတိယော၊ ဆယ်ဘဝတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဝိသမိဇာတိယော၊ ဘဝနှစ်
 ဆယ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ တိသမိဇာတိယော၊ ဘဝသုံးဆယ် တို့ကို
 လည်းကောင်း၊ စတ္တာလိသမိဇာတိယော၊ ဘဝလေးဆယ် တို့ကိုလည်း
 ကောင်း၊ ပညာသမိဇာတိယော၊ ဘဝငါးဆယ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဇာတိသ
 တံပိစ၊ ဘဝတရာကိုလည်းကောင်း၊ ဇာတိသဟသမ္ဘိ၊ ဘဝအထောင်ကို
 လည်းကောင်း၊ ဇာတိသကသဟသမ္ဘိ၊ ဘဝထသိန်းကိုလည်းကောင်း၊ အ
 နေကေ၊ များစွာကုန်သော၊ သံဝရကပ္ပေ၊ သံဝရကပ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊
 အနေကေ၊ များစွာကုန်သော၊ ဝိဝရကပ္ပေ၊ ဝိဝရကပ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊
 အနေကေ၊ များစွာကုန်သော၊ သံဝရဝိဝရကပ္ပေ၊ သံဝရ ဝိဝရကပ်တို့ကို
 လည်းကောင်း၊ အနုဿရတိ၊ အောက်မေ့၏၊ ကဝံအနုဿရတိ၊ အတယ်သို့
 အောက်မေ့သနည်း၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အရတြ၊ ဤမည်သောကမ္ဘာဘဝယော
 နိဂတိဝိညာဏဋ္ဌိတိသတ္တဝါသသတ္တနိကာယ၌၊ ဇေနာမော၊ ဤသို့အမည်ရှိ
 သည်၊ ဇေဝေါတ္တော၊ ဤသို့အနွယ်ရှိသည်၊ ဇေဝတ္တော၊ ဤသို့အဆင်းရှိ
 သည်၊ ဇေမာဟာရော၊ ဤသို့အစာအဟာရရှိသည်၊ ဇေသုခဒုက္ခပရိသံဝေဒိ၊
 ဤသို့ချမ်းသာဆင်းရဲကိုခံစားသည်၊ ဇေမာယုပရိယန္တော၊ ဤသို့အသက်
 အပိုင်းအခြားရှိသည်၊ အာသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ သောအဟံ၊ ထိုငါသည်၊ တတော၊ ထို
 ကမ္ဘာဘဝယောနိဂတိဝိညာဏဋ္ဌိတိသတ္တဝါသသတ္တနိကာယမှ၊ ရတော၊ ရ
 တေသည်ဖြစ်၍၊ အရတြ၊ ဤမည်သောကမ္ဘာဘဝယောနိဂတိဝိညာဏဋ္ဌိတိ
 သတ္တဝါသသတ္တနိကာယ၌၊ ဥပပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်ပြီ၊ တဩဝါ၊ ထိုကမ္ဘာဘဝ
 ယောနိဂတိဝိညာဏဋ္ဌိတိသတ္တဝါသသတ္တနိကာယ၌လည်း၊ ဇေနာမော၊ ဤ
 သို့အမည်ရှိသည်၊ ဇေဝေါတ္တော၊ ဤသို့အနွယ်ရှိသည်၊ ဇေဝတ္တော၊ ဤသို့အ
 ဆင်းရှိသည်၊ ဇေမာဟာရော၊ ဤသို့အစာအဟာရရှိသည်၊ ဇေသုခဒုက္ခပရိ
 သံဝေဒိ၊ ဤသို့ချမ်းသာဆင်းရဲကိုခံစားသည်၊ ဇေမာယုပရိယန္တော၊ ဤသို့
 အသက်အပိုင်းအခြားရှိသည်၊ အာသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ သောအဟံ၊ ထိုငါသည်၊ တ
 တော၊ ထိုဘဝယောနိဂတိဝိညာဏ ဋ္ဌိတိသတ္တဝါသသတ္တ နိကာယမှ၊ ရ

တော၊ ရတေသည်ဖြစ်၍၊ ဣ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်ဘဝ၌၊ ဥပပန္နော၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤ

တိကနိပါတ်-ပဌမဝဂ်၊

၁၄၅

သို့၊ အနုဿရတိ၊ အောက်မေ့၏၊ ဣတိ ဧဝံ၊ ဤသို့လျှင်၊ သာကာရံ၊ အဆင်းစ
သော အခြင်းအရာနှင့်တကွသော၊ သဉ္ဇဒ္ဓေသံ၊ အမည်အနွယ်စသောညွှန်
ကြောင်းနှင့်တကွသော၊ အနေကမိဟိတံ၊ များသောအပြားရှိသော၊ ပုဗ္ဗေနိ
ဝါသံ၊ ရှေး၌နေထူးသောခန္ဓာကို၊ အနုဿရတိ၊ အောက်မေ့၏၊ အဿအနေန၊
ထိုရဟန်းသည်၊ ပဌမော၊ ရှေးဦးစွာသော၊ အသံဝိဇ္ဇာ၊ ဤဝိဇ္ဇာကို၊ အဓိဂတာ၊
ရအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အပ္ပမတ္တဿ၊ မမေ့မလျော့သည်ဖြစ်၍၊ အာ
တာပိနော၊ ကိလေသာကို ပူပန်စေတတ်သော လုံ့လရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပဟိ
တတ္တဿ၊ နိဗ္ဗာန်သို့စေလွှတ်အပ်သောနှလုံးရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတော၊ နေ
သော၊ အရဟတော၊ ရဟန္တာအား၊ အဝိဇ္ဇာ၊ အဝိဇ္ဇာသည်၊ ဝိဟညေယျယ
ထာ၊ ပျောက်ရာသကဲ့သို့၊ ဝိဇ္ဇာ၊ ဝိဇ္ဇာသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇေယျယထာ၊ ဖြစ်ရာသကဲ့
သို့၊ တမော၊ အဓိကံသည်၊ ဝိဟညေယျယထာ၊ ပျောက်ရာသကဲ့သို့၊ အာ
ထောကော၊ အဆင်းသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇေယျယထာ၊ ဖြစ်ရာသကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထို
အတူ၊ ကဿဘိက္ခုနော၊ ထိုရဟန်းအား၊ အဝိဇ္ဇာ၊ အဝိဇ္ဇာသည်၊ ဝိဟထာ၊
ပျောက်ပြီ၊ ဝိဇ္ဇာ၊ ဝိဇ္ဇာသည်၊ ဥပ္ပန္နာ၊ ဖြစ်ပြီ၊ တမော၊ အဓိကံသည်၊ ဝိဟတော၊
ပျောက်ပြီ၊ အာထောကော၊ အဆင်းသည်၊ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်ပြီ၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊
ပုန၊ ထာဘန်၊ ပရံစ တပါးတုံလည်း၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဝိသုဒ္ဓေန၊ စင်ကြယ်
သော၊ အတိတ္တန္တမာနုဿကေန၊ လူတို့သည်မြင်ကောင်းသော ဥပစာကို
လွန်သော၊ ဗိဗ္ဗနစက္ခုနာ၊ ဗိဗ္ဗစက္ခုဉာဏ်ဖြင့်၊ စဝမာနေ၊ စုတေ၊ ခါးနီးဖြစ်
ကုန်သော၊ ဥပ္ပဇ္ဇမာနေ၊ ပဋိသန္ဓေနေပြီးခါ ဖြစ်ကုန်သော၊ ကိနေ၊ ယုတ်ကုန်
သော၊ ပဏီတေ၊ မြတ်ကုန်သော၊ သုဂဇ္ဈေ၊ ကောင်းသော အဆင်းရှိကုန်
သော၊ ဗုဗ္ဗဇ္ဈေ၊ မကောင်းသောအဆင်းရှိကုန်သော၊ သုဂတေ၊ ကောင်း
သောအဆင်း ရှိကုန်သော၊ ဗုဂ္ဂတေ၊ မကောင်းသော အဆင်းရှိကုန်သော၊
သတ္တေ၊ သတ္တဝါတို့ကို၊ ယသတိ၊ မြင်၏၊ ယထာကမ္မပဂေ၊ ကံအားလျော်
စွာလားကုန်သော၊ သတ္တေ၊ သတ္တဝါတို့ကို၊ ပဇာနဒတိ၊ သိ၏၊ ဘောန္တော၊ အ
ရှင်တို့၊ ဣမေသတ္တာ၊ ဤသတ္တဝါတို့သည်၊ ကာယဗုဒ္ဓရိတေန၊ ကာယဗုဒ္ဓရိကံ
နှင့်၊ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်၏၊ ဝစီဗုဒ္ဓရိတေန၊ ဝစီဗုဒ္ဓရိကံနှင့်၊ သမန္နာဂ
တာ၊ ပြည့်စုံကုန်၏၊ မနောဗုဒ္ဓရိတေန၊ မနောဗုဒ္ဓရိကံနှင့်၊ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်
စုံကုန်၏၊ အရိယသန်၊ အရိယတို့ကို၊ ဥပဝါဒကာ၊ စွပ်စွဲတတ်ကုန်၏၊ ဝိစ္ဆာ
ဒိဋ္ဌိကာ၊ မှားသောအမြင်ရှိကုန်၏၊ ဝိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကမ္မသမာဒါနာ၊ မှားသောအမြင်
၏အစွမ်းဖြင့်မြဲစွာ သူအပ်သောအကုသိုလ်ကံရှိကုန်၏၊ တေ၊ ထိုသတ္တဝါတို့
သည်၊ ကာယဿ၊ နှာကိုယ်၏၊ ဘောဒါ၊ ပျက်ခြင်းကြောင့်၊ မရဏာ၊ သေ

၁၄၆

အုတ်တုတ်ပါဠိတော်နိဿယ

သည်မှ၊ ပရံ၊ အခြားမဲ့ ကာလန္တံ၊ အပါယံ၊ ချမ်းသာကင်းသော၊ ဒုဂ္ဂတိ၊ မ
 ကောင်းသောသူတို့၏လားရာဖြစ်သော၊ ဝိနိပါတံ၊ ပျက်စီးလျက်ကျရာဖြစ်
 သော၊ နိရယံ၊ ငရဲသို့၊ ဥပပန္နာ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဘောဇ္ဇန္တာ၊ အရှင်တို့၊ ဣမေဝါပန
 သတ္တာ၊ ဤသတ္တဝါတို့သည်ကား၊ ကာယသုခရိတေန၊ ကာယသုခရိုက်နှင်း၊
 သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်၏၊ ဝစိသုခရိတေန၊ ဝစိသုခရိုက်နှင်း၊ သမန္နာဂတာ၊
 ပြည့်စုံကုန်၏၊ မနောသုခရိတေန၊ မနောသုခရိုက်နှင်း၊ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်
 စုံကုန်၏၊ အရိယာနံ၊ အရိယာတို့ကို၊ အနုပဝါဒကာ၊ မစွပ်စွဲ တတ်ကုန်၊
 သမ္မာဒိဋ္ဌိကာ၊ ကောင်းသော အမြင်ရှိကုန်၏၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိကမ္မ သမာဒါနာ၊
 ကောင်းသောအမြင်၏ အငွမ်းဖြင့်မြေစွာယူအပ်သော ကုသိုလ်ကံရှိကုန်၏၊
 ဘေသတ္တာ၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည်၊ ကာယသာ၊ ခန္ဓာကိုယ်၏၊ ဘေဒါ၊ ပျက်
 မြင်းကြောင့်၊ မရဏာ၊ သေသည်မှ၊ ပရံ၊ အခြားမဲ့ ကာလန္တံ၊ ဒုဂ္ဂတိ၊
 ကောင်းသော သူတို့၏ လားရာဖြစ်သော၊ သဂ္ဂံလောကံ၊ နတ်ပြည်သို့ ဥပ
 ပန္နာ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ အုတ်၊ ဤသို့၊ ပဇာနာတိ၊ သိ၏၊ အုတ်၊ ဤသို့သောအပြားအား
 ဖြင့်၊ ဝိသုဒ္ဓန္တံ၊ စင်ကြယ်သော၊ အတိတ္တန္တမာနုဿကေန၊ လူတို့သည်မြင်
 ကောင်းသောဥပစာကိုလွန်သော၊ ဒိဗ္ဗနုစက္ခုနာ၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုဉာဏ်ဖြင့်၊ စဝ
 မာနေ၊ စုတေခါနီးဖြစ်ကုန်သော၊ ဥပ္ပဇ္ဇမာနေ၊ ပဋိသန္ဓေနေပြီးခါစဖြစ်ကုန်
 သော၊ ဟိနေ၊ ယုတ်ကုန်သော၊ မဏိတေ၊ မြတ်ကုန်သော၊ သုဝဇ္ဈေ၊ ကောင်း
 သောအဆင်းရှိကုန်သော၊ ဒုဗ္ဗဏ္ဏေ၊ မကောင်းသောအဆင်းရှိကုန်သော၊ သု
 ဝတေ၊ ကောင်းသောအဆင်းရှိကုန်သော၊ ဒုဂ္ဂတေ၊ မကောင်းသောအဆင်းရှိ
 ကုန်သော၊ သတ္တေ၊ သတ္တဝါတို့တို့၊ ပဿတိ၊ မြင်၏၊ ယထာကမ္မ၊ ပကေ၊ ကံ
 အားလျော်စွာ လားကုန်သော၊ သတ္တေ၊ သတ္တဝါတို့ကို၊ ပဇာနာတိ၊ သိ၏၊
 အဿအနေန၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ဒုတိယာ၊ နှစ်ခုမြောက်သော၊ အယံ ဝိဇ္ဇာ၊ ဤ
 ဝိဇ္ဇာကို၊ အဝိဂတာ၊ ရအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အပ္ပမတ္တဿ၊ မမေ့မလျော့
 သည်ဖြစ်၍၊ အာတာပိနော၊ ကိလေသာကိုပူပန်စေတတ်သောလုံ့ လရှိသည်
 ဖြစ်၍၊ ပဟိတတ္တဿ၊ နိဗ္ဗာန်သို့စေလွှတ်အပ်သောနှလုံးရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရ
 တော၊ နေသော၊ အရဟတော၊ ရဟန္တာအား၊ အဝိဇ္ဇာ၊ အဝိဇ္ဇာသည်၊ ဝိဟနေ
 ယူ၊ သတား၊ ပျောက်ရာသကဲ့သို့၊ ဝိဇ္ဇာ၊ ဝိဇ္ဇာသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇေယျယထာ၊ ဖြစ်ရာသ
 ကဲ့သို့၊ တမော၊ အရိုက်သည်၊ ဝိဟနေယျယထာ၊ ပျောက်ရာသကဲ့သို့၊ အာ
 ထောကော၊ အထင်းသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇေယျယထာ၊ ဖြစ်ရာသကဲ့သို့၊ တဿာဝိက္ခု
 နော၊ ထိုရဟန်းအား၊ အဝိဇ္ဇာ၊ အဝိဇ္ဇာသည်၊ ဝိဟတော၊ ပျောက်ပြီ၊ ဝိဇ္ဇာ၊ ဝိဇ္ဇာ
 ယည်၊ ဥပ္ပန္နာ၊ ဖြစ်ပြီ၊ ထမော၊ အရိုက်သည်၊ ဝိဟတော၊ ပျောက်ပြီ၊ အာထော

ထိကနိပါတ်-ပဉ္စမဝဂ်၊

၁၄၇

ကော၊ အလင်းသည်၊ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်ပြီး၊ ထိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပုန၊ ထပ်မံ၊ ပရံ၊
 စ၊ တစ်ပါးတို့သည်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ အာသဝါနံ၊ အာသဝေါတရားတို့၏၊
 ခယ၊ ကုန်းခြင်းကြောင့်၊ အနာသဝံ၊ အာသဝေါမရှိသော၊ စေတော၊ ဝိရတ္တိ၊
 စိတ်၏ကိလေသာတို့မှ လွတ်သော၊ အရဟတ္တဖိုလ်သမာဓိကို၊ ပညာဝိရတ္တိ၊
 ကိလေသာတို့မှ လွတ်သော အရဟတ္တဖိုလ်ပညာကို၊ ဗုဒ္ဓေဝေဓမ္မေ၊ မျက်
 မှောက်သောကိုယ်၏အဖြစ်၌ပင်လျှင်၊ သယံ၊ ကိုယ်တိုင်၊ အဘိညာယ၊ ထူး
 သောဉာဏ်ဖြစ်သိ၍၊ သန္တိကတွာ၊ မျက်မှောက်ပြု၍၊ ဥပသမ္ပန္န၊ ပြည့်စုံစေ
 ၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ အဿအနေန၊ ထိုရဟန်းသည်၊ တတိယာ၊ သုံးခုမြောက်
 သော၊ အသံဝိဇ္ဇာ၊ ဤဝိဇ္ဇာကို၊ အဓိဂတာ၊ ရအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အပ္ပ
 မတ္တဿ၊ မမေ့မလျော့သည်ဖြစ်၍၊ အာတာပိနော၊ ကိလေသာကိုပူပန်စေ
 တတ်သောလုံ့လရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပဟိတတ္တဿ၊ နိဗ္ဗာန်သို့စေလွှတ်အပ်သော
 နှလုံးရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတော၊ နေသော၊ အရဟတော၊ ရဟန္တာအား၊ အ
 ဝိဇ္ဇာ၊ အဝိဇ္ဇာသည်၊ ဝိဟဉ္ဇေယျယထာ၊ ဖျောက်ရာသကဲ့သို့၊ ဝိဇ္ဇာ၊ ဝိဇ္ဇာ
 သည်၊ ဥပ္ပန္နေယျယထာ၊ ဖြစ်ရာသကဲ့သို့၊ ဘမော၊ အဓိကံသည်၊ ဝိဟဉ္ဇေယျ
 ယထာ၊ ဖျော်၍သကဲ့သို့၊ အာလောကော၊ အလင်းသည်၊ ဥပ္ပန္နေယျယထာ၊
 ဖြစ်ရာသကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ တဿဘိက္ခုနော၊ ထိုရဟန်းအား
 အဝိဇ္ဇာ၊ အဝိဇ္ဇာသည်၊ ဝိဟတော၊ ဖျောက်ပြီး၊ ဝိဇ္ဇာ၊ ဝိဇ္ဇာသည်၊ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်ပြီး၊
 တမော၊ အဓိကံသည်၊ ဝိဟတော၊ ဖျောက်ပြီး၊ အာလောကော၊ အလင်းသည်၊
 ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်ပြီး၊ ထိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဧဝံခေါ၊ ဤသို့လျှင်၊ ဓမ္မေန၊ သင့်
 သောအကြောင်းဖြင့်၊ တေဝိဇ္ဇာ၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဗြဟ္မဏံ၊ ဗြဟ္မ
 ဏကို၊ အဟံ၊ ငါတုရားသည်၊ ပညာပေမိ၊ ပညတ်တော်မူ၏၊ အတ္ထံ၊ ကောင်း
 စွာကျင့် သောသူ မှတပါးသော သူကို၊ ထပတဿပန မတ္တေန၊ အဋ္ဌက
 အစရှိသောရသေ့တို့သည်ဆိုအပ်သည်ကိုလိုက်၍ဆိုတတ်ကားမျှဖြင့်၊ တေ
 ဝိဇ္ဇာ၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဗြဟ္မဏံ၊ ဗြဟ္မဏဟူ၍၊ အဟံ၊ ငါတုရား
 သည်၊ နပညာပေမိ၊ ပညတ်တော်မူမူ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တေမတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို၊
 ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုထေ
 ဝိဇ္ဇာသုတ်၌၊ ဧတံ၊ ဤအနက်သဘောကို၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်၊ ဂုဏ်တိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ယောဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊
 ပုဗ္ဗနိဝါသံ၊ ရှေး၌နေဘူးသောခန္ဓာကို၊ အဝေဒါ၊ ထင်စွာသိပြီး၊ သဂ္ဂဉ္စ၊ နတ်
 ပြည်ကိုလည်းကောင်း၊ အပါယဉ္စ၊ အပါယ်ကိုလည်းကောင်း၊ ပဿတိ၊ မြင်
 ၍၊ အဿ၊ ထိုမှတစ်ပါး၊ ဇာတိက္ခယံ၊ ဇာတိ၏ကုန်ရာဖြစ်သော အရဟတ္တဖိုလ်

၆၄၈

ဣတိဝုတ်ပါဠိတော်နိဿယ၊

နိဗ္ဗာန်ကို၊ ပစ္စေယ၊ ရပြီ။ အဘိညာဓဝေါဝိတော၊ သိခြင်းကိစ္စကိုပြီးစေပြီ။ ဟေ၊
 မိသော၊ ထိုသို့ သဘောရှိသော၊ ရုနိ၊ ရဟန္တာဖြစ်သော ရုနိသည်၊ တောဟိ ☸
 တိဟိ၊ ဤသုံးပါးသော ဝိဇ္ဇာတို့ကြောင့်၊ တေဝိဇ္ဇာ၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးနှင့်ပြည့်စုံ
 သော၊ ဗြာဟ္မဏာနာမ၊ ဗြာဟ္မဏမည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တမေဝမူ
 နိ၊ ထိုရဟန္တာဖြစ်သောရုနိကိုသာလျှင်၊ အဟံ၊ ပါတုရားသည်၊ တေဝိဇ္ဇာ၊ ဝိ
 ဇ္ဇာသုံးပါးနှင့်ပြည့်စုံသောဗြာဟ္မဏဟူ၍၊ ဝဒါမိ၊ ဆိုတော်မူ၏၊ အညံ၊ ရဟန္တာ
 မှတပါးသော၊ လမိတသာပနံ၊ အဋ္ဌကအစရှိသော ရသေ့တို့သည်ဆိုအပ်
 သည်ကိုလိုက်၍ဆိုတတ်ကာမျှသော သူကို၊ တေဝိဇ္ဇာ၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးနှင့်ပြည့်
 စုံသော၊ ဗြာဟ္မဏံ၊ ဗြာဟ္မဏဟူ၍၊ အဟံ၊ ပါတုရားသည်၊ နဝဒါမိ၊ ဆိုတော်မူ
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဂုတ္တတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ၊
 အယဒ္ဓိ အတ္ထော၊ ဤအနက်ကိုလည်း၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
 ဂုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မေမယော၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာ
 သည်၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်ဒဿမဓမ္မ သုတ်အပြီး
 တည်း၊ ပဉ္စမေဝဂ္ဂေါ၊ ပဉ္စမဝဂ်တည်း၊ ၊

တဿ၊ ထိုပဉ္စမဝဂ်၏၊ ဥဒါနံ၊ ဥဒါန်းသည်ကား၊ ဗသာဒ၊ အဝ္ဗပသာဒ
 သုတ်လည်းကောင်း၊ ဇိဝိဘ၊ ဇိဝိတသုတ်လည်းကောင်း၊ သံဃာဓိ၊ သံဃာ
 ဓိကဏ္ဍသုတ်လည်းကောင်း၊ အဂ္ဂိ၊ အဂ္ဂိသုတ်လည်းကောင်း၊ ဥပပရိက္ခယ၊ ဥ
 ပပရိက္ခယ သုတ်လည်းကောင်း၊ ဥပပတ္တိကာ၊ ဥပပတ္တိက သုတ်လည်း
 ကောင်း၊ ကဿာဏံ၊ ကဿာဏသုတ်လည်းကောင်း၊ ခါနံ၊ ခါနသုတ်လည်း
 ကောင်း၊ ဓမ္မေန၊ ဓမ္မသုတ်နှင့်တကွ၊ တေ၊ ထိုသုတ်တို့သည်၊ ဒဿ၊ ဆယ်သုတ်
 တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်တည်း၊ တိကနိပါတံ၊
 တိကနိပါတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်၏၊ ၊

စတုတ္ထနိပါတ်-၁-ဗြာဟ္မဏသုတ်၊

☸ ဘဂဝတာ၊ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဂုတ္တံဟိ၊ ယင်ရှား
 ဟောတော်မူအပ်သော၊ အရဟတာ၊ ကိလေသာတို့မှဝေးတော်မူသောမြတ်
 စွာဘုရားသည်၊ ဂုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ တေ၊ ဤဗြာဟ္မဏသုတ်ကို၊
 မေမယော၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏၊ တိက္ခ
 ဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အဟံ၊ ပါတုရားသည်၊ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ ယေဝေယောဂေါ၊
 တောင်းအပ်သည်နှင့်ယှဉ်သော၊ ပယတပါဏီ၊ ပေးလှူခြင်း၌ ဆန့်သော
 လက်ရှိသော၊ အန္တိမဒေဟာနာရော၊ အဆုံးစွန်သောဇန့်ပင်ကိုဆောင်သော၊

မဏ္ဍုလကပ္ပိပါတ်-၁-ဗြာဟ္မဏသုတ်

၁၄၉

အနုတ္တရော၊ အတုမရှိသော၊ ဘိသက္ကော၊ ဆေးသမားဖြစ်သော၊ သန္တက
 ကော၊ ရာဂအစရှိသောပြောင့်ကို ချွတ်နှုတ်တတ်သော၊ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဂ္ဂိုလ်
 သည်၊ အတ္ထိ၊ ဖြစ်တော်မူ၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တံဿမေ၊ ထိုငါတုရား
 ၏၊ ဩရသာ၊ ရင်၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ရခတော၊ ငါ၏ခံတွင်းမှဖြစ်သောတရား
 ဒေသနာကြောင့်၊ ဇေတော၊ ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မဇေတော၊ တရား၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မန
 ဝိကာ၊ တရားသည်တန်ဆင်း၊ နှစ်ကုန်သော၊ ပုတ္တော၊ သားဖြစ်ကုန်သော၊ တု
 ဂ္ဂေ၊ သင်တို့သည်၊ ဓမ္မဒါယဒါ၊ တရားပူသောအဖွေကို ခံထိုက်ကုန်သည်၊
 ဟောထ၊ ဖြစ်ကုန်သော၊ အာမိ သဒါယာဒါ၊ လာဘ်ပူဇော်သကာတည်းဟူ
 သောအဖွေကိုခံထိုက်ကုန်သည်၊ နဟေဒထ၊ မဖြစ်ကုန်လင့်၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရ
 ဟန်းတို့၊ ဒါနာနိ၊ အလှူတို့သည်၊ ဣမာနိန္ဒေ၊ ဤနှစ်ပါးတို့တည်း၊ ကတမာနိန္ဒေ၊
 အဘယ့်နှစ်ပါးတို့နည်း၊ အာမိသဒါနုပ္ပ၊ အာမိသအလှူလည်းကောင်း၊ ဓမ္မဒါ
 နုပ္ပ၊ ဓမ္မအလှူလည်းကောင်း၊ ဣတိဣမာနိန္ဒေ၊ ဤနှစ်ပါးတို့တည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရ
 ဟန်းတို့၊ ဣမေသံဒိန္နံဒါနာနံ၊ ဤနှစ်ပါးသောအလှူတို့တွင်၊ ယဒိဓံဓမ္မဒါနံ၊ အ
 ကြင်ဓမ္မအလှူသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဇေတံဓမ္မဒါနံ၊ ဤဓမ္မအလှူ သည်၊ အဂ္ဂံ၊ မြတ်၏၊
 ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သံဝိဘာဂေါ၊ ဝေဝန်ခြင်းတို့သည်၊ ဣမေန္ဒေ၊ ဤနှစ်ပါး
 တို့တည်း၊ ကတမေန္ဒေ၊ အဘယ့်နှစ်ပါးတို့နည်း၊ အာမိသသံဝိဘာဂေါ၊ အာ
 မိသကိုဝေဝန်ခြင်းလည်းကောင်း၊ ဓမ္မသံဝိဘာဂေါ၊ ဓမ္မကိုဝေဝန်ခြင်း
 လည်းကောင်း၊ ဣတိဣမေန္ဒေ၊ ဤနှစ်ပါးတို့တည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣ
 မေသံဒိန္နံသံဝိဘာဂါနံ၊ ဤနှစ်ပါးသောဝေဝန်ခြင်းတို့တွင်၊ ယဒိဓံယောအ
 ယံသံဝိဘာဂေါ၊ အကြင်တရားကိုဝေဝန်ခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဇေတံဓမ္မသံ
 ဝိဘာဂေါ၊ ဤတရားကိုဝေဝန်ခြင်းသည်၊ အဂ္ဂံ၊ မြတ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်း
 တို့၊ အနုဂ္ဂဟာ၊ ခြီးမြှောက်ခြင်းတို့သည်၊ ဣမေန္ဒေ၊ ဤနှစ်ပါးတို့တည်း၊ ကတမေ
 န္ဒေ၊ အဘယ့်နှစ်ပါးတို့နည်း၊ အာမိသနုဂ္ဂဟော၊ အာမိသဖြင့်ခြီးမြှောက်ခြင်း
 လည်းကောင်း၊ ဓမ္မာနုဂ္ဂဟော၊ ဓမ္မဖြင့်ခြီးမြှောက်ခြင်းလည်းကောင်း၊ ဣတိ
 ဣမေန္ဒေ၊ ဤနှစ်ပါးတို့တည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဇေတသံဒိန္နံအနုဂ္ဂဟာနံ၊
 ဤနှစ်ပါးသောခြီးမြှောက်ခြင်းတို့တွင်၊ ယဒိဓံဓမ္မာနုဂ္ဂဟော၊ အကြင်ဓမ္မဖြင့်
 ခြီးမြှောက်ခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဇေတံဓမ္မာနုဂ္ဂဟော၊ ဤဓမ္မဖြင့်ခြီးမြှောက်
 ခြင်းသည်၊ အဂ္ဂံ၊ မြတ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယာဂါ၊ ပူဇော်ခြင်းတို့သည်၊
 ဣမေန္ဒေ၊ ဤနှစ်ပါးတို့တည်း၊ ကတမေန္ဒေ၊ အဘယ့်နှစ်ပါးတို့နည်း၊ အာမိသ
 ယာဂေါ၊ အာမိသဖြင့်ပူဇော်ခြင်းလည်းကောင်း၊ ဓမ္မယာဂေါ၊ ဓမ္မဖြင့်ပူ
 ဇော်ခြင်းလည်းကောင်း၊ ဣတိဣမေန္ဒေ၊ ဤနှစ်ပါးတို့တည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်း

တို့၊ ဣမေသံဒိန္နံယာဂါနံ၊ ဤနှစ်ပါးသော ပူဇော်ခြင်းတို့တွင်၊ ယမိဒံဓမ္မယာဂေါ၊ အကြင်ဓမ္မဖြင့် ပူဇော်ခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဧတံဓမ္မယာဂေါ၊ ဤဓမ္မဖြင့်ပူဇော်ခြင်းသည်၊ အဂ္ဂံ၊ မြတ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧတမတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ၊ သဗ္ဗဘူတာနုကမ္ဘိ၊ ခပ်သိမ်းသောသတ္တဝါတို့ကို ငြီးမြှောက်လေ့ ရှိတော်မူသော၊ ဟောတထာ၊ ဂတော၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အမတ္ထိ၊ ကင်းသော ဝန်တိုခြင်းရှိတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ ဓမ္မယာဂံ၊ တရားတည်းဟူသော ယဉ်ကို၊ အယဇိ၊ ပူဇော်တော်မူပြီးတာမီသံ၊ ထိုသို့သတောရှိသော၊ ဒေဝမနုဿသေဋ္ဌံ၊ နတ်လူတကာတို့ထက်မြတ်တော်မူထသော၊ ဘဝဿ၊ ဘဝသုံးပါး၏၊ ပါရဂူ၊ နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသောကင်းသို့ရောက်တော်မူပြီးသော၊ တံတထာဂတံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ နမဿန္တိ၊ ရှိခိုးကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဂုဏ္ဏတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ၊ အယံအတ္ထော၊ ဤအနက်ကို၊ ဘဂဝတံ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဂုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာည်၊ သ၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်ဓမ္မမဗြဟ္မဏသုတ်အပြီးတည်း။ ၊

ဝတုတ္တနိပါတ်- ၂-စတ္တာရိသုတ်၊

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣမာနိစတ္တာရိ၊ ဤထေးပါးသော ဝတ္ထုတို့သည်၊ အပ္ပာနိစေပ၊ နည်းထည်းနည်းကုန်၏၊ သုလဘာနိစ၊ ရလည်းရလွယ်ကုန်၏၊ တာနိစ၊ ထိုထေးပါးသော ဝတ္ထုတို့သည်ထည်း၊ အနဝိဇ္ဇာနိ၊ အပြစ်မရှိကုန်၊ ကတမာနိစတ္တာရိ၊ အတယ်ထေးပါးတို့နည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပံသုကုလံ၊ ပံသုကုသကံနိးသည်၊ စိဝရာနံ၊ သင်္ကန်းထကာတို့အောက်၊ အပ္ပဉ္စ၊ နည်းထည်းနည်း၏၊ သုလဘဉ္စ၊ ရလည်းရလွယ်၏၊ တဉ္စ၊ ထိုပံသုကုသကံနိးသည်ထည်း၊ အနဝိဇ္ဇာ၊ အပြစ်မရှိ၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဖိလ္လိယာလောပေါ၊ သလုံးမြင်းခေါင်းဖြင့်ရင်း၍ ရသောဘောဇဉ်သည်၊ တောဇနာနံ၊ ဘောဇဉ်တကာတို့ အောက်၊ အပ္ပဉ္စ၊ နည်းထည်းနည်း၏၊ သုလဘဉ္စ၊ ရလည်းရလွယ်၏၊ တဉ္စ၊ ထိုသလုံးမြင်း ခေါင်းဖြင့်ရင်း၍ ရသောဘောဇဉ် သည်ထည်း၊ အနဝိဇ္ဇာ၊ အပြစ်မရှိ၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဓူကမူလံ၊ သစ်ပင်ရင်းတည်းဟူသောကျောင်းသည်၊ ဝေနာသနံ၊ ကျောင်းထကာတို့အောက်၊ အပ္ပဉ္စ၊ နည်းထည်းနည်း၏၊ သုလဘဉ္စ၊ ရလည်းရလွယ်၏၊ တဉ္စ၊ ထိုသစ်ပင်ရင်းတည်းဟူသောကျောင်းသည်ထည်း၊ အနဝိဇ္ဇာ၊ အပြစ်မရှိ၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပူတိ

စတုတ္ထနိပါတ်-၂-စတ္တာရိသုတ်

၁၅၁

ရတ္တံ၊ နွားကျင်ငယ်တည်းဟူသောဆေးသည်၊ ဘေသဇ္ဇနံ၊ ဆေးတကာတို့
 အောက်၊ အပ္ပဉ္စနည်းလည်းနည်း၏၊ သုလဘဗ္ဗ၊ ရလည်းရလွယ်၏၊ တဉ္စ၊
 ထိုနွားကျင်ငယ်တည်းဟူသော ဆေးသည်လည်း၊ အနဝဇ္ဇံ၊ အပြစ်မရှိ၊ ဘိ
 က္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣမာနိ ခေါစတ္တာရိ၊ ဤထေးပါးသောဝတ္ထုတို့သည်လျှင်၊
 အပ္ပါနိစေတ။ နည်းလည်းနည်းကုန်၏၊ သုလဘာနိစ၊ ရလည်းရလွယ်ကုန်
 ၏၊ ဘာနိစ၊ ထိုဝတ္ထုတို့သည်လည်း၊ အနဝဇ္ဇာနိ၊ အပြစ်မရှိကုန်၊ ဘိက္ခဝေ၊
 ရဟန်းတို့၊ ယဘော၊ အကြင်အခါ၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ အပ္ပေနစ၊ အနည်း
 ငယ်သောဝတ္ထုတို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ သုလဘေနစ၊ ရလွယ်သောဝတ္ထုဖြင့်
 လည်းကောင်း၊ တုဋ္ဌော၊ နှစ်သက်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊
 ဣမဿဘိက္ခုနော၊ ဤရဟန်း၏၊ ဘိလသံဝရာဒိသု၊ ဘိလသံဝရအစရှိသည်
 တို့တွင်၊ အညတရံ၊ တရသော၊ သာမညတံ၊ ရဟန်းဖြစ်ခြင်း၏အကြောင်း
 တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဟံ၊ ငါတုရားသည်၊ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤ
 သို့၊ ဘဂဝေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ အနဝဇ္ဇေနစ၊
 အပြစ်မရှိ သည်လည်းဖြစ်သော၊ အပ္ပေနစ၊ အနည်းငယ်လည်းဖြစ်သော၊ သု
 လဘေနစ၊ ရလွယ်သည်လည်းဖြစ်သော၊ ဗစ္စယေန၊ ဗစ္စည်းဖြင့်၊ တုဋ္ဌဿ၊
 ရောင်ရသော၊ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်းအား၊ သေနံသနဉ္စ၊ ဝေချောင်းအိပ်ရာနေရာ
 ကိုလည်းကောင်း၊ စိဝရဉ္စ၊ သင်္ကန်းကိုလည်းကောင်း၊ ပါနဘောဇနံ၊ အပျော်
 ဘောဇဉ်ကိုလည်းကောင်း၊ အာဓိပ္ပာ၊ အကြောင်းပြု၍၊ နိတ္တဿ၊ စိတ်၏၊ ဝိဇာ
 တော၊ ဆင်းရဲခြင်းသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဒိဿ၊ အရပ်မျက်နှာသည်၊ နဇ္ဇိ
 ဟညတိ၊ မစိတ်ပင်၊ အဿ၊ ထိုရဟန်း၏၊ သာမညဿ၊ ရဟန်းတရား
 အား၊ အနုဇ္ဈာမိကာ၊ လျော်ကန်သော၊ ယေစဓမ္မော၊ အကြင်တရားတို့ကို
 လည်း၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အက္ခာတာ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်
 ၏၊ ဧတသဗ္ဗေ၊ ထိုအထုံးစံသောတရားတို့ကို၊ တုဋ္ဌဿ၊ ရောင်ရသောစိတ်ရှိ
 သော၊ အပ္ပမတ္တဿ၊ မမေ့မထော့သော၊ ဘိက္ခတော၊ ကောင်းစွာကျင့်သော၊
 ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်းသည်၊ အဝိဂ္ဂဟိတာ၊ နှိပ်နင်း၍ယူအပ်ကုန်သည်၊ ဟော
 န္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုစ္စတိ၊ ဟော
 တော်မူအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် ဒုတိယစတ္တာရိသုတ်ပြီး၏။

စတုတ္ထနိပါတ်-၁-ဇေဝနသုတ်၊

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အဟံ၊ ငါတုရားသည်၊ ဇေဝနတော၊ သိသောသူအား
 ပဿတော၊ မြင်သောသူအား၊ အာသဝါနံ၊ အာသဝေါတို့၏၊ ခယံ၊ ကုန်

ကြောင်းဖြစ်သောမဂ်ကို၊ဝဒါမိ၊ဟောတော်မူ၏။ အစာနုတော၊ မသိသော
သုအား၊ပဿတော၊မမြင်သောသုအား၊ အာသဝါနံ၊အာသဝေါတို့၏၊ ခ
ယံ၊ကုန်ကြောင်းဖြစ်သောမဂ်ကို၊နောဝဒါမိ၊ဟောတော်မူ၊ ဘိက္ခဝေ၊ရ
ဟန်းတို့၊ကိပ္ပ၊အဘယ်သို့လျှင်၊စာနုတော၊သိသောသုအား၊ကိ၊ အဘယ်
ကို၊ပဿတော မြင်သောသုအား၊အာသဝါနံ၊အာသဝေါတို့၏၊ ခယော၊ကုန်
ကြောင်းဖြစ်သောမဂ်သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်သနည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ ဣ
ဒံ၊ဤသည်ကား၊ဒုက္ခံ၊ဒုက္ခတည်း၊ ဣတိ၊ဤသို့၊စာနုတော၊သိသောသုအား
ပဿတော၊မြင်သောသုအား၊ အာသဝါနံ၊ အာသဝေါတို့၏၊ ခယော၊ ကုန်
ကြောင်းဖြစ်သောမဂ် သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ အယံ၊ဤ
သည်ကား၊ ဒုက္ခသရဒယော၊ဒုက္ခ၏ဖြစ်ကြောင်းတည်း၊ ဣတိ၊ဤသို့၊စာနု
တော၊သိသောသုအား၊ပဿတော၊မြင်သောသုအား၊ အာသဝါနံ၊ အာသ
ဝေါတို့၏၊ခယော၊ကုန်ကြောင်းဖြစ်သောမဂ်သည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခ
ဝေ၊ရဟန်းတို့၊အယံ၊ဤသည်ကား၊ဒုက္ခနိရောဓော၊ ဒုက္ခ၏ချုပ်ရာတည်း၊
ဣတိ၊ဤသို့၊စာနုတော၊သိသောသုအား၊ပဿတော၊မြင်သောသုအား၊ အာ
သဝါနံ၊အာသဝေါတို့၏၊ခယော၊ကုန်ကြောင်းဖြစ်သောမဂ်သည်၊ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏၊ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊အယံ၊ဤသည်ကား၊ ဒုက္ခနိရော ဓဂေါပနိပရိပဒေါ၊
ဒုက္ခ၏ချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်းဖြစ်သောအကျင့်တည်း၊ဣတိ၊ဤသို့
စာနုတော၊သိသောသုအား၊ ပဿတော၊မြင်သောသုအား၊ အာသဝါနံ၊အာ
သဝေါတို့၏၊ခယော၊ကုန်ကြောင်းဖြစ်သောမဂ်သည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ဘိ
က္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ဧဝံ၊ဤသို့လျှင် စာနုတော၊ သိသောသုအား၊ ဧဝံ၊ ဤ
သို့၊ပဿတော၊မြင်သောသုအား၊အာသဝါနံ၊အာသဝေါတို့၏၊ခယော၊ကုန်
ကြောင်းဖြစ်သောမဂ်သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ ဘဂဝေါ၊မြတ်စွာ
ထုရားသည်၊ အဝေါစ၊မိန့်တော်မူ၏။ သိက္ခာမာနဿ၊ ကျင့်ဆဲသော၊
ဥဇ္ဇေဂ္ဂါနုဿ၊ရိသော၊ဖြောင့်စွာသောမဂ်၏အစဉ်သို့ရှောက်ထားသော၊ သေခ
ဿ၊သေခရက္ခိဏ်အား၊ ခယသိတ္တံ၊ကိလေသာကိုကုန်စေတတ်သော အရဟ
တ္တမဂ်၌၊ဥပဏံ၊ အရဟတ္တမဂ်ဥပဏံသည်၊ပဌမံ၊ရှေးဦးစွာ၊ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်
၏၊တတော၊ထိုအရဟတ္တမဂ်ဥပဏံမှ၊အနန္တရာ၊အခြားမဲ့၌၊အညာ၊အရဟ
တ္တဖိုလ်သည်၊ဥပ္ပဇ္ဇတိ ဖြစ်၏၊တတော၊ထိုအရဟတ္တဖိုလ်မှ ပစ္ဆာ၊နောက်၌၊
အညာပိရုတ္တဿ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ဖြင့်ကိလေသာတို့မှလွတ်သော သုအား၊
ဥတ္တမံ၊မြတ်သော၊ပိရုတ္တိဥပဏံ၊အရဟတ္တဖိုလ်နိဗ္ဗာန်၌ဖြစ်သောပစ္စဝေက္ခ
နာဥပဏံသည်တည်း၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ခယော၊ အာသဝဝသံယောဇဉ်တို့၏

၂

၃

ကုန်ခြင်းကိုပြုတတ်သောအရိယမဂ်၌၊ ဉာဏဉ္စ၊ ပစ္စဝေက္ခဉာဏ်သည်လည်း ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ သံယောဇနံ၊ သံယောဇဉ်သည်၊ ဝိတံ၊ ကုန်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဉာဏဉ္စ၊ ပစ္စဝေက္ခဉာဏ်သည်လည်း၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ သဗ္ဗဂန္ထပမောစနံ၊ ခပ်သိမ်းသော အနှောင်းအဖွဲ့လွတ်ရာဖြစ်သော၊ ဣဒံနိဗ္ဗာနံ၊ ဤနိဗ္ဗာန်ကို၊ အဝိဇာနကာ၊ မသိသော၊ ဗာလေန၊ သူရိက်သည်၊ နအမိ ဂန္ထဗ္ဗယထာ၊ မရအပ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ ကုသိတေနာပိ၊ ပျင်းရိသောသူသည်လည်း၊ နအမိဂန္ထဗ္ဗ၊ မရအပ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုပ္ပတိ၊ ဟောတော် မူအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် ထတိယ ဇေနသုတ်အပြီး တည်း။ ၊

စတုတ္ထနိပါတ်-၄- သမဏသုတ်

ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယေဟိကေဝိ၊ အကြင်အလုံးစုံကုန်သော၊ သမဏာ ဝါ၊ ရဟန်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဗြာဟ္မဏာဝါ၊ ပုဏ္ဏားတို့ သည်လည်း ကောင်း၊ ဣဒံ၊ ဤသည်ကား၊ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယထာဘူတံ၊ အဟုတ်အမှန်၊ နပ္ပဇာနန္တိ၊ မသိကုန်၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဒုက္ခသရဒယော၊ ဒုက္ခ၏အကြောင်းတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယထာဘူတံ၊ အဟုတ်အမှန်၊ နပ္ပဇာနန္တိ၊ မသိကုန်၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဒုက္ခနိရောဓဂါမိနိပဓိပဒေါ၊ ဒုက္ခ၏ချုပ်ရာ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်း ဖြစ်သောအကျင့်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယထာဘူတံ၊ အဟုတ်အမှန်၊ နပ္ပဇာနန္တိ၊ မသိကုန်၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တေ၊ ထိုသို့သဘောရှိကုန်သော၊ သမဏာ ဝါ၊ ရဟန်းတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဗြာဟ္မဏာဝါ၊ ပုဏ္ဏားတို့ကိုလည်းကောင်း၊ မေ၊ ငါသည်၊ သမဏေသုဝါ၊ ရဟန်းတို့၌လည်း၊ နသမဏသမတာ၊ ရဟန်း ဟုမသရတ်အပ်ကုန်၊ ဗြာဟ္မဏေသုဝါ၊ ပုဏ္ဏားတို့၌လည်း၊ နဗြာဟ္မဏသမ တာ၊ ပုဏ္ဏားဟုမသရတ်အပ်ကုန်၊ ဧတေအာယသ္မဇ္ဇော၊ ထိုရဟန်းပုဏ္ဏား တို့သည်၊ သာမညတ္တံဝါ၊ ရဟန်း၏အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဗြာဟ္မညတ္တံဝါ၊ ပုဏ္ဏား၏အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်သောကံယံ၏၊ အဖြစ်၌ပင်လျှင်၊ သယံ၊ ကံယံတိုင်၊ အဘိညာ၊ ထူးသောဉာဏ်ဖြင့်သိ၍၊ သန္တိကတွာ၊ မျက်မှောက်ပြု၍၊ ဥပသမ္ပန္န၊ ပြည့်စုံစေ၍၊ နစရိဟုရန္တိ၊ မနေကုန်၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ယေကေဝိ၊ အကြင်အလုံးစုံကုန်သော၊ သမဏာဝါ၊ ရဟန်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဗြာဟ္မဏာ ဝါ၊ ပုဏ္ဏားတို့သည်

လည်းကောင်း၊ ဣဒံ၊ ဤသည်ကား၊ နုက္ခံ၊ နုက္ခတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယထာဘူတံ၊ အဟုတ်အမှန်၊ ပဇာနန္တိ၊ သိကုန်၏၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ နုက္ခသမုဒယော၊ နုက္ခ၏ဖြစ်ကြောင်းတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယထာဘူတံ၊ အဟုတ်အမှန်၊ ပဇာနန္တိ၊ သိကုန်၏၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ နုက္ခနိရောဓော၊ နုက္ခ၏ချုပ်ရာတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယထာဘူတံ၊ အဟုတ်အမှန်၊ ပဇာနန္တိ၊ သိကုန်၏၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ နုက္ခနိရောဓဂါမိနိပဋိပဒါ၊ နုက္ခ၏ချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော အကျင့်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယထာဘူတံ၊ အဟုတ်အမှန်၊ ပဇာနန္တိ၊ သိကုန်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ တေ၊ ထိုသို့သဘောရှိကုန်သော သမဏာဝါ၊ ရဟန်းတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဗြာဟ္မဏာဝါ၊ ပုတ္တုားတို့ကိုလည်းကောင်း၊ မေ၊ ငါသည်၊ သမဏေသုစေ၊ ရဟန်းတို့၌လည်း၊ သမဏသမတာ၊ ရဟန်းဟုသမုတ်အပ်ကုန်၏၊ ဗြာဟ္မဏေသုစေ၊ ပုတ္တုားတို့၌လည်း၊ ဗြာဟ္မဏသမတာ၊ ပုတ္တုားဟုသမုတ်အပ်ကုန်၏၊ ထေစပနာယသ္မန္တော၊ ထိုရဟန်းပုတ္တုားတို့သည် သာသျှင်၊ သာမညတ္တဉ္စ၊ ရဟန်း၏ အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဗြာဟ္မညတ္တဉ္စ၊ ပုတ္တုား၏အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ နိဋ္ဌေဝဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်သော ကိုယ်၏အဖြစ်၌ပင်လျှင်၊ သယံ၊ ကိုယ်တို့၌၊ အဘိညာယ၊ ထူးသော ဉာဏ်ဖြင့်သိကုန်၍၊ သုန္တိ၊ ကတ္တာ၊ မျက်မှောက်ပြုကုန်၍၊ ဥပသမ္ပုဇ္ဈေ၊ ပြည့်စုံစေကုန်၍၊ ဝိဟရန္တိ၊ နေကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ထဂေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်၊ နုက္ခံ၊ နုက္ခကို၊ နုပ္ပဇာနန္တိ၊ မသိကုန်၏၊ အထော၊ ထို၍၊ နုက္ခဿ၊ နုက္ခ၏၊ သမ္ဘဝံ၊ ဖြစ်ကြောင်းကိုလည်း၊ နုပ္ပဇာနန္တိ၊ မသိကုန်၊ ယတ္ထေ၊ အကြင်နိဗ္ဗာန်၌လည်း၊ နုက္ခံ၊ နုက္ခသည်၊ သမ္ဘသော၊ ခပ်သိမ်းသော အခြင်းအရာဖြင့်၊ အသေသံ၊ အကြွင်းမဲ့၊ ဥပရုက္ခတိ၊ ချုပ်၏၊ ထဉ္စ၊ ထိုနုက္ခ၏ချုပ်ရာကိုလည်း၊ နုပ္ပဇာနန္တိ၊ မသိကုန်၊ နုက္ခု၊ ပာသမဂါမိနိ၊ နုက္ခ၏ငြိမ်းရာနိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော၊ မဂ္ဂဉ္စ၊ မဂ်ကိုလည်း၊ နုပ္ပဇာနန္တိ၊ မသိကုန်၊ တေ၊ ထိုသူတို့သည်၊ စေတောဝိရတ္တိဟိနာ၊ စေတောဝိရတ္တိမှယုတ်ကုန်၏၊ အထော၊ ထို၍၊ ပညာဝိရတ္တိယာ၊ ပညာဝိရတ္တိမှ၊ ဟိနာ၊ ယုတ်ကုန်၏၊ တေ၊ ထိုသူတို့သည်၊ နုက္ခဿ၊ ဆင်းရဲ၏၊ အန္တကိရိယာယ၊ အဆုံးကိုပြုခြင်းငှါ၊ အဘဗ္ဗာ၊ မထိုက်ကုန်၊ တေ၊ ထိုသူတို့သည်၊ ဝေ၊ စင်စစ်၊ ဇာတိဇရူပဂါ၊ ပဒိုသန္ဓေနေခြင်းအိုခြင်းသို့ကပ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်ကား၊ ယထော၊ အကြံကြောင့်၊ နုက္ခံ၊ နုက္ခကို၊ ပဇာနန္တိ၊ သိကုန်၏၊ နုက္ခဿ၊ နုက္ခ၏၊ သမ္ဘဝံ၊ ဖြစ်ကြောင်းကိုလည်း၊ ပဇာနန္တိ၊ သိကုန်၏၊ ယတ္ထေ၊ အကြင်နိဗ္ဗာန်၌လည်း၊ နုက္ခံ၊ နုက္ခ

စတုတ္ထနိပါတ်-၄-သမဏသုတ်

၁၅၅

သည်။ သဗ္ဗဒ္ဓံ သာ ခပ်သိမ်းသော အခြင်းအရာအားဖြင့်။ အသေသတ်။ အကြွင်းမဲ့
 ဥပရုက္ခာဘိ။ ချုပ်၏။ တဉ္စ။ ထိုဒုက္ခ၏ချုပ်ရာကိုလည်း။ ပဇာနန္တိ။ သိကုန်၏။ ဒု
 က္ခ။ ပဿမဂါမိနံ။ ဒုက္ခ၏ငြိမ်းရာနိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော။ မဂ္ဂဉ္စ။
 မဂ်ကိုလည်း။ ပဇာနန္တိ။ သိကုန်၏။ ဘဟော။ ထိုကြောင့်တော။ ထိုသူတို့
 သည်းစေတောဝိမုတ္တိသမ္ပန္နာ။ စေတောဝိမုတ္တိနှင့်ပြည့်စုံကုန်၏။ အထော။
 ထိုမြို့ပညာဝိမုတ္တိသားပညာဝိမုတ္တိနှင့်။ သမ္ပန္နာ။ ပြည့်စုံကုန်၏။ တော။ ထိုသူ
 တို့သည်။ ဒုက္ခာ။ သ။ ဆင်းရဲ၏။ အန္တကိရိယာယ။ အဆုံးကိုပြုခြင်းငှါ။ တဗ္ဗာ
 ထိုက်ကုန်၏။ တော။ ထိုသူတို့သည်။ ဇာဘိဇဉ္ဇပဂါ။ ပမိုသန္ဓေနေခြင်းဆိုခြင်း
 သို့။ ဘင်္ဂကုန်သည်။ နပောနန္တိ။ မဖြစ်ကုန်။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဘဂဝတာ။ မြတ်စွာ
 သုရားသည်။ ဝုပ္ပတိ။ ဧကောတေဝိမုအာရံ၏။ ဣတိ။ ဤသည်လျှင်စတုတ္ထ
 သုတ်အပြီးတည်း။ ။

စတုတ္ထနိပါတ်-၅-သီလသုတ်

ဘိက္ခဝေ။ ရဟန်းတို့။ ယေတေဘိက္ခု။ အကြင်ရဟန်းတို့သည်။ သီလသ
 မ္ပန္နာ။ သီလနှင့်ပြည့်စုံကုန်၏။ သမာဓိသမ္ပန္နာ။ သမာဓိနှင့်ပြည့်စုံကုန်၏။ ပညာ
 သမ္ပန္နာ။ ပညာနှင့်ပြည့်စုံကုန်၏။ ဝိမုတ္တိသမ္ပန္နာ။ ဝိမုတ္တိနှင့်ပြည့်စုံကုန်၏။ ဝိရ
 ဟိဉ္စာ။ အသမာနသမ္ပန္နာ။ ပစ္စဝေက္ခနာဉာဏ်နှင့်ပြည့်စုံကုန်၏။ ဩဝါဒကာ။
 ဆုံးမတတ်ကုန်၏။ ဝိညာပကာ။ သိစေတတ်ကုန်၏။ သန္ဓုဿကာ။ ကောင်း
 စွာပြကတ်ကုန်၏။ သမာဒဝကာ။ ကောင်းစွာဆောင်တည်စေတတ်ကုန်၏။
 သရုတ္တဇကာ။ ကောင်းစွာထက်စေတတ်ကုန်၏။ သမ္ပဟိတာကာ။ ကောင်း
 စွာ ရှောင်စေတတ်ကုန်၏။ အယံ။ ဝှမ်းနှိုင်းသည်ဖြစ်၍။ သန္တုဿ။ သူတော်
 ကောင်းတရားကို။ သမက္ခာတာရော။ ကောင်းစွာကြားပေတတ်ကုန်၏။ ဘိက္ခ
 ဝေ။ ရဟန်းတို့။ တေသံဘိက္ခုနံ။ ထိုရဟန်းတို့ကို။ ဒဿနန္တိ။ မျှခြင်ရခြင်းကို
 လည်း။ ဗဟုပကာရံ။ များသောကျေးဇူးရှိ၏ဟူ၍။ အဟံ။ ငါတုရားသည်။ ဝဒါ
 မိ။ ဟောတော်မူ၏။ ဘိက္ခဝေ။ ရဟန်းတို့။ တေသံဘိက္ခု။ ထိုရဟန်းတို့၏။ ဓမ္မံ။
 တရားကို။ သဝနံ။ ကြားနာခြင်းကိုလည်း။ ဗဟုပကာရံ။ များသောကျေးဇူးရှိ
 ၏ဟူ၍။ အဟံ။ ငါတုရားသည်။ ဝဒါမိ။ ဟောတော်မူ၏။ ဘိက္ခဝေ။ ရဟန်းတို့။
 တေသံဘိက္ခုနံ။ ထိုရဟန်းတို့သို့။ ဥပသကီမနန္တိ။ အနီးသို့ကပ်ရခြင်းကိုလည်း
 ဗဟုပကာရံ။ များသောကျေးဇူးရှိ၏ဟူ၍။ အဟံ။ ငါတုရားသည်။ ဝဒါမိ။ ဟော
 တော်မူ၏။ ဘိက္ခဝေ။ ရဟန်းတို့။ တေသံဘိက္ခုနံ။ ထိုရဟန်းတို့ကို။ ပယိရူပါ
 သနန္တိ။ ကပ်၍ပြဿနာမေးရခြင်းကိုလည်း။ ဗဟုပကာရံ။ များသောကျေးဇူး

ရှိ၏ဟူ၍၊ အဟံ၊ ငါတုရားသည်၊ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တေသံဘိက္ခုနံ၊ ထိုရဟန်းတို့ကို၊ အနုဿရဏန္တိ၊ အောက်မှေ့ရခြင်းကိုးသည်၊ ဗဟုပကာရံ၊ များသောကျေးဇူးရှိ၏ဟူ၍၊ အဟံ၊ ငါတုရားသည်၊ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တေသံဘိက္ခုနံ၊ ထိုရဟန်းတို့ကို၊ အနုပဗ္ဗန္တိ၊ အတူလိုက်၍ ရဟန်းပြုရခြင်းကိုသည်၊ ဗဟုပကာရံ၊ များသောကျေးဇူးရှိ၏ဟူ၍၊ အဟံ၊ ငါတုရားသည်၊ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ တံ၊ ထိုသို့ဟောတော်မူခြင်းသည်၊ ကိဿဟေတု၊ အဘယ်ကြောင့်နည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တဏှာဓူပေ၊ ထိုသို့သဘောရှိကုန်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကို၊ သေဝတော၊ မြှဲသောသူအား၊ ဘာဇတော၊ ဆည်းကပ်သောသူအား၊ ဖေဝိဓူပါသတော၊ ကပ်၍ပြဿနာမေးသောသူအား၊ အပရိပူရော၊ မပြည့်သေးသော၊ ဘိလက္ခန္ဓောပိ၊ ဘိလက္ခဏာမရှိသည့်လည်း၊ ဘာဝနာပါရိပုရိ၊ ပွားခြင်းပြည့်ခြင်းသို့၊ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏၊ အပရိပူရော၊ မပြည့်သေးသော၊ သမာဓိက္ခန္ဓောပိ၊ သမာဓိက္ခဏာမရှိသည့်လည်း၊ ဘာဝနာပါရိပုရိ၊ ပွားခြင်းပြည့်ခြင်းသို့၊ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏၊ အပရိပူရော၊ မပြည့်သေးသော၊ ဗညက္ခန္ဓောပိ၊ ဗညာက္ခဏာမရှိသည့်လည်း၊ ဘာဝနာပါရိပုရိ၊ ပွားခြင်းပြည့်ခြင်းသို့၊ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏၊ အပရိပူရော၊ မပြည့်သေးသော၊ ဝိရတ္တိက္ခန္ဓောပိ၊ ဝိရတ္တိက္ခဏာမရှိသည့်လည်း၊ ဘာဝနာပါရိပုရိ၊ ပွားခြင်းပြည့်ခြင်းသို့၊ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏၊ အပရိပူရော၊ မပြည့်သေးသော၊ ဝိရတ္တိညာဒဿနက္ခန္ဓောပိ၊ ဝိရတ္တိညာဒဿနက္ခဏာမရှိသည့်လည်း၊ ဘာဝနာပါရိပုရိ၊ ပွားခြင်းပြည့်ခြင်းသို့၊ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သဘောရှိကုန်သော၊ တေဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းတို့ကို၊ သတ္တာရောတိဝိ၊ ဆုံးမပေတတ်သောဆရာတို့ဟူ၍လည်း၊ ဝုစ္ဆန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏၊ သတ္တာဝဟာတိဝိ၊ ဇာတိကန္တာရအစရှိသည်မှ ထုတ်ဆောင်ပေးတတ်သောထည်းမှူးတို့ဟူ၍လည်း၊ ဝုစ္ဆန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏၊ ရတဉ္စဟာတိဝိ၊ ရာဂအစရှိသော ကိလေသာ ကိစ္စနဲ့ပေတတ်သောသူတို့ဟူ၍လည်း၊ ဝုစ္ဆန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏၊ တမောနုဒါတိဝိ၊ အရိက်ကို ဖျေခံတတ်ပျက်ဆီးတတ်သောသူတို့ဟူ၍လည်း၊ ဝုစ္ဆန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏၊ အာထောကာရောတိဝိ၊ အဝင်းကို ပြုပေတတ်သော သူတို့ဟူ၍လည်း၊ ဝုစ္ဆန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏၊ ဩဘာသကာရောတိဝိ၊ အရောင်ကိုပြုတတ်သော သူတို့ဟူ၍လည်း၊ ဝုစ္ဆန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏၊ ပဇ္ဇေယကာရောတိဝိ၊ အသွှံကိုပြုတတ်သော သူတို့ဟူ၍လည်း၊ ဝုစ္ဆန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏၊ ဥက္ကာခာရောတိဝိ၊ တဆောင်ကိုထွန်းပေတတ်သောသူတို့ဟူ၍လည်း၊ ဝုစ္ဆန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏၊ ပတာကံရောတိဝိ၊ ပြီးပြီးပြတ်သောအရောင်ကိုပြု

စတုတ္ထနိပါတ်-၅-သီလသုတ်

၁၅၇

ပေတတ်သောသူတို့ဟူ၍လည်း၊ ဂုဏ်ရှိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏၊ အရိယာတိပိ၊ ကိ
 လေသာတို့မှဝေးသော သူတို့ဟူ၍လည်း၊ ဂုဏ်ရှိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏၊ စက္ခုမ
 နှောတိပိ၊ မျက်စိနှင့်ပြည့်စုံပေတတ်သောသူတို့ဟူ၍လည်း၊ ဂုဏ်ရှိ၊ ဆိုအပ်
 ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊
 ထာဝိဘတ္တာ၊ ပွားစေအပ်ပြီးသောသမာဓိပညာတည်းဟူသောသန္တာန်ရှိကုန်
 သော၊ ဓမ္မဇီဝိနံ၊ တရားသဖြင့်အသက်မွေးကုန်သော၊ အရိယာနံ၊ အရိယာတို့
 ကို၊ ယဒိဒံ၊ သာသနံ၊ အကြင်ဖူးမြင်ရခြင်းသည်၊ ပေ၊ ဟိ၊ ဖြစ်၏၊ ဧတံ၊ အရိယာ
 နံ၊ ဤအရိယာတို့ကိုဖူးမြင်ရခြင်းသည်၊ ဝိဇာနတံ၊ ပညာရှိတို့အား၊ ဧဝံ၊ ဤ
 သို့၊ ပါမောဇ္ဇကရဏဌာနံ၊ ဝမ်းမြေ့ခြင်းကိုပြုတတ်သောအကြောင့်တည်း၊
 ယေသံ၊ အကြင်အရိယာတို့၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမကို၊ သုတွာ၊ ကြားကုန်၍
 ဂေ၊ စင်စစ်၊ ပဏှိတာ၊ ပညာရှိတို့သည်၊ သဗ္ဗ၊ ကေဝင်းစွာ၊ အညာယ၊ သိ
 ကုန်၍၊ ဇာတိက္ခယံ၊ ပရိသန္ဓေနေခြင်း၏ကုန်ရာဖြစ်သောအရဟတ္တဖိုလ်ကို၊
 အဘိညာ၊ ထူးသောညာဏ်ဖြင့်သိကုန်၍၊ ဝုဒ္ဓန္တံ၊ တတန်ဘဝသစ်၌ဖြစ်ခြင်း
 သို့၊ နာဂစ္ဆန္တိ၊ မရောက်ကုန်၊ ပဗာကီရာ၊ ပြီးပြီး ပြက်သော အရောင်ကိုပြု
 တတ်ကုန်သော၊ အာလောကကရဏိယာ၊ အလင်းကိုပြုတတ်ကုန်သော၊ မိ
 ရာ၊ တည်ကြည်ကုန်သော၊ စက္ခုမနှော၊ မျက်စိနှင့်ပြည့်စုံကုန်သော၊ ဓမ္မဇ္ဇ
 ဟာ၊ ရာဂအစရှိသောကိလေသာတို့ကိုကုန်စေပြီးကုန်သော၊ တေအရိယာ၊
 ထိုအရိယာတို့သည်၊ သဒ္ဓန္တံ၊ သူတော် ကောင်းတရားကို၊ ဇောတယန္တိ၊
 ထွန်းပစေကုန်၏၊ ဘာသယန္တိ၊ တောက်ပစေကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘူဂဝ
 တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဂုဏ်တိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်
 ဟျင်ပဉ္စမသီလသုတ်အပြီးတည်း။

စတုတ္ထနိပါတ်-၆-တဏှာသုတ်

ထိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်းအား၊ တဏှာ၊ တဏှာသည်၊
 ဥပ္ပဇ္ဇမာနာ၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ယတ္ထ၊ အကြင်ဝတ္ထု၌၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ တေ
 တဏှုပ္ပာဒါ၊ ထိုတဏှာ ဖြစ်ကြောင်းဖြစ်သော ဝတ္ထုတို့သည်၊ ဣမေစ
 ဣာရော၊ ဤလေးပါးတို့တည်း၊ ကတမေစဣာရော၊ အဘယ်လေးပါးတို့
 နည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်းအား၊ တဏှာ၊ တဏှာသည်၊
 ဥပ္ပဇ္ဇမာနာ၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ စိဝရဟေတုဝါ၊ သင်္ကန်းဟူသောအကြောင်း
 ကြောင့်မူလည်း၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ ထိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်း
 အား၊ တဏှာ၊ တဏှာသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇမာနာ၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ဝိဇ္ဇူပါတဟေ-

တုဝါ၊ ထွင်းဟူသောအကြောင်းကြောင့်မူလည်း၊ ဥပ္ပန္နတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊
 ရဟန်းတို့၊ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်းအား၊ တဏှာ၊ တဏှာသည်၊ ဥပ္ပန္နမာနာ၊ ဖြစ်
 သည်ရှိသော်၊ သေနာသန ဟေတုဝါ၊ ကျောင်းအိပ်ရာ နေရာဟူသောအ
 ကြောင်းကြောင့်မူလည်း၊ ဥပ္ပန္နတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဘိက္ခုနော၊
 ရဟန်းအား၊ တဏှာ၊ တဏှာသည်၊ ဥပ္ပန္နမာနာ၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ဣတိဇံ၊
 ဤအတူ၊ တဝါဘဝဟေတုဝါ၊ မြတ်ကုန်မြတ်ကုန်သောထောပတ်ဆီဦးအစ
 ရှိသောအကြောင်းကြောင့်မူလည်း၊ ဥပ္ပန္နတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဘိ
 က္ခုနော၊ ရဟန်းအား၊ တဏှာ၊ တဏှာသည်၊ ဥပ္ပန္နမာနာ၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊
 ယတ္ထ၊ အကြင်ဝတ္ထု၌၊ ဥပ္ပန္နတိ၊ ဖြစ်၏၊ တေတဏှုပ္ပာဒေါ၊ ထိုတဏှာဖြစ်
 ကြောင်းဖြစ်သောဝတ္ထုတို့သည်၊ ဣမေခေါစက္ကာရော၊ ဤထေးပါးတို့လျှင်
 တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဝဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊
 တဏှာဒုတိယော၊ တဏှာဟူသောအဖော်ရှိသော၊ ပုရိသော၊ သတ္တဝါသည်
 ဒီဏံ၊ ရှည်စွာသော၊ အဒ္ဓါနံ၊ ကံသပတ်ထုံး၊ သံသရံ၊ ကျွင်လည်ရသည်ဖြစ်၍၊
 ဣတ္ထဘာဝညတာသာဝံ၊ ဤလူ၏အဖြစ်မှတပါးသော အဖြစ်ဖြင့်ဖြစ်ခြင်းရှိ
 သော၊ သံသရံ၊ သံသရာကို၊ နာတိဝတ္တတိ၊ မလွန်နိုင်၊ ဇံ၊ ဤသို့၊ အာဒိ
 နံ၊ အပြစ်ကို၊ ဥတွာ၊ သိ၍၊ တဏှာ၊ တဏှာသည်၊ ဒုက္ခဿ၊ ဆင်းရဲ၏၊ သန္တံ
 ဖြစ်ကြောင်းတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥတွာ၊ သိ၍၊ ဝိတတဏှော၊ ဟတ္ထာကင်း
 သော၊ သတော၊ သတိနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ အနာဒါနော၊ မ
 စွဲမယူမှု၍၊ ပရိဗ္ဗဇေ၊ ထွက်မြောက်နိုင်ရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဝတာ၊ မြတ်
 စွာဘုရားသည်၊ ဝုပ္ပတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်ဆဋ္ဌ
 တဏှာသုတ်အပြီးတည်း၊

စတုတ္ထနိပါတ်-၃-ဗြဟ္မသုတ်၊

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယေသံပုတ္တာနံ၊ အကြင်သားတို့၏၊ အဇ္ဈာဂါရေ၊
 အိပ်၌၊ မာတာပိတရော၊ အမိအဘတို့ကို၊ ပူဇိတာ၊ ပူဇော်အပ်ကုန်သည်၊
 ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တာနိကုဿာနိ၊ ထိုအမျိုးတို့သည်၊ သဗြဟ္မကံ၊ ဗြဟ္မာ
 နှင့်တကွဖြစ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယေသံပု
 တ္တာနံ၊ အကြင်သားတို့၏၊ အဇ္ဈာဂါရေ၊ အိပ်၌၊ မာတာပိတရော၊ အမိအဘတို့
 ကို၊ ပူဇိတာ၊ ပူဇော်အပ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တာနိကုဿာနိ၊ ထိုအ
 မျိုးတို့သည်၊ သပုဗ္ဗဒေဝတာနိ၊ အိပ်ရှေ့နတ်နှင့်တကွဖြစ်ကုန်သည်၊ ဟော
 န္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယေသံပုတ္တာနံ၊ အကြင်သားတို့၏၊ အ

ဣာဂါရေ၊ အိမ်၌၊ မာတာပိတရော၊ အမိအဘတို့ကို၊ ပူဇိတာ၊ ပူဇော်အပ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တာနိကုဿာနံ၊ ထိုအမျိုးတို့သည်၊ သုဗ္ဗစရိယာနံ၊ လက်ဦးဆရာနှင့်တကွဖြစ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယေသံပုတ္တာနံ၊ အကြင်သားတို့၏၊ အဣာဂါရေ၊ အိမ်၌၊ မာတာပိတရော၊ အမိအဘတို့ကို၊ ပူဇိတာ၊ ပူဇော်အပ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တာနိကုဿာနံ၊ ထိုအမျိုးတို့သည်၊ သအာဟု နေယျကာနံ၊ အဝေးမှဆောင်၍လွှဲအပ်သောအလှူကိုခံထိုက်သောမြတ်သော အလှူခံနှင့်တကွဖြစ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဗြဟ္မာတိဇေတံဝစနံ၊ ဗြဟ္မာဟူသောဤအမည်သည်၊ မာတာပိတုနံ၊ အမိအဘတို့၏၊ အမိဝစနံ၊ အမည်တည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပုဗ္ဗဒေဝါတိဇေတံအမိဝစနံ၊ အိမ်ရှေ့နတ်ဟူသောဤအမည်သည်၊ မာတာပိတုနံ၊ အမိအဘတို့၏၊ အမိဝစနံ၊ အမည်တည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပုဗ္ဗစရိယာတိဇေတံဝစနံ၊ လက်ဦးဆရာဟူသောဤအမည်သည်၊ မာတာပိတုနံ၊ အမိအဘတို့၏၊ အမိဝစနံ၊ အမည်တည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အာဟုနေယျာတိဇေတံအမိဝစနံ၊ အဝေးမှဆောင်အပ်သောမြတ်သောအလှူခံဟူသောဤအမည်သည်၊ မာတာပိတုနံ၊ အမိအဘတို့၏၊ အမိဝစနံ၊ အမည်တည်း၊ တံ၊ ထိုသို့ဖြစ်ခြင်းသည်၊ ကိဿဟေတု၊ အဘယ်ကြောင့်နည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ မာတာပိတရော၊ အမိအဘတို့သည်၊ ပုတ္တာနံ၊ သားတို့အား၊ ဗဟုပကာရာ၊ များသောကျေးဇူးရှိကုန်၏အပါဒကား၊ စောင့်ရှောက်ပေတတ်ကုန်၏၊ ပေါသကာ၊ ငွေတတ်ကုန်၏၊ ဣမဿသောကဿ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်သောကကို၊ ဒသောတာရော၊ ပြုပေတတ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ မာတာပိတရော၊ အမိအဘတို့ကို၊ ပုတ္တာနံ၊ သားတို့၏၊ ဗြဟ္မာတိစ၊ ဗြဟ္မာဟူ၍တည်း၊ ဂုစ္စရေ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏၊ ပုဗ္ဗဒေဝါတိစ၊ အိမ်ရှေ့နတ်ဟူ၍လည်း၊ ဂုစ္စရေ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏၊ ပုဗ္ဗစရိယာတိစ၊ လက်ဦးဆရာဟူ၍လည်း၊ ဂုစ္စရေ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏၊ အာဟုနေယျာတိစ၊ မြတ်သောအလှူခံဟူ၍လည်း၊ ဂုစ္စရေ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏၊ မာတာပိတရော၊ အမိအဘတို့သည်၊ ဗဇာယ၊ မိမိသားကို၊ အနုကမ္ပကာ၊ ချီးမြှောက်ပေတတ်ကုန်၏၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ မာတာပိတရော၊ အမိအဘတို့သည်၊ ဗဟုပကာရာ၊ များသော ကျေးဇူးရှိပေကုန်၏၊ တသ္မာဟိ၊ ထိုကြောင့်လျှင်၊ ပဏှိတော၊ ပညာရှိသောသူသည်၊ နေ၊ ထိုအမိအဘတို့ကို၊ နမသေယျစ၊ ကောင်းစွာလည်းရှိခိုးရာ၏၊ အနန္တနစ၊ ထမင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ အထော၊ ထိုမြို့၊ မါနေနစ၊ အပျော်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဝဠေ

နဝ၊ အဝတ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ သယံဇာတ၊ အိပ်ရာနေရာဖြင့်လည်းကောင်း၊
 ဥစ္စာဒနနဝ၊ ကောင်းသောအနံ့ကိုထုံစေသဖြင့်လည်းကောင်း၊ နှာပေနဝ၊
 ရေမျိုးသဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပါဒါနံ၊ ခြေတံကို၊ ခေဝဒနနဝ၊ ဆေးသဖြင့်
 လည်းကောင်း၊ သက္ကာရေယျဝ၊ မြတ်နိုးတနွှာလုပ်ကျွေးရာ၏၊ မာတုပိတုသု
 အမိအဘတို့၌၊ တာယံပါရိဝရိယာယ၊ ထိုသို့လုပ်ကျွေးခြင်းကြောင့်၊ နံ၊ ထို
 အမိအဘတို့ကိုလုပ်ကျွေးသောသူကို၊ အုဇေဝ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်ဘဝ၌ပင်လျှင်၊
 ပဏ္ဍိတာ၊ ပညာရှိတို့သည်၊ ပသံသန္တိ၊ မြီးပွင်းကုန်၏၊ ပဏ္ဍိတော၊ အမိအဘ
 လုပ်ကျွေးသောပညာရှိသည်၊ ပစ္စ၊ တမလွန်ဘဝ၌၊ သဂ္ဂေ၊ နတ်ပြည်၌၊ ပမော
 ဒတိ၊ မွေ့လျော်ရ၏၊ အုတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဂုဏ္ဍတိ၊
 ဟောတော်မူအပ်၏၊ အုတိ၊ ဤသည်သည် သက္ကမဗြဟ္မသုတ်အပြီးတည်း၊

စက္ခုက္ခနိပါတ်-ဂ-ဗဟုပကာရသုတ်၊

ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယေတေဗြဟ္မဏဂဟပတိကာ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်များသူ
 ကြွယ်ဝတို့သည်၊ တုဋ္ဌာကံ၊ သင်တို့အား၊ စိဝရိဗ္ဗပါတသေနာသနဂိဇာနပ
 ဂ္ဂယဘေသန္တပရိက္ခာရေဟိ၊ သင်တို့ဆွမ်းကျောင်းအိပ်ရာနေရာသူနာ၏အ
 ထောက်အပံ့ဖြစ်သောဆေးပရိက္ခာရတို့ဖြင့်၊ ပစ္စုပ္ပန်ဘဝ၊ ကောင်းစွာလုပ်
 ကျွေးကုန်၏၊ တေဗြဟ္မဏဂဟပတိကာ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်များသူကြွယ်ဝတို့သည်၊ တုဋ္ဌာ
 ကံ၊ သင်တို့အား၊ ဗဟုပကာရ၊ များသော ကျေးဇူးရှိကုန်၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရ
 ဟန်းတို့၊ ယေတုဋ္ဌေ၊ အကြင်သင်တို့သည်၊ နေသံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်များသူကြွယ်ဝတို့
 အား၊ အာဒိကလျာဏံ၊ အစဇ္ဈိကောင်းခြင်းနှင့်ပြည့်စုံသော၊ မဇ္ဈေကလျာဏံ၊
 အလယ်၏ကောင်းခြင်းနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ပရိယောသောနကလျာဏံ၊ အဆုံး
 ၏ကောင်းခြင်းနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဒေသထ၊ ဟောကုန်စေသ၊
 သတ္ထံ၊ အနက်နှင့်ပြည့်စုံသော၊ သဗ္ဗုဒ္ဓံ၊ သဒ္ဓါနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ကေဝလပရိပု
 ဏ္ဏံ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှပြည့်စုံသော၊ ပရိသုဒ္ဓံ၊ စင်ကြယ်သော၊ ဗြဟ္မစရိယံ၊
 မြတ်သော၊ အကျင့်ကို၊ ပကာသေထ၊ ပြကုန်၏၊ တေတုဋ္ဌေဟိ၊ ထိုသင်တို့သည်
 လည်း၊ ဗြဟ္မဏဂဟပတိကာနံ၊ ပုဂ္ဂိုလ်များသူကြွယ်ဝတို့အား၊ ဗဟုပကာရ၊ များ
 သောကျေးဇူးရှိကုန်၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဂဟဋ္ဌပဗ္ဗဇ္ဇိတေဟိ၊
 လူရဟန်းတို့သည်၊ အာမိသဒါနဓမ္မဒါနဝသေန၊ အာမိသကိပေးခြင်းဓမ္မကို
 ပေးခြင်း၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ အညမညံ၊ အချင်းချင်း၊ နိဿယ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ ဩ
 စာဿ၊ လေးပါးသောဩစာမှ၊ နိတ္တရဏတ္ထာယ၊ ကူးမြောက်ခြင်း၌၊ သမ္မာ
 ကောင်းစွာ၊ နုတ္တဿ၊ ခပ်သိမ်းသောဝရ်ဆင်းရဲ၏၊ အန္တကိရိယာယ၊ အဆုံး

စတုတ္ထနိပါတ်-ဂ-ဗဟုပကာရသုတ်၊

၁၆၀

ကိုပြုခြင်းငှါ၊ ဣဒံဗြဟ္မစရိယံ၊ ဤမြတ်သောအကျင့်ကို၊ ဝုဿတိ၊ သုံးအပ်၏၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊
 သာဂါရာစ၊ အိမ်ရာထောင်သောလူတို့သည်လည်းကောင်း၊ အနဂါရာစ၊
 အိမ်ရာမထောင်သော ရဟန်းတို့သည် လည်းကောင်း၊ တေဉ္စတော၊ ထိုနှစ်
 ပါးစုံသောသူတို့သည်၊ အညောညနိသဝိတာ၊ အချင်းချင်းမှီကုန်သည်ဖြစ်
 ၍၊ အနုတ္တရံ၊ အတုမရှိသော၊ ယောဂက္ခေမံ၊ ယောဂတည်းဟူသောဘေးမရှိ
 သော အရဟတ္တဖိုလ်နိဗ္ဗာန်သို့၊ ပဏ္ဍိယာ၊ ရောက်ခြင်းငှါ၊ သဒ္ဓမ္မံ၊ သူတော်
 ကောင်းတရားကို၊ အာရာဓယန္တိ၊ ပြည့်စုံစေကုန်၏၊ အနဂါရာ၊ အိမ်ရာမ
 ထောင်သောရဟန်းတို့သည်၊ သာဂါရာ၊ အိမ်ရာထောင်သောလူတို့မှလည်း၊
 စိဝဓုဉ္စ၊ သင်္ကန်းကို လည်းကောင်း၊ ပရိဿယပိနောဒနံ၊ ဘေးရန်ကိုပယ်
 ဖျောက်တတ်သော၊ သေနာသနဉ္စ၊ ကျောင်းအိမ်ရာနေရာကိုလည်းကောင်း၊
 ပဗ္ဗယဉ္စ၊ ဆိုအပ်ပြီးသည်မှကြွင်းသောဆွမ်းဆေးပစ္စည်းကိုလည်းကောင်း၊
 ပဋိန္တန္တိ၊ ခံကုန်၏၊ ဂဟဋ္ဌာပန၊ လူတို့သည်ကား၊ သုဂတံ၊ ကောင်းစွာ
 ကျင့်သော၊ ပုဂ္ဂလံ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ နိဿာယ၊ မှီကုန်၍၊ စာရမေသိနော၊ အိမ်၌နေ
 ကုန်၍စည်းဝိပ်ဥစ္စာလူတို့၏ သီလအစရှိသည်တို့ကို ရှာဖွေထွေရှိကုန်သည်
 ဖြစ်၍၊ အရဟတံ၊ အရိယာတို့၏၊ ဝစနံ၊ စကားကို၊ သဒ္ဓဟာနော၊ ယုံကြည်ကုန်
 လျက်၊ အရိယာပညာ၊ စင်ကြယ်သော ဝိညာရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဗျာယိနော၊
 ဗျာန်နှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ မဂ္ဂံ၊ ထောက်ထားကာ
 ဣရာချမ်းသာ၏အကြောင်းဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ စရိတွာန၊ ကျင့်
 ကုန်သောကြောင့်၊ သုဂတိဂါမိနံ၊ သုဂတိထုံမှထားကုန်သောသူတို့အား၊ ခေဝ
 ထောကတ္ထိ၊ နတ်ပြည်၌၊ နန္ဒိနော၊ နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်ကုန်လျက်၊ ကာမဂါမိ
 နော၊ အလိုရှိအပ်သောဝတ္ထု၊ ကာမနှင့်ပြည့်စုံကုန်သည်ဖြစ်၍၊ မောဒန္တိ၊ မွေ
 လျော်ရကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုစ္စတိ၊ ဟော
 တော်မူအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်အဋ္ဌမဗဟုပကာရသုတ်အပြီးတည်း၊

စတုတ္ထနိပါတ်-ဇ-ကုဟနသုတ်၊

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယေကေပိ၊ အကြင်အထုံးစုံကုန်သော၊ သိက္ခု၊ ရဟန်း
 တို့သည်၊ ကုဟာ၊ သူတပါးတို့နှစ်သက်အောင်ပြုတတ်ကုန်၏၊ ထမ္ဘိ၊ အမျက်
 ခေါသမာန်မာနတို့ဖြင့် ခက်ထန်ကုန်၏၊ လပေါ၊ လူတို့အား၊ မြူများ၍ပြောဆို
 တတ်ကုန်၏၊ သိတိ၊ အဘင့်အတယ်ပြုတတ်ကုန်၏၊ ဥန္တုထာ၊ အချည်းနှီးသော
 မာန်ဖြင့်ထောင်ထားတတ်ကုန်၏၊ အသမာဟိတာ၊ မတည်ကြည်ကုန်၊ သိက္ခ

၁၆၂

ဣတိဝုတ်ပါဠိတော်နိဿယ

ဝေ၊ရဟန်းတို့၊ တေတိက္ခန္တု၊ထိုရဟန်းတို့သည်၊ မေ၊ငါတရားအား၊ နမာမ
 ကာ၊မမြတ်နိုးကုန်၊ ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ တေတေတိက္ခန္တု၊ထိုရဟန်းတို့သည်
 ဟည်း၊ ဣမသ္မာဓမ္မဝိနယာ၊ ဤသုတ်အဘိဓမ္မာဝိနည်းမှ၊ အပဂတာ၊ကင်း
 ကုန်၏၊ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊တေတိက္ခန္တု၊ထိုရဟန်းတို့သည်၊ ဣမသ္မိံဓမ္မဝိန
 ယေ၊ဤသုတ် အဘိဓမ္မာဝိနည်း၌၊ ဝုဒ္ဓိံ၊ပွားစိုးခြင်းသို့၊ ဝိရုဋ္ဌိံ၊စည်ပင်ခြင်း
 သို့၊ဝေပုလ္လံ၊ပြန်ပြောခြင်းသို့၊နဝအာပစ္ဆန္တိ၊မရောက်ကုန်၊ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်း
 တို့၊ယေတေခေါဘိက္ခန္တု၊ အကြင်ရဟန်းတို့သည်ကား၊ နိကဟာ၊ သူတပါးတို့
 နှစ်သက်အောင်ပြုခြင်းမရှိကုန်၊ နိလ္လပါ၊လူတို့ကိုဖြူဖွား၍ ပြောဆိုခြင်းမရှိ
 ကုန်၊ဝိရာ၊မြဲမြံကုန်၏၊ အထဋ္ဌါ၊အမျက်ဒေါသမာန်မာနဖြင့် မခက်ထန်ကုန်၊
 သုသမာဟိတာ၊ကောင်းစွာထည့်ကြည့်ကုန်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊တေတ
 ခေါဘိက္ခန္တု၊ထိုရဟန်းတို့သည်သာလျှင်၊မေ၊ငါတရားအား၊မာမကာ၊မြတ်နိုး
 ကုန်၏၊ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊တေတေခေါဘိက္ခန္တု၊ထိုရဟန်းသည်သာလျှင်၊ ဣမ
 သ္မာဓမ္မဝိနယာ၊ဤသုတ်အဘိဓမ္မာဝိနည်းမှ၊ အနာပဂတာ၊မကင်းကုန်၊ဘိက္ခ
 ဝေ၊ရဟန်းတို့၊ တေတေတိက္ခန္တု၊ထိုရဟန်းတို့သည်သာလျှင်၊ ဣမသ္မိံဓမ္မဝိန
 ယေ၊ဤသုတ်အဘိဓမ္မာဝိနည်း၌၊ ဝုဒ္ဓိံ၊ပွားစိုးခြင်းသို့၊ ဝိရုဋ္ဌိံ၊စည်ပင်ခြင်းသို့၊
 ဝေပုလ္လံ၊ပြန်ပြောခြင်းသို့၊အာပစ္ဆန္တိ၊ရောက်ကုန်၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဘဂဝတာ၊
 မြတ်စွာထုရားသည်၊အဝေ၊စ၊မိနိဟော်မူ၏၊ ယေတိက္ခန္တု၊အကြင်ရဟန်း
 တို့သည်၊ကုဟာ၊သူတပါးတို့နှစ်သက်အောင်ပြုတတ်ကုန်၏၊ထဋ္ဌါ၊အမျက်
 ဒေါသမာန်မာနတို့ဖြင့်ခက်ထန်ကုန်၏၊ထပါ၊လူတို့ကိုဖြူဖွား၍ပြောဆိုတတ်
 ကုန်၏၊ သိင်္ဂီ၊အတင့်အဟတ်ပြုတတ်ကုန်၏၊ဥန္တုလော၊ အချည်းနှီးသောမာန်
 ဖြင့်ထောင်စွားတတ်ကုန်၏၊ အသမာဟိတာ၊ မထည့်ကြည့်ကုန်၊ တေတိ
 က္ခန္တု၊ထိုရဟန်းတို့သည်၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဧဝေတေ၊ မြတ်စွာထုရားသည်ဟော
 တော်မူအပ်သော၊ ဓမ္မေ၊တရား၌၊ နဝိရုဟန္တိ၊မစည်ပင်ကုန်၊ ယေတိ
 က္ခန္တု၊အကြင်ရဟန်းတို့သည်၊ နိက္ကဟာ၊ သူတပါးတို့ကိုနှစ်သက်အောင်ပြု
 ခြင်းမှကင်းကုန်၏၊နိလ္လပါ၊လူတို့အားဖြူဖွား၍ ပြောဆိုခြင်းမှကင်းကုန်၏၊
 ဝိရာ၊မြဲမြံတည်ကြည်ကုန်၏၊အထဋ္ဌါ၊အမျက်ဒေါသမာန်မာနဖြင့်မခက်ထန်
 ကုန်၊သုသမာဟိတာ၊ကောင်းစွာထည့်ကြည့်ကုန်၏၊ တေတိက္ခန္တု၊ထိုရဟန်း
 တို့သည်၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဧဝေတေ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ ဟောတော်မူအပ်
 သော၊ဓမ္မေ၊ တရား၌၊ဝိရုဟန္တိ၊ စည်ပင်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊
 မြတ်စွာထုရားသည်၊ ဝုဂ္ဂတိ၊ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဣတိ၊ဤသည်လျှင်
 နပမကုဟာနသုတ်အပြီးတည်း။ ။

စတုတ္ထနိပါတ် ၁၀-ပုရိသသုတ်၊

၁၆၃

စတုတ္ထနိပါတ်-၁၀-ပုရိသသုတ်၊

၁။ ဘိက္ခုဝေ၊ရဟန်းတို့၊ သေယျထာပီ၊ ဥပမာမည်သည်ကား၊ ပုရိသော၊
 ယောကျ်ားသည်၊ ဝိယရူပသာတရူပေန၊ချစ်အပ်သောသဘောသာယာအပ်
 သောသဘောရှိသောဝတ္ထုကြောင့်၊နိဗ္ဗာန၊မြစ်၏၊ သောတေန၊အယဉ်ဖြင့်၊
 ဩဝပ္ပေယျ၊မျှောရာ၏၊တမေနံ၊ထိုယောကျ်ားကို၊စက္ခုမာ၊မျက်စိအဖြစ်
 ရှိသော၊ပုရိသော၊ယောကျ်ားသည်၊တိရေ၊ကမ်းနား၌၊ဌိတော၊တည်လျက်။
 ဒိဝ္ဗာ၊မြင်၍၊ဧဝံ၊ဤသို့၊ဝဇေယျ၊ဆိုရာ၏၊အတ္ထောပုရိသ၊အိုယောကျ်ားတို့၊
 သင်သည်၊နိဗ္ဗာန၊မြစ်၏၊သောတေန၊အယဉ်ဖြင့်၊ ဩဝပ္ပတိ၊မျှော၏၊ တ
 သံနိဗ္ဗာနံ၊ထိုမြစ်၏၊ဝိယရူပသာတရူပံ၊ချစ်အပ်သောသဘောသာယာအပ်
 သောသဘောရှိသောဝတ္ထုသည်၊ကိဉ္ဇာပိအတ္ထိ၊ အကယ်၍ကားရှိ၏ရှင်၊အ
 ဇ္ဈောပုရိသ၊အိုယောကျ်ား၊ဇ္ဈော၊ဤမြစ်၏၊ဟေဌာ၊အောက်၌၊ ယံရဟဒံ၊ အ
 ကြင်အိုင်သို့၊ပတွာ၊ရောက်၍၊ မရတံဝါ၊ သေခြင်းသို့ မူလည်း၊ နိဂစ္ဆတိ၊
 ရောက်ရအံ့၊မရတမတ္တံ၊သေလောက်ရုံမျှသော၊ ဒုက္ခံဝါ၊ ဆင်းရဲခြင်းသို့မူ
 လည်း၊နိဂစ္ဆတိ၊ရောက်ရအံ့၊ တာဒိသော၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ သဉ္ဇမိ၊
 ထိုင်းတံပိုးနှင့်တကွသော၊ သာဝဇ္ဇေါ၊ဝဲနှင့်တကွသော၊ သဂဟေ၊ ကြမ်း
 သောမကမ်းငါးနှင့်တကွသော၊သရက္ခသေန၊ ကြမ်းသောရေစောင့်ဘီလူး
 နှင့်တကွသော၊ရဟဒေါ၊အိုင်ကြီးသည့်လည်း၊အတ္ထိ၊ရှိ၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ဝ
 ဇေယျ၊ဆိုရာ၏၊ဘိက္ခုဝေ၊ရဟန်းတို့၊ အထခေါ၊ထိုအခါ၌၊ သောပုရိသော၊
 ထိုယောကျ်ားသည်၊ တဿပုရိသဿ၊ထိုယောကျ်ား၏၊ သန္တံ၊အသံကို၊
 သုတွာ၊ကြား၍၊ဟတ္ထေဟိ၊ထက်တို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဝါဇေဟိ၊မြေတို့
 ဖြင့်လည်းကောင်း၊ပဋိသေတံ၊ ခေအယဉ်သို့ရှေးရှု၊ ဝါယမေယျသေယျ
 ထာပီ၊ထုံ၊လပြုရာသကဲ့သို့၊ဘိက္ခုဝေ၊ရဟန်းတို့၊ မေ၊ငါတုရား၏၊အယံခေါ
 ဥပမာ၊ဤဥပမာကို၊အတ္ထဿ၊အနက်ကို၊ ဝိညာပနာယ၊ထိစေခြင်းငှါ၊ က
 ထာ၊ဟောအပ်၏၊အယံ၊ဤဆိုလတ္တံ့၊သည်ကား၊ဇ္ဈော၊ဤအရာ၌၊အတ္ထော
 အနက်တည်း၊ဘိက္ခုဝေ၊ရဟန်းတို့၊ခေါ၊စင်စစ်၊ နိဗ္ဗာသောတောကိဇေတံ
 အမိဝစနံ၊နိဗ္ဗာသောဟောဟူသောဤအမည်သည်၊တဗျာယ၊တဗျာ၏
 အမိဝစနံ၊အမည်တည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ရဟန်းတို့၊ ဝိယရူပံသာတာ၊ ရူပန္တိခေါ
 ဇေတံအမိဝစနံ၊ ဝိယရူပံသာတရူပံဟူသောဤအမည်သည်၊ ဆန္တံ၊မြောက်
 ပါးကုန်သော၊အတ္တတ္ထိကာနံ၊ အတွင်းသန္တာန်၌ဖြစ်ကုန်သော၊အာယံတနာ
 နံ၊ အာယတနတို့၏၊ အမိဝစနံ၊ အမည်ထည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ခေါ၊
 စင်စစ်၊ဟေဌာရဟဒေါ၊တိဇေတံအမိဝစနံ၊ဟေဌရဟဒေါဟူသောဤအမည်

၁၆၄

ဣတိဝုတ်ပါဠိတော်မိုးသျှ၊

သည်၊ ပဉ္စန္ဒ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဩရုတ္တရိယာနံ၊ အောက်အဖျိအားထွက်
ကုန်သော၊ သံယောဇနာနံ၊ သံယောဇဉ်တို့၏၊ အမိဝစနံ၊ အမည်တည်း၊
ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ သဉ္ဇမိတိတေအမိဝစနံ၊ သဉ္ဇမိဟူသော
ဤအမည်သည်၊ ကောရပါယာသဿ၊ အမျက်ထွက်ခြင်း ပင်ပန်းခြင်း၏၊
အမိဝစနံ၊ အမည်တည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့ သာဝဇ္ဇောတိခေါတေအမိ
ဝစနံ၊ သာဝဇ္ဇောဟူသော ဤအမည်သည်၊ ပဉ္စန္ဒ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ကာ
မဂုဏာနံ၊ ကာမဂုဏ်တို့၏၊ အမိဝစနံ၊ အမည်တည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်း
တို့၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ သဂဟောသရက္ခ သောတိတေအမိဝစနံ၊ သဂဟောသ
ရက္ခသောဟူသော ဤအမည်သည်၊ မာတုဂါမဿ၊ မာတုဂါမ၏၊ အမိ
ဝစနံ၊ အမည်တည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဋိသောတော တိခေါတေ
အမိဝစနံ၊ ပဋိသောတောဟူသောဤ အမည်သည်၊ နေက္ခမဿ၊ ရဟန်းပြု
ခြင်းဥပစာရဈာန်ပညာနိဗ္ဗာန်ခပ်သိမ်းသော ကုသိုလ်တရား၏၊ အမိဝစနံ၊
အမည်တည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဟတ္ထေဟိစပါဒေဟိစဝါယာမောတိ
ခေါတေအမိဝစနံ၊ ဟတ္ထေဟိစပါဒေဟိဟိစဝါယာမော ဟူသောဤအမည်
သည်၊ ဝိရိယာရုတ္တဿ၊ လုံ့လကိုအားထုတ်ခြင်း၏၊ အမိဝစနံ၊ အမည်တည်း၊
ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ စက္ခုမာရုရိသောတိရေဋ္ဌိတောတိတေအ
မိဝစနံ၊ စက္ခုမာရုရိသောတိရေဋ္ဌိတောဟူသော ဤအမည်သည်၊ အရဟ
တော၊ ကိလေသာတို့မှတော်မူသော၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ မောဘာဂ်မပြန်
ကိုယ်တော်တိုင်သာလျှင်ခပ်သိမ်းသောတရားတို့ကို သိတော်မူသော၊ တ
ထံဂတဿ၊ ငါးဘုရား၏၊ အမိဝစနံ၊ အမည်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊
မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဈာနမဂ္ဂါမိဂမတ္ထံ၊ ဈာန်
မဂ်ဖိုလ်ကိုရခြင်း၌၊ သမထဝိပဿနာနုယောဂံ၊ သမထဝိပဿနာ၌လုံ့လ
နှင့်ယှဉ်ခြင်းကို၊ ကရောဇ္ဈော၊ ပြုသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဣက္ခေန၊ ဆင်းရဲ
ပြုပြင်ခြင်းနှင့်၊ သဟာဝိ၊ တကွသည်၊ ကာမေ၊ ကာမတို့ကို၊ ဧဟေယျ၊ စွန့်ရ
ထည့်စေ၊ အာဟတိ၊ နောင်အခါ၌၊ ယောဂက္ခေမံ၊ ယောဂတည်းဟူသော
ဘေးမရှိသောအရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ပဏ္ဏယာနော၊ တောင့်တသည်ဖြစ်မှု၊ သမ္မ
ဇာနော၊ ဝိပဿနာနှင့်တကွသောမဂ္ဂပညာဖြင့်ကောင်းစွာသိလတ်သော်၊ သု
ဝိရုတ္တမိတ္တော၊ ကိလေသာတို့မှကောင်းစွာလွတ်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ တ
တ္ထတတ္ထ၊ ထိုထိုသို့သောမဂ်ဖိုလ်ကိုရသောကာလ၌၊ ဝိရတ္တိယာ၊ ခပ်သိမ်း
သောကိလေသာတို့မှလွတ်သောနိဗ္ဗာန်သို့၊ ခုဿယေ၊ ရောက်ရာ၏၊ သော၊
ထိုနိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ပြီးသောရဟန်းကို၊ ဝေဒဂူ၊ လေးပါးသော သိခြင်း၏အ

စတုတ္ထနိပါတ်-၁၀-ပုရိသသုတ်၊

၁၆၅

ဆုံးသို့ရောက်ပြီ၊ ဂုဏ်တရားဟူ၍ ဝရိယော၊ သုံးအပ်ပြီးသော မဂ်တည်းဟူသောသိတင်းရှိပြီ၊ ထောကန္တရူ၊ ထောကဏ္ဍိ အဆုံးသို့ ရောက်ပြီ၊ ပါရဂူတော၊ နိဗ္ဗာန်တည်း ဟူသောသံသရာ၏ကင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုစ္ဆတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘာဝတော၊ ဖြတ်စွာထုရားသည်၊ ဝုစ္ဆတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်သျှင်ဒဿမပုရိသသုတ်အပြီးတည်း။ ၊

စတုတ္ထနိပါတ်-၁၁-စရသုတ်၊

ထိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်းအား၊ စရတောပိ၊ သွားစဉ်သော်လည်း၊ ကာမဝိတက္ကောဝါ၊ ကာမဝိတက်သည်မူလည်း၊ ဝေဠုပ္ပန္နတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ ဗျာပါဒဝိတက္ကောဝါ၊ ဗျာပါဒဝိတက်သည်မူလည်း၊ ဝေဠုပ္ပန္နတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ ဝိဟိံသဝိတက္ကောဝါ၊ ဝိဟိံသာ ဝိတက်သည်မူလည်း၊ ဝေဠုပ္ပန္နတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ထိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ တံ၊ ထိုဝိတက်ကို၊ စေအမိဝါသေတိ၊ အကယ်၍သည်းခံအံ့၊ ဝေဠုပ္ပဗဟတိ၊ အကယ်၍မဝံ့အံ့၊ ဝေဠုပ္ပဗဟတိ၊ အကယ်၍မပျောက်အံ့၊ ဗျန္တိံ၊ ကင်းသည်ကို၊ ဝေဠုပ္ပဗဟတိ၊ အကယ်၍မပြုအံ့၊ အနဘာဝံ၊ အဘန်တလဲလဲမဖြစ်ခြင်းသို့၊ ဝေဠုပ္ပဗဟတိ၊ အကယ်၍မပျောက်စေအံ့၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ စရံပိ၊ သွားသော်လည်း၊ ဧဝံဘူတော၊ ဤသို့ ဖြစ်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကို၊ အနာတာပိ၊ ကိလေသာကိုပူပန်စေတတ်သောလုံ့လမရှိသောသူ၊ အနောတ္တပ္ပိ၊ အကုသိုလ်ဒုစရိုက်တို့မှမထိဘဲထန်တတ်သောသူ၊ သတတံ၊ အခါခပ်သိုင်း၊ သမိတံ၊ မပြတ်၊ ကုသိတော၊ ပျင်းရိသော သူ၊ ဟိနဝိရိယော၊ ယုတ်သောလုံ့လရှိသောသူ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုစ္ဆတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်းအား၊ ဌိတဿပိ၊ ရပ်စဉ်လည်း၊ ကာမဝိတက္ကောဝါ၊ ကာမဝိတက်သည်မူလည်း၊ ဝေဠုပ္ပန္နတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ ဗျာပါဒဝိတက္ကောဝါ၊ ဗျာပါဒဝိတက်သည်လည်း၊ ဝေဠုပ္ပန္နတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ ဝိဟိံသဝိတက္ကောဝါ၊ ဝိဟိံသာ ဝိတက်သည်မူလည်း၊ ဝေဠုပ္ပန္နတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ တံ၊ ထိုဝိတက်ကို၊ စေအမိဝါသေတိ၊ အကယ်၍သည်းခံအံ့၊ ဝေဠုပ္ပဗဟတိ၊ အကယ်၍မဝံ့အံ့၊ ဝေဠုပ္ပဗဟတိ၊ အကယ်၍မပျောက်အံ့၊ ဗျန္တိံ၊ ကင်းသည်ကို၊ ဝေဠုပ္ပဗဟတိ၊ အကယ်၍ မပြုအံ့၊ အနဘာဝံ၊ အဘန်တလဲလဲမဖြစ်ခြင်းသို့၊ ဝေဠုပ္ပဗဟတိ၊ အကယ်၍မပျောက်စေအံ့၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဌိတောပိ၊ ရပ်သော်လည်း၊ ဧဝံဘူတော၊ ဤသို့ဖြစ်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကို၊ အနာတာပိ၊ ကိလေသာတို့မှပူပန်စေတတ်သော

လုံ့လမရှိသောသူ၊ အနောတ္တပ္ပိ၊ အကုသိုလ်ဒုစရိုက်တရားတို့မှမထိတ်လန့်
 တတ်သောသူ၊ သတတံ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ သမိတံ၊ မပြတ်၊ ကုသိတော၊ ပျင်းရိ
 သောသူ၊ ဟိနုပိရိယော၊ ယုတ်သော လုံ့လမရှိသောသူ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုစ္စတိ၊
 ဆိုအပ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်းအား၊ နိသိန္နဿပိ၊ ထိုင်
 စဉ်လည်း၊ ကာမဝိတက္ကောဝါ၊ ကာမဝိတက်သည်မူလည်း၊ ဝေဠုပ္ပန္နတိ၊ အ
 အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ ဗျာပါဒဝိတက္ကောဝါ၊ ဗျာပါဒဝိတက်သည်မူလည်း၊ ဝေဠု
 ပ္ပန္နတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ ဝိဟိံသာဝိတက္ကောဝါ၊ ဝိဟိံသာဝိတက်သည်မူ
 လည်း၊ ဝေဠုပ္ပန္နတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း
 သည်၊ တံ၊ ထိုဝိတက်ကို၊ ဝေအမိဝါသေတိ၊ အကယ်၍သည်းခံအံ့၊ ဝေနပ္ပဇဟတိ၊ အ
 ကယ်၍မစွန့်အံ့၊ ဝေနပိနောဒေတိ၊ အကယ်၍မပျောက်အံ့၊ ဗျန္တိံ၊ ကင်း
 သည်ကို၊ ဝေနကရောတိ၊ အကယ်၍မပြုအံ့၊ အနဘာဝံ၊ အဘန်တလဲလဲမဖြစ်
 ခြင်းသို့၊ ဝေနဂမေတိ၊ အကယ်၍မရောက်စေအံ့၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ နိသိ
 န္နောပိခေါ၊ ထိုင်သော်လည်း၊ ဧဝံဘူတော၊ ဤသို့ဖြစ်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကို၊
 အနာတာပီ၊ ကိလေသာကိုပူပန်စေတတ်သောလုံ့လမရှိသောသူ၊ အနောတ္တ
 ပ္ပိ၊ အကုသိုလ်ဒုစရိုက်တရားတို့မှ မထိတ်လန့်တတ်သောသူ၊ သတတံ၊ အ
 ခါခပ်သိမ်း၊ ကုသိတော၊ ပျင်းရိသောသူ၊ ဟိနုပိရိယော၊ ယုတ်သောလုံ့လမရှိ
 သောသူ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဘိက္ခုနော၊ ရ
 ဟန်းအား၊ သယာဒနဿပိ၊ လျောင်းစဉ်လည်း၊ ဇာဂရဿပိ၊ နိုးကြားစဉ်
 လည်း၊ ကာမဝိတက္ကောဝါ၊ ကာမဝိတက် သည်မူလည်း၊ ဝေဠုပ္ပန္နတိ၊ အ
 ကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ ဗျာပါဒဝိတက္ကောဝါ၊ ဗျာပါဒဝိတက်သည်မူလည်း၊ ဝေဠုပ္ပန္န
 တိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ ဝိဟိံသာဝိတက္ကောဝါ၊ ဝိဟိံသာဝိတက်သည်မူလည်း၊
 ဝေဠုပ္ပန္နတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ တံ၊
 ထိုဝိတက်ကို၊ ဝေအမိဝါသေတိ၊ အကယ်၍သည်းခံအံ့၊ ဝေနပ္ပဇဟတိ၊ အ
 ကယ်၍မစွန့်အံ့၊ ဝေနပိနောဒေတိ၊ အကယ်၍မပျောက်အံ့၊ ဗျန္တိံ၊ ကင်းသည်
 ကို၊ ဝေနကရောတိ၊ အကယ်၍မပြုအံ့၊ အနဘာဝံ၊ အဘန်တလဲလဲမဖြစ်ခြင်း
 သို့၊ ဝေနဂမေတိ၊ အကယ်၍မရောက်စေအံ့၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သယာ
 နောပိ၊ လျောင်းသော်လည်း၊ ဇာဂရေ၊ နိုးကြားလျက်လည်း၊ ဧဝံဘူတော၊
 ဤသို့ဖြစ်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကို၊ အနာတာပီ၊ ကိလေသာကို ပူပန်စေ
 တတ်သောလုံ့လမရှိသောသူ၊ အနောတ္တပ္ပိ၊ အကုသိုလ်ဒုစရိုက်တို့မှမထိတ်
 လန့်တတ်သောသူ၊ သတတံ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ သမိတံ၊ မပြတ်၊ ကုသိတော၊
 ပျင်းရိသောသူ၊ ဟိနုပိရိယော၊ ယုတ်သောလုံ့လမရှိသောသူ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုစ္စ

၂

စထုတ္တနိပါတ်-၁၁-စရသုတ်၊

၁၆၇

တိ၊ဆိုအပ်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ရဟန်းတို့၊ ဘိက္ခုနော၊ရဟန်းအား၊ စရထော
 ပိ၊သွားစဉ်လည်း၊ ကာမဝိတက္ကောဝါ၊ ကာမဝိတက်သည်မူလည်း၊ စေဥပ္ပ
 ဇ္ဇတိ၊အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ ဗျာပါဒဝိတက္ကောဝါ၊ဗျာပါဒဝိတက်သည်မူလည်း၊
 စေဥပ္ပဇ္ဇတိ၊အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ဝိဟိံသာဝိတက္ကောဝါ၊ဝိဟိံသာဝိတက်သည်
 မူလည်း၊စေဥပ္ပဇ္ဇတိ၊အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ ဘိက္ခုဝေ၊ရဟန်းတို့၊ ဘိက္ခု၊ရဟန်း
 သည်၊တံ၊ထိုဝိတက်ကို၊စေနအဓိဝါသေတိ၊အကယ်၍သည်းမခံအံ့၊စေပဇာ
 တိ၊အကယ်၍စွန့်အံ့၊ ဝေဝိနောဒေတိ၊အကယ်၍ပျောက်အံ့၊ဗျန္တိံ၊ကင်း
 သည်ကို၊ စေကရောတိ၊ အကယ်၍ပြုအံ့၊အနဘာဝံ၊ အတန်တလဲလဲမဖြစ်
 ခြင်းသို့၊ စေဂမေတိ၊အကယ်၍ရောက်စေအံ့၊ ဘိက္ခုဝေ၊ရဟန်းတို့၊ စရံပိ၊
 သွားသော်လည်း၊ဇေဘူတော၊ဤသို့ဖြစ်သော၊ဘိက္ခု၊ရဟန်းကို၊အာတာပီ၊
 ကိလေသာကိုပူပန်စေတတ်သော လုံ့လရှိသောသူ၊ ဩတ္တပ္ပိ၊အကုသိုလ်ခု
 ရိုက်တို့မှထိတ်လန့်တတ်သော သူ၊သတတံ၊မပြတ်၊ အာရဒ္ဓဝိရိယော၊အား
 ထုတ်အပ်သော လုံ့လရှိသောသူ၊ ပဟိတက္ကော၊ နိဗ္ဗာန်သို့စေတ္တတ်အပ်
 သောနှလုံးရှိသောသူ၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဓုတ္တတိ၊ဆိုအပ်၏၊ဘိက္ခုဝေ၊ရဟန်းတို့၊ဘိ
 က္ခုနော၊ရဟန်းအား၊ဌိတဿပိ၊ရပ်စဉ်လည်း၊ ကာမဝိတက္ကောဝါ၊ကာမဝိ
 တက်သည်မူလည်း၊စေဥပ္ပဇ္ဇတိ၊အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ ဗျာပါဒဝိတက္ကောဝါ၊ဗျာ
 ပါဒဝိတက်သည် မူလည်း၊ စေဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ ဝိဟိံသာဝိတ
 က္ကောဝါ၊ ဝိဟိံသာဝိတက်သည်မူလည်း၊ စေဥပ္ပဇ္ဇတိ၊အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ဘိ
 က္ခုဝေ၊ရဟန်းတို့၊ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊တံ၊ထိုဝိတက်ကို၊ စေနအဓိဝါသေ
 တိ၊အကယ်၍သည်းမခံအံ့၊စေပဇာတိ၊အကယ်၍စွန့်အံ့၊ဝေဝိနောဒေတိ၊
 အကယ်၍ပျောက်အံ့၊ဗျန္တိံ၊ကင်းသည်ကို၊ စေကရောတိ၊အကယ်၍ပြုအံ့၊
 အနဘာဝံ၊ အတန်တလဲလဲမဖြစ်ခြင်းသို့၊ စေဂမေတိ၊အကယ်၍ ရောက်စေ
 အံ့၊ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဌိတောပိ၊ရပ်သော်လည်း၊ ဇေဘူတော၊ ဤသို့ဖြစ်
 သော၊ ဘိက္ခု၊ရဟန်းကို၊ အာတာပီ၊ကိလေသာကို ပူပန်စေတတ်သောလုံ့
 လရှိသောသူ၊ ဩတ္တပ္ပိ၊ အကုသိုလ်ခုရိုက်တို့မှ ထိတ်လန့်တတ်သောသူ၊
 သတတံ၊အခါခပ်သိမ်း၊ သမိတံ၊မပြတ်၊ အာရဒ္ဓဝိရိယော၊ အားထုတ်အပ်
 သောလုံ့လရှိသောသူ၊ ပဟိတက္ကော၊ နိဗ္ဗာန်သို့စေတ္တတ်အပ်သော နှလုံးရှိ
 သောသူ၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဓုတ္တတိ၊ဆိုအပ်၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ရဟန်းတို့၊ ဘိက္ခုနော၊
 ရဟန်းအား၊နိဗ္ဗိဇ္ဇာဿပိ၊ထိုင်စဉ်လည်း၊ကာမဝိတက္ကောဝါ၊ကာမဝိတက်
 သည်မူလည်း၊ စေဥပ္ပဇ္ဇတိ၊အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ ဗျာပါဒဝိတက္ကောဝါ၊ဗျာပါဒ
 ဝိတက်သည်မူလည်း၊စေဥပ္ပဇ္ဇတိ၊အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ဝိဟိံသာဝိတက္ကောဝါ၊

၁၆၈

ဣတိဝုတ်ပါဠိထောဝ်နိဿယ

ဝိဟိံသာဝိတက်သညံမူလည်း၊ စေဥပ္ပန္နတိ၊ အကယံ၍ဖြစ်အံ၊ ဘိက္ခဝေ၊
 ရဟန်းတို့၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ထံ၊ ထိုဝိတက်ကို၊ စေနအဓိဝါသေတိ၊ အ
 ကယံ၍သည်းမခံအံ၊ စေဇဟတိ၊ အကယံ၍စွန့်အံ၊ စေဝိနောဒေတိ၊ အကယံ
 ၍ပျောက်အံ၊ ဗျန္တိံ၊ ကင်းသည်ကို၊ စေကရောတိ၊ အကယံ၍ပြုအံ၊ အနဘာဝံ
 အသနံတလဲလဲမဖြစ်ခြင်းသို့၊ စေဂမေတိ၊ အကယံ၍ရောက်စေအံ၊ ဘိက္ခဝေ
 ရဟန်းတို့၊ နိဗ္ဗိန္ဒေဝိ၊ ထိုင်သော်လည်း၊ ဇေတုတော၊ ဤသို့ဖြစ်သော၊
 ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ အတောဝိ၊ ကိလေသာကိုပူပန်စေတတ်သောလုံ့လရှိ
 သောသူ၊ ဩတ္တပ္ပိ၊ အကုသိုလ်ဒုစရိုက်တို့မှထိတ်လန့်တတ်သောသူ၊ သတ
 တံ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ သမိတံ၊ မပြတ်၊ အာရုဋ္ဌဗီရိယော၊ အားထုတ်အပ်သော
 လုံ့လရှိသောသူ၊ ပဟိတက္ကော၊ နိဗ္ဗာန်သို့စေတ္တိတ်အပ်သောနှလုံးရှိသောသူ၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်း
 အား၊ သယာနသယံ၊ လျောင်းစဉ်လည်း၊ ဇာဂရသယံ၊ နိုးကြားစဉ်လည်း၊
 ကာမဝိတက္ကောဝိ၊ ကာမဝိတက်သည်မူလည်း၊ စေဥပ္ပန္နတိ၊ အကယံ၍
 ဖြစ်အံ၊ ဗျာပါဒဝိတက္ကောဝိ၊ ဗျာပါဒဝိတက်သည်မူလည်း၊ စေဥပ္ပန္နတိ၊ အ
 ကယံ၍ဖြစ်အံ၊ ဝိဟိံသာဝိတက္ကော၊ ဝိဟိံသာဝိတက်သည်မူလည်း၊ စေ
 ဥပ္ပန္နတိ၊ အကယံ၍ဖြစ်အံ၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ထံ၊
 ထိုဝိတက်ကို၊ စေနအဓိဝါသေတိ၊ အကယံ၍သည်းမခံအံ၊ စေဇဟတိ၊
 အကယံ၍စွန့်အံ၊ စေဝိနောဒေတိ၊ အကယံ၍ပျောက်အံ၊ ဗျန္တိံ၊ ကင်း
 သည်ကို၊ စေကရောတိ၊ အကယံ၍ပြုအံ၊ အနဘာဝံ၊ အသနံတလဲလဲမဖြစ်
 ခြင်းသို့၊ စေဂမေတိ၊ အကယံ၍ရောက်စေအံ၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သယာ
 နောဝိ၊ လျောင်းသော်လည်း၊ ဇာဂရသယံ၊ နိုးကြားထုတ်လည်း၊ ဇေတုတော၊
 ဤသို့ဖြစ်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကို၊ အတောဝိ၊ ကိလေသာကိုပူပန်စေတတ်
 သော လုံ့လရှိသောသူ၊ ဩတ္တပ္ပိ၊ အကုသိုလ် ဒုစရိုက်တို့မှ ထိတ်လန့်
 တတ်သောသူ၊ သတတံ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ သမိတံ၊ မပြတ်၊ အာရုဋ္ဌဗီရိယော၊
 အားထုတ်အပ်သောလုံ့လရှိသောသူ၊ ပဟိတက္ကော၊ နိဗ္ဗာန်သို့စေတ္တိတ်အပ်
 သောနှလုံးရှိသောသူ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊
 မြတ်စွာထူးသည်၊ အဝေါစ၊ မိန့်ထောင့်မူ၏၊ စရံဝါ၊ သွားသော်လည်း
 ကောင်း၊ ယဒိ၊ သိမြို့၊ တိဋ္ဌံဝါ၊ ရပ်သော်လည်းကောင်း၊ နိဗ္ဗိန္ဒေ၊ ထိုင်သော်
 လည်းကောင်း၊ ဥဒ၊ ထိုမြို့၊ သဟံဝါ၊ လျောင်းသော်လည်း ကောင်း၊ ယော
 ဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊ ပါပကံ၊ ယုတ်မာသော၊ ဂေဟာနိသမိတံ၊ အိမ်
 ကို၌သော၊ ဝိတက္ကံ၊ အကြံကို၊ ဝိတက္ကော၊ ကြံ၏၊ ကုမဂ္ဂပဋိပန္နော၊ အဘိဇ္ဈာ

စတုတ္ထနိပါတ်-၁၁-စရသုတ်

၁၆၉

အစရှိသော မကောင်းသော ခဏ်းသို့သွားသော၊ မောဟနေယျသု၊ တွေဝေ
 ခြင်းကိုဖြစ်စေထက်ကုန်သော ရူပါရုံအစရှိသည်တို့၌၊ ခုန့်တော၊ မိန်းမော
 သော၊ တာမိသော၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊
 ဥတ္တမံ၊ မြတ်သော၊ သဗ္ဗောဓိ၊ အရိယာမဂ်ဥာဏ်သို့၊ ဖုဋ္ဌ၊ ရောက်ခြင်းငှါ၊ အ
 ဘဗ္ဗော၊ မထိုက်၊ ၉၊ စရံ၊ သွားသော်လည်းကောင်း၊ အထ၊ ထိုမြို့၊ တိဋ္ဌဝါ၊
 ရပ်သော်လည်းကောင်း၊ နိဗ္ဗိန္ဒောဝါ၊ ထိုင်သော်လည်းကောင်း၊ ဥဒ၊ ထိုမြို့၊
 သယံဝါ၊ လျောင်းသော်လည်းကောင်း၊ ယောဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊
 ဝိတက္ကံ၊ အကြံကို၊ သမယိတွာနု၊ ငြိမ်းစေ၍၊ ဝိတက္ကုပသမေ၊ အကြံ၏ငြိမ်း
 ရာဖြစ်သော အရဟတ္တဖိုလ်နိဗ္ဗာန်၌၊ ရတော၊ အလွန်ပွေ့လျော်၏၊ တာမိ
 သော၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ဥတ္တမံ၊ မြတ်
 သော၊ သဗ္ဗောဓိ၊ အရိယာမဂ်ဥာဏ်သို့၊ ဖုဋ္ဌ၊ ရောက်ခြင်းငှါ၊ ဘဗ္ဗော၊ ထိုက်
 ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုစ္ဆတိ၊ ဟောတော်မူ၏၊
 ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်ကောဒသမစရသုတ်အပြီးတည်း။ ။

စတုတ္ထနိပါတ်-၁၂-သမ္ဘန္ဓသီလသုတ်၊

ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သမ္ဘန္ဓသီလသု၊ ပြည့်စုံသော သီလရှိကုန်သည်ဖြစ်
 ၍၊ ဝိဟရထ၊ နေကုန်သော၊ သမ္ဘန္ဓပါတိမောက္ခသံဝရသံဝုတော၊ ပြည့်စုံသော
 ပါတိမောက္ခ သံဝရသီလကို ကောင်းစွာစောင့်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အာစာရ
 ဂေါစရသမ္ဘန္ဓ၊ အာစာရသီလဂေါစရသီလနှင့် ပြည့်စုံကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အနု
 မက္ခေသု၊ အနုမြူမျှလောက်ကုန်သော၊ ဝဇ္ဇေသု၊ အပြစ်တို့၌၊ ဘယဒဿာဝိ၊
 ဘေးအားဖြင့်ရှုလေ့ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရထ၊ နေကုန်သော၊ သိက္ခာပဒေ
 သု၊ သိက္ခာဝန်တို့၌၊ သမာဒါယ၊ ကောင်းစွာယူကုန်၍၊ သိက္ခထ၊ ကျင့်ကုန်သော
 ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သမ္ဘန္ဓသီလသံ၊ ပြည့်စုံသော သီလရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊
 ဝိဟရထ၊ နေကုန်သော၊ သမ္ဘန္ဓပါတိမောက္ခသံဝရသံဝုတော၊ ပြည့်စုံသောပါ
 တိမောက္ခသံဝရသီလကိုကောင်းစွာစောင့်ရှောက်ခြင်းရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊
 အာစာရဂေါစရသမ္ဘန္ဓ၊ အာစာရသီလဂေါစရသီလနှင့် ပြည့်စုံကုန်သည်
 ဖြစ်၍၊ အနုမက္ခေသု၊ အနုမြူမျှလောက်ကုန်သော၊ ဝဇ္ဇေသု၊ အပြစ်တို့၌၊ ဘယ
 ဒဿာဝိနံ၊ ဘေးအားဖြင့်ရှုလေ့ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရထ၊ နေကုန်သော၊
 သိက္ခာပဒေသု၊ သိက္ခာဝန်တို့၌၊ သမာဒါယ၊ ကောင်းစွာယူ၍၊ သိက္ခတံ၊ ကျင့်
 ကုန်သော၊ တုဋ္ဌာကံ၊ သင်တို့အား၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဥတ္တရိ၊ ထိုထက်အ

လွန်၊ ကရုဏီယံ၊ ပြိဘွယ်သည်၊ ကိဿ၊ အကယ်မှာရှိနေသည်၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်းအား၊ စရတေ၊ သွားစဉ်သည်၊ အဘိဇ္ဈာ၊ ကပ်၍ရှိခြင်းသည်၊ ဝိဂတော၊ ကင်းသည်၊ စေဟောတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ ဗျာပါဒေါ၊ ရန်ငြိုးဖွဲ့ခြင်းသည်၊ ဝိဂတော၊ ကင်းသည်၊ စေဟောတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ ထိနမိဒ္ဓံ၊ မခုံခြင်းငိုက်မည်းခြင်းသည်၊ ဝိဂတံ၊ ကင်းသည်၊ စေဟောတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ ဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုစ္စံ၊ မျှံလွင့်ခြင်းအလို့ငှါရှိခြင်းသည်၊ ဝိဂတံ၊ ကင်းသည်၊ စေဟောတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ ဝိဝိကိစ္ဆာ၊ ယုံမှားခြင်းသည်၊ ပဟိနာ၊ ပယ်အပ်သည်၊ စေဟောတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ ဝိရိယံ၊ လုံ့လသည်၊ အာရန္တံ၊ အားထုတ်အပ်သည်၊ အသလ္လိနံ၊ မတွန့်တိုသည်၊ စေဟောတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ သတိ၊ သတိသည်၊ ဥပဋ္ဌိတာ၊ ထင်သည်၊ အသံရဋ္ဌာ၊ မမေ့မလျော့သည်၊ စေဟောတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ ကာယော၊ ကိုယ်သည်၊ ပဿန္ဓေ၊ ငြိမ်းသည်၊ အသာရဋ္ဌေ၊ မပူပန်သည်၊ စေဟောတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ ဝိတ္တံ၊ မိတ်သည်၊ သမာဟိတံ၊ တည်ကြည်သည်၊ ဧကဂ္ဂံ၊ မတုန်ထွက်သည်၊ စေဟောတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ စရိတံ၊ သွားသော်လည်း၊ ဧဝံဘူတော၊ ဤသို့ဖြစ်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကို၊ အာတာပီ၊ ကိလေသာကိုပူပန်စေတတ်သောလုံ့လရှိသောသူ၊ ဩတ္တရီ၊ အကုသိုလ်ရစရိုက်တို့မှထိတ်လန့်တတ်သောသူ၊ သတတံ၊ အခါခါသိမ်း၊ သမိတံ၊ မပြတ်၊ အာရန္တဝိရိယော၊ အားထုတ်အပ်သောလုံ့လရှိသောသူ၊ ပဟိတဇ္ဈော၊ နိဗ္ဗာန်သို့စေလွှတ်အပ်သောနှလုံးရှိသောသူ၊ ဇုတ်၊ ဤသို့၊ ဝုပ္ပတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်းအား၊ ပြိတသပိ၊ ရပ်စဉ်သည်၊ အဘိဇ္ဈာ၊ ကပ်၍ရှိခြင်းသည်၊ ဝိဂတော၊ ကင်းသည်၊ စေဟောတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ ဗျာပါဒေါ၊ ရန်ငြိုးဖွဲ့ခြင်းသည်၊ ဝိဂတော၊ ကင်းသည်၊ စေဟောတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ ထိနမိဒ္ဓံ၊ မခုံခြင်းငိုက်မည်းခြင်းသည်၊ ဝိဂတံ၊ ကင်းသည်၊ စေဟောတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ ဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုစ္စံ၊ မျှံလွင့်ခြင်းအလို့ငှါရှိခြင်းသည်၊ ဝိဂတံ၊ ကင်းသည်၊ စေဟောတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ ဝိဝိကိစ္ဆာ၊ ယုံမှားခြင်းသည်၊ ပဟိနာ၊ ပယ်အပ်သည်၊ စေဟောတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ ဝိရိယံ၊ လုံ့လသည်၊ အာရန္တံ၊ အားထုတ်အပ်သည်၊ အသလ္လိနံ၊ မတွန့်တိုသည်၊ စေဟောတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ သတိ၊ သတိသည်၊ ဥပဋ္ဌိတာ၊ ထင်သည်၊ အသံရဋ္ဌာ၊ မမေ့မလျော့သည်၊ စေဟောတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ ကာယော၊ ကိုယ်သည်၊ ပဿန္ဓေ၊ ငြိမ်းသည်၊ အသာရဋ္ဌေ၊ မပူပန်သည်၊ စေဟောတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ ဝိတ္တံ၊ မိတ်သည်၊ သမာဟိတံ၊ တည်ကြည်သည်၊ ဧကဂ္ဂံ၊ မတုန်ထွက်သည်၊ စေဟောတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ ဘိက္ခ

ဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဦးကာပိ၊ ရပ်သော်လည်း၊ ဧဝံတုတော၊ ဤသို့ဖြစ်သော၊ ဘိက္ခု၊
 ရဟန်းကို၊ အာတာပိ၊ ကိလေသာကိုပူပန်စေတတ်သောလုံ့လရှိသောသူ၊ ဩတ္တပ္ပိ၊
 အကုသိုလ်ဒုစရိုက်တို့မှထိတ်ဆန့်ကတ်သောသူ၊ သကတံ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ သမိတံ၊ မပြတ်၊ အာရဒ္ဓပီရိယော၊ အားထုတ်အပ်သောလုံ့လရှိသောသူ၊
 ပဟိတတ္ထော၊ နိဗ္ဗာန်သို့စေတုတ်အပ်သောနှလုံးရှိသောသူ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုစ္စတိ၊
 ဆိုအပ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်းအား၊ နိဝိနန္ဒသယိ၊ ထိုင်စဉ်လည်း၊
 အဘိဇ္ဈာ၊ ကပ်၍ရှုခြင်းသည်၊ ဝိဂတာ၊ ကင်းသည်၊ စေဟောတိ၊ အကယ်၍
 ဖြစ်အံ့၊ ဗျာပါဒေါ၊ မှန်ငြိုးဖွဲ့ခြင်းသည်၊ ဝိဂတော၊ ကင်းသည်၊ စေဟောတိ၊
 အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ ထိနမိန္ဒံ၊ မခုံခြင်းငိုက်မည်းခြင်းသည်၊ ဝိဂတံ၊ ကင်းသည်၊
 စေဟောတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ ဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုန္တံ၊ ပျံလွင့်ခြင်းအသို့လျှံရှိခြင်းသည်၊
 ဝိဂတံ၊ ကင်းသည်၊ စေဟောတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ ဝိဝိကိက္ခာ၊ ယုံမှားခြင်းသည်၊
 ပဟိနာ၊ ပယ်အပ်သည်၊ စေဟောတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ ဝိရိယံလုံ့လသည်၊
 အာရဒ္ဓံ၊ အားထုတ်အပ်သည်၊ အသုပ္ပိနံ၊ မတွန့်တိုသည်၊ စေဟောတိ၊
 အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ သတိ၊ သတိသည်၊ ဥပဗ္ဗိတာ၊ ထင်သည်၊ အသံရဋ္ဌာ၊ မမေ့သည်၊
 စေဟောတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ ကာယော၊ ကိုယ်သည်၊ ပဿန္ဓေါ၊ ငြိမ်းသည်၊
 အသာရဋ္ဌေါ၊ မပူပန်သည်၊ စေဟောတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ ဝိက္ကံ၊ မိတ်သည်၊
 သမာဟိတံ၊ တည်ကြည်သည်၊ ဧကဝံ၊ မတုန်ထုပ်သည်၊ စေဟောတိ၊
 အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ နိဝိနန္ဒာပိ၊ ထိုင်သော်လည်း၊
 ဧဝံတုတော၊ ဤသို့ဖြစ်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကို၊ အာတာပိ၊ ကိလေသာကိုပူပန်စေတတ်သောလုံ့လရှိသောသူ၊
 ဩတ္တပ္ပိ၊ အကုသိုလ်ဒုစရိုက်တို့မှထိတ်ဆန့်ကတ်သောသူ၊ သကတံ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ သမိတံ၊ မပြတ်၊
 အာရဒ္ဓပီရိယော၊ အားထုတ်အပ်သောလုံ့လရှိသောသူ၊ ပဟိတတ္ထော၊ နိဗ္ဗာန်သို့စေတုတ်အပ်သောနှလုံးရှိသောသူ၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်းအား၊ သယာနသယိ၊ လျောင်းစဉ်လည်း၊
 အာရသယိ၊ နိုးကြားစဉ်လည်း၊ အဘိဇ္ဈာ၊ ကပ်၍ရှုခြင်းသည်၊ ဝိဂတာ၊ ကင်းသည်၊ စေဟောတိ၊
 အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ ဗျာပါဒေါ၊ မှန်ငြိုးဖွဲ့ခြင်းသည်၊ ဝိဂတော၊ ကင်းသည်၊ စေဟောတိ၊
 အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ ထိနမိန္ဒံ၊ မခုံခြင်းငိုက်မည်းခြင်းသည်၊ ဝိဂတံ၊ ကင်းသည်၊ စေဟောတိ၊
 အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ ဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုန္တံ၊ ပျံလွင့်ခြင်းအသို့လျှံရှိခြင်းသည်၊ ဝိဂတံ၊ ကင်းသည်၊ စေဟောတိ၊
 အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ ဝိဝိကိက္ခာ၊ ယုံမှားခြင်းသည်၊ ပဟိနာ၊ ပယ်အပ်သည်၊ စေဟောတိ၊
 အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ ဝိရိယံလုံ့လသည်၊ အာရဒ္ဓံ၊ အားထုတ်အပ်

သည်။ အသလ္လိနံ၊ မထွန့်တိုသည်။ စေဟောတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ သတိ၊ သတိသည်။ ဥပဋ္ဌိတာ၊ ထင်သည်။ အသံရဋ္ဌာ၊ မစေ့သည်။ စေဟောတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ ကာယော၊ ကိုယ်သည်။ ပဿဒ္ဓေါ၊ ပြင်းသည်။ အသာရဋ္ဌေါ၊ မပူပန်သည်။ စေဟောတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ ဝိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ သမာဟိတံ၊ ထည်ကြည်သည်။ ဧကဂ္ဂံ၊ မတုန်ထွက်သည်။ စေဟောတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ သိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သာယာနောပိ၊ ထောင်းသော်လည်းကောင်း၊ ဇာဂရောပိ၊ နိုးကြားထွက်လည်းကောင်း၊ ဇေတုထော၊ ဤသို့ဖြစ်သော၊ သိက္ခ၊ ရဟန်းကို၊ အာတာပိ၊ ကိလေသာကိုပူပန် စေတတ်သော လုံ့လရှိသောသူ၊ ဩတ္တပ္ပိ၊ အကုသိုလ်ဒုစရိုက်တို့မှစိတ်လန့်တတ်သောသူ၊ သတတံ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ သမိတံ၊ မပြတ်၊ အရေခွဲမရှိသော၊ အားထုတ်အပ်သောလုံ့လရှိသောသူ၊ ပဟိတတ္ထော၊ နိဗ္ဗာန်သို့စေတတ်အပ်သောနှလုံးရှိသောသူ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤတို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အဝေါဓာမိနံ တော်မူ၏။ သိက္ခ၊ ရဟန်းသည်။ ယတံ၊ လုံ့လပြုလျက်၊ စရေ၊ သွားရာ၏၊ ယတံ၊ လုံ့လပြုလျက်၊ တိဋ္ဌေ၊ ရပ်ရာ၏၊ ယတံ၊ လုံ့လပြုလျက်၊ အတ္ထေ၊ နေရာ၏၊ ယတံ၊ လုံ့လပြုလျက်၊ သယေ၊ အိပ်ရာ၏၊ ယတံ၊ လုံ့လပြုလျက်၊ ဟတ္ထပါဒံ၊ လက်ခြေကို၊ သမိဉ္ဇ္ဈယေ၊ ကွေးရာ၏၊ ယတံ၊ လုံ့လပြုလျက်၊ ဇနံ၊ ထိုသို့ဆိုအပ်ပြီးသောလက်ခြေအစရှိသည်ကို၊ ပဿာရယေ၊ ဆန့်ရာ၏။ ဥဇ္ဇံ၊ အထက်၌လည်းကောင်း၊ တိရိယံ၊ ပိယာအရပ်၌လည်းကောင်း၊ အပါပိ၊ အောက်၌လည်းကောင်း၊ ယာဝကော၊ အကြင်၍လောက်၊ ထောကဂတိ၊ သတ္တထောကသင်္ခါရထောက၏ဖြစ်ရာသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တတ္ထစ၊ ထိုအရပ်၌လည်းကောင်း၊ ခန္ဓာနံ၊ ငါးပါးသော ဥပါဒါနက္ခန္ဓာဟုဆိုအပ်လှန်သော၊ ဓမ္မာနံ၊ ခပ်သိမ်းလှန်သော ရုပ်နံတရားတို့၏၊ ဥဒယဗ္ဗဟံ၊ အဖြစ်အပျက်ကို၊ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ၊ အဝိက္ခိတာစ၊ ရှုသည်လည်း၊ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဇေတုမိနာဝုတ္တနယေန၊ ဤသို့ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့်၊ ဝိဟာရိ၊ နေထေ့ရှိသော၊ အာတာပိ၊ ကိလေသာကိုပူပန် စေတတ်သော လုံ့လရှိသော၊ သန္တဝုတ္တိံ၊ ပြင်သက်သောအကျင့်ရှိသော၊ အနုဇ္ဈတံ၊ မပျံ့လွင့်သော၊ စေတောသမထသာမိဝိ၊ စိတ်ကိုငြိမ်းစေတတ်သော အရိယမဂ်အားလျော်သော အကျင့်ကို၊ သိက္ခမာနံ၊ ကျင့်သော၊ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ သတံ၊ သတိနှင့်ပြည့်စုံသော၊ တထာဝရံ၊ ယုံသောသဘောရှိသော၊ သိက္ခ၊ ရဟန်းကို၊ သတတံ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ ပဟိတတ္ထောတိ၊ နိဗ္ဗာန်သို့စေတတ်သော နှလုံးရှိသော သူဟူ၍၊ အရိယာ၊ ဘုရားအစရှိသောအရိယာတို့သည်၊ အာဟု၊ ဆိုလှန်၏၊ ဣတိ၊ ဤ

သို့၊ ဘဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဂုဏ်တိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် ဤဒဿမသမ္ဘန္ဓသီလသုတ်အပြီးတည်း။

စတုတ္ထနိပါတ်-၁၃-လောကသုတ်။

ဘဝတော၊ ဟုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဂုဏ်တိ၊ ထင်ရှားဟောတော်မူအပ်သော၊ အနုဟတော၊ ကိလေသာတို့မှဝေးတော်မူပြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဂုဏ်တိ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဇေတိသုတ္တံ၊ ဤလောကသုတ်ကို၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တထာဂတေန၊ ငါဘုရားသည်၊ လောကော၊ လောကကို၊ အဘိသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ထိုးထွင်း၍ သိတော်မူအပ်၏၊ တထာဂတော၊ ငါဘုရားသည်၊ လောကသ္မာ၊ လောကမှ၊ ဝိသညဗ္ဗော၊ ကင်းတော်မူ၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တထာဂတေန၊ ငါဘုရားသည်၊ လောကသ၊ ရဒယော၊ လောက၏ဖြစ်ကြောင်းကို၊ အဘိသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ထိုးထွင်း၍ သိတော်မူအပ်၏။

တထာဂတဿ၊ ငါဘုရားသည်၊ လောက သ၊ ရဒယော၊ လောက၏ဖြစ်ကြောင်းကို၊ ပဟိနေ၊ ပယ်တော်မူအပ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တထာဂတေန၊ ငါဘုရားသည်၊ လောကနိရောဓေ၊ လောက၏ ချုပ်ရာကို၊ အဘိသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ထိုးထွင်း၍ သိတော်မူအပ်၏၊ တယာဂတဿ၊ ငါဘုရားသည်၊ လောကနိရောဓော၊ လောက၏ချုပ်ရာကို၊ သန္တိကတော၊ မျက်မှောက်ပြုတော်မူအပ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တထာဂတေန၊ ငါဘုရားသည်၊ လောကနိရောဓေါ၊ ဝိနိပဒိပဒေါ၊ လောက၏ ချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော အကျင့်ကို၊ အဘိသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ထိုးထွင်း၍ သိတော်မူအပ်၏၊ တထာဂတဿ၊ ငါဘုရားသည်၊ လောကနိရောဓေါ၊ ဝိနိပဒိပဒေါ၊ လောက၏ချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော အကျင့်ကို၊ ဘာပိတာ၊ ပွားစေအပ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သဒ္ဓေဝကဿ၊ နတ်နှင့်တကွသော၊ သမာဓကဿ၊ မာန်နှင့်တကွသော၊ သဗြဟ္မကဿ၊ ဗြဟ္မာနှင့်တကွသော၊ ထောကဿ၊ ထူသည်၊ သဿမတဗြဟ္မဏိယာ၊ ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်နှင့်တကွသော၊ သဒ္ဓေမနုဿ၊ ယ၊ မင်းတည်းဟူသော သရုတိနတ်ကြွင်းသော လူနှင့်တကွသော၊ ပဇာယ၊ သတ္တဝါသည်၊ ဗိဇ္ဇံ၊ မြင်အပ်သော၊ သုတံ၊ ကြားအပ်သော၊ ရတံ၊ တွေ့အပ်သော၊ ဝိညာတံ၊ သိအပ်သော၊ ပတ္တံ၊ ရောက်အပ်သော၊ ပရိယေသိတံ၊ ရှာဖွေအပ်သော၊ မနုဿ၊ စိတ်ဖြင့်၊ အနုပိစရိတံ၊ ရံပင်းဆင်ခြင်အပ်သော၊ ယံဓမ္မဇာတံ၊ အကြင်ထရားသဘောသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံဓမ္မဇာတံ၊ ထိုတရားသဘောကို၊ တထာဂတေန၊

ငါထုရားသည်၊ ယသွား၊ အကြင်ကြောင့်၊ အဘိသမ္မုန္တံ၊ ထိုးထွင်း၍ ထိတော်မူ
အပ်၏။ တသွား၊ ထိုကြောင့်၊ တထာဂတော၊ ငါထုရားကို၊ တထာဂတောတိ၊
တထာဂတဟူ၍၊ ဝုစ္ဆုတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တထာဂတော၊ ငါထု
ရားသည်၊ ယံစရတ္ထိ၊ အကြင်ညဉ့်လည်း၊ အနုတ္တရံ၊ အတုမရှိသော၊ သမ္မာ
သမ္ဗောဒိ၊ သဗ္ဗညုတညောင်ကို၊ အဘိသမ္မုန္တံ၊ ထိုးထွင်း၍ ထိတော်မူ
အပ်၏။ ယံစရတ္ထိ၊ အကြင်ညဉ့်လည်း၊ အနုပါမိသေသာယာ၊ ဝိပါကံကမ္မဇ
ရပ်အကြွင်းမရှိသော၊ နိဗ္ဗာနဘေတုယာ၊ နိဗ္ဗာနဘေတုဖြင့်၊ ပရိနိဗ္ဗာယတိ၊ ပရိနိ
ဗ္ဗာန်ပြုတော်မူတတ်၏။ ဧတသ္မိ၊ အန္တရေ၊ ဤအကြား၌၊ ယံဝစနံ၊ အကြင်စကား
ကို၊ ဘာသတိ၊ ဆိုတော်မူ၏။ လပတိ၊ ပြောတော်မူ၏။ နိဗ္ဗိသတိ၊ ညွှန်းတော်မူ
၏။ တံသဗ္ဗံ၊ ထိုအလုံးစုံသော စကားထော်သည်။ တထေဝ၊ ထိုဆိုတော်မူ
တိုင်းသာလျှင်၊ ဧဟံကိ၊ ဖြစ်၏။ အညထာ၊ တပါးသော အခြင်းအရာဖြင့်၊
နောဟောတိ၊ မဖြစ်၊ အသွား၊ ထိုကြောင့်၊ တထာဂတော၊ ငါထုရားကို၊ တ
ထာဂတောတိ၊ တထာဂတဟူ၍၊ ဝုစ္ဆုတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တ
ထာဂတော၊ ငါထုရားသည်၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်၊ ဝါဒိ၊ ဆိုတော်
မူထွေရှိ၏။ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာဖြင့်၊ ကာရိ၊ ပြုတော်မူထွေရှိသည်။ ဟော
တိ၊ ဖြစ်၏။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်၊ ကာရိ၊ ပြုတော်မူထွေရှိ၏။ တ
ထာ၊ ထိုအခြင်းအရာဖြင့်၊ ဝါဒိ၊ ဆိုတော်မူထွေရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အုတိ၊
ဤသို့၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်၊ ဝါဒိ၊ ဆိုတော်မူထွေရှိ၏။ တထာ၊ ထို
အခြင်းအရာဖြင့်၊ ကာရိ၊ ပြုတော်မူထွေရှိ၏။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာ
ဖြင့်၊ ကာရိ၊ ပြုတော်မူထွေရှိ၏။ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာဖြင့်၊ ဝါဒိ၊ ဆိုတော်မူ
ထွေရှိ၏။ တသွား၊ ထိုကြောင့်၊ တထာဂတော၊ ငါထုရားကို၊ တထာဂတောတိ၊
တထာဂတဟူ၍၊ ဝုစ္ဆုတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သဒ္ဓေပကော၊ ကော
မာဝရနတ်ပြည်ငါးထပ်နှင့်တကွသော၊ သမာဓကော၊ ဝသဝတ္တိနတ်ပြည်
နှင့်တကွသော၊ သဗြဟ္မကော၊ ဗြဟ္မပြည်နှင့်တကွသော၊ ထောကော၊ ဩကာသ
ထောကန္တံ၊ သသမဏဗြာဟ္မဏိယာ၊ ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်နှင့်တကွသော၊ သဒ္ဓေဝမ
နုဿာယ၊ မင်းတည်းဟူသော သရုတ်နတ်ကြွင်းသော လူနှင့်တကွသော၊ ပ
ဇာယ၊ သတ္တဝါ၌၊ တထာဂတော၊ ငါထုရားသည်၊ အဘိဘူ၊ နှိပ်နှင်းတော်မူ
တတ်၏။ အနဘိဘူကော၊ သူတပါးတို့မနှိပ်နှင်းအပ်၊ အညနတ္ထု၊ စင်စစ်၊
ဒသော၊ မြင်တော်မူတတ်၏။ ဝသဝတ္တိ၊ အလိုတော်သို့လိုက်စေတတ်၏။ တ
သွား၊ ထိုကြောင့်၊ တထာဂတော၊ ငါထုရားကို၊ တထာဂတောတိ၊ တထာဂတ
ဟူ၍၊ ဝုစ္ဆုတိ၊ ဆိုအပ်၏။ အုတိ၊ ဤသို့၊ ဧတမတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို၊ တဂဝါ၊ မြတ်စွာ

ဘုရားသည်၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ကတ္ထ၊ ထိုလောကသုတ်၌၊ ဧဝံ၊ ဤအနက်သဘောကို၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဂစ္ဆတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဧသဇေသော၊ ဤမြတ်သောထုရားသည်၊ သဗ္ဗလောကံ၊ ခပ်သိမ်းသောလောကကို၊ အဘိညာဃ၊ ထူးသောဥာဏ်ဖြင့်သိတော်မူ၍၊ သဗ္ဗလောကေ၊ ခပ်သိမ်းသောလောက၌၊ ဟံကိဉ္စိ၊ အကြင်အစုံစုံသော၊ ဥေယျံ၊ သိအပ်သောထုရားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံ၊ ထိုသိအပ်သောထုရားကို၊ ယံ၊ ထာကထံ၊ ဟုတ်မှန်တိုင်း၊ ဇာနိတွာ၊ သိတော်မူ၍၊ သဗ္ဗလောကဝိသံယုတ္တော၊ ခပ်သိမ်းသောလောကနှင့်ယှဉ်ထောင်မူ၊ သဗ္ဗလောကေ၊ ခပ်သိမ်းသောလောက၌၊ အနုပယော၊ တဏှာဒိဋ္ဌိကို၊ ပွားခြင်းမရှိ၊ သဗ္ဗသဗ္ဗာတိဘူ၊ အစုံစုံခပ်သိမ်းသော အစုံသင်္ခါရမာရ်တို့ကိုနှိပ်နင်း၍ တည်တော်မူ၏၊ ဝိရော၊ တည်ကြည်သောသမာဓိနှင့် ပြည့်စုံတော်မူ၏၊ သဗ္ဗဂန္ထပမောစနော၊ ခပ်သိမ်းသောအနှောင်းအဖွဲ့ကိုဖြေ၍တည်တော်မူ၏၊ အသ၊ အနေနု၊ ဤမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပရမံ၊ မြတ်သော၊ သန္တိံ၊ ငြိမ်းချမ်းစွာသော၊ အကုတောဘယံ၊ တစုံတခုသောအရပ်မှတေးမရှိသော၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ ဗုဒ္ဓံ၊ ရောက်တော်မူအပ်ပြီ၊ ဧသဇေသော၊ ဤမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝိတာသဝေါ၊ ကုန်ပြီးသောအာသဝေါရှိပြီ၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ခပ်သိမ်းသော ဥေယျံ၊ ထုရားတို့ကိုသိတော်မူပြီ၊ အနိဗ္ဗော၊ ဆင်းရဲမရှိပြီ၊ ဆိန္နသံသယော၊ မြတ်အပ်ပြီးသောယုံမှားခြင်းရှိပြီ၊ သဗ္ဗကမ္မက္ခယံ၊ ခပ်သိမ်းသော ကံတို့၏ ကုန်ခြင်းသို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်တော်မူပြီ၊ ဥာမိ သင်္ခယော၊ ဥပမိ၏ကုန်ရာဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်၌၊ ဝိရတ္တော၊ ကိလေသာတို့မှလွတ်တော်မူပြီ၊ ဧသဇေသော၊ ဤမြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဂတံ၊ ဘုန်းတော်ခြောက်ပါးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူ၏၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ သစ္စာလေးပါးကိုသိထောင်မူတတ်၏၊ ဧသဇေသော၊ ဤမြတ်စွာဘုရားသည်၊ သိဟော၊ ကေသရာဇာခြင်သေ့မင်းသဗ္ဗဟံဖြစ်တော်မူ၏၊ အနုတ္တရော၊ တုတက်ကင်းတော်မူ၏၊ သဇေဝကဿ၊ နတ်နှင့်တကွသော၊ ထောကဿ၊ လူအား၊ ဗြဟ္မစက္ကံ၊ တရားတည်းဟူသောစက်ရတနာကို၊ ပဝတ္တေသိ၊ လည်စေတော်မူတတ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တထာဂတဂုဏော၊ မြတ်စွာဘုရားကျေးဇူးတော်တို့ကို၊ ဇာနိတွာ၊ သိကုန်၍၊ ယေဒေဝါစ၊ အကြင်နတ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ယေမနုဿာစ၊ အကြင်လူတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဗုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍၊ ဂတော၊ ဆည်းကပ်ကုန်၏၊ ဧတဒေဝါစ၊ ထိုနတ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ဧတမနုဿာစ၊ ထိုလူတို့သည်လည်းကောင်း၊ သံဂမ္မ၊ အညီအညွတ်သာကုန်၍၊ မဟန္တံ၊ မြတ်သော သိလက္ခန္ဓစသော ကျေးဇူးတို့နှင့်ပြည့်စုံတော်မူ

၁၇၆

ဣတိဝုတ်ပါဠိတော်နိဿယ၊

ထသော၊ ဝိဘာသာရဒံ၊ ကင်းသောရံရှာခြင်းရှိတော်မူထသော၊ တံတထာဂတံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို၊ နမဿန္တိ၊ ရှိခိုးကုန်၏၊ တံ၊ အရှင်ဘုရားသည်၊ ဒန္တော၊ ယဉ်ကျေးတော်မူ၏၊ ဒမယတံ၊ ယဉ်ကျေးစေ၊ တတ်ကုန်သောသူတကာတို့ထက်၊ သေဋ္ဌော၊ မြတ်တော်မူ၏၊ ဣတိစ၊ ဤသို့လည်းကောင်း၊ တံ၊ အရှင်ဘုရားသည်၊ သန္တော၊ ငြိမ်သက်တော်မူ၏၊ သမယတံ၊ ငြိမ်သက်စေတတ်သော သူတကာတို့ထက်၊ သေဋ္ဌော၊ မြတ်တော်မူ၏၊ ဣတိစ၊ ဤသို့လည်းကောင်း၊ တံ၊ အရှင်ဘုရားသည်၊ ရုတ္တော၊ ခပ်သိမ်းသောကိလေသာတို့မှလွတ်တော်မူပြီ၊ မောစယတံ၊ ခပ်သိမ်းသော ကိလေသာတို့မှ လွတ်တတ်ကုန်သော သူတကာတို့ထက်၊ အဂ္ဂေါ၊ မြတ်တော်မူ၏၊ ဣတိစ၊ ဤသို့လည်းကောင်း၊ တံ၊ အရှင်ဘုရားသည်၊ ဝိတ္တော၊ သံသရာတည်းဟူသော ပင်လယ်သရဗ္ဗဘုရားမြှောက်တော်မူပြီ၊ တာရယတံ၊ သံသရာတည်းဟူသောပင်လယ်သရဗ္ဗဘုရားမြှောက်စေတတ်ကုန်သောသူတကာတို့ထက် ဝရော၊ မြတ်တော်မူ၏၊ ဣတိစ၊ ဤသို့လည်းကောင်း၊ သဒေဝကသ္မိံ၊ နတ်နှင့်တကွသော၊ လောကသ္မိံ၊ လူနွဲ့တော၊ အရှင်ဘုရားအား၊ ပရိပုဂ္ဂလော၊ တုဘက်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ နတ္ထိံ၊ မရှိ၊ ဣတိစ၊ ဤသို့လည်းကောင်း၊ သန္တော၊ ဆိုကုန်လျက်၊ ဒေဝါစ၊ နတ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ မနုဿာစ၊ လူတို့သည်လည်းကောင်း၊ မဟန္တံ၊ မြတ်သော သိက္ခန္ဓစသောကျေးဇူးတို့နှင့်ပြည့်စုံတော်မူထသော၊ ဝိဘာသာရဒံ၊ ကင်းသောရံရှာခြင်းရှိတော် မူထသော၊ တံတထာဂတံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို၊ နမဿန္တိ၊ ရှိခိုးကုန်၏၊ ဣတိစ၊ ဤသို့၊ တဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဂုဏ်တိ၊ ဟောတော် မူအပ်၏၊ အဟိန္ဒိ အတ္တော၊ ဤအနက်ကိုလည်း၊ တဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဂုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဣတိစ၊ ဤသို့၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်၏၊ ဣတိစ၊ ဤသို့၊ ဤသည်သျှင်တေရသမထောကသုတ်အပြီးတည်း၊

စတုတ္ထနိပါတံ၊ စတုတ္ထနိပါတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ တသ၊ ထိုစတုတ္ထနိပါတ်၏၊ ဥဒါနံ၊ ဥဒါန်းသည်၊ တဂတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပြောဟူထာ၊ ပြောဟူထာသုတ်လည်းကောင်း၊ စတ္တာရိ၊ စတ္တာရိသုတ်လည်းကောင်း၊ ဇာနာဇာနသုတ်လည်းကောင်း၊ သမထာ၊ သမထာသုတ်လည်းကောင်း၊ သီလသ၊ သီလသုတ်လည်းကောင်း၊ တဗျာ၊ တဗျာသုတ်လည်းကောင်း၊ ပြောဟူထာ၊ ပြောဟူထာသုတ်လည်းကောင်း၊ ဗဟုကာရာ၊ ဗဟုကာရသုတ်လည်းကောင်း၊ ကုဟနာ၊ ကုဟနသုတ်လည်းကောင်း၊ ဝုရိသာ၊ ဝုရိသာသုတ်လည်းကောင်း၊ စရ၊ စရသုတ်လည်းကောင်း၊ သမ္ဘန္ဓာ၊ သမ္ဘန္ဓာသီလသုတ်လည်းကောင်း၊

သောကေန၊ သောကသုတ်နှင့်၊ သဟ၊ တက္ခ၊ တေရသ၊ တဆဲသုံးသုတ်တို့
 သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသျှင်ဥဒါန်းတည်း။ ကေနိပါတ်တံ၊
 ကေနိပါတ်သည်၊ သတ္တဝီသ၊ နှစ်ဆဲ့ခုနစ်ပါးသောသုတ်ရှိသည်၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏၊ နုကံ၊ နုကနိပါတ်သည်၊ ဗာဝိသသုတ္တသင်္ဂဟိတံ၊ နှစ်ဆဲ့နှစ်ပါးသော
 သုတ်တို့ဖြင့်ရေတွက်အပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အထ၊ ထိုမှတပါး၊ တိကံ၊
 တိကနိပါတ်သည်၊ သမပ္ပညာသ၊ အမျှငါးဆယ်သောသုတ်ရှိသည်၊ ဟော
 တိ၊ ဖြစ်၏၊ စတုကပ္ပ၊ စတုကနိပါတ်သည်ကား၊ တေရသ၊ တဆဲသုံးသုတ်တို့
 သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသျှင်၊ နိဒသုတ္တရသုတ္တသ၊ နိဒသုတ္တရသုတ္တ
 သတံ၊ တခုတဆယ်နှစ်သုတ် အလွန်ရှိသော၊ ဣဒံသဗ္ဗံ၊ ဤအလုံးစုံသော
 သုတ်ကို၊ သင်္ဂဟိတွာ၊ ပေါင်းရ၍၊ ဝုရာ၊ ရှေး၌ဖြစ်ကုန်သော၊ အရဟန္တာ၊
 ရဟန္တာတို့သည်၊ ဝိနိဗ္ဗိတိယာ၊ ကြာမြင့်စွာတည်စိမ့်သောပြု၊ သမာဒဟိ
 သု၊ ထားကုန်၏၊ တံဂန္ထံ၊ ထိုကျမ်းကို၊ နာမေန၊ အမည်အားဖြင့်၊ ဣတိဝုတ္တန္တိ
 ဣတိဝုတ်ဟူ၍၊ အာဟု၊ ဆိုကုန်ပြီ၊ ဣတိဝုတ္တကပါဠိ၊ ဣတိဝုတ္တကပါဠိတော်
 သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ၊

ဣတိဝုတ္တကပါဠိတော်နိသျှုပြီး၏။

နိဂုံး

၁၇၈

- (၁) ဗဟုသုတရဂါမေသု၊ ခန္တိနာမောမဟာဇ္ဈသိ၊
မန္တလေရတနာပုဏ္ဏ၊ ပုရေမန္တလပဗ္ဗတေ၊ ၊
- (၂) မန္တလေပုရသသာသနန္တ၊ ဝသံဗုဒ္ဓသသသာဓာနော၊
ပတ္တေစရုစိဝေပုဏ္ဏံ၊ သုဗ္ဗိဿန္တိ မဟာဇနာ၊ ၊
- (၃) မနုဗ္ဗိဇ္ဈတိကတွာန၊ လဘိတွာတိဝိဓံသုခံ၊
သာသနဿဟိတေကန္တေ၊ သောပါနေဂုဟအပ္ပသေ၊ ၊
- (၄) ထူပေဓိဗ္ဗေစသာဏာယော၊ ဆန္ဒေနသဟအတ္ထတေ၊
ပါသာဓေဥဒပါနေစ၊ ကရောတိသုဗ္ဗရေသုဘော၊
သိဟရူပေဝိဟာရေစ၊ ပါကာရေစသုကာရိဟေ၊ ၊
- (၅) ဝိဇုကတ္တယပါဌဉ္စ၊ သဟဒိကာယဋ္ဌက္ကထံ၊
မာဂန္တေနဿနုတ္တာယ၊ အာရောပေဟိစပေါတ္ထကံ၊ ၊
- (၆) ရန္တစက္ကပ္ပသေလဉ္စ၊ မူလဋ္ဌံသာသနဿစ၊
ဓမ္မက္ခရသမူဟေန၊ ဌာပိတာယစပါဠိယာ၊ ၊
- (၇) ကေကပဒမေကတ္ထံ၊ ရုနနတ္တာယနိဿယံ၊
မန္တလာစထအာသန္တေ၊ ဝသံအဘယနာမကေ၊ ၊
- (၈) မေဓသုသိတိအာရာမေ၊ ထေရံယာစတိဇာဂရံ၊
ထေရေနသုဗ္ဗိက္ခေန၊ ဝေပုဏ္ဏတ္ထာယသာသနံ၊ ၊
- (၉) ရုစိတေပုဗ္ဗစေရေဟိ၊ ပသိတွာနနိဿယေ၊
သုခန္တိဌာပိတာယတ္ထံ၊ ပဝေသေတွာနပါဠိယာ၊ ၊
- (၁၀) သေသေတွာပုဗ္ဗစေရေဟိ၊ ရုစိတဿဝုနပ္ပုနံ၊
တတ္ထဂုဋ်ဇ္ဈတိဝုတ္တ၊ ကဿပါဌဿနိဿယော၊ ၊
- (၁၁) သက္ကရာဇေသဟာသာမိ၊ ဗြိသတေအဋ္ဌသိတိယံ၊
ကဏ္ဍေသာဝဏမာသဿ၊ တေရသေဝသုနိဗ္ဗိတော၊ ၊
- (၁၂) သမ္မာဆန္ဒနိဓိဂန္တံ၊ ဝါစေန္တာပရိယာသုတာ၊
ပဿန္တေနာနာယာသေန၊ ပတွာသုခေနကောဝိဒံ၊ ၊
- (၁၃) စန္ဒာဗိဇ္ဇာဝအာကာသေ၊ ဝိဇုကတ္တယပါရဂူ၊
ဝိသေသပုဂ္ဂလာဟုတွာ၊ ပပ္ပေါန္တုအမထံပဒံ၊ ၊

မန္တလေးရဟန်းသုတ္တံပုရေ။ မန္တလေးရဟန်းသုတ်ပြည်၌။ မန္တလေး
 ပုရသား။ မန္တလေးမြို့၏အာသနေး။ အနီးဖြစ်သော။ မန္တလပဗ္ဗတေ။ မန္တလေး
 တောင်၌။ ဝသံဝသန္တော။ နေသော။ ခန္တိနာမော။ ခန္တိမည်သော။ မဟာ
 ဣသိ။ ရှင်ရသေ့ကြီးသည်။ ဗုဒ္ဓသာသနေး။ မြတ်စွာဘုရား သာသနာတော်
 သည်။ ဂုဏိဝေပုလ္လံ။ ကြီးပွားစည်ပင်ခြင်းသို့။ ပတ္တေရောက်သည်ရှိသော်။
 မဟာဇနာ။ လူများအပေါင်းတို့သည်။ တိပိဓံသုခံ။ လူနတ်နိဗ္ဗာန်သုံးတန်သော
 ချမ်းသာကိုးကွယ်ရာ။ ရကြကုန်၍။ ဘုမ္မိဿန္တိ။ သုံးဆောင်ခံစားကြကုန်
 လတ္တံ့။ ဣတိ။ ဤသို့။ မနုဗ္ဗိ။ မိတ်၌။ ကတွာ။ ထားသည်ကိုပြု၍။ ဗဟူသု။ များစွာ
 ကုန်သော။ ပုရဂါမေသု။ မြို့ရွာတို့၌။ သာသနဿ။ သာသနာတော်၏။ ဟိတေ။
 အစီးအပွားဖြစ်ကုန်သော။ ကန္တေ။ နှစ်သက်အပ်ကုန်သော။ ထုပေစ။ စေတီ
 တော်တို့ကိုလည်းကောင်း။ ဗိဇ္ဇေစ။ ရုပ်ပွားဆင်းထု တော်တို့ကိုလည်း
 ကောင်း။ သာလာယောစ။ စရပ်တန်ဆောင်းတို့ကိုလည်းကောင်း။ သောပါ
 နေစ။ စောင်းတန်းတို့ကိုလည်းကောင်း။ ဂုဟအဗ္ဗသေစ။ ဂူလိုက်လမ်းတို့
 ကိုလည်းကောင်း။ ဆန္ဒေန။ အမိုး၌။ သဟ။ တကွ။ အတ္ထတေစ။ အခင်းတို့
 ကိုလည်းကောင်း။ ပါသာဒေစ။ ပြာသာဒ်တို့ကိုလည်းကောင်း။ ဥဒပါနေစ။
 ရေတွင်းရေကန်တို့ကိုလည်းကောင်း။ သုန္နဓေ။ ကောင်းကုန်သော။ သုဘော။
 တင့်တယ်ကုန်သော။ သိဟရူပေစ။ ခြင်္သေ့ရုပ်တို့ကိုလည်းကောင်း။ ဝိဟာ
 ရေစ။ ကျောင်းကြီးကျောင်းငယ် တို့ကိုလည်းကောင်း။ သုကာရိတေ။
 ကောင်းစွာပြုအပ်ကုန်သော။ ပါကာရေစ။ တံတိုင်းတို့ကိုလည်းကောင်း။
 ကရောတိ။ ပြုရ၏။ သာသနဿ။ သာသနာတော်၏။ မူလဋ္ဌံ။ အရင်းမူလဘူတ
 အဖြစ်၌တည်သော။ ဝိဇ္ဇကတ္တယပါဠိဉ္စ။ ဝိဇ္ဇကတ်သုံးပုံ ပါဠိတော်ကိုလည်း
 ကောင်း။ ဝိကာယ။ ဝိကာ၌။ သဟ။ တကွ။ အဋ္ဌက္ကထံစ။ အဋ္ဌကထာကိုလည်း
 ကောင်း။ ဂန္တေ။ ကျမ်းတို့ကို။ မာနဿနတ္ထာယ။ မကွယ်မပျောက်စေခြင်း
 အကျိုးငှါ။ ပေါတ္ထကဉ္စ။ ပေသို့လည်းကောင်း။ ဓုဒ္ဓစက္ကဉ္စ။ ပုံနှိပ်စက်သို့လည်း
 ကောင်း။ သေလဉ္စ။ ကျောက်သို့လည်းကောင်း။ အာရောပေတိ။ တင်၏။ စ။
 ထိုမှတစ်ပါး။ ဓမ္မက္ခရသမူဟေန။ တရားဒေသနာအက္ခရာသမူဟဖြင့်။ ဌဝိတာ
 ယ။ ထားအပ်သော။ ပါဠိယာ။ မာဂဘာသာပါဌ်ပါဠိတော်၏။ ဧကေကပဒ
 မေကတ္တံ။ တပုဒ်တပုဒ်လျှင်တနက်တနက်စဉ်သော။ နိဿယံ။ ဗြဟ္မာဘာသာ
 အနက်နိဿယကို။ ရုစနတ္ထာယ။ ရေးသားပြုပြင်စီစဉ်ခြင်းငှါ။ မန္တလေး
 အာသနေး။ မန္တလေးတောင်၏ အနီး၌။ အာယနာမကေ။ အာယာရာမ
 အမည်ရှိသော။ မေဃာရသတိတိအာရာမေ။ မိုးထိဟူသောကျောင်းတိုက်၌။

(နိဂုံး)

၁၈၀

ဝသံ၊ သီတင်းသုံးတော်မူသော။ ဇာတရံ၊ ဇာတရမည်သော။ ထေရံ၊ မထေရ်
 ကို၊ ယသစတိ၊ တောင်းပန်၏။ ထေရေန၊ မထေရ်သည်။ သုဒ္ဓမ္မိတ္ထေန၊ စင်ကြယ်
 ကောင်းမြတ်သောစိတ်ဖြင့်။ သာသနံ၊ သာသနာတော်ကို။ ဝေပုလ္လတ္ထာယ၊
 စည်ပင်ပြန့်ပွား ထွန်းကား စေခြင်းငှါ။ ပုဗ္ဗာစေရေဟိ၊ ရှေးဆရာ မြတ်တို့
 သည်၊ ရမိတေ၊ စီရင်အပ်ကုန်သော၊ နိဿယေ၊ အနက်ဖြဟ္ဌာဘာသာ၊ ခြံရာ
 နိဿယတို့ကို၊ ပုနပ္ပုနံ၊ အထပ်ထပ်၊ ပသဝိတွာန၊ ကြည့်ရှု၍၊ တတ္ထ၊ ထိုနိဿ
 ယတို့၌၊ ပုဗ္ဗာစေရေဟိ၊ ရှေးဆရာတော်ကြီးတို့သည်၊ သုခန္တိ၊ လွယ်ပြီဟူ၍၊
 သေသေတွာ၊ ချင်းချန်၍၊ ဌဝိတာယ၊ ထားအပ်သော၊ ပါဠိယာ၊ ပါဠိ၏၊ ဂုဠံ၊
 ဖျံ့ဝှက်အပ်သော၊ အတ္ထံ၊ အနက်ကို၊ ပဝေသေတွာန၊ သွင်း၍၊ ရမိတဿ၊
 ရေးသားပြုပြင် စီစဉ်အပ်သော၊ ဣတိဝုတ္တကဿပါဌဿ၊ ဣတိဝုတ်
 ပါဠိတော်၏၊ နိဿယေ၊ အနက်ဖြဟ္ဌာဘာသာ ခြံရာနိဿယသည်၊
 သက္ကရာဇေ၊ လူတို့ဝေါဟာ၊ ကောဇာ သက္ကရာဇ်သည်၊ သဟဿမ္ပိန္နိသတေ
 အဋ္ဌာပိတိယံ၊ တထောင့်နှစ်ရာ ရှစ်ဆဲရှစ်ချက်၌၊ သာဝဏမာသဿ၊ သရ
 ဝဏ်နက္ခတ်နှင့်ဟူ၍သော ဝါခေါင်လ၏၊ ကဏ္ဍေ၊ လဆုတ်မကွဲဖြစ်သော၊
 တေရသေဝ၊ တဆဲသုံးရက်မြောက်သော တနင်္ဂနွေနေ့၌ သာယျ၊ သုနိဋ္ဌိ
 တေ၊ ကောင်းစွာပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီး၊ ဣဓံ၊ ဤကျမ်းကို၊ သမ္မာဆန္နေန၊
 ကောင်းမြတ်သောဆန္ဒဖြင့်၊ ဝါစေန္ဒာ၊ ပြုချကြကုန်သော၊ ပရိယာပုဏာ၊
 သင်ကြားကြ ကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ပသန္နေန၊ ကြည်လင်ရှင်သန်း
 သဖြင့်၊ အနာယာသေန၊ မပင်ပန်းသဖြင့်၊ သုခေန၊ ချမ်းချမ်းသာသာလွယ်ကူ
 စွာဖြင့်၊ ကောဝိဒံ၊ လိပ်မာ တတ်မြောက်ခြင်းသို့၊ ပဝ္ဗာ၊ ရောက်ကြကုန်
 ၍၊ အာကာသေ၊ ကောင်းကင်၌၊ စန္ဒာဒိဋ္ဌာဝ၊ လနေတို့ကဲ့သို့၊ ဝိဇ္ဇကတ္တယပါရ
 ဂူ၊ ဝိဇ္ဇကတ်၌ကမ်းတတက်သို့ရောက်ကုန်သော၊ ဝိသေသပုဂ္ဂဏာ၊ ထူးမြတ်
 ထင်ရှားသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကြကုန်၍၊ အမထံ၊ သေခြင်း
 ကင်းသော၊ ပဒံ၊ ထုရားပဋ္ဌေကဗုဒ္ဓါရဟန္တာတို့ ကိန်းအောင်းမွေ့လျော်စံ
 ပျော်ရာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်သို့၊ ပပေါန္တ၊ ရောက်ကြပါစေကုန်သတည်း။ ၊

ဣတိဝုတ်ပါဠိတော်နိဿယနိဂုံးပြီး၏။